EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.10.2018
COM(2018) 691 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o uzavření Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a Vietnamskou socialistickou republikou

DOHODA O VOLNÉM OBCHODU

MEZI EVROPSKOU UNIÍ

A VIETNAMSKOU SOCIALISTICKOU REPUBLIKOU

PREAMBULE

Evropská unie, dále jen „Unie“,

a

Vietnamská socialistická republika, dále jen „Vietnam“,

dále společně jen „strany“ nebo jednotlivě „strana“,

VĚDOMY SI svého dlouhotrvajícího a silného partnerství vycházejícího ze společných zásad a hodnot, jež se odrážejí v dohodě o partnerství a spolupráci, a svých významných hospodářských, obchodních a investičních vztahů;

PŘEJÍCE SI dále posílit své hospodářské vztahy jakožto součást celkových vztahů a v souladu s těmito vztahy a sdílejíce přesvědčení, že tato dohoda vytvoří nový prostor pro rozvoj obchodu a investic mezi stranami;

UZNÁVAJÍCE, že tato dohoda doplní a podpoří úsilí o regionální hospodářskou integraci;

ODHODLÁNY posílit své hospodářské, obchodní a investiční vztahy v souladu s cílem udržitelného rozvoje v oblasti hospodářství, sociálních věcí a životního prostředí a podpořit obchod a investice na základě této dohody s ohledem na vysokou úroveň ochrany životního prostředí a práce a na příslušné mezinárodně uznávané normy a dohody;

PŘEJÍCE SI zvýšit životní úroveň, podnítit hospodářský růst a stabilitu, vytvářet nové pracovní příležitosti a zlepšit obecnou kvalitu života, a potvrzujíce za tímto účelem svůj závazek, že budou podporovat liberalizaci obchodu a investic;

PŘESVĚDČENY, že tato dohoda vytvoří rozšířený a bezpečný trh zboží a služeb a stabilní a předvídatelné prostředí pro obchod a investice, čímž se podnítí konkurenceschopnost jejich firem na globálních trzích;

POTVRZUJÍCE svůj závazek vůči *Chartě Organizace spojených národů* podepsané v San Francisku dne 26. června 1945 a s ohledem na zásady uvedené ve *Všeobecné deklaraci lidských práv*, již přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů dne 10. prosince 1948;

UZNÁVAJÍCE význam transparentnosti v mezinárodním obchodu ku prospěchu všech zúčastněných stran;

SNAŽÍCE SE stanovit jasná a vzájemně výhodná pravidla svého obchodu a investic a omezit či odstranit překážky vzájemného obchodu a investic;

ODHODLÁNY přispět k harmonickému rozvoji a rozšíření mezinárodního obchodu odstraněním překážek obchodu prostřednictvím této dohody a zabránit vytváření nových překážek obchodu nebo investic mezi stranami, jež by mohly snížit prospěch plynoucí z této dohody;

VYCHÁZEJÍCE ze svých příslušných práv a povinností podle Dohody o WTO a dalších vícestranných, regionálních a dvoustranných dohod a ujednání, jejichž jsou stranami;

PŘEJÍCE SI podporovat konkurenceschopnost společností ve svých zemích tím, že vytvoří předvídatelný právní rámec pro jejich obchodní a investiční vztahy,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

CÍLE A OBECNÉ DEFINICE

ČLÁNEK 1.1

Zřízení oblasti volného obchodu

Strany zřizují oblast volného obchodu v souladu s článkem XXIV GATT 1994 a článkem V GATS.

ČLÁNEK 1.2

Cíle

Cílem této dohody je liberalizace a usnadnění obchodu a investic mezi stranami v souladu s ustanoveními této dohody.

ČLÁNEK 1.3

Dohoda o partnerství a spolupráci

Pro účely této dohody se „dohodou o partnerství a spolupráci“ rozumí *Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé*, podepsaná dne 27. června 2012 v Bruselu.

ČLÁNEK 1.4

Dohody WTO

Pro účely této dohody se rozumí:

a) „Dohodou o zemědělství“ *Dohoda o zemědělství* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

b) „Dohodou o vládních zakázkách“ *Dohoda o vládních zakázkách* uvedená v příloze 4 Dohody o WTO;

c) „Dohodou o kontrole před odesláním“ *Dohoda o kontrole před odesláním* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

d) „Dohodou o pravidlech původu“ *Dohoda o pravidlech původu* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

e) „Dohodou o antidumpingu“ *Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

f) „Dohodou o celní hodnotě“ *Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

g) „DSU“ *Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů* uvedené v příloze 2 Dohody o WTO;

h) „GATS“ *Všeobecná dohoda o obchodu službami* uvedená v příloze 1B Dohody o WTO;

i) „GATT 1994“ *Všeobecná dohoda o clech a obchodu 1994* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

j) „Dohodou o dovozních licencích“ *Dohoda o dovozním licenčním řízení* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

k) „Dohodou o ochranných opatřeních“ *Dohoda o ochranných opatřeních* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

l) „Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních“ *Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

m) „Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření“ *Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

n) „Dohodou o technických překážkách obchodu“ *Dohoda o technických překážkách obchodu* uvedená v příloze 1A Dohody o WTO;

o) „Dohodou TRIPS“ *Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví souvisejících s obchodem* uvedená v příloze 1C Dohody o WTO a

p) „Dohodou o WTO“ *Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace z Marrákeše* podepsaná v Marrákeši dne 15. dubna 1994.

ČLÁNEK 1.5

Obecné definice

Není-li stanoveno jinak, pro účely této dohody se rozumí:

a) „dnem“ kalendářní den;

b) „domácím“, pokud jde o právní předpisy, právo nebo právní předpisy Unie a jejích členských států, jakož i Vietnamu[1], a to na ústřední, regionální nebo místní úrovni;

c) „zbožím“ výrobky ve smyslu GATT 1994, není-li v této dohodě stanoveno jinak;

d) „harmonizovaným systémem“ harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží, včetně všech poznámek k němu a změn (dále jen „HS“);

e) „MMF“ Mezinárodní měnový fond;

f) „opatřením“ každé opatření strany ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, správního aktu nebo v jakékoli jiné formě;

g) „fyzickou osobou strany“ státní příslušník jednoho z členských států Unie nebo Vietnamu podle jejich příslušných právních předpisů[2];

h) „osobou“ fyzická osoba nebo právnická osoba;

---

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pro Vietnam jsou příslušné formy právních předpisů nebo práva na ústřední nebo místní úrovni stanoveny v zákoně 80/2015/QH13 ze dne 22. června 2015 o vyhlašování právních normativních dokumentů.

[2] Pojem „fyzická osoba“ zahrnuje fyzické osoby s trvalým pobytem v Lotyšsku, které nejsou občany Lotyšska ani jiného státu, ale které mají podle právních předpisů Lotyšska nárok na získání pasu neobčana.

i) „třetí zemí“ země nebo území mimo oblast územní působnosti této dohody definovanou v článku 17.24 (Územní působnost);

j) „Úmluvou o mořském právu“ *Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu* podepsaná dne 10. prosince 1982 v Montego Bay (dále jen „UNCLOS“);

k) „WIPO“ Světová organizace duševního vlastnictví a

l) „WTO“ Světová obchodní organizace.

KAPITOLA 2

NÁRODNÍ ZACHÁZENÍ A PŘÍSTUP ZBOŽÍ NA TRH

ČLÁNEK 2.1

Cíl

Strany během přechodného období počínaje vstupem této dohody v platnost postupně liberalizují obchod zbožím a zlepší přístup na trh v souladu s ustanoveními této dohody a článkem XXIV GATT 1994.

ČLÁNEK 2.2

Oblast působnosti

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na obchod se zbožím mezi stranami.

ČLÁNEK 2.3

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „vývozními subvencemi na zemědělské produkty“ subvence podle definice v čl. 1 písm. e) Dohody o zemědělství v posledním znění uvedeného článku;

b) „zemědělským zbožím“ výrobek nebo produkt uvedený v příloze 1 Dohody o zemědělství;

c) „konzulární transakcí“ postup získání konzulární faktury či konzulárního víza k obchodní faktuře, certifikátu původu, manifestu, prohlášení o vývozu zasilatele či jiných celních dokumentů v souvislosti s dovozem zboží od konzula dovážející strany na území vyvážející strany nebo na území třetí strany;

d) „clem“ jakékoli clo nebo odvod uložené na dovoz zboží nebo ve spojení s ním, včetně jakékoli formy přirážky k dani nebo příplatku, jež se ukládají na tento dovoz nebo ve spojení s ním; clo však nezahrnuje:

i) dávky rovnocenné vnitřní dani ukládané v souladu s článkem 2.4 (Národní zacházení);

ii) cla ukládaná v souladu s kapitolou 3 (Nápravná opatření v oblasti obchodu);

iii) cla uplatňovaná v souladu s články VI, XVI a XIX GATT 1994, Dohodou o antidumpingu, Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, Dohodou o ochranných opatřeních, článkem 5 Dohody o zemědělství a DSU a

iv) poplatky nebo další odvody ukládané v souladu s článkem 2.18 (Administrativní poplatky, další odvody a formality vztahující se na dovoz a vývoz);

e) „vývozním licenčním řízením“ správní postupy[1] používané k zajištění fungování režimů udělování vývozních licencí, jež vyžadují, aby byla jako předběžná podmínka pro vývoz z území vyvážející strany předložena příslušnému správnímu orgánu jiná žádost nebo jiná dokumentace, než je vyžadována pro celní účely;

[1] Postupy uváděné jako „licenční“, jakož i jiné podobné správní postupy.

f) „dovozním licenčním řízením“ správní postupy[1] používané k zajištění fungování režimů udělování dovozních licencí, jež vyžadují, aby byla jako předběžná podmínka pro dovoz na území dovážející strany předložena příslušnému správnímu orgánu jiná žádost nebo jiná dokumentace, než je vyžadována pro celní účely;

g) „neautomatickým vývozním licenčním řízením“ vývozní licenční řízení, není-li schválení žádosti uděleno všem právnickým a fyzickým osobám, jež splňují požadavky dotčené strany pro provozování vývozních operací souvisejících s výrobky, jež podléhají vývoznímu licenčnímu řízení;

h) „neautomatickým dovozním licenčním řízením“ dovozní licenční řízení, není-li schválení žádosti uděleno všem právnickým a fyzickým osobám, jež splňují požadavky dotčené strany pro provozování dovozních operací souvisejících s výrobky, jež podléhají dovoznímu licenčnímu řízení;

i) výraz „pocházející z / původní“ odkazuje na původ zboží určený v souladu s pravidly původu stanovenými v protokolu 1 (O definici pojmu „původní výrobky“ a metodách administrativní spolupráce);

j) „výkonnostním požadavkem“ požadavek:

   i) aby bylo vyvezeno určité množství, hodnota nebo procento zboží;

[1] Postupy uváděné jako „licenční“, jakož i jiné podobné správní postupy.

ii) aby bylo zboží strany, která vydala dovozní licenci, nahrazeno dováženým zbožím;

iii) aby osoba, která je držitelem dovozní licence, nakupovala i jiné zboží na území strany, která tuto dovozní licenci udělila, nebo aby upřednostňovala zboží vyrobené na jejím území;

iv) aby osoba, která je držitelem dovozní licence, vyráběla na území strany, která tuto dovozní licenci udělila, zboží v určitém množství, hodnotě nebo s určitým podílem domácího obsahu, nebo

v) který je jakýmkoli způsobem vázán na objem či hodnotu dovozu, na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz, a

k) „repasovaným zbožím“ zboží zařazené do kapitoly 84, 85, 87, 90 nebo kódu 9402 harmonizovaného systému, s výjimkou zboží uvedeného v dodatku 2-A-5 (Zboží vyloučené z definice repasovaného zboží), které:

i) se zcela nebo částečně skládá z částí získaných ze zboží, které již bylo dříve používáno, a

ii) má podobné využití a provozní charakteristiky, jakož i předpokládanou životnost v porovnání s původním novým zbožím a poskytuje se na ně stejná záruka jako na nové zboží.

ČLÁNEK 2.4

Národní zacházení

Každá strana zajistí národní zacházení pro zboží druhé strany v souladu s článkem III GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení. Povinnosti stanovené v článku III GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení jsou za tímto účelem obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.

ČLÁNEK 2.5

Zařazení zboží

V rámci obchodu mezi stranami se zboží zařadí tak, jak je stanoveno v příslušné celní nomenklatuře jednotlivých stran v souladu s harmonizovaným systémem.

ČLÁNEK 2.6

Repasované zboží

Strany poskytnou repasovanému zboží stejné zacházení, jaké poskytují novému obdobnému zboží. Strany mohou požadovat zvláštní označování repasovaného zboží, aby se zabránilo klamání spotřebitelů. Každá strana provede tento článek v přechodném období nejvýše tří let ode dne vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 2.7

Snížení nebo odstranění cel

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, každá strana sníží nebo odstraní cla na zboží pocházející z druhé strany v souladu se svými sazebníky stanovenými v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatcích 2-A-1 (Celní sazebník Unie) a 2-A-2 (Celní sazebník Vietnamu).

2. Pro výpočet postupných snížení cel podle odstavce 1 je základní celní sazbou pro jednotlivé druhy zboží sazba stanovená v sazebnících stanovených v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatcích 2-A-1 (Celní sazebník Unie) a 2-A-2 (Celní sazebník Vietnamu). Odstraňování cel podle dodatku 2-A-2 (Celní sazebník Vietnamu) se nevztahuje na použitá motorová vozidla kódů HS 8702, 8703 a 8704.

3. Pokud některá ze stran sníží celní sazbu uplatňovanou podle doložky nejvyšších výhod pod celní sazbu uplatňovanou v souladu s jejím sazebníkem stanoveným v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatcích 2-A-1 (Celní sazebník Unie) a 2-A-2 (Celní sazebník Vietnamu), lze na zboží pocházející z druhé strany použít tuto nižší celní sazbu.

4. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, strana nesmí zvýšit stávající clo uplatňované v souladu s jejím sazebníkem stanoveným v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatcích 2-A-1 (Celní sazebník Unie) a 2-A-2 (Celní sazebník Vietnamu) na zboží pocházející z druhé strany ani na toto zboží přijmout nové clo.

5. Strana může jednostranně zrychlit snižování nebo odstraňování cel na zboží pocházející z druhé strany uplatňovaných v souladu s jejími sazebníky stanovenými v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatcích 2-A-1 (Celní sazebník Unie) a 2-A-2 (Celní sazebník Vietnamu). Pokud některá strana takové zrychlení zvažuje, vyrozumí o tom druhou stranou co nejdříve předtím, než nová celní sazba nabude účinku. Jednostranné zrychlení straně nebrání, aby v každé fázi snížení nebo odstranění cel v souladu se svým sazebníkem stanoveným v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatcích 2-A-1 (Celní sazebník Unie) a 2-A-2 (Celní sazebník Vietnamu) zvýšila clo do výše platné sazby.

6. Na žádost některé ze stran vedou strany konzultace s cílem zvážit zrychlení nebo rozšíření rozsahu snížení nebo odstranění cel uplatňovaných v souladu s jejich sazebníky stanovenými v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatcích 2-A-1 (Celní sazebník Unie) a 2-A-2 (Celní sazebník Vietnamu). Pokud se strany dohodnou na změně této dohody tak, aby se daný rozsah zrychlil nebo rozšířil, nahradí se touto dohodou clo či kategorie fáze stanovené pro dotčené zboží podle jejich sazebníků. Tato změna vstoupí v platnost v souladu s článkem 17.5 (Změny).

ČLÁNEK 2.8

Řešení správních chyb

Pokud se příslušné orgány při řádné správě preferenčního systému vývozu, a zejména při uplatňování protokolu 1 (O definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce) zmýlí a tato chyba má dopady na dovozní cla, může dovážející strana požádat Výbor pro obchod zřízený podle článku 17.1 (Výbor pro obchod), aby prozkoumal možnosti přijetí všech vhodných opatření za účelem vyřešení této situace.

ČLÁNEK 2.9

Specifická opatření týkající se preferenčního sazebního zacházení

1. Strany spolupracují v boji proti porušování celních předpisů týkajících se preferenčního sazebního zacházení přiznaného podle této kapitoly.

2. Pro účely odstavce 1 nabídne každá strana druhé straně správní spolupráci a vzájemnou správní pomoc v celních a souvisejících záležitostech jakožto součást uplatňování a kontroly preferenčního sazebního zacházení, které zahrnují následující povinnosti:

a) ověření statusu původu daného produktu nebo produktů;

b) provedení dodatečného ověření dokladu o původu a předložení výsledků tohoto ověření druhé straně a

c) udělení povolení dovážející straně k provedení misí, jejichž účelem je prověření pravosti dokumentů nebo přesnosti informací souvisejících s dotčeným přiznáním preferenčního zacházení.

3. Pokud v souladu s ustanoveními o správní spolupráci nebo o vzájemné správní pomoci v celních a souvisejících záležitostech podle odstavce 2 dovážející strana zjistí, že doklad o původu zboží byl vydán neoprávněně, neboť nebyly splněny požadavky stanovené v protokolu 1 (O definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce), může tato strana deklarantovi, který o něj požádal v souvislosti se zbožím, pro nějž byl doklad o původu vydán ve vyvážející straně, odepřít preferenční sazební zacházení.

4. Jestliže se dovážející strana domnívá, že odepření preferenčního sazebního zacházení pro jednotlivé zásilky uvedené v odstavci 3 nestačí pro účely uplatňování a kontroly preferenčního sazebního zacházení s daným produktem, může tato strana postupem podle odstavce 5 dočasně pozastavit příslušné preferenční sazební zacházení s dotčeným produktem v těchto případech:

a) pokud tato strana zjistí, že v souvislosti s preferenčním sazebním zacházením podle této dohody dochází k systematickému porušování celních předpisů, nebo

b) pokud tato strana zjistí, že vyvážející strana systematicky neplní povinnosti uvedené v odstavci 2.

5. Příslušný orgán dovážející strany oznámí bez zbytečného prodlení svá zjištění příslušnému orgánu vyvážející strany, poskytne pravdivé informace, na nichž se tato zjištění zakládají, a zahájí konzultace s příslušným orgánem vyvážející strany za účelem dosažení vzájemně přijatelného řešení.

6. Pokud příslušné orgány nedospějí ke vzájemně přijatelnému řešení do 30 dnů poté, co bylo učiněno oznámení podle odstavce 5, postoupí dovážející strana věc bez zbytečného prodlení Výboru pro obchod.

7. Pokud se Výbor pro obchod nedohodne na přijatelném řešení do 60 dnů poté, co mu byla věc postoupena, může dovážející strana dočasně pozastavit preferenční sazební zacházení pro dotčené produkty.

Dovážející strana může podle tohoto odstavce přechodně pozastavit preferenční sazební zacházení pouze na dobu nezbytnou k ochraně svých finančních zájmů, a dokud vyvážející strana přesvědčivě nedoloží svou schopnost plnit povinnosti uvedené v odstavci 2 a jejich plnění v dostatečné míře kontrolovat.

Dočasné pozastavení nepřesáhne dobu tří měsíců. Pokud situace, v jejímž důsledku bylo původní pozastavení uloženo, po uplynutí tohoto tříměsíčního období přetrvává, může se dovážející strana rozhodnout, že pozastavení prodlouží o další tři měsíce. Každé pozastavení je předmětem pravidelných konzultací v rámci Výboru pro obchod.

8. Dovážející strana zveřejní v souladu se svými vnitřními postupy oznámení pro dovozce v souvislosti s jakýmkoli oznámením nebo rozhodnutím o dočasném pozastavení uvedených v odstavci 4. Dovážející strana o tom bez zbytečného prodlení informuje vyvážející stranu a Výbor pro obchod.

ČLÁNEK 2.10

Opravené zboží

1. Strana neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, které se zpětně doveze na její území poté, co bylo dočasně vyvezeno z jejího území na území druhé strany za účelem opravy, bez ohledu na to, zda taková oprava mohla být provedena na území té strany, z jejíhož území bylo zboží za účelem opravy dočasně vyvezeno.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na zboží dovážené do celního skladu, do oblasti volného obchodu nebo v podobném režimu, které je vyvezeno za účelem opravy a není do celního skladu, do oblasti volného obchodu nebo v podobném režimu zpětně dovezeno.

3. Strana neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, dočasně dovezené z území druhé strany za účelem opravy.

4. Pro účely tohoto článku se „opravou“ rozumí jakákoli zpracovatelská operace provedená se zbožím, která zahrnuje obnovení původní funkce zboží a jejímž cílem je odstranit funkční závadu nebo materiálové poškození, nebo zajistit soulad zboží s technickými požadavky na jeho používání, bez jejichž splnění by nemohlo být nadále obvyklým způsobem používáno k účelům, k nimž bylo určeno. Oprava zboží zahrnuje obnovu a údržbu. Nezahrnuje operaci nebo postup, které:

a) ničí základní charakteristiku zboží nebo vytváří nové či z obchodního hlediska odlišné zboží;

b) transformují nedokončené zboží na hotové zboží nebo

c) se používají ke zlepšení nebo zvýšení technické účinnosti zboží.

ČLÁNEK 2.11

Vývozní cla, daně nebo jiné odvody

1. Strana nesmí zachovat ani zavést žádná cla, daně nebo jakékoli jiné odvody uložené na vývoz zboží na území druhé strany nebo ve spojení s ním, jež převyšují cla, daně nebo jakékoli jiné odvody, které by byly uloženy na obdobné zboží určené k domácí spotřebě, kromě těch, jež jsou v souladu se sazebníkem uvedeným v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatku 2-A-3 (Sazebník vývozních cel Vietnamu).

2. Pokud strana uplatní nižší clo, daň nebo odvod na vývoz zboží nebo ve spojení s ním a jestliže je toto clo, daň nebo odvod nižší než sazba vypočtená v souladu se sazebníkem stanoveným v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) dodatku 2-A-3 (Sazebník vývozních cel Vietnamu), uplatní se tato nižší sazba. Tento odstavec se nevztahuje na příznivější zacházení udělené jiné třetí straně na základě preferenční obchodní dohody.

3. Na žádost kterékoli strany Výbor pro obchod přezkoumá veškerá cla, daně nebo jakékoli jiné odvody uložené na vývoz zboží na území druhé strany nebo ve spojení s ním, pokud určitá strana přiznala na základě preferenční obchodní dohody jakékoli třetí straně příznivější zacházení.

ČLÁNEK 2.12

Vývozní subvence na zemědělské produkty

1. V mnohostranném rámci strany sdílejí cíl dosáhnout souběžného odstranění všech forem vývozních subvencí a přísných pravidel a zabránit jejich znovuzavedení, pokud jde o veškerá vývozní opatření s rovnocenným účinkem na zemědělské zboží. Za tímto účelem spolupracují s cílem posílit mnohostranná pravidla pro státní podniky vyvážející zemědělské produkty, mezinárodní potravinovou pomoc a pro finanční podporu vývozu.

2. Po vstupu této dohody v platnost nesmí vyvážející strana přijmout nebo zachovat jakékoli vývozní subvence či jiná opatření s rovnocenným účinkem na zemědělské zboží, na které se vztahuje odstranění nebo snížení cel dovážející stranou v souladu s přílohou 2-A (Snížení nebo odstranění cel) a je určeno pro území dovážející strany.

ČLÁNEK 2.13

Provádění obchodních předpisů

V souladu s článkem X GATT 1994 každá strana provádí jednotným, nestranným a přiměřeným způsobem všechny své právní předpisy, soudní rozhodnutí a správní rozhodnutí, které se týkají:

a) zařazení zboží nebo určení hodnoty zboží pro celní účely;

b) cel, daní nebo jiných odvodů;

c) požadavků, omezení nebo zákazů týkajících se dovozu nebo vývozu;

d) převodů plateb a

e) otázek prodeje, distribuce, dopravy, pojištění, inspekcí ve skladech, vystavování, zpracování, směšování nebo jiného použití zboží pro celní účely.

ČLÁNEK 2.14

Dovozní a vývozní omezení

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, strana nesmí přijmout ani zachovat zákaz či omezení dovozu jakéhokoli zboží z druhé strany nebo vývozu nebo prodeje na vývoz jakéhokoli zboží určeného pro území druhé strany, v souladu s článkem XI GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení. Článek XI GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení je za tímto účelem obdobně začleněn do této dohody a je její součástí.

2. Odstavcem 1 se zakazuje, aby strana přijala nebo zachovala:

a) dovozní licence podmíněné splněním výkonnostního požadavku nebo

b) dobrovolná omezení vývozu.

3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na zboží uvedené v dodatku 2-A-4 (Zvláštní opatření Vietnamu, jimiž se řídí dovoz a vývoz zboží). Jakákoli změna právních předpisů Vietnamu, jejímž důsledkem je omezení rozsahu zboží uvedeného v dodatku 2-A-4 (Zvláštní opatření Vietnamu, jimiž se řídí dovoz a vývoz zboží) se automaticky uplatní podle této dohody. Jakékoli preferenční zacházení přiznané Vietnamem, pokud jde o rozsah zboží uvedeného v dodatku 2-A-4 (Zvláštní opatření Vietnamu, jimiž se řídí dovoz a vývoz zboží), jinému obchodnímu partnerovi se automaticky uplatní podle této dohody. Vietnam oznámí Unii každou změnu či preferenční zacházení uvedené v tomto odstavci.

4. V souladu s Dohodou o WTO může strana přijmout jakékoli opatření schválené Orgánem WTO pro řešení sporů proti druhé straně.

5. Pokud strana přijme nebo zachová zákaz dovozu nebo vývozu či jejich omezení, zajistí jejich úplnou transparentnost.

ČLÁNEK 2.15

Obchodní práva a související práva týkající se léčivých přípravků

1. Vietnam přijme a udržuje vhodné právní nástroje umožňující zahraničním farmaceutickým společnostem, aby pro účely dovozu léčivých přípravků, jež získaly registraci od příslušných orgánů Vietnamu, založily podniky se zahraničními investicemi. Aniž jsou dotčeny listiny Vietnamu stanovené v příloze 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu), jsou tyto podniky se zahraničními investicemi oprávněny prodávat léčivé přípravky, jež legálně dovezly, distributorům nebo velkoobchodníkům, kteří mají právo ve Vietnamu distribuovat léčivé přípravky.

2. Podniky se zahraničními investicemi uvedené v odstavci 1 jsou oprávněny:

a) budovat vlastní sklady ke skladování léčivých přípravků, které legálně dovezly do Vietnamu, v souladu s předpisy vydanými Ministerstvem zdravotnictví nebo jeho nástupcem;

b) poskytovat informace týkající se léčivých přípravků, které legálně dovezly do Vietnamu, zdravotnickým pracovníkům v souladu s předpisy vydanými Ministerstvem zdravotnictví nebo jeho nástupcem a dalšími příslušnými orgány ve Vietnamu a

c) provádět klinické studie a zkoušky v souladu s článkem 3 (Mezinárodní normy) přílohy 2-C (Léčivé přípravky a zdravotnické prostředky) a v souladu s předpisy vydanými Ministerstvem zdravotnictví nebo jeho nástupcem, aby byla zajištěna vhodnost léčivých přípravků legálně dovezených do Vietnamu pro vnitřní spotřebu.

ČLÁNEK 2.16

Dovozní licenční řízení

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle Dohody o dovozních licencích.

2. Každá strana oznámí druhé straně svá stávající dovozní licenční řízení, včetně právního základu a příslušných oficiálních internetových stránek, do 30 dnů ode dne vstupu této dohody v platnost, pokud tato řízení již nebyla oznámena nebo poskytnuta podle článku 5 nebo čl. 7 odst. 3 Dohody o dovozních licencích. Oznámení obsahuje tytéž informace, jež jsou uvedeny v článku 5 nebo čl. 7 odst. 3 Dohody o dovozních licencích.

3. Každá strana oznámí druhé straně zavedení dovozního licenčního řízení, které chce přijmout, nebo změnu v něm, do 45 dnů předtím, než nové řízení nebo změna nabudou účinnosti. V žádném případě strana neučiní takové oznámení později než 60 dnů po datu zveřejnění zavedení řízení nebo změny v řízení, ledaže by byly již oznámeny podle článku 5 Dohody o dovozních licencích. Oznámení obsahuje tytéž informace, jež jsou uvedeny v článku 5 Dohody o dovozních licencích.

4. Každá strana zveřejní na oficiálních internetových stránkách všechny informace, jež má povinnost zveřejnit podle čl. 1 odst. 4 písm. a) Dohody o dovozních licencích.

5. Na žádost strany odpoví druhá strana do 60 dnů na každý přiměřený dotaz týkající se dovozního licenčního řízení, které má v úmyslu přijmout či přijala nebo zachovává, nebo týkající se kritérií pro poskytování či přidělování dovozních licencí, což zahrnuje způsobilost osob, podniků a institucí k podání takové žádosti, správní orgán či orgány, které mají být kontaktovány, a seznam produktů, na něž se vztahují dovozní licenční požadavky.

6. Strany zavedou a budou spravovat dovozní licenční řízení v souladu s:

a) čl. 1 odst. 1 až 9 Dohody o dovozních licencích;

b) článkem 2 Dohody o dovozních licencích a

c) článkem 3 Dohody o dovozních licencích.

Za tímto účelem jsou ustanovení, na něž odkazují písmena a), b) a c), obdobně začleněna do této dohody a jsou její součástí.

7. Strana přijme nebo zachová automatická dovozní licenční řízení jako podmínku pro dovoz na její území pouze v případě, že slouží k plnění oprávněných cílů, a po provedení náležitého posouzení dopadů.

8. Strana udělí dovozní licence na přiměřenou dobu, která není kratší než doba stanovená v domácích právních předpisech uvádějících požadavky na dovozní licence a jež nebrání dovozu.

9. Pokud strana zamítla žádost o dovozní licenci týkající se zboží druhé strany, toto zamítnutí žadateli na jeho žádost bez prodlení písemně vysvětlí. Žadatel má právo odvolání nebo přezkumu podle domácích právních předpisů nebo postupů dovážející strany.

10. Strany přijmou nebo zachovají neautomatická dovozní licenční řízení pouze za účelem provedení opatření, jež není v nesouladu s touto dohodou, včetně s článkem 2.22 (Obecné výjimky). Strana, jež přijímá neautomatická dovozní licenční řízení, musí jasně uvést účel těchto licenčních řízení.

ČLÁNEK 2.17

Vývozní licenční řízení

1. Každá strana oznámí druhé straně do 30 dnů ode dne vstupu této dohody v platnost svá stávající vývozní licenční řízení, včetně právního základu a příslušných oficiálních internetových stránek.

2. Každá strana oznámí druhé straně do 45 dnů předtím, než nové řízení nebo změna nabudou účinnosti, zavedení vývozního licenčního řízení, které chce přijmout, nebo změnu v něm. V žádném případě strana neučiní takové oznámení později než 60 dnů ode dne, kdy byly zavedení řízení nebo změny v řízení zveřejněny.

3. Oznámení podle odstavců 1 a 2 zahrnuje tyto údaje:

a) znění vývozních licenčních řízení včetně jakýchkoli změn;

b) výrobky, na něž se vztahují jednotlivá vývozní licenční řízení;

c) u každého vývozního licenčního řízení popis:

i) postupu pro podávání žádostí o vývozní licence a

ii) kritérií, jež musí žadatel splňovat, aby mohl o vývozní licenci požádat;

d) kontaktní místo nebo místa, kde mohou zainteresované osoby získat další informace o podmínkách pro získání vývozní licence;

e) správní orgán či orgány, kterým se podává žádost nebo jiná příslušná dokumentace;

f) dobu platnosti jednotlivých vývozních licenčních řízení;

g) pokud daná strana má v úmyslu využívat vývozní licenční řízení ke správě vývozních kvót, celkové množství, a pokud je to proveditelné, hodnotu kvót a datum zahájení a ukončení kvót a

h) jakékoli výjimky nebo odchylky od požadavku na vývozní licenci, postupy, jak žádat o tyto výjimky nebo odchylky, a kritéria pro jejich udělení.

4. Každá strana zveřejní všechna vývozní licenční řízení, včetně právního základu a odkazu na příslušné oficiální internetové stránky. Co nejdříve, nejpozději však do 45 dnů po jejich přijetí a nejméně 25 pracovních dnů před jejich vstupem v platnost každá strana rovněž zveřejní nová vývozní licenční řízení nebo změny ve svých vývozních licenčních řízeních.

5. Na žádost strany odpoví druhá strana do 60 dnů na každý přiměřený dotaz týkající se vývozního licenčního řízení, které má v úmyslu přijmout či přijala nebo zachovává, nebo týkající se kritérií pro poskytování či přidělování vývozních licencí, včetně způsobilosti osob, podniků a institucí k podání takové žádosti, správního orgánu či orgánů, které mají být kontaktovány, a seznamu produktů, na něž se vývozní licenční požadavky vztahují.

6. Strany zavedou a budou spravovat jakékoli vývozní licenční řízení v souladu s:

a) čl. 1 odst. 1 až 9 Dohody o dovozních licencích;

b) článkem 2 Dohody o dovozních licencích;

c) článkem 3 Dohody o dovozních licencích, s výjimkou odst. 5 písm. a), c), j) a k).

Za tímto účelem jsou ustanovení, na něž odkazují písmena a), b) a c), obdobně začleněna do této dohody a jsou její součástí.

7. Každá strana zajistí, aby byla všechna vývozní licenční řízení uplatňována neutrálně a vyřizována spravedlivě, vyváženě, nediskriminačně a transparentně.

8. Strana udělí vývozní licence na přiměřenou dobu, která nebude kratší než doba stanovená v domácích právních předpisech uvádějících požadavky na vývozní licence a jež nebrání vývozu.

9. Pokud strana zamítla žádost o vývozní licenci týkající se zboží druhé strany, toto zamítnutí žadateli na jeho žádost bez prodlení písemně vysvětlí. Žadatel má právo odvolání nebo přezkumu podle domácích právních předpisů nebo postupů vyvážející strany.

10. Strana přijme nebo zachová automatická vývozní licenční řízení jako podmínku pro vývoz z jejího území pouze v případě, že slouží k plnění oprávněných cílů, a po provedení náležitého posouzení dopadů.

11. Strany přijmou nebo zachovají neautomatická vývozní licenční řízení pouze za účelem provedení opatření, jež není v nesouladu s touto dohodou, včetně s článkem 2.22 (Obecné výjimky). Strana, jež přijímá neautomatická vývozní licenční řízení, jasně uvede účel těchto licenčních řízení.

ČLÁNEK 2.18

Administrativní poplatky, další odvody a formality vztahující se na dovoz a vývoz

1. Každá strana zajistí, aby poplatky, odvody, formality a požadavky, kromě dovozních a vývozních cel a opatření uvedených v čl. 2.3 (Definice) písm. d) bodech i, ii) a iii) byly v souladu s povinnostmi stran stanovenými v článku VIII GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení.

2. Strana ukládá poplatky a odvody pouze za služby poskytované v souvislosti s dovozem a vývozem zboží. Poplatky a odvody nesmí být ukládány na základě hodnoty (*ad valorem*) a nesmí překročit přibližné náklady na poskytovanou službu. Každá strana zveřejní informace o poplatcích a odvodech, které ukládá v souvislosti s dovozem a vývozem zboží v souladu s článkem 4.10 (Poplatky a odvody).

3. Strana nevyžaduje v souvislosti s dovozem nebo vývozem zboží konzulární transakce ani související poplatky a odvody. Po uplynutí tří let ode dne vstupu této dohody v platnost strany přestanou vyžadovat konzulární ověření pro dovoz zboží, na něž se vztahuje tato dohoda.

ČLÁNEK 2.19

Označování původu

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, pokud Vietnam uplatňuje na jiné než zemědělské produkty Unie požadavky na povinné označení země původu, uzná označení „Made in EU“ nebo podobné označení v místním jazyce za splnění těchto požadavků.

ČLÁNEK 2.20

Státní obchodní podniky

1. Strany potvrzují svá stávající práva a povinnosti podle článku XVII GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení a podle Ujednání WTO o výkladu článku XVII GATT 1994, jež jsou obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.

2. Pokud strana požádá druhou stranu o informace o jednotlivých obchodních případech týkajících se státních obchodních podniků a jejich činností, včetně informací o jejich dvoustranném obchodě, zaručí dožádaná strana transparentnost podle čl. XVII odst. 4 písm. d) GATT 1994.

ČLÁNEK 2.21

Odstraňování odvětvových nesazebních opatření

1. Strany plní své závazky ohledně odvětvových nesazebních opatření týkajících se zboží, jež jsou stanovena v přílohách 2-B (Motorová vozidla a jejich části, součásti a vybavení) a 2-C (Léčivé přípravky a zdravotnické prostředky).

2. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, deset let po vstupu této dohody v platnost a na žádost kterékoli ze stran zahájí strany v souladu se svými vnitřními postupy jednání s cílem rozšířit rozsah svých závazků ohledně odvětvových nesazebních opatření týkajících se zboží.

ČLÁNEK 2.22

Obecné výjimky

1. Žádná ustanovení této kapitoly nebrání žádné ze stran v přijetí opatření v souladu s článkem XX GATT 1994, včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení, jež jsou obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.

2. Strany jsou srozuměny s tím, že před přijetím jakýchkoli opatření stanovených v čl. XX písm. i) a j) GATT 1994 předloží vyvážející strana, která hodlá tato opatření přijmout, druhé straně veškeré relevantní informace. Na požádání strany vedou konzultace s cílem najít vzájemně přijatelné řešení. Strany se mohou dohodnout na jakýchkoli prostředcích potřebných pro odstranění obtíží. Pokud poskytnutí informací předem nebo provedení posouzení znemožňují výjimečné a závažné okolnosti vyžadující okamžité jednání, může vyvážející strana ihned podniknout nezbytná preventivní opatření, o nichž neprodleně informuje druhou stranu.

ČLÁNEK 2.23

Výbor pro obchod se zbožím

1. Výbor pro obchod se zbožím ustavený podle článku 17.2 (Specializované výbory) je složen ze zástupců obou stran.

2. Výbor pro obchod se zbožím posuzuje veškeré záležitosti spadající do působnosti této kapitoly a protokolu 1 (O definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce).

3. Výbor pro obchod se zbožím plní tyto úkoly v souladu s článkem 17.2 (Specializované výbory):

a) posuzuje a monitoruje provádění a fungování ustanovení uvedených v odstavci 2;

b) identifikuje a doporučuje opatření k řešení veškerých sporů, které mohou nastat, a podporuje, usnadňuje a zlepšuje přístup na trh, včetně zrychlení celních závazků podle článku 2.7 (Snížení nebo odstranění cel);

c) považuje-li to za potřebné, doporučuje Výboru pro obchod zřízení pracovních skupin;

d) vykonává jakoukoli další činnost, kterou může Výbor pro obchod zadat, a

e) navrhuje rozhodnutí, která má Výbor pro obchod přijmout za účelem změny seznamu odrůd voňavé rýže uvedeného v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) oddíle B (Celní kvóty) pododdíle 1 (Celní kvóty Unie) bodě 5 písm. c).

KAPITOLA 3

NÁPRAVNÁ OPATŘENÍ V OBLASTI OBCHODU

ODDÍL A

ANTIDUMPINGOVÁ A VYROVNÁVACÍ CLA

ČLÁNEK 3.1

Obecná ustanovení

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle článku VI GATT 1994, Dohody o antidumpingu a Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.

2. Strany jsou si vědomy, že antidumpingových a vyrovnávacích opatření lze zneužít k narušení obchodu, a shodly se na tom, že:

a) by nápravná opatření v oblasti obchodu měla být uplatňována v úplném souladu s příslušnými požadavky WTO a měla by vycházet ze spravedlivého a transparentního systému a

b) zvažuje-li strana uložení takových opatření, měly by se pečlivě zvážit zájmy druhé strany.

3. Pro účely tohoto oddílu se původ určí v souladu s článkem 1 Dohody o pravidlech původu.

ČLÁNEK 3.2

Transparentnost

1. Aniž je dotčen článek 6.5 Dohody o antidumpingu a článek 12.4 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, strany zajistí, že okamžitě po uložení prozatímních opatření a v každém případě před přijetím konečného rozhodnutí budou zúčastněným stranám sděleny úplné a smysluplné informace o všech zásadních skutečnostech a úvahách, na nichž se zakládá rozhodnutí uplatnit opatření. Zveřejnění musí být provedeno písemnou formou a poskytovat zúčastněným stranám dostatek času k vyjádření.

2. Nezdrží-li to zbytečně šetření, v průběhu šetření týkajícího se nápravných opatření v oblasti obchodu musí mít každá zainteresovaná strana možnost být vyslyšena a vyjádřit svá stanoviska.

ČLÁNEK 3.3

Přihlédnutí k veřejnému zájmu

Strana nesmí uložit antidumpingová ani vyrovnávací opatření v případě, kdy lze z informací zveřejněných během šetření jasně vyvodit, že uplatnění daných opatření není ve veřejném zájmu. Při stanovování veřejného zájmu strana zohlední situaci domácího průmyslu, dovozců a jejich reprezentativních sdružení, zástupců uživatelů a reprezentativních spotřebitelských organizací na základě relevantních informací poskytnutých vyšetřujícím orgánům.

ČLÁNEK 3.4

Pravidlo nižšího cla

Antidumpingové nebo vyrovnávací clo uložené stranou nepřesáhne rozpětí dumpingu nebo napadnutelné subvence, přičemž strana se snaží zajistit, aby výše tohoto cla byla nižší než toto rozpětí, dostačuje-li takové nižší clo k odstranění újmy, jež vznikla domácímu průmyslu.

ČLÁNEK 3.5

Věci vyloučené z řešení sporů

Ustanovení tohoto oddílu nepodléhají kapitole 15 (Řešení sporů).

ODDÍL B

GLOBÁLNÍ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 3.6

Obecná ustanovení

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle článku XIX GATT 1994, Dohody o ochranných opatřeních a článku 5 Dohody o zemědělství.

2. Žádná strana nesmí uplatňovat, pokud jde o stejné zboží, současně:

a) dvoustranné ochranné opatření podle oddílu C (Dvoustranná ochranná doložka) této kapitoly a

b) opatření podle článku XIX GATT 1994 a Dohody o ochranných opatřeních.

3. Pro účely tohoto oddílu se původ určí v souladu s článkem 1 Dohody o pravidlech původu.

ČLÁNEK 3.7

Transparentnost

1. Aniž je dotčen článek 3.6 (Obecná ustanovení), strana zahajující šetření souhrnných ochranných opatření nebo hodlající přijmout souhrnná ochranná opatření okamžitě, na žádost druhé strany a za podmínky, že má na věci podstatný zájem, ve formě písemného oznámení *ad hoc* poskytne všechny důležité informace, jež vedly k zahájení šetření souhrnných ochranných opatření, nebo k návrhu na jejich uložení, a to případně včetně prozatímních zjištění. Tímto ustanovením není dotčen článek 3.2 Dohody o ochranných opatřeních.

2. Ukládají-li souhrnná ochranná opatření, snaží se strany, aby při tom co nejméně poškodily vzájemný dvoustranný obchod.

3. Pro účely odstavce 2 platí, že pokud se strana domnívá, že byly splněny právní požadavky pro uložení konečných ochranných opatření, uvědomí druhou stranu a poskytne jí možnost uskutečnit dvoustranné konzultace. Není-li do 30 dnů od tohoto oznámení dosaženo uspokojivého řešení, smí strana přijmout konečná souhrnná ochranná opatření. Druhé straně by měla být nabídnuta možnost konzultace za účelem výměny stanovisek o informacích uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 3.8

Věci vyloučené z řešení sporů

Ustanovení tohoto oddílu odkazující na práva a povinnosti podle WTO nepodléhají kapitole 15 (Řešení sporů).

ODDÍL C

DVOUSTRANNÁ OCHRANNÁ DOLOŽKA

ČLÁNEK 3.9

Definice

Pro účely tohoto oddílu platí následující:

a) „domácí výrobní odvětví“ se vykládá ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních. Za tímto účelem je čl. 4 odst. 1 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněn do této dohody a je její součástí;

b) „vážná újma“ a „hrozba vážné újmy“ se vykládají ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) Dohody o ochranných opatřeních. Za tímto účelem je čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněn do této dohody a je její součástí;

c) „přechodným obdobím“ se rozumí období deseti let od vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 3.10

Použití dvoustranných ochranných opatření

1. Pokud se v důsledku snížení nebo odstranění cel podle této dohody zboží pocházející z území jedné strany dováží na území druhé strany v takovém zvýšeném množství, v absolutních číslech nebo v poměru k domácí výrobě a za takových podmínek, které by způsobily nebo hrozily způsobit vážnou újmu domácímu výrobnímu odvětví vyrábějícímu obdobné zboží nebo přímo konkurenční zboží, může dovážející strana přijmout opatření stanovená v odstavci 2 v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto oddíle pouze během přechodného období, není-li v čl. 3.11 (Podmínky a omezení) odst. 6 písm. c) stanoveno jinak.

2. Dovážející strana může uložit dvoustranné ochranné opatření, jímž se:

a) pozastaví další snižování celní sazby na dotčené zboží, jak je stanoveno v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel), nebo

b) zvýší celní sazba na dané zboží na úroveň, která nepřesahuje nižší z následujících úrovní:

   i) celní sazbu podle doložky nejvyšších výhod uplatňovanou na zboží v okamžiku přijetí opatření, nebo

ii) základní celní sazbu určenou v sazebnících obsažených v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) podle článku 2.7 (Snížení nebo odstranění cel).

ČLÁNEK 3.11

Podmínky a omezení

1. Strana druhou stranu písemně uvědomí o zahájení šetření popsaného v odstavci 2 a konzultuje ji s co největším možným předstihem před uplatněním dvoustranného ochranného opatření s cílem přezkoumat informace plynoucí z šetření a vyměnit si stanoviska k danému opatření.

2. Strana smí uplatnit dvoustranné ochranné opatření pouze v návaznosti na šetření provedené jejími příslušnými orgány v souladu s článkem 3 a čl. 4 odst. 2 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních. Za tímto účelem jsou článek 3 a čl. 4 odst. 2 písm. c) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.

3. V šetření uvedeném v odstavci 2 strana splní požadavky podle čl. 4 odst. 2 písm. a) Dohody o ochranných opatřeních. Za tímto účelem je čl. 4 odst. 2 písm. a) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněn do této dohody a je její součástí.

4. Šetření též na základě objektivních důkazů prokáže existenci příčinné souvislosti mezi zvýšeným dovozem a vážnou újmou nebo hrozbou vážné újmy. Šetření vezme v úvahu i jiné faktory než zvýšený dovoz, které mohou v téže době rovněž působit újmu.

5. Každá strana zajistí, aby její příslušné orgány ukončily šetření popsané v odstavci 2 do jednoho roku ode dne jeho zahájení.

6. Strana nesmí použít dvoustranné ochranné opatření:

a) není-li to v rozsahu a po dobu nezbytnou k tomu, aby se předešlo vážné újmě nebo aby došlo k její nápravě, a v zájmu snazšího přizpůsobení se;

b) po dobu přesahující dva roky, kromě případů, kdy může být tato doba prodloužena až o dva roky, pokud příslušné orgány dovážející strany postupy uvedenými v tomto článku stanoví, že opatření je nadále nezbytné v zájmu předejití závažné újmě nebo její nápravy nebo v zájmu snazšího přizpůsobení se a že existují důkazy o tom, že se průmyslové odvětví přizpůsobuje, za předpokladu, že celková doba, po niž se ochranné opatření uplatní, včetně období počátečního uplatňování a jakéhokoli jeho prodloužení, nepřesáhne čtyři roky, nebo

c) po uplynutí přechodného období, neposkytla-li k tomu druhá strana souhlas.

7. V zájmu snazšího přizpůsobení se za situace, kdy očekávané trvání dvoustranného ochranného opatření přesáhne dva roky, strana uplatňující opatření jej během jeho uplatňování postupně liberalizuje v pravidelných intervalech.

8. Ukončí-li strana dvoustranné ochranné opatření, celní sazba je taková, jaká by se podle jejího sazebníku obsaženého v příloze 2-A (Snížení nebo odstranění cel) uplatňovala, nebyla-li by opatření přijata.

ČLÁNEK 3.12

Prozatímní opatření

Za závažných okolností, kdy by prodlení mohlo způsobit obtížně napravitelnou škodu, může strana prozatímně uplatnit dvoustranné ochranné opatření poté, co je předběžně zjištěno, že existují jasné důkazy, že se dovoz zboží pocházejícího z druhé strany zvýšil v důsledku snížení či odstranění cla podle této dohody a že tento dovoz působí nebo hrozí způsobit vážnou újmu domácímu výrobnímu odvětví. Trvání jakýchkoli prozatímních opatření nepřekročí 200 dnů a během této doby musí dotčená strana splňovat požadavky čl. 3.11 (Podmínky a omezení) odst. 2 a 3. Strana urychleně vyplatí náhradu zvýšeného cla, pokud šetření uvedené v čl. 3.11 (Podmínky a omezení) odst. 2 nevede k závěru, že jsou splněny požadavky čl. 3.10 (Použití dvoustranného ochranného opatření) odst. 1. Trvání jakýchkoli prozatímních opatření se považuje za součást doby popsané v čl. 3.11 (Podmínky a omezení) odst. 5 písm. b).

ČLÁNEK 3.13

Kompenzace

1. Strana uplatňující dvoustranné ochranné opatření konzultuje s druhou stranou oboustranně přijatelnou vhodnou kompenzaci liberalizující obchod ve formě koncesí, jejichž účinky jsou v zásadě rovnocenné účinkům na obchod, nebo ve formě koncesí, jejichž hodnota je rovnocenná hodnotě dodatečných cel, která mají být výsledkem ochranného opatření. Strana uplatňující dvoustranné ochranné opatření poskytne příležitost k těmto konzultacím nejpozději 30 dnů po uplatnění dvoustranného ochranného opatření.

2. Pokud konzultace podle odstavce 1 nevedou k dohodě o kompenzacích liberalizujících obchod do 30 dnů od začátku konzultací, strana, na jejíž zboží se vztahuje dvoustranné ochranné opatření, může ve vztahu ke zboží pocházejícímu ze strany, jež uplatňuje dvoustranné ochranné opatření, pozastavit uplatňování koncesí, které mají na dvoustranné ochranné opatření v podstatě rovnocenné obchodní účinky. Povinnost poskytnout kompenzaci, kterou má strana uplatňující dvoustranné ochranné opatření, a právo druhé strany pozastavit koncese podle tohoto odstavce skončí téhož dne, kdy končí platnost dvoustranného ochranného opatření.

3. Právo na pozastavení uvedené v odstavci 2 se neuplatní během prvních 24 měsíců, kdy je dvoustranné ochranné opatření v platnosti, pokud je ochranné opatření v souladu s touto dohodou.

ČLÁNEK 3.14

Používání anglického jazyka

K zajištění maximální účinnosti při uplatňování pravidel pro nápravná opatření na ochranu obchodu podle této kapitoly používají vyšetřující orgány obou stran anglický jazyk jako základní prostředek komunikace a též jako jazyk dokumentů vyměňovaných mezi stranami v rámci šetření nápravných opatření.

KAPITOLA 4

CLA A USNADNĚNÍ OBCHODU

ČLÁNEK 4.1

Cíle

1. Strany uznávají význam cel a usnadnění obchodu v rozvíjejícím se globálním obchodním prostředí. Strany posílí spolupráci v této oblasti s cílem zajistit, aby jejich příslušné právní předpisy a postupy splňovaly cíle podpory usnadnění obchodu a současně zajišťovaly účinnou celní kontrolu.

2. Strany se dohodly, že jejich právní předpisy musí být nediskriminační a celní postupy musí vycházet z použití moderních metod a účinných kontrol v zájmu boje proti podvodům a prosazování zákonného obchodu.

3. Strany uznávají, že nebudou nijak ohroženy oprávněné cíle veřejné politiky, včetně cílů týkajících se bezpečnosti, ochrany a boje proti podvodům.

ČLÁNEK 4.2

Celní spolupráce a vzájemná správní pomoc

1. Příslušné orgány stran spolupracují v celních záležitostech za účelem zajištění toho, aby bylo dosaženo cílů stanovených v článku 4.1 (Cíle).

2. Strany posílí celní spolupráci mimo jiné:

a) výměnou informací ohledně svých celních právních předpisů, jejich provádění a ohledně celních postupů, a to zejména v těchto oblastech:

   i) zjednodušení a modernizace celních postupů;

   ii) prosazování práv duševního vlastnictví na hranicích ze strany celních orgánů;

iii) zjednodušení tranzitní přepravy a překládky a

iv) vztahy s podnikatelskou sférou;

b) rozvojem společných iniciativ souvisejících s dovozem, vývozem a s jinými celními postupy, včetně technické pomoci, aby podnikatelské sféře byly zajištěny efektivní služby;

c) posílením jejich spolupráce v oblasti cel v rámci mezinárodních organizací, jako je WTO a Světová celní organizace (dále jen „WCO“), a

d) ve vhodných a náležitých případech zavedením vzájemného uznávání programů obchodního partnerství a celních kontrol, včetně odpovídajících opatření na usnadnění obchodu.

3. Strany si poskytují vzájemnou správní pomoc v celních záležitostech v souladu s protokolem 2 (O vzájemné správní pomoci v celních záležitostech).

ČLÁNEK 4.3

Celní předpisy a postupy

1. Strany založí své celní předpisy a postupy na mezinárodních nástrojích a normách platných v oblasti cel a obchodu, včetně podstatných prvků *revidované Kjótské úmluvy o zjednodušení a sladění celních režimů*, přijaté dne 26. června 1999 v Bruselu, *Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží* (dále jen „úmluva o HS“), *rámce norem pro zabezpečení a zjednodušení celosvětového obchodu*, jakož i *modelu celních údajů* WCO.

2. Celní předpisy a postupy stran:

a) mají za cíl ochranu zákonného obchodu prostřednictvím účinného prosazování a dodržování legislativních požadavků;

b) zabraňují zbytečným či diskriminačním překážkám pro hospodářské subjekty a přinášejí další zjednodušení pro hospodářské subjekty, jež ve vysoké míře splňují právní předpisy, a

c) zajišťují záruky proti podvodům a nezákonným či škodlivým činnostem.

3. Strany se dohodly, že jejich příslušné celní předpisy a postupy, včetně nápravných opatření, budou úměrné a nediskriminační a jejich uložení nepovede k neopodstatněným zpožděním při propouštění zboží.

4. Ve snaze zajistit zlepšení pracovních postupů a nediskriminaci, transparentnost, účinnost, celistvost a odůvodněnost celních postupů strany:

a) bude-li to možné, přezkoumají a zjednoduší požadavky a formality spojené s urychleným propuštěním a odbavením zboží a

b) budou usilovat o další zjednodušení a normalizaci údajů a dokumentace, již požadují celní a jiné orgány.

ČLÁNEK 4.4

Propuštění zboží

1. Každá strana zajistí, aby její celní orgány uplatňovaly požadavky a postupy, jež stanoví uvolnění zboží ve lhůtě nepřesahující lhůtu stanovenou pro zajištění souladu s jejími celními předpisy a formalitami a jinými právními předpisy a formalitami souvisejícími s obchodem. Každá strana bude usilovat o další zkracování této lhůty a o propouštění zboží bez zbytečného zpoždění.

2. Strany umožní mimo jiné propuštění zboží, aniž by bylo zaplaceno clo, na základě předložení záruky, je-li požadována v souladu s jejich právními předpisy za účelem konečného vyplacení cla.

3. Každá strana zajistí, aby její celní orgány umožnily předběžné elektronické podání a další zpracování informací dříve, než zboží fyzicky na hranice dorazí (zpracování před příjezdem), aby mohlo být zboží po příjezdu na hranice propuštěno.

ČLÁNEK 4.5

Zjednodušené celní režimy

1. Každá strana vytvoří zjednodušené celní režimy, jež jsou transparentní a účinné, aby se omezily náklady a zvýšila předvídatelnost pro hospodářské subjekty, a to i pro malé a střední podniky. Snazší přístup ke zjednodušeným celním režimům bude poskytnut rovněž oprávněným obchodním subjektům na základě objektivních a nediskriminačních kritérií.

2. Pro účely splnění formálních požadavků pro propuštění zboží do celního režimu se použije jednotný správní doklad nebo odpovídající elektronický dokument.

3. Strany používají moderní celní techniky, včetně metod posuzování rizika a auditu po odbavení, v zájmu jednoduššího a snazšího vstupu a propouštění zboží.

4. Strany podporují progresivní rozvoj a využívání systémů, a to i těch založených na informačních technologiích, v zájmu snazší elektronické výměny dat mezi obchodními subjekty, celními úřady a jinými příslušnými agenturami.

ČLÁNEK 4.6

Tranzit a překládka

1. Každá strana zajistí zjednodušení a účinnou kontrolu překládky na svém území a tranzitu přes něj.

2. Ke zjednodušení přepravy v tranzitu každá strana zajistí spolupráci a koordinaci mezi všemi příslušnými orgány a agenturami na svém území.

ČLÁNEK 4.7

Řízení rizika

1. Každá strana při svých postupech zkoumání a propouštění zboží a při auditu po propuštění vychází ze zásad posuzování rizika a z auditu a nezkoumá podrobně každou zásilku, zda splňuje všechny dovozní požadavky.

2. Strany přijmou a budou používat své požadavky a postupy kontroly dovozu, vývozu, tranzitu a překládky zboží na základě zásad řízení rizika, jež se uplatní, aby se opatření zajišťující soulad zaměřila na transakce, jež si zasluhují pozornost.

ČLÁNEK 4.8

Transparentnost

1. Každá strana zajistí, aby její celní a jiné předpisy související s obchodem a obecné správní postupy a jiné požadavky, včetně poplatků a odvodů, týkající se cel a obchodu byly neprodleně snadno k dispozici zainteresovaným stranám, a je-li to možné a proveditelné, na oficiálních internetových stránkách.

2. Každá strana stanoví nebo zachová jedno nebo více informačních míst, která v přiměřené lhůtě zodpoví dotazy zainteresovaných stran ohledně cel a jiných obchodních záležitostí.

ČLÁNEK 4.9

Předběžná rozhodnutí

1. Na písemnou žádost obchodníka vydají celní orgány každé strany v souladu s jejími právními předpisy před dovozem zboží na její území písemná předběžná rozhodnutí ohledně celní klasifikace či jiných záležitostí, na nichž se strany případně dohodly.

2. S výhradou jakýchkoli požadavků na zachování důvěrnosti stanovených v právních předpisech stran každá strana zveřejní předběžná rozhodnutí ohledně celní klasifikace či jiných záležitostí, na nichž se strany případně dohodly, například na oficiálních internetových stránkách.

3. V zájmu usnadnění obchodu zařadí strany do svého dvoustranného dialogu pravidelné aktualizace změn svých právních předpisů týkajících se předběžných rozhodnutí.

ČLÁNEK 4.10

Poplatky a odvody

1. Každá strana zveřejní informace o poplatcích a odvodech prostřednictvím úředně stanoveného média, a je-li to možné a proveditelné, na oficiálních internetových stránkách. Uvedené informace zahrnují poplatky a odvody, které budou použity, důvod těchto poplatků a odvodů za poskytnuté služby, odpovědný orgán a kdy a jak má být úhrada provedena.

2. Žádná strana neuloží nové nebo pozměněné poplatky a odvody, dokud nejsou informace v souladu s odstavcem 1 zveřejněny a přímo dostupné.

ČLÁNEK 4.11

Celní deklaranti

Strany se dohodly, že jejich příslušné celní předpisy a postupy nebudou vyžadovat povinné využití celních deklarantů. Pokud budou strany vydávat celním deklarantům licence, budou uplatňovat transparentní, nediskriminační a přiměřená pravidla.

ČLÁNEK 4.12

Celní hodnota

1. Strany stanoví celní hodnotu zboží v souladu s článkem VII GATT 1994 a Dohodou o celní hodnotě.

2. Strany spolupracují za účelem dosažení společného přístupu k otázkám týkajícím se celní hodnoty.

ČLÁNEK 4.13

Kontrola před odesláním

Strany se dohodly, že jejich příslušné celní předpisy a postupy nebudou vyžadovat povinné využití kontroly před odesláním, jak je definována v Dohodě o kontrole před odesláním, či jiné kontrolní aktivity, které v místě určení před proclením provádějí soukromé společnosti.

ČLÁNEK 4.14

Přezkum a odvolání

Každá strana poskytne účinné, rychlé, nediskriminační a snadno přístupné postupy zajišťující právo na odvolání proti správním úkonům, usnesením a rozhodnutím celních nebo jiných příslušných orgánů, jež mají vliv na dovoz, vývoz nebo tranzit zboží.

ČLÁNEK 4.15

Vztahy s podnikatelskou sférou

Strany se dohodly, že:

a) při přípravě legislativních návrhů a obecných postupů souvisejících s celními záležitostmi a záležitostmi zjednodušení obchodu je nezbytné včas konzultovat zástupce obchodu. Za tímto účelem vede každá strana mezi správními orgány a podnikatelskou sférou vhodné konzultace;

b) zveřejní či jinak zpřístupní, pokud možno elektronicky, veškeré nové právní předpisy a obecné postupy týkající se celních záležitostí a záležitostí zjednodušení obchodu, a to před uplatněním takových předpisů či postupů, a rovněž zveřejní či jinak zpřístupní změny a výklad takových předpisů a postupů. Strany rovněž zveřejní odpovídající oznámení administrativní povahy, včetně požadavků orgánů a vstupních postupů, pracovní doby a pracovních postupů celních úřadů v přístavech a na hraničních přechodech a kontaktních míst pro vyřizování žádostí o informace;

c) mezi zveřejněním a vstupem v platnost nových nebo změněných právních předpisů, postupů, poplatků nebo odvodů musí uplynout přiměřená doba a

d) zajistí, aby jejich celní a související požadavky a postupy nadále odpovídaly potřebám podnikatelské sféry, byly v souladu s osvědčenými postupy a byly i nadále pro obchod co nejméně restriktivní.

ČLÁNEK 4.16

Výbor pro celní záležitosti

1. Výbor pro celní záležitosti ustavený podle článku 17.2 (Specializované výbory) je složen ze zástupců obou stran.

2. Výbor pro celní záležitosti zajistí řádné fungování této kapitoly, prosazování práv duševního vlastnictví celními orgány stanovené v kapitole 12 (Duševní vlastnictví) oddíle C (Prosazování práv duševního vlastnictví) pododdíle 4 (Prosazování práv na hranicích), protokolu 1 (O definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce), protokolu 2 (O vzájemné správní pomoci v celních záležitostech) a veškerých dalších ustanovení souvisejících s celními záležitostmi, na nichž se strany případně dohodly.

3. Výbor pro celní záležitosti posuzuje potřebu vydávat rozhodnutí, stanoviska, návrhy nebo doporučení, jež se týkají všech otázek vyplývajících z provádění ustanovení uvedených v odstavci 2, a přijímá je. Má pravomoc přijímat rozhodnutí o vzájemném uznávání technik řízení rizik, kritérií a norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol a programů obchodního partnerství, včetně takových aspektů, jako je přenos dat a vzájemně dohodnuté přínosy.

KAPITOLA 5

TECHNICKÉ PŘEKÁŽKY OBCHODU

ČLÁNEK 5.1

Potvrzení Dohody o technických překážkách obchodu

Strany potvrzují svá práva a povinnosti, které pro ně vzájemně plynou z Dohody o technických překážkách obchodu, jež je obdobně začleněna do této dohody a je její součástí.

ČLÁNEK 5.2

Cíle

1. Cílem této kapitoly je usnadnit a zvýšit obchod se zbožím mezi stranami prostřednictvím zjištění a odstranění zbytečných překážek obchodu v rámci Dohody o technických překážkách obchodu a předcházení jejich vzniku.

2. Strany zajistí a posílí technickou kapacitu a institucionální infrastrukturu v záležitostech týkajících se technických překážek obchodu.

ČLÁNEK 5.3

Oblast působnosti a definice

1. Tato kapitola se týká přípravy, přijetí a použití norem, technických předpisů a postupů posuzování shody, jak jsou definovány v příloze 1 Dohody o technických překážkách obchodu a jež mohou ovlivnit obchod se zbožím mezi stranami, nevztahuje se však na:

a) nákupní specifikace vypracované vládními subjekty pro účely požadavků těchto subjektů na výrobu nebo spotřebu nebo

b) sanitární a fytosanitární opatření vymezená v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

2. Každá strana má právo vypracovat, přijímat a uplatňovat normy, technické předpisy a postupy posuzování shody v souladu s touto kapitolou a Dohodou o technických překážkách obchodu.

3. Pro účely této kapitoly se použijí definice uvedené v příloze 1 Dohody o technických překážkách obchodu.

ČLÁNEK 5.4

Technické předpisy

1. Každá strana co nejlépe využívá osvědčených regulačních postupů, jak je stanoveno v Dohodě o technických překážkách obchodu a v této kapitole, zejména tím, že:

a) posoudí dostupné regulační a neregulační alternativy k navrhovaným technickým předpisům, které splňují oprávněné cíle strany, v souladu s čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu; snaží se mimo jiné posoudit dopad navrhovaných technických předpisů prostřednictvím hodnocení dopadu právních předpisů, doporučeného Výborem pro technické překážky obchodu zřízeným podle článku 13 Dohody o technických překážkách obchodu;

b) používá příslušné mezinárodní normy, jako jsou normy vypracované Mezinárodní organizací pro normalizaci, Mezinárodní elektrotechnickou komisí, Mezinárodní telekomunikační unií a Komisí pro Codex Alimentarius, jakožto základ pro své technické předpisy, kromě případů, kdy by takové mezinárodní normy byly neúčinné nebo nevhodné k dosažení oprávněných cílů sledovaných stranou. Jestliže strana mezinárodní normy jako základ pro své technické předpisy nepoužívá, objasní na žádost druhé strany veškeré podstatné odchylky od těchto příslušných mezinárodních norem a vysvětlí důvody, proč jsou tyto normy považovány za nevhodné či neúčinné k dosažení sledovaného cíle;

c) aniž je dotčen čl. 2 odst. 3 Dohody o technických překážkách obchodu, přezkoumá technické předpisy s cílem zvýšit jejich soulad s příslušnými mezinárodními normami. Při provádění tohoto přezkumu zohlední strany mimo jiné veškerý nový vývoj příslušných mezinárodních norem a uváží, zda okolnosti, kvůli nimž se jejich technické předpisy odchylují od jakýchkoli příslušných mezinárodních norem, stále existují;

d) upřesní technické předpisy na základě požadavků na funkční způsobilost výrobku, a nikoli na základě vzhledových nebo popisných charakteristik.

2. V souladu s čl. 2 odst. 7 Dohody o technických překážkách obchodu strana příznivě posoudí přijetí technických předpisů druhé strany jako rovnocenných, a to i v případě, kdy se tyto předpisy liší od jejích vlastních, za předpokladu, že má jistotu, že tyto předpisy přiměřeně splňují cíle jejích vlastních předpisů.

3. Strana, která vypracovala technický předpis, který považuje za rovnocenný technickému předpisu druhé strany vzhledem k jeho slučitelnému cíli a rozsahu dotčených výrobků, může písemně požádat druhou stranu, aby jej uznala za rovnocenný. Tato žádost se podává písemně a uvedou se v ní podrobné důvody, proč by měl být technický předpis považován za rovnocenný, včetně důvodů týkajících se rozsahu dotčených výrobků. Strana, která nesouhlasí s tím, že daný technický předpis je rovnocenný, poskytne na požádání druhé straně důvody svého rozhodnutí.

ČLÁNEK 5.5

Normy

1. Strany potvrzují svůj závazek podle čl. 4 odst. 1 Dohody o technických překážkách obchodu zajistit, aby jejich normalizační orgány přijaly Kodex správné praxe pro přípravu, přijímání a uplatňování norem uvedený v příloze 3 Dohody o technických překážkách obchodu a postupovaly v souladu s ním. Strany dále potvrzují svou oddanost zásadám uvedeným v *rozhodnutích a doporučeních Výboru WTO pro technické překážky obchodu přijatých od 1. ledna 1995*, G/TBT/1/rev.12, ze dne 21. ledna 2015 (dále jen „dokument“), včetně *Rozhodnutí výboru o zásadách pro rozvoj mezinárodních norem, pokynů a doporučení ve vztahu k článkům 2, 5 a příloze 3 dohody*, uvedených v přílohách části 1 dokumentu.

2. S cílem harmonizace norem na co nejširším možném základě budou strany podporovat své normalizační orgány a také regionální normalizační orgány, jejichž jsou ony nebo jejich normalizační orgány členy, aby:

a) se v mezích svých zdrojů zapojovaly do přípravy mezinárodních norem příslušnými mezinárodními normalizačními orgány;

b) jako základ k normám, které tvoří, využívaly příslušné mezinárodní normy, s výjimkou případů, kdy by takové mezinárodní normy byly neúčinné nebo nevhodné k dosažení oprávněných cílů sledovaných stranou, například z důvodu nedostatečné úrovně ochrany, podstatných klimatických nebo geografických faktorů nebo podstatných technologických problémů;

c) předcházely zdvojování nebo překrývání s činností mezinárodních normalizačních orgánů;

d) v pravidelných intervalech přezkoumávaly vnitrostátní a regionální normy, které nejsou založeny na příslušných mezinárodních normách, s cílem zvýšit jejich soulad s příslušnými mezinárodními normami a

e) spolupracovaly s příslušnými normalizačními orgány druhé strany při mezinárodních normalizačních činnostech. Tato spolupráce může probíhat v rámci mezinárodních normalizačních orgánů nebo na regionální úrovni.

3. Strany si vyměňují informace o:

a) používání norem, z nichž vycházejí technické předpisy;

b) svých postupech normalizace a míře, v níž využívají mezinárodních či regionálních norem jakožto základu pro své vnitrostátní normy, a

c) dohodách o spolupráci v oblasti normalizace prováděných kteroukoli ze stran, včetně o otázkách normalizace v mezinárodních dohodách s třetími stranami, pokud to není podle těchto dohod výslovně zakázáno.

4. Strany uznávají, že v souladu s přílohou 1 Dohody o technických překážkách obchodu je dodržování norem dobrovolné. Pokud strana vyžaduje dodržování norem prostřednictvím jejich zapracování do technického předpisu či odkazu na ně v tomto předpise nebo postupu posuzování shody, použije se článek 5.7 (Transparentnost).

ČLÁNEK 5.6

Postupy posuzování shody

1. V souvislosti s postupy povinného posuzování shody strany obdobně uplatní čl. 5.4 (Technické předpisy) odst. 1 s cílem zabránit zbytečným překážkám obchodu a zajistit transparentnost a nediskriminaci.

2. V souladu s čl. 5 odst. 1.2 Dohody o technických překážkách obchodu platí, že pokud dovážející strana požaduje potvrzení o shodě s jejími použitelnými technickými předpisy nebo normami, nesmí být její postupy posuzování shody přísnější nebo uplatňovány přísněji, než je nezbytně nutné k tomu, aby tato strana měla přiměřenou jistotu, že výrobky odpovídají jejím použitelným technickým předpisům nebo normám, berouce přitom v úvahu rizika, která by neshoda mohla způsobit.

3. Strany uznávají, že existuje široká řada mechanismů k usnadnění přijetí výsledků postupů posuzování shody prováděných na území druhé strany, včetně:

a) uznání prohlášení dodavatele o shodě stranou dovozu;

b) dohod o vzájemném přijetí výsledků postupů posuzování shody, pokud jde o zvláštní technické předpisy, prováděných orgány se sídlem na území druhé strany;

c) používání akreditace ke stanovení způsobilosti subjektů posuzování shody se sídlem na území každé strany;

d) určení subjektů posuzování shody vládou, včetně subjektů se sídlem na území druhé strany;

e) jednostranného uznávání stranou výsledků postupů posuzování shody provedených na území druhé strany;

f) dobrovolných ujednání mezi subjekty posuzování shody se sídlem na území každé strany a

g) využití regionálních a mezinárodních dohod a ustanovení o vzájemném uznávání, jichž jsou strany smluvními stranami.

4. Se zvláštním zřetelem na aspekty uvedené v odstavci 3 strany:

a) zintenzívní výměnu informací ohledně mechanismů uvedených v odstavci 3 a podobných mechanismech s cílem usnadnit přijímání výsledků posuzování shody;

b) přistoupí k výměně informací o postupech posuzování shody a zejména o kritériích použitých k výběru vhodných postupů posuzování shody u konkrétních výrobků;

c) považují prohlášení dodavatele o shodě za jednu ze záruk shody s domácím právem;

d) zváží přijetí ujednání o vzájemném přijetí výsledků postupů posuzování shody postupem podle odstavce 5;

e) přistoupí k výměně informací o akreditační politice a zváží nejlepší možné využití mezinárodních norem pro akreditaci a přistoupí rovněž k výměně informací o mezinárodních dohodách, jejichž stranami jsou například akreditační orgány stran, pomocí mechanismů Mezinárodní spolupráce v akreditaci laboratoří a Mezinárodního akreditačního fóra;

f) zváží účast na platných mezinárodních dohodách nebo ujednáních nebo případně podpoří orgány vykonávající zkoušky, inspekce a certifikace v účasti na těchto dohodách nebo ujednáních s cílem harmonizovat či usnadnit přijímání výsledků posuzování shody a

g) zajistí, aby hospodářské subjekty měly možnost volby mezi zařízeními provádějícími posuzování shody, jež byla příslušnými orgány určena k plnění úkolů požadovaných podle domácího práva k zajištění souladu;

h) usilují o využití akreditace ke stanovení způsobilosti subjektů posuzování shody a

i) zajistí nezávislost akreditačních orgánů a subjektů posuzování shody a zabrání tomu, aby mezi nimi nedocházelo ke střetu zájmů.

5. Na žádost strany se může druhá strana rozhodnout, že zahájí konzultace za účelem stanovení odvětvových iniciativ, pokud jde o užívání postupů posuzování shody či snazší přijímání výsledků posouzení shody, vhodných pro daná odvětví. Strana vznášející tento požadavek by měla poskytnout potřebné údaje, jak tato odvětvová iniciativa usnadní obchod. Pokud druhá strana tento požadavek zamítne, na požádání vysvětlí své důvody.

6. Strany potvrzují své závazky podle čl. 5 odst. 2.5 Dohody o technických překážkách obchodu, že poplatky ukládané za povinné posuzování shody dovážených výrobků jsou spravedlivé v poměru k jakýmkoli poplatkům, které jsou ukládány za posuzování shody obdobných výrobků domácího původu nebo pocházejících z kterékoli jiné země, berouce přitom v úvahu komunikační, dopravní a jiné náklady vyplývající z rozdílného umístění zařízení žadatele a subjektu posuzování shody.

ČLÁNEK 5.7

Transparentnost

Strany uznávají význam transparentnosti, pokud jde o přípravu, přijímání a provádění norem, technických předpisů a postupů posuzování shody. V tomto ohledu strany potvrzují své povinnosti týkající se transparentnosti podle Dohody o technických překážkách obchodu. Každá strana:

a) zohlední připomínky druhé strany, je-li postup vytváření technického předpisu částečně otevřen k veřejné konzultaci, a na žádost poskytne k připomínkám druhé strany včas písemné odpovědi;

b) zajistí, aby se hospodářské subjekty a jiné zúčastněné osoby z druhé strany mohly účastnit všech formálních veřejných postupů konzultace týkajících se vypracování technických předpisů za stejných, nikoli nevýhodnějších, podmínek jako právnické či fyzické osoby dané strany;

c) jako doplnění čl. 5.4 (Technické předpisy) odst. 1 písm. a) informuje druhou stranu v případech, kdy se provádí posouzení dopadů, na její žádost o výsledku posouzení dopadů navrhovaného technického předpisu;

d) činí-li oznámení v souladu s čl. 2 odst. 9.2 nebo čl. 5 odst. 6.2 Dohody o technických překážkách obchodu:

i) poskytne druhé straně lhůtu nejméně 60 dnů po oznámení k vyjádření písemných připomínek k návrhu a, je-li to uskutečnitelné, řádně zváží oprávněné požadavky na prodloužení této lhůty;

ii) poskytne elektronickou verzi oznámeného textu;

iii) v případě, že oznámený text není v jednom z úředních jazyků WTO, poskytne podrobný a úplný popis obsahu opatření ve formátu WTO pro oznámení;

iv) nejpozději v den zveřejnění konečného technického předpisu nebo postupu posuzování shody písemně odpoví na písemné připomínky k návrhu obdržené od druhé strany a

v) poskytne informace o přijetí oznámeného opatření, jeho vstupu v platnost a o konečném přijatém znění prostřednictvím dodatku k původnímu oznámení;

e) ponechá dostatek času mezi zveřejněním technických předpisů a jejich vstupem v platnost, aby se hospodářské subjekty druhé strany mohly přizpůsobit, s výjimkou případů, kdy nastanou nebo hrozí nastat naléhavé problémy související s bezpečností, zdravím, ochranou životního prostředí nebo národní bezpečností;

f) zajistí, aby všechny přijaté a platné technické předpisy a povinné postupy posuzování shody byly veřejně a zdarma dostupné na oficiálních internetových stránkách, a

g) zajistí, aby informační středisko zřízené v souladu s čl. 10 odst. 1 Dohody o technických překážkách obchodu poskytovalo informace a odpovědi v jednom z úředních jazyků WTO na opodstatněné dotazy druhé strany či zúčastněných osob druhé strany ohledně přijatých technických předpisů, postupů posuzování shody a norem.

ČLÁNEK 5.8

Dozor nad trhem

Strany:

a) si vyměňují stanoviska ohledně dozoru nad trhem a vymáhání práva;

b) zajistí, aby funkce dozoru nad trhem vykonávaly příslušné orgány a aby nedocházelo ke střetu zájmů mezi funkcí dozoru nad trhem a funkcí posuzování shody, a

c) zajistí, aby nedocházelo ke střetu zájmů mezi orgány dozoru nad trhem a hospodářskými subjekty, které jsou předmětem kontroly nebo dohledu.

ČLÁNEK 5.9

Značení a označování

1. Strany konstatují, že technický předpis může zahrnovat požadavky na značení či označování nebo se jich výhradně týkat. Pokud technické předpisy strany obsahují povinné požadavky na značení nebo označování, musí tato strana dodržovat zásady uvedené v čl. 2 odst. 2 Dohody o technických překážkách obchodu, zejména aby technické předpisy nebyly připravovány s cílem nebo důsledkem vytvářet zbytečné překážky mezinárodního obchodu a aby neomezovaly obchod více, než je nezbytné ke splnění oprávněného cíle.

2. Pokud strana požaduje povinné značení nebo označování výrobků:

a) vyžaduje pouze informace, jež jsou podstatné pro spotřebitele či uživatele výrobku nebo jež uvádějí, že je výrobek v souladu s povinnými technickými požadavky;

b) nevyžaduje žádné předchozí schválení, registraci nebo certifikaci značení nebo označování výrobků coby podmínku pro uvedení výrobků, které jinak splňují její povinné technické požadavky, na svůj trh, není-li to nezbytné s ohledem na riziko výrobků pro zdraví nebo život lidí, zvířat či rostlin, životní prostředí či národní bezpečnost; tímto ustanovením není dotčeno právo strany požadovat předběžné schválení specifických informací, jež se mají na etiketě nebo značení uvádět na základě příslušných domácích právních předpisů;

c) požaduje-li strana, aby hospodářské subjekty používaly jedinečné identifikační číslo, vydá toto číslo hospodářským subjektům druhé strany bez zbytečného prodlení a na nediskriminačním základě;

d) pokud tím nedochází ke klamání a není to rozporuplné či zavádějící ve vztahu k informacím, které jsou požadovány ve straně dovážející zboží, povolí strana:

i) informace též v jiných jazycích kromě jazyka požadovaného ve straně dovážející zboží;

ii) mezinárodně uznávané nomenklatury, piktogramy, symboly či grafická znázornění nebo

iii) kromě informací požadovaných ve straně dovážející zboží též další informace;

e) uznává, že označování, včetně doplňkového označování, a jeho opravy se případně provádějí ve schválených provozovnách, jako jsou celní sklady nebo sklady se zajištěním formou dluhopisu nacházející se v místě dovozu na území dovážející strany, a to před distribucí a prodejem výrobku; tato strana může požadovat, aby původní označení nebylo odstraněno;

f) pokud podle ní nejsou ohroženy oprávněné cíle podle Dohody o technických překážkách obchodu, vynasnaží se akceptovat spíše než etikety nebo značení, které se připevňují přímo na výrobek, dočasné nebo snímatelné etikety nebo značení či označování v doprovodné dokumentaci.

ČLÁNEK 5.10

Spolupráce a usnadnění obchodu

1. Strany posílí spolupráci v oblasti norem, technických předpisů a postupů posuzování shody za účelem zvýšení vzájemného porozumění svým příslušným systémům a usnadnění obchodu mezi nimi. Za tímto účelem mohou navázat dialog o regulaci, a to jak na horizontální, tak na odvětvové úrovni.

2. Strany usilují o určení, vypracování a podporu dvoustranných iniciativ týkající se norem, technických předpisů a postupů posuzování shody, jež jsou vhodné pro konkrétní otázky či odvětví a usnadňují obchod. Tyto iniciativy mohou zahrnovat:

a) prosazování osvědčených regulačních postupů prostřednictvím spolupráce v oblasti regulace, včetně výměny informací, zkušeností a údajů s cílem zlepšit kvalitu a účinnost norem, technických předpisů a postupů pro posuzování shody a účinně využívat zdroje v oblasti regulace;

b) používání přístupu založeného na posuzování rizik, jako je uznání prohlášení dodavatele o shodě u málo rizikových výrobků a případně zjednodušení technických předpisů, norem a postupů posuzování shody;

c) sbližování norem, technických předpisů a postupů posuzování shody s příslušnými mezinárodními normami, pokyny nebo doporučeními;

d) zabránění zbytečně rozdílným přístupům k normám, technickým předpisům a postupům posuzování shody, jestliže neexistují příslušné mezinárodní normy, pokyny nebo doporučení;

e) podporu nebo posilování spolupráce mezi veřejnými nebo soukromými organizacemi stran odpovědnými za normalizaci, postupy posuzování shody a metrologii;

f) zajišťování účinné interakce a spolupráce mezi regulačními orgány na regionální nebo mezinárodní úrovni a

g) co nejširší výměnu informací o dohodách a ujednáních týkajících se technických překážek obchodu, jež byly podepsány na mezinárodní úrovni.

3. Na žádost věnuje strana řádnou pozornost návrhům druhé strany na spolupráci podle této kapitoly. Tato spolupráce může podle vzájemné dohody probíhat mimo jiné prostřednictvím dialogu na příslušných fórech, společných projektů, technické pomoci a programů budování kapacit v oblasti norem, technických předpisů a postupů posuzování shody ve vybraných průmyslových odvětvích.

ČLÁNEK 5.11

Konzultace

1. Strana neprodleně a příznivě posoudí veškeré žádosti o konzultace podané druhou stranou v souvislosti s otázkami týkajícími se provádění této kapitoly.

2. Za účelem objasnění či vyřešení otázek uvedených v odstavci 1 může Výbor pro obchod zřídit pracovní skupinu, jejímž úkolem bude nalézt přijatelné a praktické řešení v zájmu usnadnění obchodu. Pracovní skupina je složena ze zástupců obou stran.

ČLÁNEK 5.12

Provádění

1. Každá strana určí kontaktní místo, a to na Ministerstvu pro vědu a technologie Vietnamu a v Evropské komisi, a druhé straně oznámí kontaktní údaje příslušného oddělení či úředníka odpovědných za záležitosti v působnosti této kapitoly, včetně informací o telefonním a faxovém čísle, e-mailu a dalších příslušných údajů.

2. Každá strana neprodleně informuje druhou stranu o změnách svého kontaktního místa a úpravách informací uvedených v odstavci 1.

3. Kontaktní místa mimo jiné:

a) sledují provádění a správu této kapitoly;

b) příslušně usnadňují spolupráci v souladu s článkem 5.10 (Spolupráce a usnadnění obchodu);

c) neprodleně se zabývají každou otázkou, kterou nadnese jedna ze stran v souvislosti s vypracováním, přijetím, použitím nebo prosazováním norem, technických předpisů či postupů posuzování shody;

d) na žádost strany vedou konzultace o otázkách vyplývajících z této kapitoly;

e) činí jakékoli další kroky, které mohou stranám pomoci při provádění této kapitoly, a

f) vykonávají další funkce, kterými je pověří Výbor pro obchod se zbožím.

4. Informační střediska zřízená v souladu s čl. 10 odst. 1 Dohody o technických překážkách obchodu:

a) v zájmu usnadnění výměny informací mezi stranami odpovídají na veškeré přiměřené žádosti druhé strany ohledně norem, technických předpisů a postupů posuzování shody a

b) postupují dotazy druhé strany příslušným regulačním orgánům.

KAPITOLA 6

SANITÁRNÍ A FYTOSANITÁRNÍ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 6.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na přípravu, přijímání a používání všech sanitárních a fytosanitárních opatření strany, která mohou přímo nebo nepřímo ovlivňovat obchod mezi stranami.

2. Tato kapitola neomezuje práva stran podle kapitoly 5 (Technické překážky obchodu), pokud jde o opatření, jež nejsou v oblasti působnosti této kapitoly.

ČLÁNEK 6.2

Cíle

Cílem této kapitoly je:

a) zvýšit účinnost provádění zásad a ustanovení Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a mezinárodních norem, pokynů a doporučení vypracovaných příslušnými mezinárodními organizacemi;

b) chránit zdraví a život lidí, zvířat a rostlin na území každé strany a současně usnadňovat obchod mezi stranami a zajistit, aby sanitární a fytosanitární opatření přijatá každou stranou nevytvářela zbytečné překážky obchodu;

c) posilovat komunikaci a spolupráci v sanitárních a fytosanitárních otázkách, které ovlivňují obchod mezi stranami, a v dalších dohodnutých otázkách společného zájmu, jakož i řešení těchto otázek a

d) podpořit větší transparentnost a porozumění při uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření obou stran.

ČLÁNEK 6.3

Definice

1. Pro účely této kapitoly:

a) se použijí definice uvedené v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření;

b) „příslušnými orgány“ se rozumí orgány každé strany odpovědné za rozvoj, provádění a správu sanitárních a fytosanitárních opatření na jejím území a

c) „Výborem pro sanitární a fytosanitární opatření“ se rozumí Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření uvedený v článku 6.11 (Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření) zřízený podle článku 17.2 (Specializované výbory).

2. Strany se mohou dohodnout na jiných definicích pro účely uplatňování této kapitoly, přičemž zohlední glosáře a definice příslušných mezinárodních organizací, jako je Výbor pro Codex Alimentarius (dále jen „Codex Alimentarius“), Světová organizace pro zdraví zvířat (dále jen „OIE“) a Mezinárodní úmluva o ochraně rostlin (dále jen „IPPC“).

ČLÁNEK 6.4

Obecná ustanovení

1. Strany potvrzují svá stávající práva a povinnosti, jež pro ně vzájemně vyplývají podle Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

2. Každá strana uplatňuje Dohodu o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření při rozvoji, používání nebo uznávání jakéhokoli sanitárního a fytosanitárního opatření s cílem usnadňovat obchod mezi stranami a zároveň chránit zdraví a život lidí, zvířat a rostlin na svém území.

ČLÁNEK 6.5

Příslušné orgány a kontaktní místa

1. K zajištění úzkých a účinných pracovních vztahů mezi stranami při dosahování cílů této kapitoly se příslušné orgány určují následovně:

a) v případě Vietnamu je odpovědnost za sanitární a fytosanitární otázky rozdělena mezi vládní agentury takto:

i) Ministerstvo zemědělství a rozvoje venkova, nebo jeho nástupce, odpovídá za zdraví zvířat a rostlin; vykonává dozor a provádí kontrolní opatření, která mají zabránit zavlečení nákaz ohrožujících zdraví lidí a zvířat; spravuje též souhrnný program pro tlumení a prevenci pronikání nákaz a škodlivých organismů ohrožujících zdraví lidí a zvířat; u živočišných a rostlinných produktů určených na vývoz odpovídá rovněž za inspekce, karanténu a vydávání osvědčení potvrzujících dodržení dohodnutých norem a požadavků Unie a

ii) Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo zemědělství a rozvoje venkova a Ministerstvo průmyslu a obchodu, nebo jejich nástupci, odpovídají v souladu se svými příslušnými pravomocemi za bezpečnost potravin určených k lidské spotřebě; u dovozu potravin vykonávají dozor a provádějí kontrolní opatření, včetně vypracování vnitrostátních technických předpisů a postupů schvalování, posuzování rizika výrobků a inspekcí zařízení, s cílem zajistit dodržování dohodnutých norem a požadavků Vietnamu; u vývozu potravin odpovídají rovněž za inspekce a vydávání osvědčení o zdravotní nezávadnosti;

b) v případě Unie je odpovědnost rozdělena mezi správní orgány členských států a Evropskou komisi takto:

i) pokud jde o vývoz do Vietnamu, odpovídají členské státy za kontrolu okolností a požadavků výroby, zejména za provádění povinných kontrol a vydávání veterinárních osvědčení a osvědčení o dobrých životních podmínkách zvířat potvrzujících soulad s normami a požadavky Vietnamu;

ii) pokud jde o dovoz z Vietnamu, odpovídají členské státy za kontrolu dodržování dovozních podmínek v Unii;

iii) Evropská komise odpovídá za celkovou koordinaci, kontroly a audit kontrolních systémů a nezbytná právní opatření k zajištění jednotného používání norem a požadavků v rámci vnitřního trhu Unie.

2. Ke dni vstupu této dohody v platnost si příslušné orgány každé strany sdělí kontaktní místo pro komunikaci ve všech otázkách vyplývajících z této kapitoly. Kontaktní místa plní zejména tyto úkoly:

a) podporují spolupráci mezi agenturami a ministerstvy stran odpovědnými za sanitární a fytosanitární otázky a

b) usnadňují výměnu informací s cílem zvýšit vzájemné porozumění sanitárním a fytosanitárním opatřením obou stran, regulačním postupům týkajícím se těchto opatření a jejich vlivu na obchod s dotčenými výrobky mezi stranami.

3. Strany zajistí, aby informace poskytnuté podle odstavců 1 a 2 byly průběžně aktualizovány.

ČLÁNEK 6.6

Požadavky a postupy při dovozu

1. Obecné dovozní požadavky jedné strany se vztahují na celé území vyvážející strany, aniž je tím dotčena schopnost dovážející strany přijímat rozhodnutí a opatření v souladu s kritérii stanovenými v článku 6.9 (Opatření týkající se zdraví zvířat a rostlin).

2. Každá strana přijme pouze opatření, jež jsou vědecky opodstatněná, odpovídají souvisejícím rizikům, představují nejméně restriktivní dostupná opatření a vedou k minimálnímu narušení obchodu.

3. Dovážející strana zajistí, aby se její dovozní požadavky a postupy používaly přiměřeně a nediskriminačně.

4. Dovozní postupy se zaměří na minimalizaci negativních účinků na obchod a urychlení postupu schvalování za současného dodržování požadavků a postupů dovážející strany.

5. Dovážející strana zajistí plnou transparentnost svých dovozních požadavků a postupů.

6. Vyvážející strana zajistí dodržování dovozních požadavků dovážející strany.

7. Každá strana vytvoří a aktualizuje seznamy regulovaných škodlivých organismů s využitím vědecké terminologie a poskytne je druhé straně.

8. Fytosanitární dovozní požadavky se omezí na opatření zajišťující dodržování vhodné úrovně ochrany dovážející strany a na regulované škodlivé organismy s významem pro dovážející stranu. Aniž je dotčen článek 6 IPPC, žádná strana neuloží ani nezachová fytosanitární opatření proti neregulovaným škodlivým organismům.

9. Strana provede analýzu rizika škodlivého organismu bez zbytečného odkladu po obdržení prvotní žádosti vyvážející strany. V případě potíží se strany dohodnou na harmonogramu pro provedení analýzy rizika škodlivého organismu v rámci Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření.

10. Dovážející strana má právo provádět dovozní kontroly na základě sanitárních a fytosanitárních rizik spojených s dovozem. Tyto kontroly se provedou bez zbytečného prodlení a s minimálním narušením obchodu. Nevyhovují-li výrobky požadavkům dovážející strany, musí veškerá opatření přijatá dovážející stranou splňovat mezinárodní normy a být přiměřená riziku způsobenému výrobky.

11. Dovážející strana zpřístupní informace o četnosti dovozních kontrol prováděných u výrobků. Tato četnost se může změnit v důsledku ověření nebo dovozních kontrol, či vzájemné dohody mezi stranami.

12. Veškeré poplatky ukládané v souvislosti s postupy týkajícími se dovozu výrobků podle této kapitoly jsou spravedlivé v poměru k poplatkům, jež se požadují v souvislosti s obdobnými domácími výrobky, a nesmí být vyšší než skutečná cena služby.

ČLÁNEK 6.7

Ověřování

1. Aby byla vytvořena nebo zachována důvěra v účinné provádění této kapitoly, má dovážející strana právo provádět ověřování prostřednictvím:

a) inspekcí na místě ve vyvážející straně s cílem ověřit celkový systém kontroly vyvážející strany či jeho část v souladu s příslušnými mezinárodními normami, pokyny a doporučeními Codex Alimentarius, OIE a IPPC; náklady na tyto inspekce na místě nese strana, která je provádí, a

b) podání žádostí o informace vyvážející straně o jejím systému kontroly a výsledcích kontrol provedených v jeho rámci.

2. Každá strana poskytne druhé straně výsledky a závěry inspekcí na místě provedených na území druhé strany.

3. Rozhodne-li se dovážející strana provést inspekci na místě ve vyvážející straně, uvědomí ji o tom nejméně 60 pracovních dnů před uskutečněním této inspekce, nedohodnou-li se strany jinak. Jakékoli změny takové inspekce si strany vzájemně schválí.

4. Dovážející strana poskytne návrh zprávy o ověření vyvážející straně do 45 pracovních dnů od ukončení inspekce. Vyvážející strana má 30 pracovních dnů na to, aby podala k návrhu zprávy připomínky. Připomínky vyvážející strany se připojí a, je-li to na místě, zahrnou do závěrečné zprávy o ověření, která bude předložena do 30 pracovních dnů. Zjistí-li během ověřování dovážející strana značné riziko pro zdraví či život lidí, zvířat nebo rostlin, musí o tom co nejdříve a v každém případě do deseti pracovních dnů po skončení ověřování informovat vyvážející stranu.

ČLÁNEK 6.8

Postup pro zařazení zařízení na seznam

1. Jestliže o to dovážející strana požádá, vyvážející strana ji informuje o svém seznamu zařízení, která splňují požadavky dovážející strany na schválení a pro něž byly poskytnuty uspokojivé sanitární záruky v souladu s přílohou 6-A (Požadavky a postupy pro schvalování zařízení, z nichž pocházejí produkty).

2. Na žádost vyvážející strany schválí dovážející strana do 45 pracovních dnů seznam zařízení uvedený v odstavci 1, aniž by předtím provedla v jednotlivých zařízeních inspekci.

3. Jestliže dovážející strana požaduje dodatečné informace, lhůta uvedená v odstavci 2 se prodlouží až o 30 pracovních dnů. Po schválení seznamu zařízení přijme dovážející strana k povolení dovozu dotčených výrobků nezbytná opatření v souladu se svými platnými právními postupy.

4. Jestliže dovážející strana odmítne žádost o schválení, měla by vyvážející stranu neprodleně informovat o důvodech, o něž se toto odmítnutí opíralo.

ČLÁNEK 6.9

Opatření týkající se zdraví zvířat a rostlin

1. Strany uznávají koncepce oblastí prostých nákaz, oblastí s nízkým výskytem nákaz a kompartmentalizace v souladu s Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a normami, pokyny nebo doporučeními OIE. Strany rovněž uznávají nákazový status podle OIE.

2. Strany uznávají koncepce oblastí prostých určitého škodlivého organismu, oblastí s nízkým výskytem určitého škodlivého organismu, chráněných zón a míst produkce prostých určitého škodlivého organismu v souladu s Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a normami, pokyny nebo doporučeními IPPC.

3. Strany zváží takové faktory, jako je zeměpisné vymezení, ekosystémy, epidemiologický dozor a efektivnost sanitárních nebo fytosanitárních kontrol.

4. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření stanoví další podrobnosti k postupu uznávání koncepcí uvedených v odstavcích 1 a 2 s přihlédnutím k Dohodě o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a normám, pokynům nebo doporučením OIE a IPPC.

5. Když dovážející strana hodnotí posouzení nákazového statusu či rostlinolékařského stavu provedené vyvážející stranou, v zásadě ve svém hodnocení nákazového statusu či rostlinolékařského stavu vyvážející strany nebo jejich částí vychází z informací poskytnutých vyvážející stranou v souladu s Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a normami, pokyny nebo doporučeními OIE a IPPC. Dovážející strana se vynasnaží předat vyvážející straně své rozhodnutí bez zbytečného prodlení po obdržení žádosti o posouzení.

6. Pokud dovážející strana nesouhlasí s posouzením nákazového statusu či rostlinolékařského stavu provedeným vyvážející stranou, vysvětlí své důvody a na žádost vyvážející strany co nejdříve zahájí konzultace s cílem nalézt alternativní řešení.

7. Vyvážející strana poskytne příslušné důkazy, aby dovážející straně objektivně prokázala, že nákazový status či rostlinolékařský stav daných oblastí zůstane pravděpodobně nezměněn. Za tímto účelem vyvážející strana umožní dovážející straně na požádání přiměřený přístup pro inspekci a provedení zkoušek a jiných příslušných postupů.

ČLÁNEK 6.10

Rovnocennost

1. Strany uznávají, že uplatňování rovnocennosti podle článku 4 Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření je důležitým nástrojem pro usnadnění obchodu a přináší vzájemné výhody pro vyvážející i pro dovážející země.

2. Rovnocennost lze uznat u konkrétního sanitárního či fytosanitárního opatření týkajícího se určitého výrobku nebo kategorie výrobků, nebo na systémovém základě.

3. Dovážející strana uzná sanitární a fytosanitární opatření a systémy vyvážející strany jako rovnocenné, pokud vyvážející strana objektivně prokáže, že její opatření dosahují odpovídající úrovně sanitární nebo fytosanitární ochrany dovážející strany. Za účelem uznání rovnocennosti vysvětlí dovážející strana na požádání druhé straně cíl příslušného sanitárního a fytosanitárního opatření.

4. Do tří měsíců ode dne, kdy dovážející strana obdržela žádost vyvážející strany, uskuteční strany konzultace za účelem uznání rovnocennosti sanitárních a fytosanitárních opatření nebo systémů.

5. Jakmile vyvážející strana prokázala rovnocennost navrhovaných sanitárních a fytosanitárních opatření a systémů, dovážející strana uzná tuto rovnocennost navrhovaných sanitárních a fytosanitárních opatření a systémů bez zbytečného odkladu.

6. Dovážející strana zrychlí uznání rovnocennosti zejména u výrobků, které tradičně dováží z vyvážející strany.

7. V případě četných žádostí od vyvážející strany se strany dohodnou v rámci Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření na harmonogramu pro zahájení tohoto postupu.

8. V souladu s článkem 9 Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření dovážející strana plně zohlední žádosti vyvážející strany o technickou pomoc s cílem usnadnit provádění tohoto článku. Tuto pomoc lze mimo jiné využít k vymezení a provedení opatření, která lze uznat za rovnocenná, nebo jinak zlepšují přístup na trh.

9. Skutečnost, že dovážející strana posuzuje žádost vyvážející strany o uznání rovnocennosti jejích sanitárních a fytosanitárních opatření týkajících se konkrétního výrobku, nesmí být sama o sobě důvodem k přerušení nebo pozastavení probíhajícího dovozu daného výrobku z vyvážející strany. Pokud dovážející strana rovnocennost uzná, strany ji úředně zaznamenají a neprodleně ji uplatní na vzájemný obchod v příslušné oblasti.

ČLÁNEK 6.11

Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření

1. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření zřízený podle článku 17.2 (Specializované výbory) je složen ze zástupců příslušných orgánů stran. Všechna rozhodnutí Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření jsou přijímána vzájemnou dohodou.

2. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření se sejde prostřednictvím osobního setkání do jednoho roku od vstupu této dohody v platnost. Poté se schází alespoň jednou do roka nebo po dohodě stran. Na první schůzce přijme svůj jednací řád. Schází se osobně, prostřednictvím telefonické konference či videokonference nebo jakýmkoli jiným způsobem podle vzájemné dohody stran.

3. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření může navrhnout Výboru pro obchod zřízení pracovních skupin, které zjišťují a řeší technické a vědecké problémy, jež vzniknou v rámci této kapitoly, a zjišťují možnosti další spolupráce v sanitárních a fytosanitárních otázkách oboustranného zájmu.

4. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření se může zabývat jakoukoli záležitostí týkající se účinného fungování této kapitoly, včetně usnadnění komunikace a posílení spolupráce mezi stranami. Má především tyto úkoly a funkce:

a) vytváří nezbytné postupy nebo opatření pro provádění této kapitoly;

b) monitoruje pokrok v provádění této kapitoly;

c) působí jako fórum pro projednávání problémů plynoucích z uplatňování určitých sanitárních a fytosanitárních opatření s cílem dosáhnout vzájemně přijatelného řešení a okamžitě řešit veškeré otázky, které mohou vytvářet zbytečné překážky pro obchod mezi stranami;

d) poskytuje fórum pro výměnu informací, odborných znalostí a zkušeností v oblasti sanitárních a fytosanitárních otázek;

e) identifikuje, zahajuje a posuzuje projekty technické spolupráce a činnosti mezi stranami a

f) vykonává jakékoli jiné funkce podle vzájemné dohody mezi stranami.

5. Strany mohou na základě rozhodnutí Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření přijmout doporučení a rozhodnutí ohledně povolení dovozu, výměny informací, transparentnosti, uznávání regionalizace, rovnocennosti a alternativních opatření a ohledně jakýchkoli jiných záležitostí, na něž odkazuje tento článek.

ČLÁNEK 6.12

Transparentnost a výměna informací

1. Strany:

a) zajišťují transparentnost, pokud jde o sanitární a fytosanitární opatření použitelná v případě vzájemného obchodu;

b) podporují vzájemné pochopení sanitárních a fytosanitárních opatření jednotlivých stran a jejich používání;

c) si vyměňují informace o otázkách souvisejících s rozvojem a použitím sanitárních a fytosanitárních opatření, včetně pokroku v nově dostupných vědeckých důkazech, jež ovlivňují nebo mohou ovlivnit obchod mezi nimi, s cílem minimalizovat jejich negativní dopad na obchod;

d) na žádost druhé strany sdělí do patnácti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti dovozní požadavky, jež jsou platné pro dovoz určitého produktu, a

e) na žádost druhé strany sdělí do patnácti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti, jakého pokroku bylo dosaženo ve zpracování žádosti o povolení určitého produktu.

2. Jestliže strana sdělila tyto informace prostřednictvím oznámení Světové obchodní organizaci podle příslušných pravidel a postupů, nebo jejich bezplatným zpřístupněním na veřejně dostupné oficiální internetové stránce, výměna informací podle odst. 1 písm. c), d) a e) se nepožaduje.

3. Veškerá oznámení podle této kapitoly se sdělují kontaktním místům uvedeným v článku 6.5 (Příslušné orgány a kontaktní místa).

ČLÁNEK 6.13

Konzultace

1. Pokud se jedna strana domnívá, že sanitární nebo fytosanitární opatření ovlivňující dvoustranný obchod vyžaduje další projednání, může prostřednictvím kontaktních míst uvedených v článku 6.5 (Příslušné orgány a kontaktní místa) v souvislosti s tímto sanitárním nebo fytosanitárním opatřením požádat o podrobné vysvětlení a v případě potřeby o konzultace. Druhá strana na tuto žádost bez zbytečného prodlení odpoví.

2. Strany se v dohodnuté lhůtě vynasnaží prostřednictvím konzultací nalézt vzájemně uspokojivé řešení. Nepodaří-li se věc prostřednictvím konzultací vyřešit, bude předložena Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření.

ČLÁNEK 6.14

Mimořádná opatření

1. Strany si vzájemně písemně do dvou pracovních dnů oznámí všechna závažná nebo významná rizika pro život či zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, včetně potravinových krizí, která ohrožují výrobky, s nimiž se obchoduje mezi stranami.

2. Pokud má strana vážné obavy týkající se rizika pro život či zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, které ohrožuje výrobky, s nimiž se obchoduje mezi stranami, může podle článku 6.13 (Konzultace) požádat o konzultace. Konzultace se uskuteční co nejdříve. Každá strana usiluje o to, aby včas poskytla veškeré nezbytné informace, a zabránila tak narušení obchodu.

3. Dovážející strana může bez předchozího oznámení přijmout opatření nezbytná k zajištění ochrany života či zdraví lidí, zvířat nebo rostlin. Pokud jde o zásilky převážené mezi stranami, dovážející strana zváží nejvhodnější a nejpřiměřenější řešení, aby zabránila zbytečným narušením obchodu.

4. Strana, která přijímá opatření, informuje druhou stranu co nejdříve a v každém případě nejpozději 24 hodin po přijetí opatření. Kterákoli strana může požádat o jakékoli informace týkající se sanitární a fytosanitární situace a přijatých opatření. Druhá strana odpoví neprodleně, jakmile bude mít požadované informace k dispozici.

5. Na žádost kterékoli strany a v souladu s článkem 6.13 (Konzultace) zahájí strany do deseti pracovních dnů ode dne podání oznámení podle odstavce 1 konzultace o dané situaci. Účelem konání konzultací je zabránit zbytečným narušením obchodu. Strany mohou zvážit možnosti jednoduššího provádění nebo nahrazení sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 6.15

Technická pomoc a zvláštní a rozdílné zacházení

1. Unie by měla Vietnamu poskytnout technickou pomoc na řešení zvláštních potřeb plynoucích z dodržování sanitárních a fytosanitárních opatření Unie, včetně v oblasti bezpečnosti potravin, zdraví zvířat a rostlin a používání mezinárodních norem.

2. V souladu s článkem 10 Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření zohlední Unie v případě nových sanitárních a fytosanitárních opatření zvláštní potřeby Vietnamu, aby byly udrženy vývozní možnosti Vietnamu a nadále zaručena úroveň ochrany Unie. Na žádost kterékoli ze stran je konzultován Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření, který se poradí a rozhodne o:

a) delších lhůtách pro zajištění souladu;

b) alternativních dovozních podmínkách v souvislosti s rovnocenností a

c) činnostech technické pomoci.

KAPITOLA 7

NECELNÍ PŘEKÁŽKY OBCHODU A INVESTICE DO VÝROBY OBNOVITELNÉ ENERGIE

ČLÁNEK 7.1

Cíle

V souladu s celosvětovým úsilím o snížení emisí skleníkových plynů sledují strany společné cíle, kterými je podpora, rozvoj a zvýšení výroby energie z obnovitelných a udržitelných zdrojů, a to zejména prostřednictvím snazšího obchodování a investic. Strany za tímto účelem spolupracují na odstranění či snížení necelních překážek a podněcování spolupráce, případně s přihlédnutím k regionálním a mezinárodním normám.

ČLÁNEK 7.2

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „požadavkem na místní podíl“:

i) pokud jde o zboží, požadavek, aby podnik nakupoval či používal zboží domácího původu nebo z domácího zdroje, ať již je tento požadavek upřesněn na konkrétní zboží, objem či hodnotu produktů či podíl objemu či hodnoty jeho místní výroby;

ii) pokud jde o služby, požadavek, který omezuje výběr poskytovatele služeb nebo poskytnutých služeb na úkor služeb či poskytovatelů služeb z druhé strany;

b) „opatřeními vyžadujícími vytvoření partnerství s místními společnostmi“ veškeré požadavky na společné zřízení nebo provozování právnické osoby, partnerství podle domácího práva či společného podniku s místními společnostmi, nebo na společné uzavření smluvních vztahů, jako jsou smlouvy o obchodní spolupráci s místními společnostmi;

c) „kompenzací“ jakékoli opatření, které ukládá použití požadavku na místní podíl, místních dodavatelů, přenosu technologií, investic, výměnného obchodu nebo podobných opatření na podporu místního rozvoje;

d) „obnovitelnými a udržitelnými zdroji“ zdroje ve formě větrné, solární, geotermální, hydrotermální energie a energie z oceánů, hydroelektrické energie s kapacitou nejvýše 50 megawattů, energie z biomasy, ze skládkového plynu, z plynů čističek odpadních vod a z bioplynů, avšak nikoli produkty, z nichž se energie vyrábí, a

e) „poskytovatelem služby“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba strany, která poskytuje službu.

ČLÁNEK 7.3

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na opatření, jež mají vliv na obchod a investice mezi stranami v souvislosti s výrobou energie z obnovitelných a udržitelných zdrojů.

2. Tato kapitola se nevztahuje na výzkumné a vývojové projekty ani na demonstrační projekty nekomerční povahy.

3. Tato kapitola se nevztahuje na projekty financované a řízené podle dohod s mezinárodními organizacemi nebo zahraničními vládami, pro něž platí postupy nebo podmínky těchto dárců.

4. S výhradou odstavce 5 není touto kapitolou dotčeno uplatňování dalších příslušných ustanovení této dohody, ani jakékoli výjimky, výhrady či omezení této dohody, ohledně opatření zmíněných v odstavci 1. Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě rozporu mezi touto kapitolou a jinými ustanoveními této dohody mají tato jiná ustanovení v rozporné otázce přednost.

5. Ustanovení čl. 7.4 (Zásady) písm. a) a b) se použijí až za pět let od vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 7.4

Zásady

Každá strana:

a) se zdrží přijetí opatření stanovících požadavek na místní podíl nebo jakoukoli jinou kompenzaci, jež má vliv na produkty, poskytovatele služeb, investory či podniky druhé strany;

b) se zdrží přijetí opatření vyžadujících vytvoření partnerství s místními společnostmi, kromě případů, kdy jsou tato partnerství považována za nezbytná z technických důvodů a strana může na žádost druhé strany tyto důvody prokázat;

c) zajistí, aby veškerá uplatňovaná opatření týkající se postupů povolování, osvědčování a udílení licencí, zejména pokud jde o vybavení, zařízení a přidružené infrastruktury přenosových sítí, byla objektivní, transparentní, nelibovolná a nediskriminovala žadatele z žádné strany;

d) zajistí, aby správní poplatky a odvody:

i) které účtují dodavatelé druhé strany za dovoz a použití výrobků pocházejících z druhé strany či ve spojení s nimi, podléhaly článku 2.16 (Administrativní poplatky, další odvody a formality vztahující se na dovoz a vývoz) a článku 4.10 (Poplatky a odvody) a

ii) které účtují dodavatelé druhé strany za poskytování služeb či ve spojení s nimi, podléhaly článku 8.19 (Oblast působnosti a definice), článku 8.20 (Podmínky pro udělování licencí a kvalifikace) a článku 8.21 (Postupy udělování licencí a kvalifikační postupy), a

e) zajistí, aby podmínky a postupy pro napojení na soustavy pro přenos elektřiny a přístup k nim byly transparentní a nediskriminovaly poskytovatele z druhé strany.

ČLÁNEK 7.5

Normy, technické předpisy a posouzení shody

1. Tento článek se vztahuje na výrobky uvedené v seznamu položek celního sazebníku v příloze 7-A (Seznam položek celního sazebníku). Strany se prostřednictvím výměny dopisů mohou dohodnout na začlenění dalších výrobků do tohoto seznamu.

2. Pokud existují příslušné mezinárodní normy vypracované Mezinárodní organizací pro normalizaci nebo Mezinárodní elektrotechnickou komisí, strany tyto mezinárodní normy nebo jejich příslušné části použijí jako základ pro jakoukoli normu, technický předpis nebo postup pro posuzování shody, s výjimkou případů, kdy by takové mezinárodní normy nebo příslušné části nebyly účinným či odpovídajícím prostředkem k dosažení sledovaných oprávněných cílů. V těchto případech strana na žádost druhé strany určí části příslušné normy, technického předpisu nebo postupu posuzování shody, které se podstatně liší od příslušné mezinárodní normy, a poskytne odůvodnění této odchylky.

3. Je-li to vhodné, upřesní strany technické předpisy na základě požadavků na funkční způsobilost výrobku, včetně požadavků na bezpečnost a environmentálních vlastností, spíše než na základě vzhledových nebo popisných charakteristik.

4. Strana akceptující prohlášení dodavatele o shodě za pozitivní potvrzení o shodě se vynasnaží nevyžadovat předložení výsledků zkoušek.

5. Jestliže strana vyžaduje zprávy o zkouškách, ať už pouze tyto zprávy samotné, jako základ pro další záruky shody nebo ve spojení s nimi, nebo jako pozitivní záruku, že výrobek vyhovuje jejím příslušným normám nebo technickým předpisům, vynasnaží se akceptovat zprávy o zkouškách vypracované v rámci systému Mezinárodní elektrotechnické komise pro režimy osvědčování shody elektrotechnických zařízení a součástí (systém IECEE CB), aniž by požadovala další zkoušky.

6. Jestliže strana pro určitý výrobek vyžaduje osvědčení vydané třetí stranou, vynasnaží se akceptovat platné osvědčení certifikačního orgánu v rámci systému IECEE CB jako dostatečnou záruku shody, aniž by požadovala další posouzení shody, správní postupy nebo schválení.

7. Tímto článkem není dotčena možnost stran uplatňovat požadavky nesouvisející s dotčenými výrobky, jako jsou předpisy v oblasti územního plánování nebo stavební předpisy.

ČLÁNEK 7.6

Výjimky

1. Tato kapitola podléhá článkům 2.22 (Obecné výjimky), 8.54 (Obecné výjimky) a 9.3 (Bezpečnost a obecné výjimky).

2. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že by kterékoli straně bránilo přijímat nebo vymáhat opatření nezbytná pro bezpečný provoz dotčených energetických sítí nebo pro bezpečnost dodávek energie, s výhradou požadavku, aby tato opatření nebyla použita způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace výrobků, poskytovatelů služeb nebo investorů stran za stejných podmínek, nebo zastřené omezování obchodu a investic mezi stranami.

ČLÁNEK 7.7

Provádění a spolupráce

1. Strany spolupracují v příslušných specializovaných výborech zřízených podle článku 17.2 (Specializované výbory), v nichž si vyměňují informace o veškerých otázkách týkajících se provádění této kapitoly. Výbor pro obchod může za tímto účelem rozhodnout o přijetí vhodných prováděcích opatření.

2. Strany si vyměňují informace, zkušenosti s právními předpisy a osvědčené postupy v oblastech, jako jsou:

a) vytváření a nediskriminační provádění opatření podporujících využívání energie z obnovitelných zdrojů;

b) technické předpisy, normy a postupy posuzování shody týkající se např. požadavků na kodex distribuční soustavy.

3. Strany na příslušných regionálních fórech podporují spolupráci týkající se domácích nebo regionálních technických předpisů, návrhů předpisů, norem, požadavků a postupů posuzování shody vyhovujících mezinárodním normám.

KAPITOLA 8

LIBERALIZACE INVESTIC, OBCHOD SLUŽBAMI A ELEKTRONICKÝ OBCHOD

ODDÍL A

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 8.1

Cíle a oblast působnosti

1. Strany potvrzují své závazky podle Dohody o WTO a svůj závazek vytvořit lepší prostor pro rozvoj obchodu a investic mezi oběma stranami a stanoví tímto nezbytná opatření pro postupnou liberalizaci investic a obchodu službami a pro spolupráci v oblasti elektronického obchodu.

2. V souladu s ustanoveními této kapitoly si každá strana ponechává právo přijímat, zachovávat a vymáhat opatření nezbytná k dosažení oprávněných cílů politiky, jako je například ochrana životního prostředí a veřejného zdraví, sociální politika, integrita a stabilita finančního systému, podpora ochrany a bezpečnosti a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

3. Tato kapitola se nevztahuje na opatření týkající se fyzických osob, jež usilují o přístup na trh práce některé strany, ani na opatření týkající se občanství, trvalého pobytu nebo zaměstnání v trvalém pracovním poměru.

4. Žádná ustanovení této kapitoly nebrání straně, aby uplatňovala opatření za účelem regulace vstupu fyzických osob na své území nebo jejich dočasného pobytu na svém území, včetně opatření, jež jsou nezbytná pro ochranu celistvosti jejích hranic, a aby zajistila spořádaný pohyb fyzických osob přes své hranice za předpokladu, že se tato opatření neuplatňují takovým způsobem, který ruší nebo omezuje výhody[1] vznikající kterékoli straně podle podmínek specifického závazku v této kapitole a v jejích přílohách.

5. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že by omezovalo povinnosti stran uložené podle kapitoly 9 (Veřejné zakázky) nebo ukládalo jakékoli další povinnosti týkající se zadávání veřejných zakázek.

6. Tato kapitola se nevztahuje na subvence poskytované stranami[2], s výjimkou článku 8.8 (Výkonnostní požadavky).

---

[1] Pouhý vízový požadavek pro fyzické osoby z určitých zemí a nikoli pro fyzické osoby z jiných zemí se nepovažuje za opatření, jež ruší nebo zmenšuje výhody vyplývající z podmínek specifického závazku.

[2] V případě Unie „subvence“ zahrnuje „státní podporu“, jak je definována v právu Unie. V případě Vietnamu „subvence“ zahrnuje investiční pobídky a investiční pomoc (například pomoc na místě výroby), školení lidských zdrojů a činnosti zaměřené na zvýšení konkurenceschopnosti (například pomoc v oblasti technologií, výzkumu a vývoje, právní pomoci, tržních informací a propagace).

7. Rozhodnutí strany, že neposkytne, neobnoví nebo nezachová subvenci nebo grant, nepředstavuje porušení článku 8.8 (Výkonnostní požadavky) za těchto okolností:

a) při neexistenci specifických smluvních či právních závazků strany vůči investorovi uvedenou subvenci nebo grant poskytnout, obnovit nebo zachovat, nebo

b) v souladu s podmínkami pro poskytnutí, obnovení nebo zachování subvence nebo grantu.

8. Tato kapitola se nevztahuje na systémy sociálního zabezpečení stran nebo na činnosti na území každé strany, které jsou spojeny, byť jen příležitostně, s výkonem veřejné moci.

ČLÁNEK 8.2

Definice

1. Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „opravami a údržbou letadel, během nichž je letadlo staženo z provozu“ činnosti, které jsou prováděny na letadle nebo části letadla v době, kdy je staženo z provozu, a nezahrnují tzv. běžnou údržbu;

b) „službami počítačového rezervačního systému (CRS)“ služby poskytované prostřednictvím počítačových systémů, které obsahují informace o letových řádech leteckých dopravců, dostupnosti míst, tarifech a pravidlech tarifů, jejichž pomocí lze provést rezervaci nebo vystavit letenky;

c) „přeshraničním poskytováním služeb“ poskytování služby:

i) z území jedné strany na území druhé strany nebo

ii) na území jedné strany spotřebiteli služby pocházejícímu z druhé strany;

d) „hospodářskými činnostmi“ činnosti průmyslové, obchodní a odborné povahy a řemesla s výjimkou činností prováděných při výkonu veřejné moci;

e) „podnikem“ právnická osoba, pobočka[1] nebo zastoupení zřízené prostřednictvím usazení;

f) „usazením“ zřízení právnické osoby, včetně nabytím, nebo vytvoření pobočky nebo zastoupení v Unii nebo ve Vietnamu[2] s cílem vytvořit nebo udržovat dlouhodobé hospodářské vztahy;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pobočka právního subjektu třetí země se nepovažuje za podnik strany.

[2] Pro upřesnění je třeba uvést, že toto nezahrnuje provozování podniku podle písmene m).

g) „pozemním odbavováním“ poskytování následujících služeb na letišti: zastoupení leteckého dopravce, správa a dozor; odbavování cestujících; odbavování zavazadel; služby na odbavovací ploše; cateringové služby; odbavování leteckého nákladu a pošty; dodávka paliva do letadla, obsluha a úklid letadla; povrchová doprava; letový provoz, správa posádky a plánování letu. Pozemní odbavování nezahrnuje bezpečnost, opravy a údržbu letadla nebo provoz či řízení základní centralizované letištní infrastruktury, jako jsou odmrazovací zařízení, systémy pro distribuci pohonných hmot, systémy odbavování zavazadel a pevné dopravní systémy uvnitř letiště;

h) „investorem“ fyzická nebo právnická osoba strany, která usiluje o zřízení[1], zřizuje nebo zřídila podnik na území druhé strany;

i) „právnickou osobou“ jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle platného práva za účelem zisku nebo z jiného důvodu, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, trustu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce nebo sdružení;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že investorem, který „usiluje o zřízení“ podniku, se rozumí investor jedné strany, který podnikl aktivní kroky ke zřízení podniku na území druhé strany, jako je poskytnutí zdrojů nebo kapitálu za účelem založení podniku, nebo podání žádosti o povolení nebo licenci.

j) „právnickou osobou strany“ právnická osoba Unie nebo právnická osoba Vietnamu, která byla zřízena v souladu s domácími právními předpisy Unie či jejích členských států nebo Vietnamu a jež se na území Unie nebo Vietnamu účastní podstatných obchodních operací[1];

k) „opatřeními přijatými nebo zachovávanými stranou“ opatření přijatá:

i) ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy a samosprávy a

ii) nevládními subjekty při výkonu pravomocí přenesených na ně ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy;

l) „fyzickou osobou“ fyzická osoba strany podle definice v čl. 1.5 písm. h).

[1] V souladu se svým oznámením Světové obchodní organizaci (dokument WT/REG39/1) o Smlouvě o založení Evropského společenství chápe Unie pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím členského státu Unie popsaný v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“. Proto pokud jde o právnické osoby zřízené v souladu s právními předpisy Vietnamu, které mají pouze sídlo nebo ústřední správu na území Vietnamu, rozšíří Unie výhody této dohody, pouze pokud taková právnická osoba má trvalou a skutečnou vazbu s územím Vietnamu.

m) „provozováním“, pokud jde o podnik, vedení, řízení, udržování, užívání, požívání a prodej nebo jiné formy zcizení podniku[1];

n) „prodejem a marketingem leteckých přepravních služeb“ možnost, aby dotčený letecký dopravce bez omezení prodával své letecké přepravní služby a obchodoval s nimi, včetně všech aspektů obchodování, jako je průzkum trhu, inzerce a distribuce; tyto činnosti nezahrnují tvorbu cen leteckých přepravních služeb ani příslušných podmínek;

o) „službami“ jakékoli služby v jakémkoli odvětví kromě služeb poskytovaných při výkonu veřejné moci;

p) „službami poskytovanými při výkonu veřejné moci a činnostmi prováděnými při výkonu veřejné moci“ služby nebo činnosti, které se neposkytují a neprovádějí ani na obchodním základě, ani v konkurenci s jedním či více hospodářskými subjekty;

q) „poskytovatelem služby“ strany jakákoli fyzická nebo právnická osoba strany, která poskytuje službu, a

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že toto nezahrnuje kroky podnikané v okamžiku, kdy jsou dokončovány postupy pro založení dotčeného podniku v souladu s platnými právními předpisy, nebo před tímto okamžikem.

r) „dceřinou společností“ právnické osoby strany se rozumí právnická osoba, která je kontrolována jinou právnickou osobou dotčené strany v souladu s jejími domácími právními předpisy[1].

2. Právnická osoba je:

a) „vlastněna“ fyzickými nebo právnickými osobami jedné strany, pokud osoby z této strany skutečně vlastní více než 50% podíl na vlastním kapitálu, nebo

b) „kontrolována“ fyzickými nebo právnickými osobami jedné strany, jestliže takové osoby mají právo jmenovat většinu jejích ředitelů nebo jinak ze zákona řídit její činnost.

3. Bez ohledu na definici „právnické osoby strany“ v odst. 1 písm. j) se tato kapitola vztahuje i na přepravní společnosti usazené mimo Unii nebo Vietnam a kontrolované státními příslušníky členského státu Unie nebo Vietnamu, jsou-li jejich plavidla v souladu s příslušnými domácími právními předpisy registrována v členském státě nebo ve Vietnamu a plují-li pod vlajkou členského státu nebo Vietnamu.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že dceřiná společnost právnické osoby strany může rovněž odkazovat na právnickou osobu, jež je dceřinou společností jiné dceřiné společnosti právnické osoby dotčené strany.

ODDÍL B

LIBERALIZACE INVESTIC

ČLÁNEK 8.3

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na opatření přijatá nebo zachovávaná některou stranou, která se týkají zřízení nebo provozování podniku investorem druhé strany na území té strany, která opatření přijala nebo zachovává.

2. Tento oddíl se nevztahuje na:

a) audiovizuální služby;

b) těžbu, výrobu a zpracování[1] jaderného materiálu;

c) výrobu zbraní, střeliva a válečného materiálu a obchod s nimi;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že zpracování jaderného materiálu zahrnuje všechny činnosti obsažené v *Mezinárodní standardní klasifikaci všech ekonomických činností* stanovené Statistickým oddělením OSN, Statistical Papers, řada M, č. 4, ISIC Rev. 3.1, 2002, kód 2330.

d) vnitrostátní námořní kabotáž[1];

e) vnitrostátní a mezinárodní letecké přepravní služby, ať již plánované, nebo neplánované, a služby přímo spjaté s výkonem provozních práv, kromě:

i) opravy a údržby letadel, během nichž je letadlo staženo z provozu;

ii) prodeje a marketingu leteckých přepravních služeb;

iii) služeb počítačového rezervačního systému (CRS) a

iv) pozemního odbavování

a

f) služby poskytované při výkonu veřejné moci a činnosti prováděné při výkonu veřejné moci.

[1] Aniž je dotčen rozsah činností, které představují kabotáž podle domácích právních předpisů, zahrnuje vnitrostátní námořní kabotáž podle tohoto oddílu dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem v členském státě Unie nebo ve Vietnamu a jiným přístavem nebo místem v témž členském státě Unie nebo ve Vietnamu, včetně jeho kontinentálního šelfu, jak stanoví UNCLOS, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě v členském státě Unie nebo ve Vietnamu.

ČLÁNEK 8.4

Přístup na trh

1. Pokud jde o přístup na trh prostřednictvím usazení a udržování podniku, udílí každá strana podnikům druhé strany zacházení, které není méně příznivé než zacházení, které poskytuje podle požadavků, omezení a podmínek dohodnutých a stanovených v její listině specifických závazků v přílohách 8-A (Listina specifických závazků Unie) nebo 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu).

2. V odvětvích, pro která byly přijaty závazky ohledně přístupu na trh, se opatření, která strana nepřijímá nebo nezachovává, ať už na základě regionálního členění, nebo na základě celého území, není-li v listině specifických závazků v přílohách 8-A (Listina specifických závazků Unie) nebo 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) stanoveno jinak, definují jako:

a) omezení počtu podniků, které mohou vykonávat určitou hospodářskou činnost, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních práv nebo požadavků na test ekonomické potřebnosti;

b) omezení celkové hodnoty transakcí nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavku na provedení testu ekonomické potřebnosti;

c) omezení celkového počtu operací nebo celkového množství produkce vyjádřeného v určených číselných jednotkách formou kvót nebo požadavku na provedení testu ekonomické potřebnosti;

d) omezení účasti zahraničního kapitálu ve formě maximálního omezení držby akcií cizinci nebo celkové hodnoty výše jednotlivých nebo úhrnných zahraničních investic, které je vyjádřeno v procentech;

e) opatření, která omezují nebo vyžadují specifické typy právní subjektivity nebo společného podniku, jejichž prostřednictvím investor druhé strany může vykonávat hospodářskou činnost, a

f) omezení celkového počtu fyzických osob, jež mohou být zaměstnány v určitém odvětví nebo jež může zaměstnat určitý investor a které jsou nezbytné pro výkon hospodářské činnosti a jsou s ní přímo spojeny, formou číselných kvót nebo požadavku na test ekonomické potřebnosti.

ČLÁNEK 8.5

Národní zacházení

1. V odvětvích zapsaných v její listině specifických závazků v přílohách 8-A (Listina specifických závazků Unie) nebo 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) a s výhradou všech podmínek a požadavků v ní stanovených poskytne každá strana investorům druhé strany a jejich podnikům neméně příznivé zacházení, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním investorům a jejich podnikům, pokud jde o usazení na jejím území.

2. Strana poskytne investorům druhé strany a jejich podnikům[1], pokud jde o provozování těchto podniků, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním investorům a jejich podnikům.

[1] Pro účely tohoto odstavce a článku 8.6 (Zacházení podle nejvyšších výhod) se výrazem „jejich podniky“ rozumí podniky investorů strany již existující na území druhé strany ke dni vstupu této dohody v platnost nebo zřízené či nabyté po tomto dni, které byly založeny v souladu s platnými právními předpisy druhé strany.

3. Bez ohledu na odstavec 2 a v případě Vietnamu s výhradou přílohy 8-C (Výjimka pro Vietnam týkající se národního zacházení) může strana ve vztahu k provozování podniku přijmout nebo zachovat jakékoli opatření, není-li v rozporu se závazky uvedenými v přílohách 8-A (Listina specifických závazků Unie) a 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu), pokud se jedná o opatření:

a) které bylo přijato v den vstupu této dohody v platnost nebo před tímto dnem;

b) podle písmene a), které pokračuje, je nahrazeno nebo změněno po vstupu této dohody v platnost za předpokladu, že dané opatření je neméně v souladu s odstavcem 2 poté, co pokračuje, bylo nahrazeno či změněno, než bylo opatření v té podobě, v jaké existovalo před pokračováním, nahrazením nebo změnou, nebo

c) na které se nevztahují písmena a) nebo b), pokud není uplatněno v souvislosti s podniky usazenými na území strany před vstupem takového opatření v platnost nebo způsobem, který působí těmto podnikům ztrátu nebo poškození[1].

[1] Pro účely tohoto písmene strany souhlasí, že pokud strana poskytla pro provádění opatření přiměřené zaváděcí období nebo pokud tato strana učinila jakýkoli jiný pokus zabývat se účinky opatření na usazené podniky před vstupem tohoto opatření v platnost, vezmou se tyto faktory v úvahu při určení, zda opatření před svým vstupem v platnost působí podnikům ztrátu nebo poškození.

ČLÁNEK 8.6

Zacházení podle nejvyšších výhod

1. Každá strana poskytne investorům druhé strany a jejich podnikům v souvislosti s provozováním činnosti na jejím území zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích investorům třetí země a jejich podnikům.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na následující odvětví:

a) komunikační služby, s výjimkou poštovních služeb a telekomunikačních služeb;

b) rekreační, kulturní a sportovní služby;

c) rybolov a akvakultura;

d) lesnictví a myslivost a

e) těžba, včetně těžby ropy a zemního plynu.

3. Odstavec 1 nelze vykládat tak, že stranu zavazuje k tomu, aby na investory druhé strany nebo jejich podniky rozšířila výhodu jakéhokoli zacházení poskytnutého na základě dvoustranné, regionální nebo vícestranné dohody, která vstoupila v platnost přede dnem vstupu této dohody v platnost.

4. Odstavec 1 nelze vykládat tak, že stranu zavazuje k tomu, aby na investory druhé strany nebo jejich podniky rozšířila výhodu:

a) jakéhokoli zacházení poskytnutého na základě dvoustranné, regionální nebo vícestranné dohody, která obsahuje závazek v zásadě zrušit veškeré překážky pro provozování podniků mezi stranami nebo která vyžaduje sblížení právních předpisů stran v jednom nebo několika hospodářských odvětvích[1];

b) jakéhokoli zacházení poskytnutého na základě mezinárodní dohody o zamezení dvojího zdanění nebo jiné mezinárodní dohody nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění, nebo

c) jakéhokoli zacházení vyplývajícího z opatření zajišťujících uznávání kvalifikací, licencí nebo obezřetnostních opatření v souladu s článkem VII dohody GATS nebo její přílohy o finančních službách.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že „zacházení“ podle odstavce 1 nezahrnuje postupy nebo mechanismy řešení sporů, jako je například řešení investičních sporů mezi investorem a státem, upravené jinými dvoustrannými, regionálními nebo vícestrannými dohodami. Hmotněprávní závazky podle těchto dohod nepředstavují samy o sobě „zacházení“, a nemohou tedy být zohledněny při posuzování porušení tohoto článku. Opatření přijatá stranou na základě těchto hmotněprávních závazků se za „zacházení“ považují.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že na Ekonomické společenství ASEAN se vztahuje koncepce regionální dohody podle tohoto písmene.

6. Tento článek je vykládán v souladu se zásadou *ejusdem generis*[1].

ČLÁNEK 8.7

Listina specifických závazků

Odvětví liberalizovaná každou stranou podle tohoto pododdílu a podmínky, omezení a požadavky podle článků 8.4 (Přístup na trh), 8.5 (Národní zacházení) a 8.8 (Výkonnostní požadavky) jsou uvedeny v přílohách 8-A (Listina specifických závazků Unie) nebo 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu).

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že tento odstavec nelze vykládat tak, že případně brání výkladu jiných ustanovení této dohody v souladu se zásadou *ejusdem generis*.

ČLÁNEK 8.8

Výkonnostní požadavky

1. V odvětvích zapsaných v listině specifických závazků v přílohách 8-A (Listina specifických závazků Unie) a 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) a s výhradou všech podmínek a požadavků v ní stanovených nesmí strana v souvislosti s usazením nebo provozováním jakéhokoli podniku investora strany nebo třetí země na svém území uložit či vymáhat požadavek, který je povinný nebo vymahatelný podle domácího práva nebo správních rozhodnutí:

a) vyvážet stanovenou míru nebo procentní podíl zboží či služeb;

b) dosáhnout stanovené míry nebo procentního podílu domácího obsahu;

c) nakupovat, používat nebo upřednostňovat zboží vyrobené či služby poskytované na jejím území nebo nakupovat zboží či služby od fyzických osob či podniků na jejím území;

d) jakýmkoli způsobem vázat objem či hodnotu dovozu na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz v souvislosti s takovým podnikem;

e) omezit na jejím území prodej zboží vyrobeného či služeb poskytovaných takovým podnikem jakýmkoli navázáním takového prodeje na objem či hodnotu jejího vývozu nebo devizové příjmy;

f) převádět technologie, výrobní proces nebo jiné duševní vlastnictví fyzické osobě nebo podnikům na jejím území nebo

g) dodávat výlučně z území dané strany zboží vyrobené nebo službu poskytovanou podnikem na určitý regionální trh či na světový trh.

2. V odvětvích zapsaných v listině specifických závazků v přílohách 8-A (Listina specifických závazků Unie) a 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) a s výhradou všech podmínek a požadavků v ní stanovených nesmí strana podmínit poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování v souvislosti s usazením nebo provozováním podniku investora strany nebo třetí země na svém území dodržováním jakéhokoli z následujících požadavků:

a) dosáhnout stanovené míry nebo procentního podílu domácího obsahu;

b) nakupovat, používat nebo upřednostňovat zboží vyrobené na jejím území, nebo nakupovat zboží od výrobců či producentů na jejím území;

c) jakýmkoli způsobem vázat objem či hodnotu dovozu na objem či hodnotu vývozu nebo na výši přílivu deviz v souvislosti s takovým podnikem, nebo

d) omezit na jejím území prodej zboží vyrobeného či služeb poskytovaných takovým podnikem jakýmkoli navázáním takového prodeje na objem či hodnotu jejího vývozu nebo na příliv deviz.

3. Odstavec 2 nelze vykládat tak, že některé straně brání v tom, aby podmínila poskytování výhody nebo pokračování v jejím poskytování v souvislosti s jakýmkoli podnikem na svém území dodržováním požadavku umístit na své území výrobu nebo na svém území poskytovat službu, vzdělávat nebo zaměstnávat pracovníky, postavit nebo rozšířit určité zařízení nebo uskutečňovat výzkum a vývoj.

4. Ustanovení odst. 1 písm. f) nelze vykládat tak, že brání v uplatňování požadavku uloženého či závazku vymáhaného soudem, správním soudem nebo orgánem pro hospodářskou soutěž za účelem napravení údajného porušení pravidel hospodářské soutěže.

5. Ustanovení odst. 1 písm. a) až c) a odst. 2 písm. a) a b) se nevztahují na kvalifikační požadavky na zboží nebo služby, pokud jde o účast v programech na podporu vývozu a programech zahraniční pomoci.

6. Pro upřesnění je třeba uvést, že odst. 2 písm. a) a b) se nepoužijí na požadavky uložené dovážející stranou na obsah zboží nutný k tomu, aby se na zboží mohlo vztahovat preferenční sazební zacházení nebo preferenční kvóty.

7. Pro upřesnění je třeba uvést, že odstavce 1 a 2 nevztahují na jiný požadavek, než jsou požadavky stanovené v těchto odstavcích.

8. Tento článek se nevztahuje na opatření přijatá či zachovávaná stranou v souladu s čl. III odst. 8 písm. b) GATT 1994.

ODDÍL C

PŘESHRANIČNÍ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

ČLÁNEK 8.9

Oblast působnosti

Tento oddíl se vztahuje na opatření stran, jež mají vliv na přeshraniční poskytování všech služeb, s výjimkou:

a) audiovizuálních služeb;

b) vnitrostátní námořní kabotáže[1] a

[1] Aniž je dotčen rozsah činností, které představují kabotáž podle domácích právních předpisů, zahrnuje vnitrostátní námořní kabotáž podle tohoto oddílu dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem či místem ve Vietnamu nebo členském státě Unie a jiným přístavem či místem ve Vietnamu nebo témž členském státě Unie, včetně jeho kontinentálního šelfu, jak stanoví UNCLOS, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu či místě ve Vietnamu nebo členském státě Unie.

c) vnitrostátní a mezinárodní letecké přepravní služby, ať již plánované, nebo neplánované, a služeb přímo spjatých s výkonem provozních práv, kromě:

i) oprav a údržby letadel, během nichž je letadlo staženo z provozu;

ii) prodeje a marketingu leteckých přepravních služeb;

iii) služeb počítačového rezervačního systému (CRS) a

iv) pozemního odbavování.

ČLÁNEK 8.10

Přístup na trh

1. Pokud jde o přístup na trh prostřednictvím přeshraničního poskytování služeb, udílí každá strana službám a poskytovatelům služeb druhé strany zacházení, které není méně příznivé než zacházení, které poskytuje podle požadavků, omezení a podmínek dohodnutých a stanovených v její listině specifických závazků.

2. V odvětvích, pro která byly přijaty závazky týkající se přístupu na trh, se opatření, která strana nepřijímá nebo nezachovává, ať už na základě regionálního členění, nebo na základě celého území, není-li v listině specifických závazků stanoveno jinak, definují jako:

a) omezení počtu poskytovatelů služeb, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních poskytovatelů služeb nebo požadavků na test ekonomické potřebnosti;

b) omezení celkové hodnoty transakcí služeb nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavkem na provedení testu ekonomické potřebnosti a

c) omezení celkového počtu operací služeb nebo celkového množství produkce služeb vyjádřeného určenými číselnými jednotkami formou kvót nebo požadavkem na provedení testu ekonomické potřebnosti.

ČLÁNEK 8.11

Národní zacházení

1. V odvětvích uvedených v listině specifických závazků a s výhradou všech podmínek a požadavků v ní stanovených poskytne každá strana službám a poskytovatelům služeb druhé strany neméně příznivé zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním obdobným službám a poskytovatelům služeb, pokud jde o veškerá opatření s dopadem na přeshraniční poskytování služeb.

2. Strana může splnit požadavek odstavce 1 tím, že bude službám a poskytovatelům služeb druhé strany poskytovat buď formálně totožné zacházení, nebo formálně odlišné zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním obdobným službám a poskytovatelům služeb.

3. Formálně totožné nebo formálně odlišné zacházení se považuje za méně příznivé, mění-li podmínky hospodářské soutěže ve prospěch služeb nebo poskytovatelů služeb strany v porovnání s obdobnými službami nebo poskytovateli služeb druhé strany.

4. Specifické závazky podle tohoto článku nesmějí být vykládány tak, že vyžadují po kterékoli straně, aby vyrovnávala přirozené konkurenční znevýhodnění způsobené zahraniční povahou příslušných služeb nebo poskytovatelů služeb.

ČLÁNEK 8.12

Listina specifických závazků

Odvětví liberalizovaná každou stranou podle tohoto oddílu a podmínky, omezení a požadavky podle článků 8.10 (Přístup na trh) a 8.11 (Národní zacházení) jsou uvedeny v její listině specifických závazků v příloze 8-A (Listina specifických závazků Unie) dodatku 8-A-1 nebo příloze 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) dodatku 8-B-1.

ODDÍL D

DOČASNÁ PŘÍTOMNOST FYZICKÝCH OSOB
ZA ÚČELEM PODNIKÁNÍ

ČLÁNEK 8.13

Oblast působnosti a definice

1. Tento oddíl se vztahuje na opatření strany týkající se vstupu obchodních návštěv, osob převedených v rámci společnosti, obchodních prodejců, smluvních poskytovatelů služeb a nezávislých odborníků na její území a dočasného pobytu těchto osob na tomto území.

2. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „obchodními prodejci“ fyzické osoby, které zastupují dodavatele zboží či poskytovatele služeb jedné strany a usilují o vstup na území druhé strany a dočasný pobyt na něm za účelem jednání o prodeji zboží či služeb nebo uzavření dohod o prodeji zboží či služeb pro uvedeného dodavatele zboží či poskytovatele služeb a které se nezapojují do dodávky zboží či poskytování služeb; neprodávají přímo veřejnosti a nedostávají odměnu ze zdroje nacházejícího se na území hostitelské strany, ani nejsou komisionáři;

b) „obchodními návštěvami pro účely usazení“ fyzické osoby, které pracují ve vedoucím postavení v právnické osobě strany a odpovídají za zřízení podniku této právnické osoby, pokud nenabízejí a neposkytují služby ani nevyvíjejí žádnou jinou hospodářskou činnost kromě té, jež je nutná pro účely usazení, a které nedostávají odměnu ze zdroje nacházejícího se na území hostitelské strany;

c) „smluvními poskytovateli služeb“ fyzické osoby zaměstnávané právnickou osobou strany, která není agenturou pro umísťování a zprostředkování zaměstnanců ani nepůsobí prostřednictvím takové agentury, není usazena na území druhé strany a v dobré víře uzavřela smlouvu[1] o poskytování služeb s koncovým spotřebitelem na území druhé strany, která vyžaduje dočasnou přítomnost jejích zaměstnanců na území této strany za účelem plnění smlouvy o poskytování služeb;

d) „nezávislými odborníky“ fyzické osoby zabývající se poskytováním služby a usazené na území strany jako osoby samostatně výdělečně činné, které nejsou usazeny na území druhé strany a které uzavřely v dobré víře, nikoli prostřednictvím agentury pro umísťování a zprostředkování zaměstnanců, s konečným spotřebitelem na území druhé strany smlouvu[2] o poskytování služeb, která vyžaduje jejich dočasnou přítomnost na území této strany za účelem plnění smlouvy o poskytování služeb.

---

[1] Smlouva o službách musí splňovat požadavky právních předpisů a jiné požadavky strany, kde se smlouva plní.

[2] Smlouva o službách musí splňovat požadavky právních předpisů a jiné požadavky strany, kde se smlouva plní.

e) „osobami převedenými v rámci společnosti“ fyzické osoby zaměstnávané právnickou osobou nebo její pobočkou nebo působící v nich jako partneři nejméně jeden rok, které jsou dočasně převedeny do podniku právnické osoby na území druhé strany, pokud tyto fyzické osoby náležejí do kategorie manažerů nebo vedoucích pracovníků, specialistů nebo zaměstnaných stážistů;

f) „manažery nebo vedoucími pracovníky“ fyzické osoby, které zastávají vedoucí postavení v rámci právnické osoby strany a které zejména řídí podnik[1] na území druhé strany a podléhají obecnému dohledu nebo vedení zejména ze strany správní rady nebo akcionářů podniku nebo jim rovnocenných osob a které mimo jiné alespoň:

i) řídí podnik nebo jeho oddělení nebo nižší útvar;

ii) vykonávají dohled nad prací a kontrolu práce ostatních kontrolních, odborných nebo vedoucích zaměstnanců a

iii) mají osobně pravomoc přijímat a propouštět zaměstnance nebo doporučovat přijetí, propuštění či jiná opatření ve vztahu k zaměstnancům;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že ačkoli manažeři nebo vedoucí pracovníci nevykonávají úkoly související s faktickým poskytováním služeb přímo, při plnění povinností jim to nebrání takové úkoly provádět, jsou-li pro poskytování služeb nezbytné.

g) „kvalifikací“ diplomy, osvědčení a jiné doklady formální kvalifikace vystavené orgánem k tomu určeným právními nebo správními předpisy, osvědčující úspěšné dokončení odborného vzdělávání;

h) „specialisty“ fyzické osoby pracující v rámci právnické osoby, jež mají specializované znalosti, které jsou zásadní pro oblast činnosti, postupy nebo řízení provozovny; při hodnocení takových znalostí se přihlíží nejen ke znalostem specifickým pro provozovnu, ale také k tomu, zda má tato osoba vysokou úroveň kvalifikace včetně odpovídajících profesních zkušeností pro práci nebo činnost, které vyžadují specifické technické znalosti, včetně případné příslušnosti k akreditované profesi, a

i) „zaměstnanými stážisty“ fyzické osoby zaměstnávané právnickou osobou nebo její pobočkou nejméně jeden rok, mající vysokoškolské vzdělání a dočasně převedené za účelem rozvoje kariéry nebo pro zaškolení v oblasti obchodních technik nebo metod[1].

[1] Přijímající podnik může být povinen předložit program stáže na dobu trvání pobytu ke schválení předem a doložit tak, že účelem pobytu je stáž. V případě České republiky, Německa, Španělska, Francie, Maďarska a Rakouska musí mít stáž vztah k získanému vysokoškolskému vzdělání.

ČLÁNEK 8.14

Obchodní návštěvy a osoby převedené v rámci společnosti

1. Pro odvětví liberalizovaná v souladu s oddílem B (Liberalizace investic) umožní každá strana investorům druhé strany dočasně v jejich podniku zaměstnat fyzické osoby této druhé strany za předpokladu, že tito zaměstnanci jsou obchodními návštěvami nebo osobami převedenými v rámci společnosti[1].

2. Vstup a dočasný pobyt nepřesáhnou:

a) v případě manažerů nebo vedoucích pracovníků dobu tří let;

b) v případě specialistů dobu tří let;

c) v případě zaměstnaných stážistů dobu jednoho roku a

d) v případě obchodních návštěv pro účely usazení dobu 90 dnů[2].

[1] V případě Vietnamu povinnosti vyplývající z tohoto oddílu v souvislosti se zaměstnanými stážisty vstoupí v platnost tři roky po dni vstupu této dohody v platnost.

[2] V případě Unie se pobyt v délce nejvýše 90 dnů musí uskutečnit během jakéhokoli dvanáctiměsíčního období.

3. Pro každé odvětví liberalizované v souladu s oddílem B (Liberalizace investic) nesmí strana zachovávat nebo přijímat, ani na základě regionálního rozdělení, ani na základě celého svého území, omezení celkového počtu fyzických osob, které může investor zaměstnat jako obchodní návštěvy pro účely usazení a osoby převedené v rámci společnosti v daném odvětví, formou číselných kvót nebo požadavku provedení testu ekonomické potřebnosti a jako diskriminační omezení, není-li uvedeno jinak v příloze 8-A (Listina specifických závazků Unie) dodatku 8-A-3 a příloze 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) dodatku 8-B-2.

ČLÁNEK 8.15

Obchodní prodejci

Pro každé odvětví liberalizované v souladu s oddílem B (Liberalizace investic) nebo oddílem C (Přeshraniční poskytování služeb) a s ohledem na veškeré výhrady uvedené v příloze 8-A (Listina specifických závazků Unie) dodatku 8-A-3 a příloze 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) dodatku 8-B-2 povolí každá strana vstup a dočasný pobyt obchodním prodejcům na dobu až 90 dnů[1].

[1] V případě Unie se pobyt v délce nejvýše 90 dnů musí uskutečnit během jakéhokoli dvanáctiměsíčního období.

ČLÁNEK 8.16

Smluvní poskytovatelé služeb

1. Strany potvrzují své povinnosti vyplývající z jejich závazků podle GATS, pokud jde o vstup a dočasný pobyt smluvních poskytovatelů služeb.

2. Každá strana povolí smluvním poskytovatelům služeb druhé strany poskytování služeb na svém území s ohledem na podmínky vymezené v odstavci 3 a veškeré výhrady uvedené v příloze 8-A (Listina specifických závazků Unie) dodatku 8-A-3 a příloze 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) dodatku 8-B-2 , pokud jde o následující odvětví nebo pododvětví:

a) služby architektů;

b) urbanistické služby a služby v oblasti krajinářské architektury;

c) inženýrské služby;

d) integrované inženýrské služby;

e) počítačové a související služby;

f) služby vysokoškolského vzdělávání (pouze soukromě financované služby);

g) výuka cizích jazyků a

h) environmentální služby.

3. Závazky přijaté stranami podléhají těmto podmínkám:

a) fyzické osoby se musí účastnit poskytování služby na dočasném základě jako zaměstnanci právnické osoby, která získala smlouvu na poskytování služeb na období nepřesahující dvanáct měsíců;

b) fyzické osoby vstupující na území druhé strany musí tuto službu nabízet jako zaměstnanci právnické osoby poskytující služby po dobu nejméně dvou let bezprostředně předcházející dni podání žádosti o vstup na území druhé strany a kromě toho musí tyto fyzické osoby ke dni podání žádosti o vstup na území druhé strany mít nejméně pětiletou odbornou praxi[1] v oblasti činnosti, která je předmětem smlouvy;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že toto období se počítá od doby, kdy fyzické osoby dosáhly zletilosti.

c) fyzické osoby vstupující na území druhé strany musí mít:

i) vysokoškolské vzdělání nebo kvalifikaci dokládající rovnocenné znalosti[1] a

ii) odbornou kvalifikaci, pokud je vyžadována pro výkon činnosti v souladu s právními předpisy či právními požadavky strany, kde je služba poskytována;

d) fyzická osoba nesmí dostávat jinou odměnu za poskytování služeb na území druhé strany, než je odměna vyplácená právnickou osobou, která fyzickou osobu zaměstnává;

e) vstup a dočasný pobyt fyzických osob na území dotčené strany nesmí v souhrnu přesáhnout délku šesti měsíců[2] nebo dobu trvání smlouvy, podle toho, co je kratší;

f) přístup udělený na základě tohoto článku se vztahuje pouze na činnost v oblasti služby, která je předmětem smlouvy, a jeho součástí není právo používat profesní označení strany, kde se služba poskytuje;

---

[1] Nezískala-li dotyčná osoba vzdělání či kvalifikaci na území strany, kde je služba poskytována, může tato strana posoudit rovnocennost tohoto vzdělání či kvalifikace s vysokoškolským vzděláním požadovaným na jejím území.

[2] V případě Unie nesmí pobyt v souhrnu přesáhnout délku šesti měsíců během jakéhokoli dvanáctiměsíčního období.

g) počet osob, na které se vztahuje smlouva o poskytování služby, není větší, než je nezbytné pro plnění smlouvy, jak může být požadováno podle právních předpisů anebo jiných opatření strany, kde je služba poskytována, a

h) jiná diskriminační omezení, včetně počtu fyzických osob ve formě testu ekonomické potřebnosti, uvedená v příloze 8-A (Listina specifických závazků Unie) dodatku 8-A-3 a příloze 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) dodatku 8-B-2.

ČLÁNEK 8.17

Nezávislí odborníci

Pět let po dni vstupu této dohody v platnost strany přezkoumají tento oddíl s cílem zvážit stanovení způsobů, jak rozšířit ustanovení tohoto oddílu na nezávislé odborníky.

ODDÍL E

REGULAČNÍ RÁMEC

PODODDÍL 1

DOMÁCÍ REGULACE

ČLÁNEK 8.18

Oblast působnosti a definice

1. Tento pododdíl se vztahuje na opatření stran týkající se licenčních požadavků a postupů, kvalifikačních požadavků a postupů, které mají vliv na:

a) přeshraniční poskytování služeb;

b) usazení a udržování právnických nebo fyzických osob a

c) dočasný pobyt kategorií fyzických osob na jejich územích.

2. Tento pododdíl se vztahuje pouze na odvětví, pro něž strana přijala specifické závazky, a v míře, v níž se tyto specifické závazky použijí.

3. Tento pododdíl se nevztahuje na opatření v míře, v níž představují omezení uvedená v článcích 8.4 (Přístup na trh), 8.5 (Národní zacházení), 8.10 (Přístup na trh) nebo 8.11 (Národní zacházení).

4. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „příslušným orgánem“ ústřední, regionální nebo místní orgán veřejné správy či samosprávy nebo nevládní orgán vykonávající pravomoc svěřenou ústředním, regionálním nebo místním orgánem veřejné správy či samosprávy, který rozhoduje o povolení poskytovat službu, včetně prostřednictvím usazení, nebo o povolení zřídit hospodářskou činnost jinou než služby;

b) „licenčními postupy“ správní či procesní pravidla, kterými se musí řídit fyzická nebo právnická osoba, která usiluje o povolení k výkonu činností vymezených v odstavci 1, včetně změny nebo obnovení licence, aby prokázala splnění licenčních požadavků;

c) „licenčními požadavky“ hmotněprávní požadavky jiné než kvalifikační požadavky, které musí fyzická či právnická osoba splnit, aby mohla získat, změnit nebo obnovit povolení k výkonu činností vymezených v odstavci 1;

d) „kvalifikačními postupy“ správní či procesní pravidla, jež musí fyzická osoba splnit, aby prokázala soulad s kvalifikačními požadavky, a mohla tak získat povolení k poskytování služeb, a

e) „kvalifikačními požadavky“ hmotněprávní požadavky týkající se kompetencí fyzické osoby poskytovat služby, které musí být pro účely povolení poskytovat služby prokázány.

ČLÁNEK 8.19

Podmínky udělování licencí a kvalifikace

1. Každá strana zajistí, aby opatření týkající se požadavků na udílení licencí, postupů udílení licencí a kvalifikačních požadavků a postupů byla založena na kritériích, jež jsou:

a) jasná;

b) objektivní a transparentní a

c) předem stanovená a dostupná veřejnosti a zainteresovaným osobám.

2. Povolení nebo licence se v závislosti na dostupnosti udělí co nejdříve od okamžiku, kdy bylo na základě příslušného přezkoumání stanoveno, že jsou podmínky pro získání povolení nebo licence splněny.

3. Každá strana zachová nebo zřídí obecné, rozhodčí nebo správní instance nebo řízení, které umožní na žádost dotčeného investora nebo poskytovatele služeb provést bezodkladný přezkum a v odůvodněných případech přijmout přiměřená opatření k nápravě správních rozhodnutí týkajících se usazování, přeshraničního poskytování služeb nebo dočasné přítomnosti fyzických osob za účelem podnikání. Pokud tato řízení nejsou nezávislá na orgánu, který je oprávněn přijmout příslušné správní rozhodnutí, každá strana zajistí, aby tato řízení skýtala možnost objektivního a nestranného přezkumu.

Tento odstavec nelze vykládat tak, že by straně ukládal povinnost takové instance nebo řízení zřídit či zavést, pokud by to nebylo v souladu s její ústavní strukturou nebo povahou jejího právního systému.

ČLÁNEK 8.20

Postupy udělování licencí a kvalifikační postupy

1. Postupy udělování licencí a kvalifikační postupy a formality nesmí samy o sobě omezovat poskytování služby nebo výkon jiné hospodářské činnosti. Každá strana usiluje o to, aby tyto postupy a formality byly co nejjednodušší a zbytečně nekomplikovaly či nezdržovaly poskytování služby. Veškeré poplatky za licence[1], které by měl žadatel v souvislosti s žádostí hradit, by měly být rozumné a neměly by samy o sobě omezovat poskytování příslušné služby.

2. Každá strana zajistí, aby uplatňované postupy a rozhodnutí příslušných orgánů při postupu udílení licencí či povolení byly nestranné s ohledem na všechny účastníky. Příslušný orgán by měl rozhodovat nezávisle a neměl by se zodpovídat žádné osobě poskytující služby nebo vykonávající hospodářské činnosti, pro něž jsou daná licence či povolení požadovány.

3. Jsou-li pro žádosti právními předpisy každé strany stanoveny konkrétní lhůty, musí se žadateli poskytnout rozumná doba k podání žádosti. Příslušný orgán začne žádost vyřizovat bez zbytečného prodlení. Žádosti by pokud možno měly být přijímány v elektronické podobě za stejných podmínek pravosti jako tištěné žádosti.

[1] Licenční poplatky nezahrnují platby za aukce, výběrová řízení nebo jiné nediskriminační způsoby udělování koncesí nebo povinné příspěvky na poskytování univerzální služby.

4. Každá strana zajistí, aby vyřizování žádosti, včetně konečného rozhodnutí, skončilo v přiměřené době ode dne podání úplné žádosti. Každá strana usiluje o zavedení obvyklé lhůty pro vyřízení žádosti.

5. Příslušný orgán uvědomí žadatele v rozumné lhůtě od obdržení žádosti, již považuje za neúplnou, a v maximální možné míře uvede, jaké další informace je třeba dodat k doplnění žádosti, a poskytne možnost opravit nedostatky.

6. Místo originálních dokumentů by se měly, je-li to možné, přijímat rovněž ověřené kopie.

7. Je-li žádost příslušným orgánem zamítnuta, musí být žadatel o této skutečnosti písemně bez zbytečného odkladu informován. Žadatel by měl být v zásadě na základě oficiální žádosti rovněž informován o důvodech zamítnutí žádosti. Žadateli by se mělo povolit v rozumné lhůtě žádost znovu podat.

8. Každá strana zajistí, aby udělené licence nebo povolení nabyly bez zbytečné prodlevy platnosti v souladu s podmínkami v nich stanovenými.

PODODDÍL 2

OBECNĚ POUŽITELNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 8.21

Vzájemné uznávání profesních kvalifikací

1. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání kterékoli straně požadovat, aby fyzické osoby měly potřebnou kvalifikaci a odbornou praxi stanovenou pro dotčenou oblast činnosti na území, kde je služba poskytována.

2. Strany podpoří příslušné profesní subjekty či případně příslušné orgány na svých územích, aby společně vypracovávaly a poskytovaly Výboru pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky zřízenému podle článku 17.2 (Specializované výbory) doporučení ohledně vzájemného uznávání odborných kvalifikací. Tato společná doporučení musí být podložena důkazy ohledně:

a) ekonomické hodnoty předpokládané dohody o vzájemném uznávání profesních kvalifikací (dále jen „dohoda o vzájemném uznávání“) a

b) kompatibility příslušných systémů, například v jaké míře jsou kritéria uplatňovaná každou stranou pro povolení, udělování licencí, činnost a osvědčování podnikatelů a poskytovatelů služeb kompatibilní.

3. Po obdržení společného doporučení jej Výbor pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky v přiměřeném termínu přezkoumá, aby určil, zda je v souladu s touto dohodou.

4. Je-li na základě informací stanovených v odstavci 2 shledáno, že společné doporučení je v souladu s touto dohodou, přijmou strany nezbytné kroky k jednání, prostřednictvím svých příslušných orgánů nebo zástupců určených stranou, o dohodě o vzájemném uznávání.

PODODDÍL 3

POČÍTAČOVÉ SLUŽBY

ČLÁNEK 8.22

Ujednání o počítačových službách

1. Strany jednají v souladu s odstavci 2 až 4 v rozsahu, ve kterém je obchod s počítačovými službami liberalizován v souladu s oddílem B (Liberalizace investic), oddílem C (Přeshraniční poskytování služeb) a oddílem D (Dočasná přítomnost fyzických osob za účelem podnikání).

2. Strany berou na vědomí, že CPC[1] 84, kód Organizace spojených národů pro charakteristiku počítačových a souvisejících služeb, pokrývá základní funkce používané po poskytování všech počítačových a souvisejících služeb. Technologický pokrok přinesl zvýšenou nabídku těchto služeb jakožto souboru nebo balíčku souvisejících služeb, který může obsahovat některé nebo všechny tyto základní funkce. Například web-hostingové služby nebo hosting domény, služby vytěžování dat (data mining) a výpočetního gridu (grid computing) jsou tvořeny kombinací základních funkcí počítačových služeb.

[1] Výrazem „CPC“ se rozumí centrální klasifikace produkce Statistického oddělení OSN, Statistical Papers, řada M, č. 77, CPC prov, 1991.

3. Počítačové a související služby, bez ohledu na to, zda jsou poskytovány po síti, včetně internetu, zahrnují všechny služby, které poskytují tyto prvky:

a) poradenství, strategie, analýzu, plánování, specifikaci, navrhování, vývoj, instalaci, implementaci, integraci, testování, ladění, aktualizaci, podporu, technickou pomoc nebo správu počítačů nebo počítačových systémů;

b) poradenství, strategie, analýzu, plánování, specifikaci, navrhování, vývoj, instalaci, implementaci, integraci, testování, ladění, aktualizaci, adaptaci, údržbu, podporu, technickou pomoc, správu nebo použití počítačových programů;

c) zpracování dat, ukládání dat, hosting dat nebo databázové služby;

d) služby oprav a údržby kancelářské techniky a zařízení včetně počítačů nebo

e) služby odborného vzdělávání pro pracovníky klientů týkající se počítačových programů, počítačů nebo počítačových systémů, jinde nezařazené.

4. Strany uznávají, že v mnoha případech umožňují počítačové a související služby[1] poskytování dalších služeb, a to elektronicky i jinak. V takových případech je důležité rozlišovat mezi počítačovými a souvisejícími službami, jako je web-hosting nebo aplikační hosting, a ostatními službami, které umožňují počítačové a související služby. Ostatní služby, bez ohledu na to, zda je umožňují počítačové a s nimi související služby, nespadají pod kód CPC 84.

PODODDÍL 4

POŠTOVNÍ SLUŽBY[2]

ČLÁNEK 8.23

Předcházení postupům, jež v odvětví poštovních služeb narušují hospodářskou soutěž

Každá strana zachová nebo zavede vhodná opatření, která poskytovatelům, kteří, ať už sami, nebo společně, mají v důsledku svého postavení na trhu schopnost podstatně ovlivnit podmínky účasti na příslušných trzích s poštovními službami, brání zavádět nebo nadále používat postupy narušující hospodářskou soutěž.

---

[1] Např. W/120.1.A.b. (účetní služby, audit a služby vedení účetnictví), W/120.1.A.d. (architektonické služby), W/120.1.A.h. (lékařské a zubařské služby), W/120.2.D (audiovizuální služby), W/120.5. (vzdělávací služby).

[2] Tento pododdíl se týká jak CPC 7511, tak CPC 7512.

ČLÁNEK 8.24

Licence

1. Pokud strana požaduje licenci pro poskytování poštovních služeb, zveřejní tyto informace:

a) veškerá licenční kritéria a lhůtu, jež je běžně požadována za účelem rozhodnutí o žádosti o licenci, a

b) podmínky této licence.

2. Důvody zamítnutí žádosti o licenci musí být žadateli na požádání sděleny a každá strana zajistí možnost odvolacího řízení u příslušného regulačního orgánu. Toto odvolací řízení musí být transparentní, nediskriminační a založené na objektivních kritériích.

ČLÁNEK 8.25

Regulační orgán pro odvětví poštovních služeb

Regulační orgán musí být právně oddělen od jakéhokoli poskytovatele poštovních služeb a nesmí mu být odpovědný. Rozhodnutí regulačního orgánu a postupy, jež používá, musí být nestranné vůči všem účastníkům na trhu.

PODODDÍL 5

TELEKOMUNIKAČNÍ SÍTĚ A SLUŽBY

ČLÁNEK 8.26

Oblast působnosti

1. Tento pododdíl stanoví zásady regulačního rámce pro poskytování veřejných telekomunikačních sítí a služeb liberalizovaných podle oddílu B (Liberalizace investic), oddílu C (Přeshraniční poskytování služeb) a oddílu D (Dočasná přítomnost fyzických osob za účelem obchodu).

2. Tento pododdíl se nevztahuje na opatření přijatá či zachovaná stranou a týkající se plošného vysílání[1] nebo kabelové distribuce rozhlasového či televizního obsahu.

[1] „Plošné vysílání“ je definováno podle příslušných právních předpisů každé ze stran. Pro upřesnění je třeba uvést, že plošné vysílání nezahrnuje spojení mezi provozovateli.

ČLÁNEK 8.27

Definice

Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „koncovým uživatelem“ koncový uživatel služby nebo koncový poskytovatel služby, jemuž se dodává veřejná telekomunikační síť či služba za jiným účelem než pro další poskytování veřejné telekomunikační sítě či služby;

b) „hlavními zařízeními“ zařízení veřejné telekomunikační sítě a služby, která:

   i) jsou výhradně či převážně poskytována jediným poskytovatelem nebo omezeným počtem poskytovatelů a

   ii) která není možné za účelem poskytování služby ekonomicky nebo technicky nahradit;

c) „propojením“ spojování s poskytovateli veřejné telekomunikační přenosové služby, která mají uživatelům jednoho poskytovatele umožnit komunikaci s uživateli jiného poskytovatele a přístup ke službám jiného poskytovatele;

d) „hlavním poskytovatelem“ poskytovatel veřejných telekomunikačních služeb, který je schopen podstatně ovlivnit podmínky účasti, pokud jde o cenu a nabídku, na příslušném trhu s veřejnými telekomunikačními službami v důsledku kontroly nad hlavním zařízením nebo využívání svého postavení na trhu;

e) „přenositelností čísel“ možnost, aby si koncoví uživatelé veřejných telekomunikačních služeb, kteří o to požádají, ponechali na tomtéž místě stejná telefonní čísla, pokud změní poskytovatele veřejných telekomunikačních služeb v rámci stejné kategorie;

f) „veřejnou telekomunikační sítí“ telekomunikační síť, kterou strana potřebuje k poskytování veřejných telekomunikačních služeb mezi stanovenými koncovými body sítě;

g) „veřejnou telekomunikační službou“ jakákoli telekomunikační služba, která musí být na základě výslovného nebo faktického požadavku strany všeobecně nabízena veřejnosti;

h) „regulačním orgánem“ v odvětví telekomunikací orgán nebo orgány, které strana pověřila regulací telekomunikací;

i) „telekomunikační sítí“ přenosové systémy, popřípadě i spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, včetně neaktivních síťových prvků, které umožňují přenos signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky;

j) „telekomunikačními službami“ veškeré služby, jejichž předmětem je vysílání a příjem elektromagnetických signálů, avšak nezahrnují služby plošného vysílání a hospodářské činnosti, jejichž předmětem je poskytování obsahu, k jehož přepravě jsou nutné telekomunikace, a

k) „uživatelem“ zákazník služby nebo poskytovatel služby.

ČLÁNEK 8.28

Regulační orgán

1. Regulační orgán musí být právně oddělen od jakéhokoli poskytovatele veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb a nesmí mu být odpovědný.

2. Rozhodnutí regulačních orgánů a postupy, jež používají, musí být nestranné vůči všem účastníkům na trhu. Za tímto účelem strana, která si ponechá poskytovatele veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb ve svém vlastnictví nebo pod svou kontrolou, zajistí, aby regulační činnosti, rozhodnutí nebo opatření provedené regulačním orgánem ve vztahu k těmto poskytovatelům nevedly k diskriminaci jejich konkurentů a v důsledku toho k jejich materiálnímu znevýhodnění.

3. Regulační orgán musí mít dostatečnou pravomoc regulovat odvětví telekomunikací a zároveň disponovat odpovídajícími finančními a lidskými zdroji k provádění úkolů, kterými byl pověřen.

4. Úkoly, které má regulační orgán plnit, se zveřejní ve snadno přístupné a jasné formě, zejména pokud jsou tyto úkoly uloženy více než jednomu orgánu.

5. Pravomoci regulačního orgánu jsou vykonávány transparentním způsobem a včas.

6. Regulační orgány mají pravomoc zajistit, aby jim poskytovatelé telekomunikačních sítí a služeb neprodleně na vyžádání poskytovali veškeré informace, včetně finančních informací, nezbytné k tomu, aby mohly plnit své úkoly v souladu s tímto pododdílem. Požadované informace nesmí překračovat rámec toho, co je nezbytné pro výkon úkolů regulačního orgánu a musí s nimi být nakládáno v souladu s požadavky na důvěrnost.

ČLÁNEK 8.29

Oprávnění k poskytování telekomunikačních sítí a služeb

1. Každá strana zajistí, aby postupy udílení licencí byly veřejně přístupné, včetně:

a) veškerých kritérií, podmínek a postupů pro udílení licence, jež používá, a

b) rozumné lhůty, jež je běžně požadována za účelem rozhodnutí o žádosti o licenci.

2. Každá strana zajistí, aby žadatel obdržel na žádost písemné zdůvodnění zamítnutí licence.

3. Žadatel o licenci musí mít možnost odvolat se u příslušného odvolacího orgánu, pokud byla jeho žádost o licenci zamítnuta.

4. Veškeré poplatky za licence[1], které by měl žadatel v souvislosti s žádostí o vydání licence hradit, musí být rozumné a nesmějí samy o sobě omezovat poskytování služby.

ČLÁNEK 8.30

Omezené zdroje

1. Všechny postupy přidělování a využívání omezených zdrojů, včetně kmitočtů, čísel a přístupových práv, musí být prováděny objektivně, včas, transparentně a nediskriminačním způsobem.

2. Současný stav přidělených kmitočtových pásem se veřejně zpřístupní, avšak podrobná identifikace rádiového spektra přiděleného pro zvláštní státní účely není požadována.

[1] Licenční poplatky nezahrnují platby za aukce, výběrová řízení nebo jiné nediskriminační způsoby udělování koncesí nebo povinné příspěvky na poskytování univerzálních služeb.

3. Rozhodnutí o přidělení spektra a správě frekvencí nejsou opatření, jež by sama o sobě byla v nesouladu s článkem 8.4 (Přístup na trh), článkem 8.8 (Výkonnostní požadavky) a článkem 8.10 (Přístup na trh). Každá strana si proto ponechá právo provádět své politiky správy spektra a frekvencí, jež mohou mít vliv na počet poskytovatelů veřejných telekomunikačních služeb, konají-li v souladu s touto kapitolou. Strany si rovněž uchovají právo přidělovat kmitočtová pásma způsobem, který zohlední stávající a budoucí potřeby.

ČLÁNEK 8.31

Přístup k veřejným telekomunikačním sítím a službám a jejich využití

1. Každá strana zajistí, aby všichni poskytovatelé služeb druhé strany měli přístup ke všem veřejným telekomunikačním sítím a službám hlavního poskytovatele[1], včetně soukromě pronajatých okruhů, nabízeným na jejím území nebo přes její hranice za rozumných, nediskriminačních a transparentních podmínek, včetně těch stanovených v odstavcích 2 a 3, a mohli je využívat.

[1] Pro účely tohoto článku probíhá určení poskytovatele veřejných telekomunikačních sítí a služeb jakožto hlavního poskytovatele v souladu s domácími právními předpisy a postupy každé strany.

2. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb, kteří požádají o přístup k sítím hlavního poskytovatele, směli:

a) zakoupit nebo pronajmout a připojit koncové nebo jiné zařízení, které je pomocí rozhraní spojeno se sítí;

b) propojit soukromé pronajaté či vlastněné okruhy s veřejnými telekomunikačními sítěmi a službami na jejím území nebo přes její hranice nebo s okruhy pronajatými či vlastněnými jinými poskytovateli služeb a

c) používat jiné provozní protokoly podle své volby, než jaké jsou obecně nezbytné k zajištění dostupnosti telekomunikačních sítí a služeb široké veřejnosti.

3. Každá strana zajistí, aby všichni poskytovatelé služeb druhé strany směli využívat veřejných telekomunikačních sítí a služeb pro přesun informací na jejím území nebo přes hranice prvně uvedené strany, a to rovněž pro vnitropodnikové komunikace takových poskytovatelů služeb a pro přístup k informacím uloženým v databázích či jinak ve strojově čitelném formátu na území kterékoli strany. Veškerá nová či pozměněná opatření strany, která podstatně narušují takové využívání, musí být oznámena druhé straně a musí být předmětem konzultace.

4. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé, kteří získají informace od jiného poskytovatele v průběhu jednání o přístupu, využívali tyto informace výhradně k účelu, pro který byly poskytnuty, a aby vždy respektovali důvěrnost sdělovaných nebo uchovávaných informací.

ČLÁNEK 8.32

Propojení

1. Každá strana zajistí, aby každý poskytovatel veřejných telekomunikačních služeb měl právo, a pokud o to jiný poskytovatel požádá, povinnost vyjednat propojení s jinými poskytovateli za účelem poskytování veřejných telekomunikačních sítí a služeb.

2. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé služeb, kteří získají informace od jiného poskytovatele v průběhu sjednávání dohod o propojení, využívali tyto informace výhradně k účelu, pro který byly poskytnuty, a aby vždy respektovali důvěrnost sdělovaných nebo uchovávaných informací.

3. U veřejných telekomunikačních služeb každá strana zajistí propojení s hlavním poskytovatelem[1] v jakémkoli bodu sítě, kde je to technicky proveditelné. Propojení musí být zajištěno:

a) za nediskriminačních podmínek (týkajících se mimo jiné technických norem a specifikací) a sazeb a v kvalitě ne nižší, než jaká je poskytována pro vlastní obdobné služby tohoto hlavního poskytovatele nebo obdobné služby nepřidružených poskytovatelů nebo pro jeho pobočky či jiné přidružené subjekty;

[1] Pro účely tohoto článku probíhá určení poskytovatele veřejných telekomunikačních sítí a služeb jakožto hlavního poskytovatele v souladu s domácími právními předpisy a postupy každé strany.

b) včas, za podmínek (týkajících se mimo jiné technických norem a specifikací) a za nákladově orientované sazby, jež jsou transparentní, přiměřené a zohledňují kritérium ekonomické proveditelnosti a jež jsou dostatečně samostatné, aby poskytovatel nemusel platit za síťové prvky nebo zařízení, které pro účely poskytování dané služby nepotřebuje, a

c) na žádost i v jiných bodech sítě než v koncových, jež jsou přístupné většině uživatelů, za poplatky odrážející náklady na vybudování dalších nezbytných zařízení.

4. Postupy týkající se propojení s hlavním poskytovatelem musí být veřejně přístupné.

5. Hlavní poskytovatelé veřejně zpřístupní buď své dohody o propojení, nebo případně své referenční nabídky na propojení.

ČLÁNEK 8.33

Opatření na ochranu hospodářské soutěže týkající se hlavních poskytovatelů

Strany přijmou nebo zachovají vhodná opatření, aby zabránily poskytovatelům, kteří jednotlivě či ve spojení zaujímají postavení hlavního poskytovatele, v účasti na praktikách narušujících hospodářskou soutěž či v jejich zachovávání. Tato jednání narušující hospodářskou soutěž na jejich území zahrnují zejména:

a) křížové subvencování narušující hospodářskou soutěž;

b) využívání informací získaných od konkurence s důsledkem narušení hospodářské soutěže a

c) neposkytnutí technických informací o hlavních zařízeních a obchodně významných informací, které jsou pro poskytování služeb nezbytné, včas ostatním poskytovatelům.

ČLÁNEK 8.34

Univerzální služba

1. Každá strana má právo vymezit, jaký druh povinnosti poskytovat univerzální službu si přeje zachovat. Každá strana plní všechny povinnosti poskytovat univerzální službu, kterou zachovává, transparentním, nediskriminačním a z hlediska hospodářské soutěže neutrálním způsobem a zajistí, že její povinnost poskytovat univerzální službu není zatěžující více, než je pro druh univerzální služby, který vymezila, nezbytné.

2. Poskytovatelé univerzální služby musí být určeni účinným, transparentním a nediskriminačním mechanismem.

ČLÁNEK 8.35

Přenositelnost čísel

Každá strana zajistí, aby poskytovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb na jejím území v co největší technicky a ekonomicky proveditelné míře včas a za rozumných podmínek zajistili přenositelnost čísel pro mobilní služby a jakékoli jiné služby, které strana určí.

ČLÁNEK 8.36

Důvěrnost informací

Každá strana zajistí důvěrnost telekomunikací a s nimi souvisejících provozních údajů pomocí veřejné telekomunikační sítě a veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, aniž by tím byl omezen obchod se službami.

ČLÁNEK 8.37

Řešení sporů v oblasti telekomunikací

1. V případě sporu mezi poskytovateli telekomunikačních sítí nebo služeb v souvislosti s právy a povinnostmi vyplývajícími z tohoto pododdílu vydá dotyčný regulační orgán na žádost kterékoli dotčené strany závazné rozhodnutí řešící spor co nejdříve a v každém případě v rozumné lhůtě, s výjimkou mimořádných okolností.

2. Týká-li se spor uvedený v odstavci 1 přeshraničního poskytování služeb, dotčené regulační orgány koordinují své kroky s cílem dospět k vyřešení sporu.

3. Rozhodnutí regulačního orgánu musí být zpřístupněno veřejnosti, s přihlédnutím k požadavkům zachování obchodního tajemství. Dotčené strany obdrží úplné odůvodnění těchto rozhodnutí a mají právo se proti uvedenému rozhodnutí odvolat v souladu s odstavcem 5.

4. Postup uvedený v odstavcích 1, 2 a 3 nebrání žádné dotčené straně zahájit v dané věci soudní řízení.

5. Každý uživatel nebo poskytovatel, který je dotčen rozhodnutím regulačního orgánu, má právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí k subjektu rozhodujícímu o opravném prostředku, který je nezávislý na zúčastněné straně. Tento subjekt, kterým může být soud, musí mít příslušné odborné znalosti potřebné pro řádný výkon svých funkcí. Musí se řádně zohlednit skutková podstata případu a odvolací mechanismus musí být účinný. Pokud odvolací orgán nemá charakter soudu, odůvodní své rozhodnutí vždy písemně a jeho rozhodnutí rovněž podléhá přezkumu nestranným a nezávislým soudním orgánem. Rozhodnutí přijatá odvolacími subjekty musí být účinně vymáhána. Pokud v souladu s domácími právními předpisy nejsou povolena předběžná opatření, zůstává rozhodnutí regulačního orgánu v platnosti do rozhodnutí o tomto opravném prostředku.

ČLÁNEK 8.38

Kolokace

1. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území:

a) nabídli poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí či služeb druhé strany, kteří jsou poskytovateli s vlastním zařízením na území této druhé strany, fyzickou kolokaci zařízení nezbytného k propojení a

b) v situacích, kdy fyzická kolokace uvedená v písmeni a) není proveditelná z technických důvodů nebo kvůli omezenému prostoru, spolupracovali s poskytovateli veřejných komunikačních sítí nebo služeb druhé strany, kteří jsou poskytovateli s vlastním zařízením na území této druhé strany, na nalezení a realizaci proveditelného a ekonomicky životaschopného náhradního řešení.

2. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území nabídli poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb fyzickou kolokaci nebo proveditelné a ekonomicky životaschopné náhradní řešení uvedené v odstavci 1 včas a za podmínek, včetně technických norem a specifikací, a za sazby, které jsou nediskriminační, transparentní a přiměřené s ohledem na ekonomickou proveditelnost.

3. Každá strana smí stanovit v souladu se svými domácími právními předpisy místa, v nichž mají hlavní poskytovatelé na jejím území poskytovat fyzickou kolokaci nebo proveditelné a ekonomicky životaschopné náhradní řešení uvedené v odstavci 1.

ČLÁNEK 8.39

Služby pronajatých okruhů

Každá strana zajistí, ledaže by to nebylo technicky proveditelné, aby hlavní poskytovatelé na jejím území umožnili využívání služeb pronajatých okruhů, které jsou veřejnými telekomunikačními službami, poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb druhé strany včas a za podmínek (pokud jde mimo jiné o technické normy a specifikace) a za sazby, které jsou nediskriminační, transparentní a přiměřené s ohledem na ekonomickou proveditelnost.

ČLÁNEK 8.40

Zpřístupněné prvky sítě

Každá strana zajistí, aby její telekomunikační regulační orgán měl pravomoc uložit hlavním poskytovatelům povinnost vyhovět rozumným žádostem poskytovatelů veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb o přístup k specifickým prvkům sítě a jejich využívání, a to neomezeně, včas a za rozumných, transparentních a nediskriminačních podmínek. Každá strana určí tyto specifické prvky sítě, které mají být zpřístupněny na jejím území, v souladu se svými domácími právními předpisy.

PODODDÍL 6

FINANČNÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 8.41

Oblast působnosti a definice

1. Tento pododdíl stanoví zásady regulačního rámce pro všechny finanční služby liberalizované podle oddílu B (Liberalizace investic), oddílu C (Přeshraniční poskytování služeb) a oddílu D (Dočasná přítomnost fyzických osob za účelem obchodu).

2. Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „finanční službou“ služba finanční povahy nabízená poskytovatelem finančních služeb některé strany; finanční služby zahrnují tyto činnosti:

i) pojišťovací služby a služby související s pojištěním:

A) přímé pojištění (včetně spolupojištění):

1) životní a

2) neživotní;

B) zajištění a retrocese;

C) zprostředkování pojištění, například makléřství a zastoupení, a

D) doplňkové služby k pojištění, například v oborech poradenství, pojistná matematika, posouzení rizika a pojistná plnění;

ii) bankovní a jiné finanční služby (kromě pojištění):

A) příjem vkladů a jiných splatných finančních prostředků od veřejnosti;

B) půjčky všech typů, včetně spotřebitelského úvěru, hypotečního úvěru, faktoringu a financování obchodních transakcí;

C) finanční leasing;

D) veškeré služby týkající se plateb a převodů peněz, včetně úvěrových, platebních a debetních karet, cestovních šeků a bankovních směnek;

E) záruky a závazky;

F) obchodování na vlastní účet nebo na účet zákazníků, ať už na burze, na mimoburzovním trhu nebo jinak, s těmito prostředky:

1) nástroje peněžního trhu (včetně šeků, směnek, vkladových certifikátů);

2) cizí měny;

3) deriváty, mimo jiné včetně termínovaných obchodů (futures) a opcí;

4) nástroje využívající směnných kurzů a úrokových sazeb, včetně takových produktů jako swapy, a dohody o budoucí úrokové sazbě;

5) obchodovatelné cenné papíry a

6) jiné převoditelné nástroje a finanční aktiva včetně drahých kovů;

G) účast na emisi všech druhů cenných papírů, včetně upisování a umísťování v roli prostředníka (veřejně i soukromě), a poskytování služeb souvisejících s takovými emisemi;

H) peněžní makléřství;

I) správa aktiv, například správa hotovosti nebo portfolia, všechny formy správy kolektivního investování, správa penzijního fondu, správcovské, depozitní a svěřenské služby;

J) služby při vyrovnání a zúčtování finančního majetku, včetně cenných papírů, derivátů a jiných obchodovatelných nástrojů;

K) poskytování a převod finančních informací, zpracování finančních údajů a dodávání souvisejícího softwaru ze strany poskytovatelů jiných finančních služeb a

L) poradenské, zprostředkovatelské a jiné pomocné finanční služby ve vztahu ke všem činnostem uvedeným v odst. 2 písm. a) bodě ii) podbodě A) až K), včetně úvěrových referencí a rozborů, výzkumu a poradenství v oblasti investic a portfolia, poradenství v oblasti akvizic a podnikové restrukturalizace a strategie;

b) „poskytovatelem finančních služeb“ fyzická nebo právnická osoba strany usilující o poskytování finančních služeb nebo poskytující finanční služby, avšak jiná než veřejný subjekt;

c) „novou finanční službou“ služba finanční povahy, včetně služeb vztahujících se ke stávajícím nebo novým produktům nebo způsobu, jakým se daný produkt dodává, která není poskytována žádným poskytovatelem finančních služeb na území strany, nýbrž je poskytována na území druhé strany;

d) „veřejným subjektem“:

i) vláda, centrální banka nebo měnový orgán strany nebo subjekt vlastněný nebo kontrolovaný stranou, který se především zabývá výkonem veřejných funkcí nebo činností pro veřejné účely; tento pojem nezahrnuje subjekt, který se především zabývá poskytováním finančních služeb na obchodním základě, nebo

ii) soukromý subjekt vykonávající funkce, které obvykle vykonává centrální banka nebo měnový orgán při výkonu těchto funkcí,

a

e) „samosprávnou organizací“ jakýkoli nevládní subjekt, jakákoli burza nebo trh cenných papírů nebo termínových obchodů (futures), zúčtovací agentury nebo jakékoli jiné organizace či sdružení případně vykonávající regulaci či dohled nad poskytovateli finančních služeb na základě stanov či pověření ústřední, regionální nebo místní vlády či úřadů.

ČLÁNEK 8.42

Výjimka pro obezřetnostní opatření

1. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že by kterékoli straně bránila přijmout nebo zachovat opatření z důvodů obezřetnosti, jako jsou:

a) ochrana investorů, vkladatelů, pojistníků nebo osob, vůči nimž má poskytovatel finančních služeb fiduciární povinnost, nebo

b) zajišťování integrity a stability finančního systému strany.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 nesmí být více zatěžující, než je nezbytné k dosažení jejich cíle.

3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby strana zveřejnila informace o obchodech a účetnictví jednotlivých zákazníků nebo jakékoli důvěrné nebo chráněné informace ve vlastnictví veřejných subjektů.

4. Každá strana vynaloží úsilí na zajištění toho, aby byly na jejím území zavedeny a uplatňovány mezinárodně dohodnuté standardy pro regulaci finančních služeb a dohled nad nimi a pro boj proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem. Takovými mezinárodně dohodnutými standardy jsou mimo jiné *Základní zásady pro účinný bankovní dohled* Basilejského výboru, *Základní zásady a metodika pojišťovnictví* Mezinárodní asociace dozorů v pojišťovnictví, *Cíle a principy regulace cenných papírů* Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry, *Dohoda o výměně informací o daňových záležitostech* Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, *Prohlášení o transparentnosti a výměně informací pro daňové účely* G20 a *Čtyřicet doporučení pro boj proti praní peněz* a *Devět zvláštních doporučení pro boj proti financování terorismu* Finančního akčního výboru.

5. Strany zohlední *Deset klíčových zásad pro výměnu informací* vyhlášených ministry financí zemí G7.

6. Aniž jsou dotčeny ostatní způsoby obezřetnostní regulace přeshraničního obchodu s finančními službami, může strana požadovat registraci nebo povolení poskytovatelů přeshraničních finančních služeb druhé strany a registraci finančních nástrojů.

ČLÁNEK 8.43

Transparentní regulace

Každá strana zpřístupní zainteresovaným osobám své požadavky na vyplňování žádostí, které se vztahují k poskytování finančních služeb.

Na vyžádání informuje dotčená strana žadatele o stavu jeho žádosti. Požaduje-li dotčená strana od žadatele další informace, oznámí mu to bez zbytečného prodlení.

ČLÁNEK 8.44

Nové finanční služby

Každá strana povolí poskytovateli finančních služeb druhé strany poskytovat jakékoli nové finanční služby, jejichž poskytování by strana povolila svým vlastním poskytovatelům finančních služeb podle domácích právních předpisů za obdobných okolností, pod podmínkou, že zavedení nových finančních služeb nevyžaduje nový zákon nebo změnu stávajícího zákona. Strana může stanovit institucionální a právní formu, jejímž prostřednictvím lze službu poskytovat, a k poskytování služby může vyžadovat povolení. Pokud se takové povolení vyžaduje, musí být rozhodnutí vydáno v rozumné lhůtě a může být zamítnuto pouze z obezřetnostních důvodů.

ČLÁNEK 8.45

Zpracování údajů

1. Každá strana přijme či zachová přiměřené záruky ohledně ochrany osobních údajů a soukromí, včetně záznamů a účtů jednotlivých osob.

2. Do dvou let ode dne vstupu této dohody v platnost povolí každá strana poskytovatelům finančních služeb[1] druhé strany, aby předávali informace v elektronické nebo jiné podobě na její území a z něj za účelem zpracování údajů, pokud je tohoto zpracování zapotřebí k obvyklé podnikatelské činnosti těchto poskytovatelů finančních služeb.

3. Žádné ustanovení tohoto článku neomezuje právo strany chránit osobní údaje a soukromí, pokud se takové právo nevyužívá k obcházení této dohody.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že ve Vietnamu nesmí podle domácích právních předpisů platných ke dni podpisu dohody žádná fyzická osoba předávat údaje.

ČLÁNEK 8.46

Zvláštní výjimky

1. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání straně, včetně jejích veřejných subjektů, aby na svém území výhradně prováděla činnosti nebo poskytovala služby, jež jsou součástí veřejného penzijního systému nebo povinného systému sociálního zabezpečení, kromě případů, kdy tyto činnosti mohou být prováděny, jak stanoví domácí právní předpisy této strany, poskytovateli finančních služeb v konkurenci s veřejnými subjekty nebo soukromými institucemi.

2. Žádné ustanovení této dohody, s výjimkou oddílu B (Liberalizace investic), který podléhá odstavci 3, se nevztahuje na činnosti vykonávané centrální bankou nebo měnovým orgánem nebo jakýmkoli jiným veřejným subjektem při provádění měnové nebo devizové politiky.

3. Žádné ustanovení oddílu B (Liberalizace investic) se nevztahuje na obecně použitelná nediskriminační opatření, která přijal jakýkoli veřejný subjekt při provádění měnové nebo devizové politiky.

4. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání straně, včetně jejích veřejných subjektů, na svém území výhradně provádět činnosti nebo poskytovat služby na účet nebo se zárukou strany nebo za použití jejích finančních zdrojů, včetně jejích veřejných subjektů, kromě případů, kdy tyto činnosti mohou být prováděny, jak stanoví domácí právní předpisy strany, poskytovateli finančních služeb v konkurenci s veřejnoprávními subjekty nebo soukromými institucemi.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že strany berou na vědomí, že odstavce 1 a 4 nelze vykládat tak, že by stranám umožňovaly, bez ochrany práv dotčených investorů či investic, uplatňovat opatření podle těchto odstavců, jestliže činnosti nebo služby v nich uvedené byly liberalizovány nebo mohou být prováděny či poskytovány, jak stanoví domácí právní předpisy strany, poskytovateli finančních služeb v konkurenci s veřejnými subjekty nebo soukromými institucemi.

ČLÁNEK 8.47

Samosprávné organizace

Jestliže strana vyžaduje k tomu, aby poskytovatelé finančních služeb druhé strany mohli poskytovat finanční služby na jejím území, členství či účast v jakékoli samosprávné organizaci nebo přístup k ní, zajistí tato strana, aby byly dodrženy povinnosti uvedené v článku 8.5 (Národní zacházení), článku 8.6 (Zacházení podle nejvyšších výhod) a článku 8.11 (Národní zacházení).

ČLÁNEK 8.48

Zúčtovací a platební systémy

Za podmínek pro přiznání národního zacházení podle článku 8.5 (Národní zacházení) a článku 8.11 (Národní zacházení) udělí každá strana poskytovatelům finančních služeb druhé strany, kteří jsou usazeni na jejím území, přístup k platebním a zúčtovacím systémům, které provozují veřejné subjekty, a k oficiálním možnostem financování a refinancování, které jsou dostupné při normálním průběhu běžného podnikání. Tento článek neposkytuje přístup k nástrojům strany, působí-li strana jako půjčovatel poslední instance.

PODODDÍL 7

SLUŽBY MEZINÁRODNÍ NÁMOŘNÍ DOPRAVY

ČLÁNEK 8.49

Oblast působnosti, definice a zásady

1. Tento pododdíl stanoví zásady liberalizace služeb mezinárodní námořní dopravy podle oddílu B (Liberalizace investic), oddílu C (Přeshraniční poskytování služeb) a oddílu D (Dočasná přítomnost fyzických osob za účelem obchodu).

2. Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „službami skladování a úschovy kontejnerů“ činnosti spočívající ve skladování kontejnerů, ať již v přístavních oblastech, nebo ve vnitrozemí, s cílem jejich nakládání nebo vykládání, opravy a přípravy na naložení;

b) „službami celního odbavení“ nebo též „službami celních agentů“ činnosti, které spočívají v provádění celních formalit týkajících se dovozu, vývozu nebo tranzitu nákladů na účet jiné osoby bez ohledu na to, zda je činnost hlavní činností poskytovatele služeb nebo je běžným doplňkem jeho hlavní činnosti;

c) „přípojnou dopravou“ předchozí a následná přeprava mezinárodního nákladu směřujícího na místo určení mimo území dané strany po moři, zejména v kontejnerech, mezi přístavy nacházejícími se na území této strany;

d) „zasilatelskými nákladními službami“ činnosti, které spočívají v organizaci a sledování odesílání zásilek jménem lodních zasilatelů opatřováním dopravních a souvisejících služeb, přípravou dokumentace a poskytováním obchodních informací;

e) „mezinárodním nákladem“ náklad přepravovaný mezi přístavem jedné strany a přístavem druhé strany nebo třetí země, nebo mezi přístavem jednoho členského státu Unie a přístavem jiného členského státu Unie;

f) „službami mezinárodní námořní dopravy“ doprava cestujících nebo nákladu námořními plavidly mezi přístavem jedné strany a přístavem druhé strany nebo třetí země, která zahrnuje přímé uzavírání smluv s poskytovateli jiných dopravních služeb, za účelem zajištění multimodálních dopravních operací pod jednotným přepravním dokladem, nikoli však právo poskytovat tyto jiné dopravní služby;

g) „pomocnými námořními službami“ námořní služby při manipulaci s nákladem, služby celního odbavení, služby skladování a úschovy kontejnerů, služby námořních agentur a námořní zasilatelské nákladní služby;

h) „námořními službami při manipulaci s nákladem“ činnosti vykonávané dokařskými společnostmi, včetně provozovatelů terminálů, s výjimkou přímých činností dokařů, pokud je tato pracovní síla organizována nezávisle na dokařských nebo terminálových společnostech; k zahrnutým činnostem patří organizace těchto činností a dohled nad těmito činnostmi:

   i) nakládka nebo vykládka nákladu z lodi a na loď;

   ii) uvazování nebo odvazování nákladu a

   iii) přijetí či dodání a úschova nákladů před nakládkou na loď nebo po vyložení z lodi

   a

i) „multimodální dopravní operací“ přeprava nákladu pod jedním přepravním dokladem, při níž je použito více než jednoho druhu dopravy a která zčásti probíhá v mezinárodních mořských vodách.

3. S ohledem na stávající úrovně liberalizace mezi stranami v oblasti mezinárodní námořní dopravy se použijí tyto zásady:

a) strany účinně uplatňují zásadu neomezeného přístupu na mezinárodní námořní trhy a obchodní trasy na komerčním a nediskriminačním základě;

b) každá strana udělí plavidlům, která plují pod vlajkou druhé strany nebo která provozují poskytovatelé služeb druhé strany, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje vlastním plavidlům, mimo jiné pokud jde o přístup do přístavů, využití infrastruktury a využití pomocných námořních služeb a rovněž o související poplatky a odvody, celní služby a přístup do prostoru pro kotvení a vybavení pro nakládku a vykládku;

c) každá strana povolí poskytovatelům mezinárodních námořní dopravy z druhé strany založit podnik na jejím území za podmínek pro usazování a provozování podniku v souladu s podmínkami popsanými v její listině specifických závazků;

d) strany zpřístupní poskytovatelům mezinárodní námořní dopravy z druhé strany za přiměřených a nediskriminačních podmínek tyto služby v přístavu: lodivodské služby, pomoc při vlečení a tažení lodí, dodávky zásob, paliva a vody, likvidaci odpadů a balastní vody z vypouštění nádrží, služby kapitána přístavu, navigační služby, zařízení pro nouzové opravy, kotvení a přistání, provozní služby na pobřeží nezbytné pro provoz plavidla, včetně komunikace, dodávek vody a elektrické energie;

e) Unie, s výhradou povolení uděleného jejími příslušnými orgány, umožní poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy Vietnamu přemísťovat vlastní nebo pronajaté prázdné kontejnery, které nejsou přepravovány za úplatu jako náklad, ale za účelem využití při manipulaci s nákladem v rámci zahraničního obchodu, mezi přístavy členského státu Unie;

f) Vietnam, s výhradou povolení uděleného jeho příslušnými orgány[1], umožní poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy Unie nebo jejích členských států přemísťovat vlastní nebo pronajaté prázdné kontejnery, které nejsou přepravovány za úplatu jako náklad, ale za účelem využití při manipulaci s nákladem v rámci zahraničního obchodu, mezi přístavy Quy Nhơn a Cái Mép-Thị Vải. Po uplynutí pěti let ode dne vstupu této dohody v platnost Vietnam umožní poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy Unie nebo jejích členských států přemísťovat vlastní nebo pronajaté prázdné kontejnery, které nejsou přepravovány za úplatu jako náklad, ale za účelem využití při manipulaci s nákladem v rámci zahraničního obchodu, mezi jeho vnitrostátními přístavy za podmínky, že nakládaná plavidla (mateřská plavidla) vplují do přístavů Vietnamu;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že povolení je správní řízení, které zajistí splnění všech příslušných požadavků. Povolení se udělí neprodleně poté, co bylo na základě příslušného posouzení zjištěno splnění podmínek pro jeho získání. Povolení nesmí působit jako zastřené omezování poskytování služeb.

g) Unie, s výhradou povolení uděleného jejími příslušnými orgány, umožní poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy Vietnamu zajišťovat přípojnou dopravu mezi svými vnitrostátními přístavy;

h) Vietnam, s výhradou povolení uděleného jeho příslušnými orgány,[1] umožní poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy Unie nebo jejích členských států zajišťovat přípojnou dopravu mezi přístavy Quy Nhơn a Cái Mép-Thị Vải pro jejich vlastní plavidla za podmínky, že nakládaná plavidla (mateřská plavidla) vplují do přístavu Cái Mép-Thị Vải.

4. Při uplatňování zásad stanovených v odst. 3 písm. a) a b) strany:

a) nezačlení do budoucích dohod týkajících se služeb v námořní dopravě s třetími zeměmi ustanovení o sdílení nákladu, včetně suchého sypkého a kapalného nákladu a pravidelné námořní dopravy, a v případě, že takováto ustanovení existují v předchozích dohodách, v přiměřené časové lhůtě ukončí jejich platnost a

b) zruší ke dni vstupu této dohody v platnost všechna jednostranná opatření a správní, technické a ostatní překážky, které by mohly představovat zastřené omezování nebo by mohly mít diskriminační účinky na svobodné poskytování služeb v mezinárodní námořní dopravě, nebo upustí od jejich zavádění.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že povolení je správní řízení, které zajistí splnění všech příslušných požadavků. Povolení se udělí neprodleně poté, co bylo na základě příslušného posouzení zjištěno splnění podmínek pro jeho získání. Povolení nesmí působit jako zastřené omezování poskytování služeb.

ODDÍL F

ELEKTRONICKÝ OBCHOD

ČLÁNEK 8.50

Cíl a zásady

Strany, uznávajíce, že elektronický obchod zvyšuje obchodní příležitosti v mnoha odvětvích, podpoří rozvoj vzájemného elektronického obchodu, zejména prostřednictvím spolupráce v otázkách souvisejících s elektronickým obchodem podle ustanovení této kapitoly.

ČLÁNEK 8.51

Cla

Strany neuloží clo z elektronického přenosu.

ČLÁNEK 8.52

Spolupráce v oblasti předpisů o elektronickém obchodu

1. Strany povedou dialog o otázkách regulace v souvislosti s elektronickým obchodem, který se bude mimo jiné týkat těchto oblastí:

a) uznávání certifikátů elektronických podpisů vydaných veřejnosti a usnadnění přeshraničních certifikačních služeb;

b) odpovědnost zprostředkujících poskytovatelů služeb, pokud jde o předávání nebo ukládání údajů;

c) nakládání s nevyžádanými elektronickými obchodními sděleními;

d) ochrana spotřebitelů ve sféře elektronického obchodování a

e) jakékoli další otázky související s rozvojem elektronického obchodu.

2. Tento dialog může mít formu výměny informací o příslušných právních předpisech stran týkajících se záležitostí uvedených v odstavci 1 a také o provádění těchto právních předpisů.

ODDÍL G

VÝJIMKY

ČLÁNEK 8.53

Obecné výjimky

Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi zeměmi, kde převládají obdobné podmínky, nebo zastřené omezování usazování, provozování podniku nebo přeshraničního poskytování služeb, nelze žádná ustanovení této kapitoly vykládat tak, že straně brání v přijetí nebo vymáhání opatření, která:

a) jsou nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti nebo veřejné mravnosti nebo pro udržení veřejného pořádku;

b) jsou nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;

c) se vztahují k ochraně vyčerpatelných přírodních zdrojů, jsou-li tato opatření uplatňována ve spojení s omezením domácích investorů nebo domácí nabídky nebo spotřeby služeb;

d) jsou nezbytná k ochraně národních památek umělecké, historické nebo archeologické hodnoty;

e) jsou nezbytná k zajištění souladu s právními předpisy, které nejsou neslučitelné s ustanoveními této kapitoly, včetně ustanovení týkajících se:

i) předcházení klamavým a podvodným praktikám nebo řešení důsledků neplnění závazků ze smluv;

ii) ochrany soukromí jednotlivců, pokud jde o zpracovávání a šíření osobních údajů, a ochrany důvěrnosti záznamů a účtů jednotlivých osob nebo

iii) bezpečnosti

nebo

f) nejsou v souladu s čl. 8.5 (Národní zacházení) odst. 1 nebo 2 nebo čl. 8.11 (Národní zacházení) odst. 1 za předpokladu, že cílem odlišného zacházení je zajištění účinného nebo spravedlivého ukládání nebo vybírání přímých daní s ohledem na hospodářské činnosti, investory nebo poskytovatele služeb druhé strany[1].

[1] Opatření, která jsou zaměřena na zajištění spravedlivého nebo účinného ukládání nebo vybírání přímých daní, zahrnují opatření, která přijala strana v rámci svého daňového systému a která:

i) se vztahují na investory a poskytovatele služeb, kteří nejsou rezidenty, jako uznání skutečnosti, že daňová povinnost nerezidentů je určena s ohledem na zdanitelné položky vznikající nebo nacházející se na území strany;

ii) se vztahují na nerezidenty v zájmu zajištění uložení nebo výběru daní na území strany;

iii) se vztahují na nerezidenty nebo rezidenty s cílem zamezit vyhýbání se daňové povinnosti nebo daňovým únikům, včetně opatření pro zajištění shody;

iv) se vztahují na spotřebitele služeb poskytnutých na území nebo z území druhé strany s cílem zajistit uložení nebo výběr daní od těchto spotřebitelů pocházejících ze zdrojů na území strany;

v) rozlišují investory a poskytovatele služeb podléhající zdanění u celosvětově zdanitelných položek od jiných investorů a poskytovatelů služeb s ohledem na rozdílný charakter jejich daňového základu nebo

vi) stanoví, vyměřují nebo rozdělují příjem, zisk, výnos, ztrátu, srážky nebo pohledávku osob nebo poboček, které jsou rezidenty, nebo mezi osobami ve spojení nebo pobočkami stejné osoby s cílem zachovat základ daně strany.

Výrazy nebo pojmy z oblasti daní uvedené v písmeni f) a v této poznámce pod čarou se stanoví podle definic nebo pojmů z oblasti daní podle domácích právních předpisů strany přijímající toto opatření nebo podle rovnocenných nebo podobných definic nebo pojmů.

ODDÍL H

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 8.54

Výbor pro investice, obchod službami,
elektronický obchod a veřejné zakázky

1. Výbor pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky ustavený podle článku 17.2 (Specializované výbory) je složen ze zástupců obou stran.

2. Výbor pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky je odpovědný za provádění této kapitoly. Za tímto účelem sleduje a pravidelně přezkoumává provádění této kapitoly stranami a posuzuje veškeré otázky týkající se této kapitoly, které mu předloží kterákoli ze stran.

3. Odpovědnost za otázky v působnosti kapitoly 9 (Veřejné zakázky) je vymezena v článku 9.23 (Výbor pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky).

KAPITOLA 9

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

ČLÁNEK 9.1

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „komerčním zbožím či službami“ typ zboží nebo služeb, které se na obchodním trhu běžně prodávají nebo nabízejí neveřejným odběratelům k neveřejným účelům a které obvykle kupují neveřejní odběratelé k neveřejným účelům;

b) „stavební službou“ služba, jejímž cílem je jakákoli realizace inženýrských staveb nebo stavebních prací jakýmikoli prostředky na základě oddílu 51 prozatímní Centrální klasifikace produkce (CPC) vypracované OSN;

c) „elektronickou aukcí“ opakující se postup, při němž dodavatelé využívají elektronických prostředků pro prezentaci buď nových cen, nebo nových hodnot pro kvantifikovatelné necenové prvky nabídek, které souvisejí s hodnotícími kritérii, nebo pro prezentaci obojího, a jenž umožňuje řazení a přeřazování nabídek;

d) „zadáváním veřejných zakázek“ postup, kterým zadavatel definovaný v písmeni l) získá do užívání nebo pořídí zboží nebo služby nebo jejich kombinaci pro vládní účely, a nikoli s cílem komerčního prodeje, dalšího prodeje či použití nebo použití při výrobě či dodávkách zboží nebo poskytování služeb pro účely komerčního prodeje nebo dalšího prodeje;

e) výrazem „písemně“ nebo „písemný“ jakékoli slovní nebo číselné vyjádření, které lze číst, reprodukovat a následně sdělovat a jež může zahrnovat elektronicky předávané a uchovávané informace;

f) „omezeným zadávacím řízením“ řízení, ve kterém zadavatel kontaktuje jednoho nebo více dodavatelů dle svého výběru;

g) „opatřením“ jakýkoli právní předpis, administrativní směrnice či praxe nebo jakýkoli krok zadavatele ve vztahu k zahrnuté veřejné zakázce;

h) „stálým seznamem“ seznam dodavatelů, kteří podle zadavatele splňují podmínky pro účast na tomto seznamu a které zadavatel zamýšlí využít více než jednou;

i) „oznámením zamýšlené veřejné zakázky“ oznámení zveřejněné zadavatelem vyzývající zainteresované dodavatele k podání žádosti o účast, k předložení nabídky, nebo k obojímu;

j) „kompenzací“ jakákoli podmínka nebo opatření, které se využívají k podpoře místního rozvoje nebo ke zlepšení účtů platební bilance strany, jako je použití domácího obsahu, domácích dodavatelů, udělování licencí na technologii a přenos technologií, investice, výměnný obchod a podobná opatření či požadavky;

k) „otevřeným zadávacím řízením“ řízení, při němž mohou své nabídky podat všichni dodavatelé, kteří mají zájem;

l) „zadavatelem“ subjekt uvedený v příloze každé strany k této kapitole;

m) výrazem „zveřejnit“ šíření informací v tištěné podobě nebo elektronickými prostředky, aby byly široce distribuovány a snadno dostupné veřejnosti;

n) „kvalifikovaným dodavatelem“ dodavatel, jehož zadavatel uznává jako splňujícího podmínky účasti;

o) „výběrovým zadávacím řízením“ řízení, v němž zadavatel vyzve k podání nabídky pouze kvalifikované dodavatele;

p) „službami“ i stavební služby, není-li uvedeno jinak;

q) „dodavatelem“ osoba nebo skupina osob, která zadavateli dodává nebo by mohla dodávat zboží či poskytuje nebo by mohla poskytovat služby, a

r) „technickou specifikací“ požadavek zadávacího řízení, který:

a) stanoví vlastnosti:

i) zboží, jež má být pořízeno, včetně kvality, výkonnosti, bezpečnosti a rozměrů nebo postupů a metod jeho výroby, nebo

ii) služeb, jež mají být pořízeny, včetně kvality, výkonnosti, bezpečnosti a rozměrů nebo postupů a metod jejich poskytování,

nebo

b) se týká požadavků na terminologii, symboly, obaly, značení nebo označování výrobku, pokud se týkají zboží či služby.

ČLÁNEK 9.2

Oblast působnosti a rozsah

1. Tato kapitola se vztahuje na jakékoli opatření týkající se zahrnutých veřejných zakázek bez ohledu na to, zda se uskutečňuje výhradně nebo částečně elektronickými prostředky.

2. Pro účely této kapitoly se „zahrnutou veřejnou zakázkou“ rozumí zakázka pro vládní účely:

a) na zboží, služby nebo jejich kombinaci, jak je uvedeno v přílohách 9-A (Oblast působnosti v případě zadávání veřejných zakázek, pokud jde o Unii) a 9-B (Oblast působnosti v případě zadávání veřejných zakázek, pokud jde o Vietnam);

b) uskutečňovaná prostřednictvím jakéhokoli smluvního prostředku včetně koupě, nájmu a pronájmu, s právem následné koupě nebo bez něj;

c) jejíž hodnota, která je odhadnuta v souladu s odstavci 6 a 7, se v okamžiku uveřejnění oznámení v souladu s článkem 9.6 (Oznamování) rovná příslušnému finančnímu limitu stanovenému v příloze každé strany k této kapitole, nebo je vyšší, a

d) jež není jinak vyloučena z oblasti působnosti v odstavci 3 nebo z přílohy každé strany k této kapitole, nebo účinkem jiných příslušných částí této dohody.

3. Není-li v příloze každé strany k této kapitole stanoveno jinak, nevztahuje se tato kapitola na:

a) nabývání nebo pronájem půdy, budov nebo jiného nemovitého majetku nebo práv k nim;

b) mimosmluvní ujednání nebo jakoukoli formu pomoci, kterou poskytuje strana včetně jejích zadavatelů, včetně dohod o spolupráci, grantů, subvencí, půjček, kapitálových injekcí, záruk, daňových pobídek a věcných příspěvků;

c) pořizování nebo získávání služeb finančních agentur nebo depozitních služeb, konkurzních služeb a služeb řízení pro regulované finanční instituce nebo služeb souvisejících s prodejem, zpětným odkupem a distribucí veřejného dluhu, včetně půjček a vládních dluhopisů, směnek a jiných cenných papírů;

d) smlouvy na zajišťování veřejné zaměstnanosti a

e) veřejné zakázky udílené:

i) za konkrétním účelem poskytování mezinárodní pomoci, včetně rozvojové pomoci;

ii) podle zvláštního postupu nebo podmínek mezinárodní organizace nebo financované mezinárodními nebo zahraničními granty, půjčkami nebo jinou pomocí, pokud přijímající strana, včetně jejích zadavatelů, musí ve vztahu k těmto mezinárodním nebo zahraničním grantům, půjčkám nebo jiné pomoci uplatnit určité postupy nebo podmínky uložené mezinárodní organizací nebo ostatními dárci. Jestliže postupy nebo podmínky mezinárodní organizace nebo dárce neomezují účast dodavatelů, vztahuje se na zadávání veřejných zakázek čl. 9.4 (Obecné zásady) odst. 1 a 2, nebo

iii) podle zvláštního postupu nebo podmínky mezinárodní dohody o rozmisťování vojsk nebo o společném provádění projektu signatářskými zeměmi.

4. V oddílech přílohy 9-A (Oblast působnosti v případě zadávání veřejných zakázek, pokud jde o Unii) a 9-B (Oblast působnosti v případě zadávání veřejných zakázek, pokud jde o Vietnam) jsou pro každou stranu uvedeny následující informace:

a) v oddíle A ústřední orgány státní správy, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;

b) v oddíle B orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;

c) v oddíle C ostatní subjekty, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;

d) v oddíle D zboží, na nějž se vztahuje tato kapitola;

e) v oddíle E služby, jiné než stavební, na něž se vztahuje tato kapitola;

f) v oddíle F stavební služby, na něž se vztahuje tato kapitola;

g) v oddíle G obecné poznámky a

h) v oddíle H prostředky pro zveřejňování informací o zadávání veřejných zakázek.

5. Přechodná opatření pro uplatňování této kapitoly jsou stanovena v příloze 9-B (Oblast působnosti v případě zadávání veřejných zakázek, pokud jde o Vietnam) oddíle I (Přechodná opatření).

6. Ustanovení této kapitoly se použijí i v případě, že domácí právní předpisy některé strany umožnují, aby zahrnuté veřejné zakázky prováděly jménem zadavatele jiné subjekty nebo osoby, které nemohou zadávat veřejné zakázky na dotčené zboží a služby.

Ocenění

7. Při odhadování hodnoty veřejné zakázky za účelem zjištění, zda se jedná o zahrnutou veřejnou zakázku, zadavatel:

a) nebude veřejnou zakázku rozdělovat na dílčí zakázky, ani nebude vybírat či používat určitou oceňovací metodu pro odhad její hodnoty s cílem zakázku úplně nebo částečně vyloučit z působnosti této kapitoly a

b) uvede odhadovanou maximální celkovou hodnotu zakázky za celou dobu jejího trvání, bez ohledu na to, zda bude tato zakázka zadána jednomu či více dodavatelům souběžně, nebo během určitého časového období, přičemž zohlední všechny formy odměňování, včetně:

   i) prémií, honorářů, provizí a úroků a

   ii) celkové hodnoty případného opčního práva.

8. U opakovaných zakázek, které z důvodu určitého požadavku na zakázku spočívají v zadání více zakázek nebo v zadání zakázky v samostatných částech, základem pro výpočet odhadované maximální celkové hodnoty je buď:

a) hodnota opakovaných zakázek na zboží nebo služby téhož druhu zadaných během předcházejících dvanácti měsíců nebo předcházejícího rozpočtového roku zadavatele, přičemž tato hodnota je pokud možno upravena s ohledem na očekávané změny množství či hodnoty zboží nebo služeb pořizovaných v následujících dvanácti měsících, nebo

b) odhadovaná hodnota opakovaných zakázek na zboží nebo služby téhož druhu, jež mají být zadány během dvanácti měsíců, které následují po zadání první zakázky, či v rozpočtovém roce zadavatele.

ČLÁNEK 9.3

Bezpečnost a obecné výjimky

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že brání straně v přijetí opatření či zveřejnění informací, jež považuje za nezbytné k ochraně svých zásadních bezpečnostních zájmů týkajících se zakázek na zbraně, střelivo nebo vojenský materiál nebo zakázek, které jsou nepostradatelné pro národní bezpečnost nebo pro účely obrany státu.

2. Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by představoval zastřené omezování mezinárodního obchodu, se žádná ustanovení této dohody nevykládají tak, aby kterékoli straně bránila v provádění nebo vymáhání opatření:

a) nutných k ochraně veřejné mravnosti, pořádku nebo bezpečnosti;

b) nezbytných k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;

c) nezbytných k ochraně duševního vlastnictví nebo

d) vztahujících se ke zboží nebo službám osob se zdravotním postižením, dobročinným institucím, neziskovým institucím vykonávajícím dobročinnou činnost nebo k práci vězňů.

ČLÁNEK 9.4

Obecné zásady

Národní zacházení a zákaz diskriminace

1. V případě jakýchkoli opatření týkajících se zahrnutých veřejných zakázek uplatní každá strana, včetně jejích zadavatelů, u zboží a služeb druhé strany a u dodavatelů druhé strany nabízejících zboží nebo služby z obou stran okamžitě a bezpodmínečně zacházení, které není méně příznivé, než jaké strana, včetně jejích zadavatelů, uplatňuje u domácího zboží, služeb a dodavatelů.

2. V případě jakýchkoli opatření týkajících se zahrnuté veřejné zakázky nesmí žádná strana včetně svých zadavatelů:

a) zacházet s dodavatelem usazeným na jejím území méně příznivě než s jiným dodavatelem usazeným na jejím území na základě míry zahraniční příslušnosti nebo vlastnictví nebo

b) diskriminovat dodavatele usazeného na jejím území na základě toho, že zboží nebo služby, které pro určitou veřejnou zakázku nabízí, jsou zbožím nebo službami druhé strany.

Dodržování pravidel a zadávání veřejných zakázek

3. Každá strana zajistí, aby její zadavatelé při zadávání zahrnutých veřejných zakázek dodržovali ustanovení této kapitoly.

4. Zadavatel zadává zahrnuté veřejné zakázky transparentním a nestranným způsobem, který:

a) je v souladu s touto kapitolou, s využitím jedné z těchto metod: otevřené zadávací řízení, výběrové zadávací řízení nebo omezené zadávací řízení, a

b) v souladu s příslušnými domácími právními předpisy brání střetu zájmů a korupčním praktikám.

5. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání kterékoli straně, včetně jejích zadavatelů, ve vypracování nové politiky, postupů nebo smluvních prostředků pro zadávání veřejných zakázek, pokud nejsou v rozporu s touto kapitolou.

Používání elektronických prostředků

6. Strany se snaží zadávat zahrnuté veřejné zakázky elektronickými prostředky. To zahrnuje zveřejňování informací o veřejných zakázkách, oznámení a dokumentace k zadávacímu řízení, přijímání nabídek a případě používání elektronických aukcí.

7. Při zadávání zahrnuté veřejné zakázky elektronickými prostředky musí zadavatel:

a) zajistit, aby byla veřejná zakázka zadána s použitím takových technologií a softwaru (včetně technologií a softwaru pro ověřování pravosti a kódování informací), které jsou obecně dostupné a interoperabilní s ostatními běžně dostupnými technologickými a softwarovými produkty, a

b) udržovat mechanismy, které zajišťují integritu žádostí o účast a integritu nabídek, včetně registrace času přijetí a také prevence neoprávněného přístupu.

Pravidla původu

8. Strana neuplatní při zadávání zahrnutých veřejných zakázek u zboží nebo služeb dovážených z druhé strany nebo dodávaných druhou stranou pravidla původu, která se liší od pravidel původu, jež daná strana ve stejné době uplatňuje na dovoz nebo dodávky stejného zboží nebo služeb od téže strany při běžném obchodování.

Kompenzace

9. Pokud jde o zahrnutou veřejnou zakázku, a podle podmínek stanovených v příslušné příloze k této kapitole strana ani její zadavatelé nesmí usilovat o kompenzace, zohledňovat je, ani je ukládat či vymáhat.

Opatření, jež se netýkají pouze veřejných zakázek

10. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na:

a) cla a odvody jakéhokoli druhu ukládané na dovoz nebo v souvislosti s ním;

b) způsob výběru takových cel a odvodů a

c) ostatní dovozní předpisy nebo náležitosti a opatření ovlivňující obchodování se službami, jiná než opatření týkající se zahrnutých veřejných zakázek.

ČLÁNEK 9.5

Informace o systému pro zadávání veřejných zakázek

1. Každá strana:

a) neprodleně zveřejní každé obecně použitelné opatření, včetně standardních smluvních podmínek předepsaných právním předpisem, jež se vztahuje k zahrnutým veřejným zakázkám, a to na oficiálně určených elektronických či tištěných médiích, a

b) na žádost druhé strany k nim v co největší možné míře podá vysvětlení.

2. V oddíle H (Zveřejňování informací o veřejných zakázkách) přílohy každé strany k této kapitole je uvedeno tištěné či elektronické médium, jehož prostřednictvím strana zveřejňuje informace uvedené v odstavci 1 a oznámení požadovaná podle článku 9.6 (Oznamování), čl. 9.8 (Kvalifikace dodavatelů) odst. 7 a čl. 9.17 (Informace po zadání zakázky) odst. 3.

ČLÁNEK 9.6

Oznamování

Oznámení zamýšlené veřejné zakázky

1. Pro každou zahrnutou veřejnou zakázku, s výjimkou situací uvedených v článku 9.14 (Omezené zadávací řízení), zadavatel zveřejní oznámení zamýšlené veřejné zakázky prostřednictvím vhodného tištěného nebo elektronického média uvedeného v oddíle H (Zveřejňování informací o veřejných zakázkách) v přílohách této kapitoly. Oznámení zveřejněné prostřednictvím elektronického média zůstane dostupné nejméně do uplynutí lhůty uvedené v oznámení. Oznámení musí být:

a) u zadavatelů uvedených v oddíle A (Ústřední orgány státní správy) bezplatně dostupné elektronickými prostředky na jednotném přístupovém místě uvedeném v oddíle H (Zveřejňování informací o veřejných zakázkách) a

b) u zadavatelů uvedených v oddíle B (Orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni) nebo C (Další zahrnuté subjekty), pokud je dostupné elektronickými prostředky, zveřejněno alespoň prostřednictvím odkazů na bezplatně dostupné jednotné vstupní internetové stránce.

Strany, včetně jejich zadavatelů uvedených v oddílech B (Orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni) nebo C (Další zahrnuté subjekty), se vybízejí, aby bezplatně uveřejňovaly svá oznámení elektronickými prostředky na jednotném přístupovém místě.

2. Není-li v této kapitole stanoveno jinak, musí každé oznámení zamýšlené zakázky obsahovat tyto údaje:

a) název a adresu zadavatele a další informace nezbytné ke kontaktování zadavatele a získání všech příslušných dokumentů souvisejících s veřejnou zakázkou, včetně informací o ceně a podmínkách platby za získání těchto dokumentů;

b) popis veřejné zakázky, včetně povahy a množství zboží nebo služeb, jež mají být pořízeny, nebo, není-li množství známo, odhadované množství;

c) u opakovaných zakázek pokud možno odhad, kdy budou oznámeny navazující zamýšlené veřejné zakázky;

d) případně popis opcí;

e) lhůty pro dodání zboží či poskytnutí služeb nebo dobu trvání smlouvy;

f) metodu veřejné zakázky, jež se použije, a případně upřesnění, zda bude zahrnovat vyjednávání nebo elektronickou aukci;

g) případně adresu a lhůtu pro podání žádosti o účast v zadávacím řízení;

h) adresu a lhůtu pro podávání nabídek;

i) jazyk či jazyky, v nichž lze podávat nabídky či žádosti o účast, pokud mohou být předkládány v jiném než úředním jazyce místa, kde se nachází zadavatel;

j) seznam a stručný popis podmínek účasti dodavatelů, případně včetně požadavků na specifické dokumenty nebo osvědčení, jež musí dodavatelé v této souvislosti předložit, nejsou-li tyto požadavky uvedeny v dokumentaci k zadávacímu řízení, která je poskytována všem zainteresovaným dodavatelům současně s oznámením zamýšlené veřejné zakázky;

k) pokud zadavatel podle článku 9.8 (Kvalifikace dodavatelů) hodlá vybrat omezený počet kvalifikovaných dodavatelů, které do zadávacího řízení pozve, kritéria, jež budou k takovému výběru použita, a případně omezení počtu dodavatelů, kterým bude povoleno zúčastnit se zadávacího řízení, a

l) údaj, že se na zakázku vztahuje tato kapitola.

Souhrnné oznámení

3. Pro každou zamýšlenou veřejnou zakázku zadavatel současně se zveřejněním oznámení zamýšlené veřejné zakázky zveřejní souhrnné oznámení v anglickém jazyce, které bude bezplatně snadno dostupné prostřednictvím elektronického média uvedeného v oddíle H (Zveřejňování informací o veřejných zakázkách). Souhrnné oznámení musí obsahovat přinejmenším tyto informace:

a) předmět veřejné zakázky;

b) nejzazší lhůtu pro předložení nabídky nebo případně nejzazší lhůtu pro podání žádosti o účast v zadávacím řízení nebo o zařazení na stálý seznam a

c) adresu, na níž si lze vyžádat dokumentaci potřebnou k veřejné zakázce.

4. Unie poskytne Vietnamu technickou a finanční pomoc na vývoj, zavedení a údržbu automatizovaného systému pro překlad a zveřejňování souhrnných oznámení v angličtině. Tato spolupráce je předmětem článku 9.21 (Spolupráce) této kapitoly. Provádění tohoto odstavce je podmíněno dokončením iniciativy týkající se poskytnutí technické a finanční pomoci na vývoj, zavedení a údržbu automatizovaného systému pro překlad a zveřejňování souhrnných oznámení v angličtině ve Vietnamu.

Oznámení plánovaných veřejných zakázek

5. Zadavatelé se vyzývají, aby co nejdříve v každém rozpočtovém roce zveřejnili oznámení o svých budoucích plánovaných veřejných zakázkách (dále jen „oznámení plánovaných veřejných zakázek“), jež by mělo obsahovat předmět veřejné zakázky a plánované datum zveřejnění oznámení zamýšlených veřejných zakázek.

6. Zadavatel uvedený v oddíle B (Orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni) nebo C (Další zahrnuté subjekty) může využívat oznámení plánovaných veřejných zakázek jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky za předpokladu, že oznámení plánovaných veřejných zakázek obsahuje všechny informace stanovené v odstavci 2, které jsou zadavateli dostupné, a také prohlášení, že dodavatelé, kteří mají o zakázku zájem, jej mají vyjádřit zadavateli

ČLÁNEK 9.7

Podmínky účasti

1. Zadavatel omezí podmínky účasti v zahrnutých veřejných zakázkách na podmínky, které zajišťují, aby měl dodavatel pro realizaci dané zakázky právní a finanční kapacitu i podnikatelské a odborné schopnosti.

2. Při stanovování podmínek účasti zadavatel:

a) nesmí účast dodavatele ve veřejné zakázce podmínit dřívějším zadáním jedné nebo více zakázek zadavatelem dané strany tomuto dodavateli nebo předchozími pracovními zkušenostmi dodavatele na území dotčené strany;

b) může vyžadovat odpovídající předchozí zkušenosti, pokud jsou zásadní pro splnění podmínek zakázky.

3. Při posuzování, zda dodavatel splňuje podmínky účasti, zadavatel:

a) hodnotí finanční kapacitu i podnikatelské a odborné schopnosti dodavatele na základě jeho podnikatelských aktivit jak na území strany zadavatele, tak mimo ně a

b) vychází výhradně z podmínek, které předem blíže určil v oznámeních či v dokumentaci k zadávacímu řízení.

4. Jsou-li k dispozici příslušné důkazy, může strana, včetně jejích zadavatelů, vyloučit dodavatele z těchto důvodů:

a) úpadek;

b) nepravdivá prohlášení;

c) významné či přetrvávající nedostatky při provádění některých podstatných požadavků či povinností podle předchozí smlouvy či smluv;

d) pravomocné rozhodnutí soudu v souvislosti se závažnou trestnou činností nebo se závažnými přestupky;

e) důkaz vážného profesního pochybení nebo

f) neplacení daní.

ČLÁNEK 9.8

Kvalifikace dodavatelů

Systémy registrace a kvalifikační postupy

1. Každá strana může vést systém registrace dodavatelů, do něhož se dodavatelé, kteří mají zájem, musí zaregistrovat a poskytnout určité informace.

2. Každá strana zajistí, aby:

a) její zadavatelé vynaložili úsilí k minimalizaci rozdílů ve svých kvalifikačních postupech a

b) pokud její zadavatelé vedou systémy registrace, vynaložili úsilí k minimalizaci rozdílů ve svých systémech registrace.

3. Strana nepřijme ani nepoužije systém registrace nebo kvalifikační postup:

a) za účelem nebo s účinkem vytváření zbytečných překážek pro účast dodavatelů druhé strany na jejích veřejných zakázkách nebo

b) uvedený systém registrace nebo kvalifikační postup nepoužije k tomu, aby zabránila zařazení dodavatelů druhé strany na seznam dodavatelů nebo toto zařazení pozdržela či aby dodavatelům zabránila, aby se mohli určité veřejné zakázky zúčastnit.

Výběrové zadávací řízení

4. Pokud zadavatel hodlá využít výběrové zadávací řízení:

a) uvede v oznámení zamýšlené veřejné zakázky alespoň informace uvedené v čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2 písm. a), b), f), g), j), k) a l) a vyzve dodavatele, aby předložili žádost o účast, a

b) poskytne kvalifikovaným dodavatelům na počátku lhůty pro podávání nabídek přinejmenším informace uvedené v čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2 písm. c), d), e), h) a i), které oznámí v souladu s čl. 9.12 (Lhůty) odst. 3 písm. b).

5. Zadavatel je povinen:

a) zveřejnit oznámení v dostatečném předstihu, aby mohli zainteresovaní dodavatelé podat žádost o účast v zadávacím řízení, a

b) umožnit všem kvalifikovaným dodavatelům podat nabídku, ledaže by zadavatel v oznámení zamýšlené veřejné zakázky stanovil jakékoli omezení, pokud jde o počet dodavatelů, jimž bude dovoleno předložit nabídku, a kritéria pro výběr tohoto omezeného počtu dodavatelů.

6. Pokud dokumentace k zadávacímu řízení není veřejně přístupná od data uveřejnění oznámení podle odstavce 4, zadavatel zajistí, aby tyto dokumenty byly poskytnuty všem kvalifikovaným dodavatelům vybraným v souladu s odstavcem 5 ve stejnou dobu.

Stálé seznamy

7. Zadavatel může vést stálý seznam dodavatelů, pokud oznámení vyzývající zainteresované dodavatele k podání žádosti o zařazení na seznam:

a) je zveřejňováno každý rok, a

b) je-li zveřejněno elektronickými prostředky, je nepřetržitě k dispozici

ve vhodném médiu uvedeném v oddíle H (Zveřejňování informací o veřejných zakázkách) v přílohách této kapitoly.

8. Oznámení uvedené v odstavci 7 zahrnuje:

a) popis zboží či služeb nebo jejich kategorií, pro něž lze seznam použít;

b) podmínky účasti, které musí dodavatelé splňovat, aby byli zapsáni na seznam, a způsob, jakým bude zadavatel ověřovat splnění těchto podmínek dodavatelem;

c) název a adresu zadavatele a další informace nezbytné ke kontaktování zadavatele a získání všech příslušných dokumentů souvisejících se seznamem;

d) dobu platnosti seznamu a způsob jeho obnovení nebo ukončení, nebo není-li uvedena doba platnosti, popis způsobu, jakým bude oznámeno, že je používání seznamu ukončeno, a

e) informaci o tom, že seznam lze použít pro veřejné zakázky, na něž se vztahuje tato kapitola.

9. V případech, kdy je platnost stálého seznamu stanovena na tři roky nebo méně, může zadavatel bez ohledu na ustanovení odstavce 7 zveřejnit oznámení podle odstavce 7 pouze jednou, a sice na začátku doby platnosti seznamu, za předpokladu, že oznámení:

a) obsahuje informaci o době platnosti a že žádná další oznámení již nebudou zveřejněna, a

b) je zveřejněno elektronickými prostředky a je během doby platnosti neustále dostupné.

10. Zadavatel umožní všem dodavatelům zařazeným na stálý seznam, aby podali nabídku pro danou veřejnou zakázku.

11. Zadavatel umožní dodavatelům požádat kdykoliv o zařazení na stálý seznam a všechny kvalifikované dodavatele na tento seznam zapíše v přiměřeně krátké době.

12. Podá-li dodavatel, který není uveden na stálém seznamu, žádost o účast na veřejné zakázce na základě stálého seznamu a všech požadovaných dokumentů ve lhůtě stanovené v čl. 9.12 odst. 2 (Lhůty), zadavatel žádost přezkoumá. Zadavatel nesmí dodavatele z účasti na veřejné zakázce vyloučit z důvodu, že na posouzení žádosti nemá dostatek času, ledaže by ve výjimečných případech kvůli složitosti veřejné zakázky nebyl zadavatel schopen dokončit posouzení žádosti ve lhůtě určené k podávání nabídek.

Orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni a další zahrnuté subjekty

13. Zadavatel uvedený v oddílech B (Orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni) nebo C (Další zahrnuté subjekty) v přílohách této kapitoly může oznámení vyzývající dodavatele k podání žádosti o zařazení na stálý seznam použít jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky za předpokladu, že:

a) je oznámení zveřejněno v souladu s odstavcem 7 a obsahuje informace uvedené v odstavci 8 a také veškeré dostupné informace uvedené v čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2 a prohlášení, že se jedná o oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo že další oznámení o veřejných zakázkách, na něž se vztahuje stálý seznam, obdrží pouze dodavatelé uvedení na stálém seznamu, a

b) zadavatel neprodleně poskytne dodavatelům, kteří u něho projevili o danou zakázku zájem, informace, jež jim budou postačovat pro posouzení jejich zájmu o zakázku, včetně všech zbývajících požadovaných informací podle čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2, pokud jsou takové informace dostupné.

14. Zadavatel uvedený v oddílech B (Orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni) nebo C (Další zahrnuté subjekty) v přílohách této kapitoly může umožnit dodavateli, který požádal o zařazení na stálý seznam v souladu s odstavcem 11, aby podal nabídku na danou veřejnou zakázku, má-li zadavatel dostatek času přezkoumat, zda dodavatel splňuje podmínky účasti.

Informace o rozhodnutích zadavatele

15. Zadavatel neprodleně informuje všechny dodavatele, kteří podají žádost o účast nebo o zařazení na stálý seznam, o svém rozhodnutí ohledně jejich žádostí.

16. Pokud zadavatel zamítne dodavatelovu žádost o účast na veřejné zakázce nebo žádost o zařazení na stálý seznam, přestane dodavatele považovat za kvalifikovaného nebo jej vyškrtne ze stálého seznamu, neprodleně o této skutečnosti dotyčného dodavatele vyrozumí a na jeho žádost mu neprodleně poskytne písemné odůvodnění svého rozhodnutí.

ČLÁNEK 9.9

Technické specifikace

1. Zadavatel nesmí vypracovávat, přijímat ani uplatňovat žádné technické specifikace ani stanovit žádný postup pro posuzování shody za účelem nebo s účinkem vytvoření zbytečných překážek pro obchod mezi stranami.

2. Při definování technických specifikací pořizovaného zboží nebo služeb zadavatel, je-li to vhodné:

a) stanoví technickou specifikaci spíše ve smyslu výkonnostních a funkčních požadavků než vzhledových nebo popisných charakteristik a

b) založí technickou specifikaci na mezinárodních normách, pokud takové normy existují, v opačném případě na vnitrostátních technických předpisech, uznávaných vnitrostátních normách nebo na stavebních předpisech.

3. Pokud se v technických specifikacích použijí vzhledové nebo popisné charakteristiky, zadavatel uvede, že bude brát v úvahu nabídky rovnocenného zboží či služeb, které prokazatelně splňují podmínky dané zakázky, a to použitím například slov „nebo rovnocenné“ v dokumentaci k zadávacímu řízení.

4. Zadavatel nesmí v technických specifikacích uvádět požadavek nebo odkaz na určitou ochrannou známku nebo obchodní jméno, patent, autorské právo, (průmyslový) vzor nebo typ, specifický původ, výrobce nebo dodavatele, pokud existuje jiný dostatečně přesný nebo srozumitelný způsob, jak požadavky veřejné zakázky popsat; pokud takový způsob neexistuje, musí zadavatel v dokumentaci k zadávacímu řízení použít slova jako „nebo rovnocenné“.

5. Zadavatel nesmí způsobem, který by ve svém důsledku bránil hospodářské soutěži, vyhledat ani přijmout poradenství, které by mohlo být použito při vypracovávání nebo přijímání technických specifikací pro určitou zakázku, od osoby, která může mít na dotyčné zakázce obchodní zájem.

6. Pro upřesnění je třeba uvést, že strana, včetně jejích zadavatelů, může v souladu s tímto článkem vypracovávat, přijímat či uplatňovat technické specifikace s cílem podporovat zachování přírodních zdrojů nebo ochranu životního prostředí.

ČLÁNEK 9.10

Tržní konzultace

1. Před zahájením veřejné zakázky mohou zadavatelé vést tržní konzultace, jejichž cílem je příprava veřejné zakázky, zejména příprava technických specifikací, pod podmínkou, že v případě, že analýzu trhu provádí dodavatel v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou se na danou zakázku použijí ustanovení této kapitoly.

2. Za tímto účelem mohou zadavatelé vyhledat nebo přijmout poradenství od nezávislých odborníků nebo orgánů či účastníků trhu. Toto poradenství mohou využít při plánování a vedení zadávacího řízení, pokud poradenství nenarušuje hospodářskou soutěž a nevede k porušení zásady zákazu diskriminace a zásady transparentnosti.

ČLÁNEK 9.11

Dokumentace k zadávacímu řízení

Dokumentace k zadávacímu řízení

1. Zadavatel okamžitě zpřístupní nebo na požádání poskytne dodavatelům dokumentaci k zadávacímu řízení, která obsahuje všechny informace potřebné k tomu, aby dodavatelé mohli připravit a předložit odpovídající nabídky. Tato dokumentace musí zahrnovat úplný popis (pokud již nebyl poskytnut v oznámení zamýšlené veřejné zakázky):

a) veřejné zakázky, včetně povahy a množství zboží nebo služeb, jež mají být pořízeny, nebo není-li množství známo, odhadovaného množství a veškerých požadavků, jež mají být splněny, včetně veškerých technických specifikací, osvědčení posouzení shody, plánů, výkresů nebo návodů;

b) podmínek účasti dodavatelů, včetně seznamu informací a dokumentů, jež musí dodavatelé předložit v souvislosti s podmínkami účasti;

c) veškerých hodnoticích kritérií, jež zadavatel použije při zadávání zakázky, a není-li cena jediným kritériem, jejich relativní váhu;

d) vede-li zadavatel zadávací řízení elektronickými prostředky, požadavků pro ověřování pravosti a kódování nebo jakýchkoli jiných požadavků souvisejících s podáváním informací elektronickými prostředky;

e) uspořádá-li zadavatel elektronickou aukci, pravidel, za nichž bude aukce provedena, včetně stanovení prvků nabídek v souvislosti s hodnoticími kritérii;

f) pokud bude zadávací řízení veřejně zahájeno, data, času a místa zahájení, a pokud domácí právní předpisy strany stanoví, že je povolena pouze přítomnost některých osob, uvedení těchto osob;

g) jakýchkoli jiných podmínek, včetně platebních podmínek a omezení prostředků, kterými lze nabídky podat, například v tištěné formě nebo elektronickými prostředky, a

h) lhůt pro dodání zboží či poskytnutí služeb.

2. Při stanovování dne dodání pořizovaného zboží nebo poskytnutí pořizovaných služeb vezme zadavatel v případě potřeby v úvahu takové faktory, jako je složitost veřejné zakázky, předpokládaný rozsah subdodávek nebo reálná doba nezbytná pro výrobu, vyskladnění a přepravu zboží z dodacích míst nebo nezbytná pro poskytnutí služeb.

3. Hodnoticí kritéria uvedená v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo dokumentaci k zadávacímu řízení mohou zahrnovat mimo jiné cenu a jiné nákladové faktory, kvalitu, technickou úroveň, vlastnosti z hlediska vlivu na životní prostředí a dodací podmínky.

4. Zadavatel okamžitě zodpoví veškeré přiměřené žádosti o příslušné informace ze strany zainteresovaných či zúčastněných dodavatelů, pokud takové informace tyto dodavatele nezvýhodňují před ostatními.

Změny

5. Pokud zadavatel před zadáním zakázky změní hodnoticí kritéria nebo požadavky stanovené v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v dokumentaci k zadávacímu řízení poskytnuté zúčastněným dodavatelům nebo pokud provede v oznámení či v dokumentaci k zadávacímu řízení úpravy nebo je vydá znovu, předá veškeré takové změny nebo upravená či znovu vydaná oznámení nebo dokumentaci k zadávacímu řízení v písemné podobě:

a) všem dodavatelům, kteří se v době provedení změny, úpravy nebo nového vydání účastní řízení, pokud jsou zadavateli známi, nebo dané dokumenty jinak zveřejní nebo poskytne stejným způsobem jako u původních informací a

b) ve vhodnou dobu tak, aby tito dodavatelé měli možnost příslušně upravit své prvotní nabídky a znovu je podat.

ČLÁNEK 9.12

Lhůty

Obecné informace

1. Zadavatel poskytne podle svých rozumných potřeb dodavatelům dostatečnou lhůtu na získání dokumentace k zadávacímu řízení a na přípravu a podání žádosti o účast a odpovídajících nabídek a přihlédne přitom k faktorům, jako jsou:

a) povaha a složitost zakázky;

b) předpokládaný rozsah subdodávek a

c) doba potřebná pro předání nabídky ze zahraničí i z tuzemska, pokud k předání není použito elektronických prostředků.

Tyto lhůty, včetně jakýchkoli prodloužení, jsou stejné pro všechny zainteresované nebo zúčastněné dodavatele.

Jednotlivé lhůty

2. Zadavatel, který použije výběrové zadávací řízení, stanoví lhůtu pro podávání žádostí o účast v zásadě ne kratší než 25 dnů ode dne uveřejnění oznámení zamýšlené veřejné zakázky. Pokud zadavatel z naléhavého a náležitě opodstatněného důvodu nemůže tuto lhůtu dodržet, lhůta může být zkrácena, ovšem nikoli na méně než deset dnů.

3. S výjimkou případů stanovených v odstavcích 4, 5 a 7 nestanoví zadavatel lhůtu pro podávání nabídek kratší než 40 dnů ode dne, kdy:

a) v případě otevřeného zadávacího řízení bylo zveřejněno oznámení zamýšlené veřejné zakázky, nebo

b) v případě výběrového zadávacího řízení zadavatel dodavatelům oznámí, že budou vyzváni k podání nabídek, a to za použití stálého seznamu či nikoli.

4. Zadavatel může lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v souladu s odstavcem 3 zkrátit, ovšem nikoli na méně než deset dnů, jestliže:

a) nejméně 40 dnů a nejvýše dvanáct měsíců před uveřejněním oznámení zamýšlené veřejné zakázky uveřejnil oznámení plánovaných zakázek podle čl. 9.6 (Oznamování) odst. 5 a jestliže toto oznámení plánovaných zakázek obsahovalo:

   i) popis veřejné zakázky;

ii) přibližné lhůty pro podávání nabídek nebo žádostí o účast v řízení;

iii) prohlášení, že dodavatelé, kteří mají o zakázku zájem, jej mají vyjádřit zadavateli;

iv) adresu, na které je možno žádat o dokumenty související se zakázkou, a

v) maximum informací, které se požadují u oznámení zamýšlené veřejné zakázky podle čl. 9.6 (Oznamování) odst. 3, kolik je k dispozici;

b) zadavatel u zakázek, po nichž budou následovat zakázky další, v počátečním oznámení zamýšlené veřejné zakázky uvedl, že v následných oznámeních budou stanoveny lhůty pro předkládání nabídek na základě tohoto odstavce;

c) zadavatel pořizuje komerční zboží či služby nebo

d) v naléhavých případech, které zadavatel řádně odůvodnil, lhůtu pro podávání nabídek v souladu s odstavcem 3 nelze dodržet.

5. Zadavatel může lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v souladu s odstavcem 3 zkrátit o pět dnů za kterékoli z následujících okolností:

a) oznámení zamýšlené veřejné zakázky je zveřejněno elektronickými prostředky;

b) veškerá dokumentace k zadávacímu řízení je elektronickými prostředky dostupná ode dne zveřejnění zamýšlené veřejné zakázky a

c) zadavatel přijímá nabídky podané elektronickými prostředky.

6. Použití odstavce 5 ve spojení s odstavcem 4 nesmí v žádném případě vést ke zkrácení lhůty pro podávání nabídek stanovené v souladu s odstavcem 3 na méně než 10 dnů ode dne, kdy bylo zveřejněno oznámení zamýšlené veřejné zakázky.

7. Pokud zadavatel uvedený v oddílech B (Orgány státní správy na nižší než ústřední úrovni) nebo C (Další zahrnuté subjekty) v přílohách této kapitoly vybral pro zadávací řízení všechny kvalifikované dodavatele nebo jejich omezený počet, může být lhůta pro podávání nabídek stanovena na základě vzájemné dohody mezi zadavatelem a vybranými dodavateli. Jestliže k dohodě nedojde, lhůta nesmí být kratší než 10 dnů.

ČLÁNEK 9.13

Jednání

1. V případě zahrnutých veřejných zakázek může strana stanovit, aby její zadavatelé vedli jednání:

a) pokud zadavatel v oznámení zamýšlené veřejné zakázky podle čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2 uvedl, že hodlá vést jednání, nebo

b) pokud se na základě vyhodnocení jeví, že žádná nabídka není zjevně nejvýhodnější z hlediska zvláštních hodnoticích kritérií stanovených v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v dokumentaci k zadávacímu řízení.

2. Zadavatel je povinen:

a) zajistit, aby každé vyloučení dodavatelů, kteří se účastní jednání, bylo provedeno v souladu s hodnoticími kritérii stanovenými v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v dokumentaci k zadávacímu řízení, a

b) po ukončení jednání poskytnout zbývajícím zúčastněným dodavatelům společnou lhůtu pro podání nových nebo přepracovaných nabídek.

ČLÁNEK 9.14

Omezené zadávací řízení

1. Nepoužije-li zadavatel omezené zadávací řízení pro účely zabránění hospodářské soutěži mezi dodavateli nebo způsobem, který diskriminuje dodavatele druhé strany nebo chrání domácí dodavatele, může využít omezené zadávací řízení a rozhodnout se, že nepoužije články 9.6 (Oznamování), 9.7 (Podmínky účasti), 9.8 (Kvalifikace dodavatelů), 9.10 (Tržní konzultace), 9.11 (Dokumentace k zadávacímu řízení), 9.12 (Lhůty), 9.13 (Jednání) a 9.15 (Elektronické aukce) pouze za některé z následujících okolností:

a) v návaznosti na oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo na výzvu k podání nabídky:

   i) nebyly podány žádné nabídky nebo o účast nepožádal žádný dodavatel;

   ii) nebyly podány žádné nabídky, které by odpovídaly základním požadavkům dokumentace k zadávacímu řízení;

   iii) žádný dodavatel nesplnil podmínky účasti nebo

   iv) podané nabídky byly předem dohodnuty,

   za předpokladu, že zadavatel podstatně nezmění základní požadavky stanovené v dokumentaci k zadávacímu řízení;

b) pokud zboží či služby mohou být dodány pouze určitým dodavatelem a neexistuje k nim žádná přiměřená alternativa nebo náhrada z těchto důvodů:

i) požadavek se týká uměleckého díla;

ii) ochrana patentů, autorského práva nebo jiných výhradních práv nebo

iii) absence hospodářské soutěže z technických důvodů;

c) pokud jde o dodatečné dodávky od původního dodavatele obsahující zboží a služby, které nebyly do prvotní zakázky zahrnuty, a pokud změna dodavatele tohoto dodatečného zboží či služeb:

i) není možná z ekonomických nebo technických důvodů, jakými jsou požadavky na zaměnitelnost nebo interoperabilitu se stávajícím zařízením, softwarem, službami nebo instalacemi pořízenými v rámci prvotní veřejné zakázky nebo podmínky v rámci záruk poskytnutých původním dodavatelem, a

ii) by zadavateli způsobila značné obtíže nebo výrazné zvýšení nákladů;

d) v nezbytně nutných případech, pokud z důvodů krajní naléhavosti vyvolaných událostmi, které zadavatel nemohl předvídat, by výrobky nebo služby nemohly být opatřeny včas prostřednictvím otevřeného nebo výběrového zadávacího řízení;

e) v případě zboží zakoupeného na komoditním trhu nebo na burze;

f) pokud zadavatel pořizuje prototypy nebo první zboží nebo službu, které jsou vyvinuty na jeho žádost v průběhu plnění nebo pro plnění určité zakázky na výzkum, pokus, studii nebo původní vývoj. Původní vývoj prototypu prvního výrobku nebo služby může zahrnovat omezenou výrobu nebo dodávku, jejímž účelem je zahrnout výsledky provozních zkoušek a prokázat, že výrobky nebo služby jsou vhodné pro výrobu či dodávku v odpovídajícím množství a přijatelné kvalitě, nezahrnuje však výrobu nebo dodávku ve velkém s cílem dosáhnout hospodářské životaschopnosti nebo pokrýt náklady na výzkum a vývoj;

g) pokud se další stavební služby, které nebyly zahrnuty do původní zakázky, ale které byly zahrnuty v původní dokumentaci k zadávacímu řízení, z důvodů nepředvídatelných okolností stanou nezbytnými pro dokončení služeb popsaných v dané dokumentaci;

h) v případě nákupů za výjimečně výhodných podmínek, které jsou nabízeny pouze krátkodobě v souvislosti s neobvyklým prodejem, jako je likvidace, nucená správa nebo úpadek, a kdy nejde o běžné nákupy od pravidelných dodavatelů, nebo

i) zakázka je zadána vítězi soutěže o návrh, pokud:

   i) soutěž byla uspořádána způsobem, který je v souladu se zásadami této kapitoly, zejména co se týká zveřejnění oznámení zamýšlené veřejné zakázky, a

ii) soutěž je hodnocena nezávislou porotou a zakázka má být zadána vítězi.

2. O každé zakázce zadané podle odstavce 1 vyhotoví zadavatel písemnou zprávu nebo uchová záznam. Zpráva nebo záznam obsahuje jméno zadavatele, hodnotu a druh pořizovaného zboží nebo služeb a informace o okolnostech a podmínkách popsaných v odstavci 1, které odůvodňují použití omezeného zadávacího řízení.

ČLÁNEK 9.15

Elektronické aukce

Pokud hodlá zadavatel zadání zahrnuté veřejné zakázek provést v elektronické aukci, poskytne každému účastníkovi před jejím zahájením:

a) metodu pro automatické hodnocení, která je založena na hodnoticích kritériích stanovených v dokumentaci k zadávacímu řízení a která bude při aukci použita pro automatické řazení a přeřazování a

b) jakékoli jiné relevantní informace k průběhu aukce.

ČLÁNEK 9.16

Nakládání s nabídkami a zadávání zakázek

Nakládání s nabídkami

1. Zadavatel všechny nabídky přijímá, otevírá a nakládá s nimi podle postupů, které zaručí spravedlnost a nestrannost zadávacího řízení, jakož i zachování důvěrnosti nabídek.

2. Jestliže zadavatel v době od zahájení zadávacího řízení do zadání zakázky umožní některému dodavateli opravit nechtěné chyby formálního rázu, poskytne stejnou možnost všem zúčastněným dodavatelům.

Zadávání zakázek

3. Nabídka, která má být hodnocena z hlediska možnosti zadání zakázky, musí mít písemnou podobu a musí v době otevření odpovídat nezbytným požadavkům stanoveným v oznámeních a v dokumentaci k zadávacímu řízení a musí být podána dodavatelem, který splňuje podmínky účasti.

4. S výjimkou případů, kdy zadavatel rozhodne, že zadání zakázky není ve veřejném zájmu, zadá zakázku tomu dodavateli, o kterém rozhodl, že je schopen splnit podmínky zakázky, a který výlučně na základě hodnoticích kritérií stanovených v oznámeních a v dokumentaci k zadávacímu řízení podal:

a) nejvýhodnější nabídku, nebo

b) je-li jediným kritériem cena, nabídku cenově nejnižší.

5. Pokud zadavatel obdrží nabídku s cenou, která je ve srovnání s cenami ostatních podaných nabídek mimořádně nízká, může u dodavatele ověřit, zda splňuje podmínky účasti a zda je schopen splnit podmínky zakázky.

6. Zadavatel nevyužívá opce, neruší zahrnuté veřejné zakázky ani neupravuje zadanou zakázku způsobem, který by znamenal obcházení povinností vyplývajících z této kapitoly.

ČLÁNEK 9.17

Informace po zadání zakázky

Informace poskytované dodavatelům

1. Zadavatel neprodleně seznámí dodavatele, kteří podali nabídku nebo žádost o účast, se svým rozhodnutím o zadání zakázky a na žádost některého dodavatele tak učiní písemně.

2. S výhradou čl. 9.18 (Zveřejňování informací) odst. 2 a 3 poskytne zadavatel neúspěšným dodavatelům na jejich žádost zdůvodnění, proč jejich nabídku nevybral, a dodavatelům, kteří splňují podmínky účasti a jejichž nabídky splnění technické specifikace, sdělí relativní přednosti, které měla nabídka vítězného dodavatele.

Zveřejňování informací o zadání zakázky

3. Do 30 dnů po zadání zakázky, na kterou se vztahuje tato kapitola, zadavatel zveřejní tištěné nebo elektronické oznámení prostřednictvím vhodného tištěného nebo elektronického média uvedeného v oddíle H (Zveřejňování informací o veřejných zakázkách) v přílohách této kapitoly. Uveřejní-li zadavatel oznámení pouze v elektronickém médiu, musí informace zůstat snadno dostupné po přiměřenou dobu. Oznámení obsahuje přinejmenším tyto informace:

a) popis pořizovaného zboží či služeb;

b) název a adresu zadavatele;

c) název a adresu vítězného dodavatele;

d) hodnotu vítězné nabídky nebo nejvyšší a nejnižší nabídky, která byla při zadání zakázky vzata v úvahu;

e) datum zadání a

f) použitý druh zadávacího řízení a v případě použití omezeného zadávacího řízení podle článku 9.14 (Omezené zadávací řízení) popis okolností odůvodňujících použití tohoto postupu.

Uchovávání záznamů

4. Každý zadavatel uchovává:

a) dokumentaci, záznamy a zprávy týkající se zadávacích řízení a zadaných zakázek v případě zahrnutých veřejných zakázek, včetně záznamů a zpráv požadovaných podle článku 9.14 (Omezené zadávací řízení), nejméně po dobu tří let od data zadání zakázky a

b) údaje, které zajišťují náležitou zpětnou dohledatelnost zahrnutých veřejných zakázek provedených elektronickými prostředky.

Statistika

5. Strany se snaží vzájemně si poskytovat dostupné statistické údaje ohledně zadávání veřejných zakázek, na které se vztahuje tato kapitola.

ČLÁNEK 9.18

Zveřejňování informací

Poskytování informací

1. Každá strana poskytne na žádost druhé strany neprodleně jakékoli informace potřebné ke zjištění, zda bylo zadávací řízení provedeno spravedlivě, nestranně a v souladu s touto kapitolou, včetně případných informací o vlastnostech a relativních výhodách vítězné nabídky. Druhá strana je nezveřejnění žádnému dodavateli bez konzultace se stranou, která dané informace poskytla, a bez jejího souhlasu.

Nezveřejňování informací

2. Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení této kapitoly neposkytnou strany, včetně jejích zadavatelů, žádnému dodavateli informace, jež by mohly poškodit veřejné zájmy jiného dodavatele nebo ohrozit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi dodavateli.

3. Žádná ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že by strany, včetně jejich zadavatelů, orgánů a přezkumných subjektů, byly povinny zpřístupňovat důvěrné informace, pokud by takové zpřístupnění:

a) bránilo prosazování práva;

b) mohlo poškodit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi dodavateli;

c) poškodilo oprávněné obchodní zájmy konkrétních osob, včetně ochrany duševního vlastnictví, nebo

d) bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem.

ČLÁNEK 9.19

Vnitřní přezkumná řízení

1. Každá strana zachová, zřídí nebo určí nejméně jeden nestranný správní či soudní orgán, který je nezávislý na zadavatelích a který bude nediskriminačně, včas, transparentně a účinně přezkoumávat námitky podané dodavatelem týkající se:

a) porušení ustanovení této kapitoly nebo

b) nedodržení opatření, kterými strana tuto kapitolu provádí, ze strany zadavatele, pokud dodavatel nemá podle domácího práva strany právo přímo napadnout porušení této kapitoly,

jestliže k němu došlo v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou, na které daný dodavatel má nebo měl zájem. Procesní pravidla pro veškeré stížnosti musí mít písemnou podobu a být obecně dostupná.

2. V případě námitky dodavatele vznesené v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou, na které daný dodavatel má nebo měl zájem, že došlo k porušení ustanovení nebo k nedodržení opatření, jak je uvedeno v odstavci 1, strana zadavatele, který provádí zadávací řízení, vyzve v případě potřeby zadavatele a dodavatele, aby se snažili vyřešit stížnost prostřednictvím konzultací. Zadavatel takovou stížnost včas a nestranně zváží, a to způsobem, který nepoškodí dodavatelovu účast v probíhajícím nebo budoucím zadávacím řízení ani jeho právo domáhat se nápravy ve správním nebo soudním přezkumném řízení. Každá strana nebo její zadavatelé zajistí, aby byly informace o těchto mechanismech stížnostní všeobecně dostupné.

3. Každému dodavateli se na vypracování a podání stížnosti poskytne dostatek času, v každém případě nejméně deset dnů od doby, kdy se dodavatel o důvodech pro stížnost dozvěděl nebo se rozumně dozvědět mohl.

4. Pokud stížnost prvotně přezkoumává jiný subjekt než orgán uvedený v odstavci 1, zajistí strana dodavateli možnost odvolat se proti prvotnímu rozhodnutí k nestrannému správnímu nebo soudnímu orgánu, který je nezávislý na zadavateli, jehož zadávací řízení je předmětem stížnosti.

5. Každá strana zajistí, aby rozhodnutí orgánu, který provádí přezkum a který není soudem, podléhala soudnímu přezkumu, nebo aby měl tento orgán postupy, které zajistí, aby:

a) zadavatel odpověděl na stížnost písemně a zpřístupnil orgánu, který provádí přezkum, veškerou relevantní dokumentaci;

b) účastníci řízení (dále jen „účastníci“) měli právo být slyšeni předtím, než orgán, který provádí přezkum stížnosti, vynese rozhodnutí;

c) účastníci měli právo na zastoupení a doprovod;

d) účastníci měli přístup na všechna řízení a

e) orgán, který provádí přezkum, vydával svá rozhodnutí týkající se stížnosti dodavatele včas, písemně a s vysvětlením důvodů pro každé rozhodnutí.

6. Každá strana přijme nebo zachová postupy pro:

a) rychlá dočasná opatření, která zajistí, aby dodavatel do doby, než bude stížnost vyřešena, nepřišel o možnost účastnit se zadávacího řízení. Tato dočasná opatření mohou vést k pozastavení zadávacího řízení. Postupy mohou zajistit, že při rozhodování, zda by se taková opatření měla uplatnit, mohou být zohledněny hlavní nepříznivé důsledky pro dotčené zájmy, včetně veřejného zájmu. Neuplatnění opatření musí být písemně řádně zdůvodněno a

b) nápravná opatření nebo vyrovnání za utrpěné ztráty nebo škody, pokud orgán, který provádí přezkum, rozhodl, že došlo k porušení nebo nedodržení, jak je uvedeno v odstavci 1. Vyrovnání za utrpěné škody se může omezovat buď na odůvodněné náklady spojené s přípravou nabídky, nebo na náklady související se stížností, nebo na obojí.

ČLÁNEK 9.20

Změny a opravy rozsahu působnosti

1. Strana písemně oznámí druhé straně jakékoli navrhované změny nebo opravy rozsahu působnosti (dále jen „změna“).

2. V případě jakéhokoli návrhu na vyloučení subjektu z rozsahu působnosti při výkonu svých práv z důvodu faktické ztráty kontroly či vlivu vlády nad subjektem zahrne strana navrhující takovou změnu (dále jen „strana provádějící změnu“) do oznámení důkaz, že vláda nad subjektem fakticky ztratila kontrolu nebo vliv.

3. Má se za to, že vláda nad subjektem fakticky ztratila kontrolu nebo vliv, když strana provádějící změnu, v případě Unie včetně jejích ústředních orgány státní správy a jejích orgánů na nižší než ústřední úrovni a v případě Vietnamu jeho ústředních vládních orgánů a orgánů na nižší než ústřední úrovni:

a) přímo ani nepřímo nevlastní více než 50 % upsaného kapitálu subjektu nebo hlasů vázaných k akciím vydaným subjektem a

b) nemůže přímo ani nepřímo jmenovat více než polovinu členů správní rady subjektu nebo rovnocenného orgánu.

4. V případě jakékoli jiné navrhované změny uvede strana provádějící změnu v oznámení informace o pravděpodobných důsledcích změny na vzájemně dohodnutý rozsah působnosti stanovený v této dohodě. Navrhuje-li strana provádějící změnu opravy čistě formální povahy a drobné změny rozsahu působnosti, jež nemají vliv na zahrnuté veřejné zakázky, oznámí tyto změny nejméně jednou za dva roky.

Za opravy čistě formální povahy a drobné změny rozsahu působnosti strany se považují změny navrhované v těchto případech:

a) změna názvu zadavatele;

b) spojení jednoho či více zadavatelů uvedeného v příloze strany k této kapitole nebo

c) rozdělení zadavatele uvedeného v příloze strany k této kapitole na dva či více subjektů, které jsou všechny přidány na seznam subjektů uvedený v témže oddíle přílohy.

5. Strana provádějící změnu může v případě změny rozsahu působnosti ve svém oznámení uvést, že nabízí vyrovnávací úpravy, jsou-li nezbytné pro zachování rozsahu působnosti na úrovni, která je srovnatelná se stavem před změnou. Strana provádějící změnu nemá povinnost druhé straně poskytnout vyrovnávací úpravy druhé straně, pokud se navrhovaná změna týká:

a) zadavatele, nad nímž strana fakticky ztratila kontrolu nebo vliv, pokud jde o zahrnuté veřejné zakázky daného subjektu nebo

b) opravy čistě formální povahy a drobné změny v příloze této kapitoly.

Bez ohledu na písmeno a) platí, že pokud by skutečnost, že strana provádějící změnu odstraní ze svého rozsahu působnosti značný počet zadavatelů na základě toho, že tyto subjekty již nejsou pod kontrolou či vlivem vlády v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 3, vedla k výrazné nerovnováze rozsahu působnosti, na kterých se strany dohodly, souhlasí strana provádějící změnu s tím, aby byly s druhou stranou zahájeny konzultace, jejichž cílem je projednat způsob nápravy dané nerovnováhy.

6. Druhá strana oznámí straně provádějící změnu jakoukoli námitku proti navrhované opravě do 45 dnů od oznámení.

7. Oznámí-li druhá strana námitku, snaží se obě strany záležitost vyřešit prostřednictvím konzultací. Během těchto konzultací může namítající strana požadovat další informace objasňující navrhovanou změnu, například jaké povahy je kontrola nebo vliv vlády.

8. Pokud se konzultacemi podle odstavce 7 záležitost nevyřeší, mohou strany použít mechanismus řešení sporů uvedený v kapitole 15 (Řešení sporů).

9. Navrhovaná změna vstoupí v platnost, pouze pokud:

a) druhá strana nepředložila straně provádějící změnu písemnou námitku k navrhované změně do 45 dnů od data oznámení navrhovaných změn;

b) strany dosáhnou dohody nebo

c) rozhodčí tribunál vydá závěrečnou zprávu v souladu s článkem 15.11 (Závěrečná zpráva), podle které mají strany navrhovanou změnu provést.

ČLÁNEK 9.21

Spolupráce

1. Strany uznávají, že je v jejich společném zájmu spolupracovat na podpoře mezinárodní liberalizace trhů s veřejnými zakázkami, aby své systémy veřejných zakázek lépe pochopily a zlepšily přístup na své trhy.

2. Aniž je dotčen článek 9.6 (Oznamování) odst. 4, usilují strany o spolupráci v těchto záležitostech:

a) výměna zkušeností a informací, jako jsou právní rámce a osvědčené postupy;

b) vývoj a větší využívání elektronických prostředků v systémech veřejných zakázek;

c) budování kapacit vládních úředníků v oblasti zadávání veřejných zakázek a

d) posilování institucí ke splnění ustanovení této kapitoly.

ČLÁNEK 9.22

Budoucí jednání

Zadávání veřejných zakázek elektronickými prostředky

1. Jakmile Vietnam plně zavede systém elektronického zadávání zakázek, přezkoumají strany ustanovení článku 9.15 (Elektronické aukce), aby zohlednily případné technologické změny a zejména uvážily další aspekty, jako je matematický vzorec používaný při metodě automatického hodnocení a případné oznamování výsledků prvotního hodnocení účastníkům aukce.

2. Strany povedou další jednání o délce doby uchování údajů při zadávání veřejných zakázek elektronickými prostředky, jakmile bude vietnamský systém elektronického zadávání veřejných zakázek funkční.

Přístup na trh

3. Strany povedou další jednání o zahrnutí dalších subjektů státní správy na nižší než ústřední úrovni do rozsahu působnosti nejpozději do 15 let po datu vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 9.23

Výbor pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky

Výbor pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky ustavený podle článku 17.2 (Specializované výbory) odpovídá za provádění této kapitoly. Může zejména:

a) projednávat výměnu statistických údajů v souladu s čl. 9.17 (Informace po zadání zakázky) odst. 5;

b) přezkoumávat nevyřízená oznámení o změnách rozsahu působnosti a schvalovat revidovaný seznam zadavatelů v oddílech A (Ústřední orgány státní správy) až C (Další zahrnuté subjekty) v přílohách této kapitoly;

c) schvalovat vyrovnávací úpravy plynoucí ze změn rozsahu působnosti;

d) posuzovat otázky týkající se veřejných zakázek, které mu předloží kterákoli strana, a

e) diskutovat o jakýchkoli jiných záležitostech souvisejících s prováděním této kapitoly.

KAPITOLA 10

POLITIKA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ODDÍL A

CHOVÁNÍ NARUŠUJÍCÍ HOSPODÁŘSKOU SOUTĚŽ

ČLÁNEK 10.1

Zásady

Strany uznávají význam nerušené hospodářské soutěže ve svých obchodních a investičních vztazích. Uznávají, že chování narušující hospodářskou soutěž může narušit řádné fungování trhů a ohrozit přínosy liberalizace obchodu.

ČLÁNEK 10.2

Právní rámec

1. Každá strana přijme nebo zachová komplexní právní předpisy týkající se hospodářské soutěže, které zakazují chování narušující hospodářskou soutěž, s cílem podporovat ekonomickou efektivitu a blaho spotřebitelů, a učiní vůči takovému chování vhodná opatření.

2. Právem hospodářské soutěže se na území strany účinně upravují tyto záležitosti:

a) dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání podniků ve vzájemné shodě, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže;

b) zneužívání dominantního postavení jedním nebo více podniky a spojení podniků, jež by významně bránila účinné hospodářské soutěži.

ČLÁNEK 10.3

Provádění

1. Každá strana si zachová autonomii při rozvoji a prosazování svého práva hospodářské soutěže.

2. Každá strana si zachová orgány, které jsou odpovědné za plné uplatňování a účinné prosazování práva hospodářské soutěže, jsou odpovídajícím způsobem vybavené a mají pravomoci nezbytné pro plnění jejich povinností.

3. Právo hospodářské soutěže uvedené v článku 10.2 (Právní rámec) se vztahuje na všechny soukromé nebo veřejné podniky.

4. Každá strana uplatňuje své právo hospodářské soutěže transparentně a nediskriminačně, mimo jiné vůči soukromým a veřejným podnikům, přičemž dodržuje zásady procesní spravedlnosti a právo dotčených stran na obhajobu.

5. Uplatnění práva hospodářské soutěže by nemělo právně ani fakticky bránit plnění zvláštních úkolů ve veřejném zájmu, jež byly dotčeným podnikům svěřeny. Výjimky z práva hospodářské soutěže určité strany se omezují na úkoly ve veřejném zájmu, které jsou přiměřené sledovanému cíli veřejné politiky a jsou transparentní.

ODDÍL B

SUBVENCE

ČLÁNEK 10.4

Zásady

1. Strany se dohodly, že strana může udělit subvence, jsou-li nezbytné k dosažení cíle veřejné politiky. Strany uznávají, že některé subvence mohou narušit řádné fungování trhů a ohrozit přínosy liberalizace obchodu. V zásadě by strana neměla udělovat subvence podnikům poskytujícím zboží nebo služby, pokud subvence mají nebo by mohly mít nepříznivý vliv na hospodářskou soutěž nebo obchod.

2. Orientační seznam cílů veřejné politiky, k jejichž dosažení může strana udělit subvence za podmínek stanovených v tomto oddíle, zahrnuje:

a) podporu určenou k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo mimořádnými událostmi;

b) podporu napomáhající hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností;

c) nápravu závažných narušení hospodářství některé ze stran;

d) zjednodušení rozvoje některých hospodářských činností nebo některých hospodářských oblastí, mimo jiné subvence na jasně definované účely výzkumu, vývoje a inovací, subvence na odbornou přípravu nebo tvorbu pracovních míst, subvence pro účely ochrany životního prostředí a subvence pro malé a střední podniky, jež jsou definovány v právních předpisech jednotlivých stran, a

e) podporu kultury a zachování kulturního dědictví.

3. Každá strana zajistí, aby podniky využívaly specifické subvence poskytnuté stranou pouze pro plnění cíle politiky, pro který byly specifické subvence poskytnuty[1].

ČLÁNEK 10.5

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely tohoto oddílu je subvencí opatření, které splňuje podmínky stanovené v článku 1.1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, bez ohledu na to, zda je subvence udělena podniku vyrábějícímu zboží nebo poskytujícímu služby[2].

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud strana zavedla příslušný právní rámec a správní postupy za tímto účelem, je povinnost považována za splněnou.

[2] Tímto článkem nejsou dotčeny postoje stran a případný výsledek budoucích konzultací ve WTO ohledně subvencí na služby. V závislosti na pokroku těchto jednání na úrovni WTO mohou strany prostřednictvím příslušného výboru rozhodnout o odpovídající aktualizaci této dohody.

2. Tento oddíl se vztahuje pouze na subvence, které jsou specifické v souladu s článkem 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Subvence poskytované jednotlivým spotřebitelům ani obecná opatření, včetně subvencí nebo opatření zaměřených na dosažení cílů sociální politiky, se nepovažují za specifické.

3. Tento oddíl se vztahuje na specifické subvence poskytované všem podnikům, včetně veřejných a soukromých.

4. Použití tohoto oddílu by nemělo právně ani fakticky bránit plnění zvláštních úkolů ve veřejném zájmu, včetně závazků veřejné služby, jež byly dotčeným podnikům svěřeny. Výjimky by se měly omezovat na úkoly ve veřejném zájmu, které jsou přiměřené cílům veřejné politiky daných podniků a jsou transparentní.

5. Tento oddíl se nevztahuje na činnosti, které nemají hospodářský charakter:

6. Ustanovení čl. 10.9 (Specifické subvence podléhající podmínkám) odst. 1 se nepoužije na subvence v odvětví rybolovu a v odvětví obchodu se zbožím, na které se vztahuje příloha 1 Dohody o zemědělství.

7. Tento oddíl se použije pouze na specifické subvence, jejichž výše na příjemce po dobu tří po sobě jdoucích let přesahuje 300 000 zvláštních práv čerpání[1].

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že v rámci oznamovací povinnosti není oznamovací strana povinna uvést jméno příjemce subvence.

8. V případě subvencí podnikům poskytujícím služby se články 10.7 (Transparentnost) a 10.9 (Specifické subvence podléhající podmínkám) vztahují pouze na tato odvětví: telekomunikace, bankovnictví, pojišťovnictví, doprava včetně námořní dopravy, energetika, počítačové služby, architektonické a inženýrské služby, stavebnictví a služby v oblasti životního prostředí, a to s ohledem na výhrady uvedené v kapitole 8 (Liberalizace investic, obchod službami a elektronický obchod).

9. Tento oddíl se nevztahuje na odvětví nebo pododvětví, která strany nezahrnuly do kapitoly 8 (Liberalizace investic, obchod službami a elektronický obchod).

10. Článek 10.9 (Specifické subvence podléhající podmínkám) se nevztahuje na subvence formálně sjednané nebo poskytnuté před vstupem této dohody v platnost nebo během pěti let po jejím vstupu v platnost.

ČLÁNEK 10.6

Vztah k WTO

Použitím tohoto oddílu nejsou dotčena práva a povinnosti jednotlivých stran podle článku VI GATT 1994, Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a Dohody o zemědělství.

ČLÁNEK 10.7

Transparentnost

1. Každá strana zajistí v oblasti specifických subvencí transparentnost. Za tímto účelem oznámí každá strana druhé straně každé čtyři roky právní základ, formu, částku nebo rozpočet, a pokud je to možné, příjemce specifické subvence[1].

2. Oznamovací povinnost uvedená v odstavci 1 se považuje za splněnou, zpřístupní-li strana příslušné informace na veřejně přístupné internetové stránce od 31. prosince kalendářního roku následujícího po roce, kdy byla subvence udělena. První oznámení se zpřístupní nejpozději čtyři roky po vstupu této dohody v platnost.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že v rámci oznamovací povinnosti není oznamovací strana povinna uvést jméno příjemce subvence.

ČLÁNEK 10.8

Konzultace

1. Pokud se jedna strana domnívá, že specifická subvence poskytnutá druhou stranou, na kterou se nevztahuje článek 10.9 (Specifické subvence podléhající podmínkám), negativně ovlivňuje nebo může negativně ovlivnit její obchodní nebo investiční zájmy, může tato strana písemně sdělit své obavy druhé straně a požádat ji v této záležitosti o konzultace. Dožádaná strana věnuje této žádosti náležitou pozornost. Při konzultacích by se především mělo zjišťovat, zda:

a) byla specifická subvence udělena pouze k dosažení cíle veřejné politiky;

b) je výše dotčené subvence omezena na minimální částku nutnou k dosažení tohoto cíle;

c) subvence vytváří pobídku a

d) je negativní vliv na obchod a investice žádající strany omezený.

2. Za účelem usnadnění konzultací poskytne dožádaná strana informace o specifické subvenci do 90 dnů ode dne obdržení žádosti. Pokud žádající strana poté, co obdrží informace o dotčené subvenci, má za to, že subvence, jíž se týkají konzultace, negativně ovlivňuje nebo může negativně ovlivnit nepřiměřeným způsobem její obchodní nebo investiční zájmy, vynaloží dožádaná strana veškeré úsilí, aby odstranila negativní účinky způsobené dotčenou subvencí nebo je minimalizovala.

ČLÁNEK 10.9

Specifické subvence podléhající podmínkám

1. Strany uplatňují podmínky u těchto specifických subvencí:

a) právní úprava, podle které jsou vláda nebo jakýkoli veřejný subjekt odpovědné za pokrytí dluhů nebo závazků určitých podniků, je povolena za předpokladu, že je pokrytí těchto dluhů a závazků omezené, pokud jde o výši těchto dluhů a závazků nebo o trvání této odpovědnosti, a

b) podpora insolventním nebo nezdravým podnikům v různých formách, jako jsou půjčky a záruky, příspěvky vyplacené v hotovosti, kapitálové vklady, poskytnutí majetku pod tržní cenou a osvobození od daní, s trváním delším než jeden rok je povolena za předpokladu, že byl vypracován důvěryhodný restrukturalizační plán, který se zakládá na realistických předpokladech, s cílem zajistit v rozumné lhůtě návrat podniku k dlouhodobé životaschopnosti, přičemž podnik přispívá na náklady spojené s restrukturalizací[1].

[1] To straně nebrání v poskytování dočasné podpory likvidity ve formě úvěrových záruk nebo půjček omezených na částku potřebnou k udržení podniku v chodu po dobu nezbytnou k vypracování plánu restrukturalizace nebo likvidace.

2. Odstavec 1 se nepoužije u specifických subvencí, u kterých strana poskytující subvenci na základě písemné žádosti druhé strany prokázala, že dotčená subvence neovlivňuje ani nemůže ovlivnit obchod nebo investice druhé strany.

3. Odstavec 1 se nepoužije u specifických subvencí, které jsou poskytnuty s cílem napravit vážnou poruchu v hospodářství strany. Porucha v hospodářství strany se považuje za vážnou, je-li výjimečná, dočasná a významná a má-li vliv na členské státy nebo celé hospodářství strany, spíše než na konkrétní region nebo hospodářské odvětví.

ČLÁNEK 10.10

Přezkum

Strany přezkoumají tento oddíl nejpozději do pěti let po vstupu této dohody v platnost a poté jej přezkoumávají v pravidelných intervalech. Strany si poskytují vzájemné konzultace ohledně potřeby změnit tento oddíl s ohledem na získané zkušenosti a na vývoj příslušných pravidel WTO. Strany zejména přezkoumají zahrnutí dalších odvětví služeb do působnosti tohoto oddílu v článku 10.5 (Definice a oblast působnosti).

ODDÍL C

DEFINICE A SPOLEČNÉ ZÁSADY

ČLÁNEK 10.11

Definice

Pro účely této kapitoly:

a) „cílem veřejné politiky“ se rozumí obecný cíl, který má přinést výsledky veřejnosti, a

b) „úkoly ve veřejném zájmu“ se rozumí specifické činnosti, jež přinášejí výsledky veřejnosti a jež by na trhu nebyly bez veřejného zásahu vykonávány nebo by byly vykonávány za odlišných podmínek přístupnosti, kvality, bezpečnosti, dostupnosti nebo rovného zacházení.

ČLÁNEK 10.12

Důvěrnost

1. Při výměně informací podle této kapitoly vezmou strany v úvahu omezení vyplývající z jejich právních předpisů týkajících se služebního a obchodního tajemství a zajistí ochranu obchodního tajemství a jiných důvěrných informací.

2. Přijímající strana nakládá s veškerými informacemi sdělenými podle této dohody jako s důvěrnými, pokud druhá strana nepovolila zpřístupnění těchto informací nebo je nezpřístupnila veřejnosti.

ČLÁNEK 10.13

Řešení sporů

V otázkách spadajících do působnosti oddílu A (Chování narušující hospodářskou soutěž) a článku 10.8 (Konzultace) strany nepoužijí postup řešení sporů podle této dohody.

ČLÁNEK 10.14

Spolupráce

S cílem splnit cíle této kapitoly a posílit účinné prosazování pravidel hospodářské soutěže strany uznávají, že je v jejich společném zájmu posilovat spolupráci v oblasti rozvoje politiky hospodářské soutěže, včetně kontroly subvencí, s výhradou dostupnosti financování v rámci nástrojů a programů spolupráce stran.

KAPITOLA 11

STÁTNÍ PODNIKY, PODNIKY, KTERÝM BYLA PŘIZNÁNA ZVLÁŠTNÍ PRÁVA ČI VÝSADY, A URČENÉ MONOPOLY

ČLÁNEK 11.1

Definice

Pro účely této kapitoly:

a) „obchodními činnostmi“ se rozumí činnosti, jejichž výsledkem je výroba zboží nebo poskytování služeb, které budou prodávány na odpovídajícím trhu v množství a za ceny stanovené podnikem, a jež jsou vykonávány za účelem vytváření zisku[1];

b) „obchodními úvahami“ se rozumí cena, kvalita, dostupnost, prodejnost, doprava a jiné podmínky nákupu či prodeje, nebo jiné faktory, které by se obvykle braly v úvahu při obchodních rozhodnutích podniku fungujícího podle zásad tržního hospodářství v příslušném obchodním nebo průmyslovém odvětví;

[1] V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že činnosti prováděné podnikem, který působí na neziskovém základě nebo na základě úhrady nákladů, nejsou činnostmi vykonávanými za účelem vytváření zisku.

c) „určit“ znamená zřídit nebo povolit monopol nebo rozšířit oblast působnosti monopolu na další zboží či službu;

d) „určeným monopolem“ se rozumí subjekt, včetně skupiny subjektů nebo vládní agentury, a včetně jeho dceřiných společností, který je na relevantním trhu na území strany určen za jediného dodavatele nebo obstaravatele zboží nebo služeb; nezahrnuje však subjekt, jemuž bylo přiznáno výlučné právo duševního vlastnictví pouze na základě tohoto přiznání;

e) „podnikem, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady“ se rozumí každý podnik, včetně všech dceřiných společností, veřejný nebo soukromý, kterému strana právně nebo fakticky přiznala zvláštní práva či výsady;

f) „zvláštními právy či výsadami“ se rozumí práva či výsady udělené stranou omezenému počtu podniků nebo jejich dceřiným podnikům, v dané zeměpisné oblasti nebo na daném výrobkovém trhu, které ve svém důsledku podstatně omezují schopnost jiného podniku vykonávat svou činnost v téže zeměpisné oblasti nebo na výrobkovém trhu za stejných podmínek. Udělení licence nebo povolení omezenému počtu podniků za účelem alokace vzácných zdrojů pomocí objektivních, úměrných a nediskriminačních kritérií není samo o sobě zvláštním právem ani výsadou; a

g) „státním podnikem“ se rozumí podnik, včetně dceřiných společností, v němž strana přímo nebo nepřímo:

i) vlastní více než 50 % upsaného kapitálu podniku nebo kontroluje více než 50 % hlasů vázaných k akciím vydaným podnikem;

ii) může jmenovat více než polovinu členů správní rady podniku nebo rovnocenného orgánu nebo

iii) může kontrolovat strategická rozhodnutí podniku.

ČLÁNEK 11.2

Oblast působnosti

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle čl. XVII odst. 1 až 3 GATT 1994, *Ujednání o výkladu článku XVII Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994*, jakož i podle čl. VIII odst. 1, 2 a 5 GATS, které jsou obdobně tímto začleněny do této dohody a jsou její součástí.

2. Tato kapitola se vztahuje na všechny státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly, které se zabývají obchodními činnostmi. Pokud se podnik zabývá obchodními i neobchodními[1] činnostmi, vztahuje se tato kapitola pouze na jeho obchodní činnosti.

3. Tato kapitola se nevztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly, vůči kterým strana dočasně přijala opatření v reakci na mimořádnou vnitrostátní nebo celosvětovou hospodářskou situaci.

4. Tato kapitola se nevztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly, pokud roční příjmy z obchodních činností dotčeného podniku či subjektu byly v některém z předchozích tří po sobě následujících let nižší než 200 milionů zvláštních práv čerpání[2]. Tento limit se použije pro státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly na nižší než ústřední úrovni po uplynutí pěti let od data vstupu této dohody v platnost.

5. Tato kapitola se nevztahuje na zahrnuté veřejné zakázky strany nebo jejích zadavatelů ve smyslu článku 9.2 (Oblast působnosti a rozsah).

[1] Zahrnuje závazek veřejné služby.

[2] Do příjmu se započítává relevantní příjem všech státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určených monopolů, jakož i příjem dceřiných podniků, které se zabývají obchodními činnostmi na stejných nebo souvisejících trzích.

6. Tato kapitola se nevztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly, vlastněné nebo kontrolované veřejnou mocí strany odpovědnou za národní obranu, veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, s výjimkou případů, kdy se zabývají výhradně obchodními činnostmi, které nesouvisí s národní obranou, veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností.

7. Tato kapitola se nevztahuje na služby, které státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly poskytují při výkonu veřejné moci[1].

8. Tato kapitola se nevztahuje na opatření ani činnosti uvedené v příloze 11-A (Zvláštní pravidla pro Vietnam týkající se státních podniků).

ČLÁNEK 11.3

Obecná ustanovení

1. Touto kapitolou nejsou dotčeny právní předpisy strany, které upravují její systémy státního vlastnictví.

[1] Výraz „služba poskytovaná při výkonu veřejné moci“ má stejný význam jako v definici v čl. I odst. 3 písm. c) GATS.

2. Aniž jsou dotčena práva a povinnosti stran podle této kapitoly, žádné ustanovení této kapitoly nebrání straně, aby zřizovala nebo zachovala státní podniky, přiznávala podnikům zvláštní práva či výsady nebo určovala či zachovala monopoly.

3. Strana nesmí od státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určených monopolů vyžadovat, aby jednaly způsobem, který by byl v rozporu s touto kapitolou, ani je k takovému jednání vybízet.

ČLÁNEK 11.4

Zákaz diskriminace a obchodní úvahy

1. Každá strana zajistí, aby její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly při provozování obchodních činností:

a) při nákupu nebo prodeji zboží nebo služeb jednaly v souladu s obchodními úvahami, s výjimkou plnění podmínek jejich poslání veřejné služby, které nejsou v rozporu s odst. 1 písm. b);

b) při nákupu zboží nebo služeb:

   i) zboží dodávanému nebo službě poskytované podnikem druhé strany poskytovaly zacházení, které není méně příznivé než zacházení, jaké poskytují obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované vlastními podniky, a

ii) zboží dodávanému nebo službě poskytované na území strany podnikem investorů druhé strany poskytovaly zacházení, které není méně příznivé než zacházení, jaké poskytují obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované podniky investorů druhé strany na příslušném trhu na území strany;

c) při prodeji zboží nebo služeb:

i) poskytly podniku druhé strany zacházení, které není méně příznivé než zacházení, jaké poskytují vlastním podnikům, a

ii) poskytly podniku investorů druhé strany na území strany zacházení, které není méně příznivé než zacházení, jaké poskytují podnikům investorů druhé stany na příslušném trhu na území strany.

2. Odstavec 1 nebrání státním podnikům, podnikům, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeným monopolům v tom, aby:

a) nakupovaly nebo dodávaly zboží nebo poskytovaly služby za odlišných podmínek, včetně podmínek týkajících se ceny, nebo

b) odmítly nákup nebo dodání zboží nebo poskytnutí služeb,

jsou-li tyto odlišné podmínky nebo odmítnutí v souladu s obchodními úvahami.

3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na odvětví uvedená v článku 8.3 (Oblast působnosti) a článku 8.9 (Oblast působnosti).

4. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na obchodní činnosti státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určených monopolů, pokud by tatáž činnost ovlivnila obchod se službami a investicemi, u kterých strana přijala závazek podle článků 8.5 (Národní zacházení), 8.6 (Zacházení podle nejvyšších výhod), 8.11 (Národní zacházení), s výhradou podmínek nebo kvalifikací stanovených v příslušné listině specifických závazků v příloze 8-A (Listina specifických závazků Unie) a 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) podle článku 8.7 (Listina specifických závazků) a 8.12 (Listina specifických závazků). V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že v případě rozporu mezi čl. 11.2 (Oblast působnosti) odst. 4 a podmínkami nebo kvalifikacemi stanovenými v listině specifických závazků podle článků 8.7 (Listina specifických závazků) a 8.12 (Listina specifických závazků) mají přednost listiny.

ČLÁNEK 11.5

Regulační rámec

1. Strany se snaží zajistit, aby státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly dodržovaly mezinárodně uznávané standardy správy a řízení podniku.

2. Každá strana zajistí, aby její regulační orgány nebo funkce nebyly odpovědné žádným podnikům nebo subjektům regulovaným těmito orgány nebo subjekty, aby se zajistila účinnost regulačních orgánů nebo funkcí, a aby jednaly nestranně[1] vůči všem podnikům nebo subjektům regulovaným těmito orgány nebo subjekty za obdobných okolností, včetně státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určených monopolů[2].

3. Každá strana zajistí, aby byly právní předpisy, včetně předpisů týkajících se státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určených monopolů, prosazovány konzistentním a nediskriminačním způsobem.

[1] V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že nestrannost, se kterou regulační orgán vykonává své regulační funkce, se posuzuje na základě obecného vzorce nebo praxe tohoto orgánu.

[2] Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě odvětví, u nichž se strany v dalších kapitolách dohodly na zvláštních povinnostech týkajících se regulačního orgánu, mají přednost příslušná ustanovení těchto dalších kapitol.

ČLÁNEK 11.6

Transparentnost

1. Strana, která má opodstatněný důvod se domnívat, že obchodní činnosti státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu druhé strany mají nepříznivý dopad na její zájmy podle této kapitoly, může druhou stranu písemně požádat o informace o operacích daného podniku nebo subjektu. V žádosti musí být uveden dotčený podnik nebo subjekt, výrobky či služby a trhy a žádost musí obsahovat údaje o tom, že daný podnik nebo subjekt se účastní praktik, které brání obchodu nebo investicím mezi stranami.

2. Podle odstavce 1 se poskytují tyto informace:

a) struktura vlastnictví a hlasování podniku nebo subjektu s uvedením procentního podílu akcií a procenta hlasovacích práv, které strana nebo státní podnik, podnik, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určený monopol kumulativně drží;

b) popis jakýchkoli zvláštních akcií nebo zvláštních hlasovacích či jiných práv, které strana nebo státní podnik, podnik, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určený monopol drží, pokud se tato práva liší od práv spojených s kmenovými akciemi takového podniku nebo subjektu;

c) organizační struktura podniku nebo subjektu, složení jeho správní rady nebo rovnocenného orgánu, který přímo nebo nepřímo kontroluje tento podnik nebo subjekt, a vzájemné vlastnictví a jiné propojení s různými státními podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určenými monopoly;

d) popis vládních úřadů nebo veřejných orgánů, které regulují nebo monitorují podnik nebo subjekt, popis požadavků na podávání zpráv[1] a práv a postupů těchto vládních úřadů nebo veřejných orgánů při jmenování, odvolávání nebo odměňování vedoucích pracovníků;

e) roční příjmy nebo celková aktiva, nebo obojí;

f) výjimky, imunity a jakákoli další opatření, včetně příznivějšího zacházení, použitelné na území dožádané strany pro státní podnik, podnik, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určený monopol.

3. Strana může po druhé straně požadovat, aby poskytla další informace ohledně výpočtu limitu pro příjem uvedeného v čl. 11.2 (Oblast působnosti) odst. 4.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že strana není povinna zpřístupnit zprávy nebo obsah zpráv.

4. Odstavce 1 až 3 nevyžadují od strany, aby zpřístupnila důvěrné informace, pokud by to bylo v rozporu s jejími právními předpisy, bránilo vymáhání práva nebo bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo poškozovalo oprávněné obchodní zájmy konkrétních podniků.

5. V případě Unie se ustanovení odst. 2 písm. a) až e) netýkají podniků, které jsou podle definice v právu Unie považovány za malé nebo střední podniky.

ČLÁNEK 11.7

Technická spolupráce

Strany uznávají, že je důležité podporovat účinné právní a regulační rámce pro státní podniky, a zavazují se proto k provádění vzájemně dohodnutých činností technické spolupráce, jejichž cílem je podporovat efektivitu and transparentnost státních podniků, s výhradou dostupnosti financování v rámci nástrojů a programů spolupráce jednotlivých stran.

KAPITOLA 12

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

ODDÍL A

OBECNÁ USTANOVENÍ A OBECNÉ ZÁSADY

ČLÁNEK 12.1

Cíle

1. Cílem této kapitoly je:

a) usnadnit vytváření, výrobu a uvádění na trh inovativních a kreativních produktů mezi stranami a přispívat k udržitelnějšímu a inkluzivnějšímu hospodářství v jednotlivých stranách a

b) dosáhnout přiměřené a účinné úrovně ochrany a prosazování práv duševního vlastnictví.

2. Ochrana práv duševního vlastnictví a jejich prosazování by měly přispívat k podpoře technických inovací a k přenosu a šíření technologií, ke vzájemným výhodám výrobců a uživatelů technických znalostí, k sociálnímu a ekonomickému blahobytu a k rovnováze práv a povinností.

ČLÁNEK 12.2

Povaha a rozsah povinností

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle mezinárodních smluv týkajících se duševního vlastnictví, jejichž smluvními stranami jsou, včetně Dohody TRIPS. Strany zajistí, aby byly uvedené smlouvy přiměřeně a účinně prováděny. Tato kapitola doplňuje a dále upřesňuje uvedená práva a povinnosti stran s cílem zajistit přiměřené a účinné provádění těchto smluv, jakož i rovnováhu mezi právy držitelů duševního vlastnictví a zájmy veřejnosti.

2. Pro účely této dohody se duševním vlastnictvím rozumí přinejmenším všechny kategorie duševního vlastnictví uvedené v oddílech 1 až 7 části II Dohody TRIPS:

a) autorské právo a práva s ním související;

b) ochranné známky;

c) zeměpisná označení;

d) průmyslové vzory;

e) patentová práva;

f) topografie integrovaných obvodů;

g) ochrana nezveřejněných informací a

h) odrůdy rostlin.

3. Ochrana duševního vlastnictví zahrnuje ochranu proti nekalé soutěži podle článku 10*bis* *Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví* ze dne 20. března 1883, naposledy pozměněné ve Stockholmu dne 14. července 1967 (dále jen „Pařížská úmluva“).

ČLÁNEK 12.3

Zacházení podle nejvyšších výhod

Pokud jde o ochranu duševního vlastnictví, jakékoli výhody, přednosti, výsady nebo imunity, které strana přiznává státním příslušníkům třetí země, musí být neprodleně a bezpodmínečně poskytnuty státním příslušníkům druhé strany, s výhradou výjimek stanovených v článcích 4 a 5 Dohody TRIPS.

ČLÁNEK 12.4

Vyčerpání práv

Každá strana může zřídit vlastní režim pro vyčerpání práv duševního vlastnictví, s výhradou příslušných ustanovení Dohody TRIPS.

ODDÍL B

NORMY TÝKAJÍCÍ SE PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL 1

AUTORSKÉ PRÁVO A PRÁVA S NÍM SOUVISEJÍCÍ

ČLÁNEK 12.5

Poskytovaná ochrana

1. Strany dodržují práva a povinnosti stanovené v těchto mezinárodních smlouvách:

a) *Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl ze dne 9. září 1886,* naposledy revidovaná v Paříži dne 24. července 1971 (dále jen „Bernská úmluva“);

b) *Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a vysílacích organizací*, uzavřená v Římě dne 26. října 1961, a

c) Dohoda TRIPS.

2. Do tří let od data vstupu této dohody v platnost přistoupí strany k těmto mezinárodním smlouvám:

a) *Smlouva Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském*, přijatá v Ženevě dne 20. prosince 1996, a

b) *Smlouva Světové organizace duševního vlastnictví o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech*, přijatá v Ženevě dne 20. prosince 1996.

ČLÁNEK 12.6

Autoři

Každá strana poskytne autorům výlučné právo povolit nebo zakázat:

a) přímé nebo nepřímé rozmnožování jejich děl v celku nebo zčásti jakýmikoli prostředky a v jakékoli formě;

b) jakoukoliv formu veřejného šíření originálu jejich děl nebo jejich rozmnoženin prodejem či jiným převodem vlastnictví a

c) jakékoliv sdělování jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově, včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti tak, aby k nim kdokoliv měl přístup z místa a v čase podle vlastní volby.

ČLÁNEK 12.7

Výkonní umělci

Každá strana poskytne výkonným umělcům výlučné právo povolit nebo zakázat:

a) záznam jejich uměleckých výkonů;

b) přímé nebo nepřímé rozmnožování záznamů jejich výkonů v celku nebo zčásti jakýmikoli prostředky a v jakékoli formě;

c) veřejné šíření záznamů jejich výkonů prodejem či jiným převodem vlastnictví;

d) zpřístupnění záznamů jejich výkonů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim kdokoliv měl přístup z místa a v čase podle vlastní volby, a

e) bezdrátové vysílání a sdělování jejich nezaznamenaných výkonů veřejnosti, s výjimkou případů, kdy výkon sám je již vysílaným výkonem.

ČLÁNEK 12.8

Výrobci zvukových záznamů

Každá strana poskytne výrobcům zvukových záznamů výlučné právo povolit nebo zakázat:

a) přímé nebo nepřímé rozmnožování jejich zvukových záznamů v celku nebo zčásti jakýmikoli prostředky a v jakékoli formě;

b) veřejné šíření jejich zvukových záznamů včetně jejich rozmnoženin prodejem či jiným převodem vlastnictví a

c) zpřístupnění jejich zvukových záznamů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim kdokoliv měl přístup z místa a v čase podle vlastní volby.

ČLÁNEK 12.9

Vysílací organizace

Každá strana poskytne vysílacím organizacím výlučné právo povolit nebo zakázat:

a) záznam jejich vysílání;

b) rozmnožování záznamů jejich vysílání;

c) veřejné šíření záznamů jejich vysílání a

d) opakované vysílání jejich vysílání bezdrátově.

ČLÁNEK 12.10

Vysílání a sdělování veřejnosti

Každá strana poskytne výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů právo, kterým se zajistí, že uživatel zaplatí jednu přiměřenou odměnu, pokud je užito zvukového záznamu vydaného k obchodním účelům nebo rozmnoženiny takového zvukového záznamu k plošnému bezdrátovému vysílání nebo jakémukoli jinému sdělování veřejnosti. Každá strana zajistí, že tato odměna bude rozdělena mezi dotčené výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů. Pokud nedojde mezi výkonnými umělci a výrobci zvukových záznamů k dohodě, může každá strana stanovit podmínky pro rozdělování uvedené odměny mezi ně.

ČLÁNEK 12.11

Doba ochrany

1. Doba ochrany práv autora literárního nebo uměleckého díla ve smyslu článku 2 Bernské úmluvy trvá po dobu autorova života a nejméně 50 let po jeho smrti bez ohledu na den, kdy bylo dílo oprávněně zpřístupněno veřejnosti.

2. U díla spoluautorů se doba stanovená v odstavci 1 počítá od smrti posledního žijícího autora.

3. Práva výkonných umělců uplynou nejdříve 50 let ode dne podání výkonu. Pokud je záznam výkonu oprávněně vydán nebo oprávněně sdělen veřejnosti v průběhu této doby, uplynou práva nejdříve 50 let ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání nebo prvnímu takovému sdělení veřejnosti, a to podle toho, co nastane dříve.

4. Práva výrobců zvukových záznamů zanikají nejdříve 50 let ode dne uskutečnění záznamu. Pokud je zvukový záznam oprávněně zveřejněn v průběhu této doby, uplynou práva nejdříve 50 let ode dne prvního oprávněného zveřejnění. Pokud během doby uvedené v první větě nedojde k žádnému oprávněnému zveřejnění a pokud byl během této doby zvukový záznam oprávněně sdělen veřejnosti, uplynou práva nejdříve 50 let ode dne prvního oprávněné sdělení veřejnosti.

5. Práva vysílacích organizací uplynou nejdříve 50 ode dne prvního vysílání, ať již jde o vysílání po drátě, nebo bezdrátové vysílání, včetně kabelového nebo satelitního vysílání.

6. Doby ochrany stanovené v tomto článku se počítají ode dne 1. ledna roku následujícího po události, jíž se týkají.

ČLÁNEK 12.12

Ochrana technologických prostředků

1. Každá strana stanoví přiměřenou právní ochranu proti obcházení účinných technologických prostředků, jež užívá držitel autorského práva nebo práv s ním souvisejících, které dotčená osoba provádí s vědomím, že takový cíl sleduje, nebo má dostatečné důvody to vědět.

2. Každá strana poskytuje přiměřenou právní ochranu před výrobou, dovozem, rozšiřováním, prodejem nebo pronájmem, nabízením veřejnosti k prodeji nebo pronájmu nebo před držbou zařízení, výrobků nebo součástek nebo před poskytováním služeb, které:

a) jsou nabízeny, inzerovány nebo uváděny na trh za účelem obcházení účinných technologických prostředků;

b) mají pouze omezený komerčně významný účel nebo použití, jiný než je obcházení účinných technologických prostředků, nebo

c) jsou přednostně určeny, vyrobeny, upraveny nebo provozovány za účelem umožnit nebo usnadnit obcházení účinných technologických prostředků.

3. K poskytování přiměřené právní ochrany podle odstavců 1 a 2 může strana přijmout či zachovat vhodná omezení či výjimky z opatření, kterými se uvedené odstavce provádí. Povinnostmi podle odstavců 1 a 2 nejsou dotčena práva, omezení, výjimky či obhajoby porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle domácího práva strany.

4. Pro účely tohoto článku se „technologickými prostředky“ rozumí jakákoliv technologie, zařízení nebo součástka, které jsou při své obvyklé funkci určeny k tomu, aby zabraňovaly úkonům nebo omezovaly úkony ve vztahu k dílům nebo jiným předmětům ochrany prováděné bez svolení držitele autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle domácích právních předpisů. Technologické prostředky se považují za „účinné“, pokud je použití chráněného díla nebo jiného předmětu ochrany kontrolováno držiteli práv uplatněním kontroly přístupu nebo ochranného procesu, jako je šifrování, kódování nebo jiná úprava díla nebo jiného předmětu ochrany nebo mechanismu kontroly rozmnožování, který dosahuje cíle ochrany.

ČLÁNEK 12.13

Ochrana informací týkajících se správy práv

1. Každá strana poskytuje přiměřenou právní ochranu proti každé osobě, která vědomě bez svolení:

a) odstraňuje nebo pozměňuje jakékoli elektronické informace týkající se správy práv nebo

b) rozšiřuje, dováží za účelem rozšiřování, vysílá, sděluje nebo zpřístupňuje veřejnosti díla, výkony, zvukové záznamy nebo jiné předměty ochrany chráněné podle tohoto pododdílu, ze kterých byly bez svolení odstraněny nebo na nichž byly bez svolení pozměněny elektronické informace týkající se správy práv,

pokud taková osoba ví nebo má dostatečné důvody vědět, že takovým jednáním způsobuje, umožňuje, usnadňuje nebo zatajuje porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle domácích právních předpisů.

2. Pro účely tohoto článku se „informacemi týkajícími se správy práv“ rozumějí jakékoli informace poskytnuté držiteli práv, které identifikují dílo nebo jiný předmět ochrany zmíněný v tomto pododdíle, autora nebo jakéhokoli jiného držitele práv, nebo informace o podmínkách použití díla nebo jiného předmětu ochrany a jakákoli čísla nebo kódy, které takovou informaci představují.

3. Odstavec 2 se použije, pokud jakákoli taková informace souvisí s kopií díla nebo jiného předmětu ochrany podle tohoto pododdílu nebo se objeví v souvislosti se sdělením veřejnosti tohoto díla nebo předmětu ochrany podle tohoto pododdílu.

ČLÁNEK 12.14

Výjimky a omezení

1. Každá strana může stanovit omezení a výjimky týkající se práv uvedených v článcích 12.6 (Autoři) až 12.10 (Vysílání a sdělování veřejnosti) pouze v určitých zvláštních případech, které nejsou v rozporu s obvyklým používáním předmětu ochrany a nepoškozují nepřiměřeně oprávněné zájmy držitelů práv, v souladu s mezinárodními smlouvami, jichž jsou stranami.

2. Každá strana zajistí, aby úkony rozmnožování uvedené v článcích 12.6 (Autoři) až 12.10 (Vysílání a sdělování veřejnosti), které jsou přechodné nebo příležitostné a jsou nedílnou a podstatnou součástí technologického procesu a jejichž jediným účelem je umožnit:

a) přenos v rámci sítě mezi třetími stranami uskutečněný zprostředkovatelem nebo

b) oprávněné užití

díla nebo jiného předmětu ochrany a které nemají žádný samostatný hospodářský význam, byly vyloučeny z práva na rozmnožování stanoveného v článcích 12.6 (Autoři) až 12.10 (Vysílání a sdělování veřejnosti).

ČLÁNEK 12.15

Právo umělců na opětný prodej uměleckého díla

1. Strana může ve prospěch autora originálu uměleckého díla stanovit právo na opětný prodej, vymezené jako nezcizitelné právo, za licenční poplatek založený na prodejní ceně získané z jakéhokoli opětného prodeje díla následujícího po prvním převodu díla autorem.

2. Právo uvedené v odstavci 1 se vztahuje na všechny úkony opětného prodeje, jehož se účastní prodávající, kupující nebo zprostředkovatel profesionálního zástupce trhu s uměleckými díly, například aukční síně, umělecké galerie a obecně jakýkoli profesionální obchodník s uměleckými díly.

3. Strana může stanovit, že se právo uvedené v odstavci 1 nevztahuje na opětný prodej, pokud prodávající získal umělecké dílo přímo od autora méně než tři roky před daným opětným prodejem a pokud cena opětného prodeje nepřesahuje určitou minimální částku.

4. Práva uvedeného v odstavci 1 se lze u strany domáhat, pouze pokud to umožňují domácí právní předpisy strany, k níž autor náleží, a v rozsahu, jaký umožňuje strana, po které je právo vymáháno. Postup pro výběr a výši částek licenčního poplatku upraví domácí právní předpisy.

ČLÁNEK 12.16

Spolupráce v oblasti kolektivní správy práv

Strany se snaží podporovat dialog a spolupráci mezi svými příslušnými organizacemi kolektivní správy za účelem podpory dostupnosti děl a dalších předmětů ochrany na území stran a převodu licenčních poplatků za užití těchto děl nebo jiných předmětů ochrany.

PODODDÍL 2

OCHRANNÉ ZNÁMKY

ČLÁNEK 12.17

Mezinárodní smlouvy

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle *Protokolu k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek*, přijatého v Madridu dne 27. června 1989, naposledy pozměněného dne 12. listopadu 2007.

2. Každá strana používá třídění stanovené v *Niceské dohodě o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek*, přijaté v Nice dne 15. června 1957, změněné dne 28. září 1979 (dále jen „Niceské třídění“)[1].

3. Každá strana zjednoduší a vyvine své postupy zápisu ochranných známek, přičemž jako reference použije mimo jiné *Smlouvu o známkovém právu*, přijatou v Ženevě dne 27. října 1994, a *Singapurskou smlouvu o známkovém právu*, přijatou v Singapuru dne 27. března 2006.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že strana použije aktualizovaná znění Niceského třídění, pokud aktualizované znění zveřejnila WIPO, a v případě Vietnamu, pokud byl zveřejněn oficiální překlad.

ČLÁNEK 12.18

Práva vyplývající z ochranné známky

Ze zapsané ochranné známky vyplývají pro jejího vlastníka výlučná práva. Vlastník je oprávněn zakázat všem třetím stranám užívat bez jeho souhlasu v obchodním styku:

a) označení totožné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je známka zapsána[1], a

b) označení totožné nebo podobné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou totožné nebo podobné těm, pro něž je ochranná známka zapsána, pokud by takové užívání mělo za následek pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti.

ČLÁNEK 12.19

Zápisné řízení

1. Každá strana stanoví systém pro zápis ochranných známek, v němž bude každé konečné zamítnutí zápisu ochranné známky přijaté příslušnou správou ochranných známek písemně sděleno a řádně zdůvodněno.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že tím není dotčen článek 12.21 (Výjimky z práv vyplývajících z ochranné známky).

2. Každá strana stanoví možnost vznést proti žádostem o zápis ochranné známky námitku a možnost pro žadatele na takovou námitku reagovat.

3. Každá strana zpřístupní veřejnosti elektronické databáze žádostí o zápis ochranných známek a zapsaných ochranných známek.

ČLÁNEK 12.20

Všeobecně známé ochranné známky

Za účelem uplatnění ochrany všeobecně známých ochranných známek, jak je uvedeno v článku 6*bis* Pařížské úmluvy a v čl. 16 odst. 2 a 3 Dohody TRIPS, strany zváží *společné doporučení týkající se ustanovení o ochraně všeobecně známých ochranných známek* přijaté shromážděním Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví a valným shromážděním Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) v rámci 34. série zasedání shromáždění členských států WIPO ve dnech 20 až 29. září1999.

ČLÁNEK 12.21

Výjimky z práv vyplývajících z ochranné známky

Každá strana:

a) zavede správné užití popisných výrazů[1] jako omezenou výjimku z práv udělených ochranné známce a

b) může poskytnout další omezené výjimky

za předpokladu, že takové výjimky budou brát zřetel na oprávněné zájmy vlastníků ochranných známek a třetích stran.

[1] Správné užití popisných výrazů zahrnuje použití označení k určení zeměpisného původu zboží nebo služeb, je-li takové použití v souladu s poctivými zvyklostmi v průmyslu nebo v obchodě.

ČLÁNEK 12.22

Zrušení ochranné známky[1]

1. Každá strana stanoví, že zapsaná ochranná známka může být zrušena, jestliže nebyla bez řádného důvodu po nepřetržitou dobu pěti let před podáním žádosti o zrušení na daném území pro zboží nebo služby, pro které byla zapsána, skutečně[2] užívána svým vlastníkem nebo držitelem licence, s výjimkou případu, kdy užívání začalo nebo bylo obnoveno nejméně tři měsíce před žádostí o zrušení. Strana může stanovit, že tato výjimka nebude vzata v úvahu, pokud přípravy na začátek nebo obnovu užívání nastanou až poté, co se vlastník dozvěděl, že může být podána žádost o zrušení.

2. Strana smí stanovit, že ochranná známka může být zrušena, jestliže se po datu, kdy byla zapsána, v důsledku činnosti nebo nečinnosti svého vlastníka stala označením, které je v obchodě obvyklé pro výrobek nebo službu, pro které je zapsána.

[1] V případě Vietnamu je výraz „zrušení“ rovnocenný výrazu „ukončení“.

[2] Skutečným užíváním se rozumí faktické užívání pro účely obchodování s dotyčným zbožím nebo službami s cílem vytvářet godwill. Obecně se musí jednat o faktický prodej a prodej zboží nebo poskytování služeb se musí uskutečňovat pro příslušnou dobu. Užívání v reklamě může představovat skutečné užívání. Pouhé přípravné kroky se však za skutečné používání známky nepovažují. Opakem skutečného užívání je symbolické nebo umělé užívání, jehož jediným cílem je zajistit, aby byla obchodní známka nadále zapsána v rejstříku.

3. Jakékoli užití zapsané ochranné známky vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro zboží nebo služby, pro které byla zapsána, které může veřejnost uvádět v omyl, zejména pokud jde o povahu, kvalitu nebo zeměpisný původ uvedeného zboží nebo služeb, může být důvodem pro zrušení ochranné známky nebo její zákaz podle příslušného domácího práva.

PODODDÍL 3

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

ČLÁNEK 12.23

Oblast působnosti

1. Tento pododdíl se použije na uznávání a ochranu zeměpisných označení pro vína, lihoviny, zemědělské produkty a potraviny, jež pochází z území stran.

2. Na zeměpisná označení jedné strany, která mají být chráněna druhou stranou, se tento pododdíl vztahuje pouze tehdy, pokud jsou chráněna jako zeměpisná označení v souladu se systémem uvedeným v článku 12.24 (Systém zápisu a ochrany zeměpisných označení) na území strany původu.

ČLÁNEK 12.24

Systém zápisu a ochrany zeměpisných označení

1. Každá strana zachová systém zápisu a ochrany zeměpisných označení, který obsahuje alespoň tyto prvky:

a) rejstřík, ve kterém jsou uvedena zeměpisná označení chráněná na území dané strany;

b) správní postup, kterým se ověřuje, zda zeměpisná označení, jež mají být zařazena do rejstříku uvedeného v písmeni a) nebo v něm zachována, identifikují zboží jakožto pocházející z území, regionu nebo lokality strany, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat především jeho zeměpisnému původu;

c) řízení o námitce, jež umožňuje vzít v úvahu oprávněné zájmy jakýchkoli fyzických nebo právnických osob, a

d) postupy pro provádění oprav a výmazů nebo ukončení platnosti záznamů v rejstříku uvedeném v písmeni a), jež zohledňují oprávněné zájmy třetích stran a držitelů práv dotčených zeměpisných označení uvedených v rejstříku[1].

[1] Aniž jsou dotčeny domácí právní předpisy týkající se systému zápisu a ochrany zeměpisných označení, stanoví každá strana právní prostředky pro prohlášení zápisu zeměpisných označení za neplatný.

2. Každá strana může ve svých domácích právních předpisech stanovit rozsáhlejší ochranu, než se vyžaduje v tomto pododdíle, za předpokladu, že tato ochrana není v rozporu s touto dohodou.

ČLÁNEK 12.25

Zavedená zeměpisná označení

1. Vietnam uznává, že po dokončení námitkového řízení a přezkoumání zeměpisných označení Unie uvedených v části A přílohy 12-A (Seznam zeměpisných označení) jsou uvedená označení zeměpisnými označeními ve smyslu čl. 22 odst. 1 Dohody TRIPS a že byla zapsána Unií v souladu se systémem uvedeným v článku 12.24 (Systém zápisu a ochrany zeměpisných označení). Vietnam uvedeným zeměpisným označením poskytne úroveň ochrany stanovenou touto dohodou.

2. Unie uznává, že po dokončení námitkového řízení a přezkoumání zeměpisných označení Vietnamu uvedených v části B přílohy 12-A (Seznam zeměpisných označení) jsou uvedená označení zeměpisnými označeními ve smyslu čl. 22 odst. 1 Dohody TRIPS a že byla zapsána Vietnamem v souladu se systémem uvedeným v článku 12.24 (Systém zápisu a ochrany zeměpisných označení). Unie uvedeným zeměpisným označením poskytne úroveň ochrany stanovenou touto dohodou.

ČLÁNEK 12.26

Změna seznamu zeměpisných označení

1. Strany mohou seznam zeměpisných označení v příloze 12-A (Seznam zeměpisných označení) měnit postupem podle čl. 12.63 (Pracovní skupina pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení) odst. 3 písm. a) a čl. 17.5 (Změny) odst. 1 mimo jiné:

a) vypuštěním zeměpisného označení, které přestalo být ve své zemi původu chráněno, nebo

b) doplněním zeměpisného označení po dokončení námitkového řízení a po přezkoumání zeměpisných označení podle článku 12.25 (Zavedená zeměpisná označení) ke spokojenosti obou stran.

2. Zeměpisné označení pro vína, lihoviny, zemědělské produkty nebo potraviny nesmí být v zásadě doplněno do přílohy 12-A (Seznam zeměpisných označení), pokud se jedná o název, který je v den podpisu této dohody uveden v příslušném rejstříku strany se statusem „zapsaný“.

ČLÁNEK 12.27

Ochrana zeměpisných označení

1. Každá strana zajistí pro zainteresované strany právní prostředky, jež zabrání:

a) užívání zeměpisného označení druhé strany uvedeného v příloze 12-A (Seznam zeměpisných označení) pro jakýkoli produkt, který spadá do třídy produktů uvedené v příloze 12-B (Třídy produktů) a který je uveden v příloze 12-A (Seznam zeměpisných označení) pro toto zeměpisné označení a který:

   i) buď nepochází ze země původu uvedené v příloze 12-A (Seznam zeměpisných označení) pro toto zeměpisné označení, nebo

   ii) pochází ze země původu uvedené v příloze 12-A (Seznam zeměpisných označení) pro toto zeměpisné označení, ale nebyl zpracován nebo vyroben v souladu s právními předpisy druhé strany, které by se uplatňovaly v případě, že by produkt byl určen ke spotřebě v druhé straně;

b) užívání jakýchkoli způsobů označení nebo obchodní úpravy zboží, které uvádějí nebo naznačují, že dotyčné zboží pochází z jiné zeměpisné oblasti, než je skutečné místo původu, způsobem, který uvádí veřejnost v omyl, pokud jde o zeměpisný původ nebo povahu zboží, a

c) jakémukoli jinému užívání, které představuje akt nekalé soutěže ve smyslu článku 10*bis* Pařížské úmluvy.

2. Ochrana uvedená v odst. 1 písm. a) se poskytne i v případě, že je uveden skutečný původ produktu nebo je zeměpisné označení použito v překladu nebo společně s výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „imitace“ nebo podobnými výrazy.

3. Aniž je dotčen článek 23 Dohody TRIPS, rozhodnou strany společně o praktických podmínkách použití, za kterých budou homonymní zeměpisná označení vzájemně rozlišena, se zohledněním nutnosti zajistit, aby se dotčeným producentům dostalo spravedlivého zacházení a spotřebitelé nebyli uváděni v omyl. Nesmí být zapsán homonymní název, který vzbuzuje u spotřebitele mylnou domněnku, že se jedná o produkt pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním skutečně odpovídá území, regionu nebo místu původu daného produktu.

4. Pokud jedna strana v rámci jednání se třetí zemí navrhne ochranu zeměpisného označení této třetí země, které je homonymní se zeměpisným označením druhé strany chráněným podle tohoto pododdílu, musí o tom informovat druhou stranu a umožnit jí podat připomínky před tím, než se název zeměpisného označení třetí země stane chráněným.

5. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nezavazuje žádnou stranu chránit zeměpisné označení druhé strany, které není nebo přestane být chráněno ve své zemi původu. Pokud některé zeměpisné označení přestane být chráněno ve své zemi původu, oznámí to strana druhé straně. Toto oznámení se uskutečňuje v souladu s čl. 12.63 (Pracovní skupina pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení) odst. 3.

6. Žádná strana není povinna chránit jako zeměpisné označení název, který by v případě, že se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat, mohl uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu.

ČLÁNEK 12.28

Výjimky

1. Bez ohledu na článek 12.27 (Ochrana zeměpisných označení) nesmí ochrana zeměpisných označení „Asiago“, „Fontina“ a „Gorgonzola“ uvedených v části A přílohy 12-A (Seznam zeměpisných označení) bránit v používání žádného z těchto označení na území Vietnamu kteroukoli osobou včetně jejích dědiců, kteří tato označení v dobré víře používali v rámci obchodní činnosti v souvislosti s produkty zařazenými do třídy „Sýry“ před 1. lednem 2017.

2. Bez ohledu na článek 12.27 (Ochrana zeměpisných označení) nesmí ochrana zeměpisného označení „Feta“ uvedeného v části A přílohy 12-A (Seznam zeměpisných označení) bránit v používání tohoto označení na území Vietnamu kteroukoli osobou včetně jejích dědiců, kteří toto označení v dobré víře používali v rámci obchodní činnosti v souvislosti s produkty zařazenými do třídy „Sýrů“ vyrobených z ovčího mléka nebo vyrobených z ovčího a kozího mléka a před 1. lednem 2017.

3. Bez ohledu na článek 12.27 (Ochrana zeměpisných označení) nesmí během přechodného období deseti let od data vstupu této dohody v platnost ochrana zeměpisného označení „Champagne“ uvedeného v části A přílohy 12-A (Seznam zeměpisných označení) bránit v používání tohoto označení na území Vietnamu kteroukoli osobou včetně jejích dědiců, kteří toto označení, jeho překlad nebo přepis v dobré víře používali v rámci obchodní činnosti v souvislosti s produkty zařazenými do třídy „Vína“ před 1. lednem 2017.

4. Strana může stanovit, že veškeré žádosti podané podle tohoto pododdílu v souvislosti s používáním či zápisem ochranné známky musí být předloženy do pěti let poté, co se nesprávné použití chráněného označení stalo ve straně obecně známým, nebo po datu zápisu ochranné známky v dotčené straně, pokud tato ochranná známka byla do tohoto dne zveřejněna a je-li tento den dřívější než den, kdy se nesprávné použití stalo ve straně obecně známé, není-li zeměpisné označení používáno nebo zapsáno s nekalými úmysly.

5. Ustanovení tohoto pododdílu se nedotknou práva osob užívat v obchodním styku své jméno nebo jméno svého předchůdce v podnikání, s výjimkou případu, kdy je takové jméno užíváno způsobem uvádějícím veřejnost v omyl.

ČLÁNEK 12.29

Právo užívat zeměpisná označení

Je-li zeměpisné označení chráněno podle této dohody, nesmí být užití takového zeměpisného označení podmíněno registrací uživatelů ani dalšími poplatky.

ČLÁNEK 12.30

Vztah k ochranným známkám

1. Pokud byla ve straně před datem uplatnitelnosti uvedeným v odstavci 2 ochranná známka přihlášena nebo zapsána v dobré víře nebo pokud byla práva k užívání ochranné známky nabyta používáním v dobré víře, není opatřeními přijatými k provedení tohoto pododdílu v dané straně dotčena způsobilost nebo platnost ochranné známky nebo právo používat ochrannou známku, pokud je taková známka totožná se zeměpisným označením nebo jemu podobná.

2. Pro účely odstavce 1 je datem uplatnitelnosti:

a) datum vstupu této dohody v platnost, pokud jde o zeměpisná označení podle článku 12.25 (Zavedená zeměpisná označení), nebo

b) datum, kdy příslušný orgán strany obdrží od druhé strany žádost s úplnou žádostí o ochranu dalšího zeměpisného označení podle článku 12.26 (Změna seznamu zeměpisných označení).

3. Ochranná známka uvedená v odstavci 1 může být nadále chráněna, používána a obnovována bez ohledu na ochranu zeměpisného označení, pokud na základě domácích předpisů strany o ochranných známkách neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení.

ČLÁNEK 12.31

Prosazování ochrany

1. Každá strana stanoví přiměřená správní opatření pro prosazování ochrany zeměpisných označení v rozsahu stanoveném jejím domácím právem, aby se zakázalo vyrábět, připravovat, balit, označovat, prodávat, dovážet nebo propagovat potravinářskou komoditu způsobem, který je nepravdivý, zavádějící nebo klamavý nebo může vyvolat mylný dojem o jejím původu.

2. Každá strana zajistí, aby byla na žádost zúčastněné strany prosazována přinejmenším ochrana stanovená články 12.27 (Ochrana zeměpisných označení) a 12.30 (Vztah k ochranným známkám).

ČLÁNEK 12.32

Obecná pravidla

1. Produkty nesoucí chráněné zeměpisné označení musí být v souladu se specifikacemi produktu, včetně jejich změn, které schválily orgány strany na území, odkud produkt pochází.

2. Veškeré záležitosti týkající se specifikací zapsaných produktů se řeší v rámci pracovní skupiny pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení, uvedené v článku 12.63 (Pracovní skupina pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení).

ČLÁNEK 12.33

Spolupráce a transparentnost

1. Strany přímo nebo prostřednictvím pracovní skupiny pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení, uvedené v článku 12.63 (Pracovní skupina pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení) zůstávají v kontaktu ve všech záležitostech, které se týkají provádění a fungování tohoto pododdílu. Strana může zejména požádat druhou stranu o informace týkající se specifikací produktu, včetně jejich změn, a příslušných kontaktních míst pro kontrolu nebo správu zeměpisných označení.

2. Každá strana zpřístupní veřejnosti specifikace produktů nebo jejich přehledy a příslušná kontaktní místa pro kontrolu nebo správu zeměpisných označení druhé strany, která jsou chráněna podle tohoto článku.

PODODDÍL 4

PRŮMYSLOVÉ VZORY

ČLÁNEK 12.34

Mezinárodní smlouvy

Do dvou let od data vstupu této dohody v platnost přistoupí strany k *Ženevskému aktu (1999) Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů*, přijatému v Ženevě dne 2. července 1999.

ČLÁNEK 12.35

Ochrana zapsaných průmyslových vzorů

1. Strany zajistí ochranu nezávisle vytvořených průmyslových vzorů[1], které jsou nové nebo původní[2]. Tato ochrana je zajišťována zápisem a uděluje jejich držitelům výlučné právo v souladu s tímto pododdílem[3].

[1] Strany se dohodly, že stanoví-li tak domácí právo strany, rozumí se (průmyslovým) vzorem vzhled výrobku jako celku nebo jeho oddělitelné nebo neoddělitelné části.

[2] Strany se dohodly, že stanoví-li tak domácí právo strany, může být rovněž požadováno, aby měly (průmyslové) vzory individuální povahu. To se týká (průmyslových) vzorů, které se významně liší od známých (průmyslových) vzorů nebo kombinací známých znaků (průmyslových) vzorů. Unie má za to, že (průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti.

[3] Rozumí se tím, že (průmyslové) vzory nejsou vyloučeny z ochrany jednoduše proto, že jsou součástí výrobku nebo produktu, jsou-li viditelné, splňují kritéria podle tohoto odstavce a:
a) splňují veškerá další kritéria pro ochranu (průmyslových) vzorů a
b) nejsou jinak vyloučeny z ochrany (průmyslových) vzorů
podle příslušného domácího práva stran.

2. (Průmyslový) vzor použitý u výrobku nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, je uznán za nový a původní pouze:

a) pokud součást začleněná do složeného výrobku zůstává při obvyklém užití složeného výrobku viditelná a

b) pokud tyto viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a původnosti.

3. „Obvyklým užitím“ ve smyslu odst. 2 písm. a) se rozumí užití konečným uživatelem, s výjimkou údržby, servisu nebo opravy.

4. Vlastník zapsaného (průmyslového) vzoru musí mít alespoň právo zabránit třetím stranám, které nemají jeho souhlas, aby vyráběly, nabízely k prodeji, prodávaly či dovážely nebo skladovaly výrobek, který nese nebo ztělesňuje chráněný (průmyslový) vzor, pokud se taková jednání uskutečňují pro komerční účely.

5. Doba ochrany trvá nejméně 15 let.

ČLÁNEK 12.36

Výjimky

1. Strana může stanovit omezené výjimky z ochrany (průmyslových) vzorů za předpokladu, že takové výjimky nejsou nepřiměřeně v rozporu s obvyklým užitím chráněných (průmyslových) vzorů a nezpůsobují nepřiměřenou újmu oprávněným zájmům držitele chráněného (průmyslového) vzoru, s přihlédnutím k oprávněným zájmům třetích stran.

2. Ochrana průmyslového vzoru se nevztahuje na vzory v zásadě vynucené technickými nebo funkčními hledisky.

ČLÁNEK 12.37

Vztah k autorskému právu

(Průmyslový) vzor může požívat ochrany také podle autorského práva kterékoli strany, a to ode dne, kdy byl (průmyslový) vzor vytvořen nebo v jakékoliv formě zachycen. Způsobilost k ochraně, její míru a podmínky, za jakých je tato ochrana poskytnuta, včetně úrovně požadované původnosti, stanoví daná strana.

PODODDÍL 5

PATENTY

ČLÁNEK 12.38

Mezinárodní dohody

Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle *Smlouvy o patentové spolupráci*, přijaté ve Washingtonu dne 19. června 1970, změněné dne 28. září 1979 a naposledy pozměněné dne 3. října 2001. Každá strana zjednoduší a vyvine své postupy zápisu patentů, přičemž jako referenci použije mimo jiné *Smlouvu o patentovém právu*, přijatou v Ženevě dne 1. června 2000.

ČLÁNEK 12.39

Patenty a veřejné zdraví

1. Strany uznávají význam *prohlášení o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví*, přijatého dne 14. listopadu 2001 na ministerské konferenci WTO v Dohá. Při výkladu a provádění práv a povinností podle této kapitoly jsou strany povinny vycházet z tohoto prohlášení.

2. Strany uznávají rozhodnutí Generální rady WTO ze dne 30. srpna 2003 o *provádění odstavce 6 prohlášení z Dohá o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví*.

ČLÁNEK 12.40

Správní povolení

1. Strany uznávají, že farmaceutické výrobky chráněné na jejich příslušných územích patentem obecně podléhají před uvedením na trh správnímu povolovacímu postupu (dále jen „postup registrace“).

2. Každá strana stanoví vhodný a účinný mechanismus, jehož cílem je držiteli patentu kompenzovat zkrácení účinné doby patentové ochrany v důsledku nepřiměřených průtahů[1] při udělování první registrace na jejím území. Kompenzace může mít formu prodloužení doby trvání práv patentové ochrany, které se rovná době, o kterou je překročena doba uvedená v poznámce pod čarou. Maximální doba tohoto prodloužení nesmí překročit dva roky.

[1] Pro účely tohoto článku zahrnují nepřiměřené průtahy přinejmenším zdržení při první odpovědi žadateli po datu podání žádosti o registraci, které trvá více jak dva roky. Zdržení, ke kterému dojde při udělování registrace z důvodů, které lze přičíst žadateli, nebo nad nimiž nemá orgán pro udělování registrací kontrolu, se při určování doby trvání těchto průtahů nemusí zohlednit.

3. Strana může jako alternativu k odstavci 2 stanovit, že dobu trvání práv patentové ochrany lze prodloužit o nejvýše pět let[1], aby držiteli patentu kompenzovala zkrácení účinné doby patentové ochrany v důsledku správní registrace. Prodloužení nabývá účinnosti uplynutím zákonné doby platnosti základního patentu a odpovídá době, která uplynula mezi dnem, ke kterému byla podána přihláška základního patentu, a dnem vydání první registrace k uvedení produktu na trh dané strany, zkrácené o pět let.

PODODDÍL 6

OCHRANA NEZVEŘEJNĚNÝCH INFORMACÍ

ČLÁNEK 12.41

Ochrana nezveřejněných informací

1. Za účelem provádění článku 39 Dohody TRIPS a při zajišťování účinné ochrany proti nekalé soutěži tak, jak je stanoveno v článku 10*bis* Pařížské úmluvy, chrání každá strana důvěrné informace a údaje předané vládě nebo vládním agenturám v souladu s tímto článkem.

[1] Tuto dobu je možné prodloužit o dalších šest měsíců v případě léčivých přípravků, u nichž proběhly pediatrické studie, jejichž výsledky se odrazily v informacích o přípravku.

2. Pokud strana podmiňuje schválení k uvedení na trh farmaceutických nebo agrochemických výrobků předložením nezveřejněných výsledků zkoušek nebo jiných údajů, jejichž vytvoření vyžaduje značné úsilí, chrání strana tyto údaje před nepoctivým komerčním užitím. Vedle toho každá strana chrání tyto údaje proti zveřejnění, ledaže by to bylo nezbytné pro ochranu veřejnosti.

3. Každá strana stanoví, že v případě údajů uvedených v odstavci 2 předložených straně po datu vstupu této dohody v platnost nesmí žádný jiný žadatel o registraci tyto údaje použít jako podklad ke své žádosti o registraci bez souhlasu osoby, která údaje předložila, a to po přiměřenou dobu, kterou se obvykle rozumí nejméně pět let ode dne, kdy strana udělila registraci osobě, která tyto údaje předložila za účelem registrace svého výrobku.

PODODDÍL 7

PRÁVA K ODRŮDÁM ROSTLIN

ČLÁNEK 12.42

Práva k odrůdám rostlin

Strany chrání práva k odrůdám rostlin v souladu s *Mezinárodní úmluvou na ochranu nových odrůd rostlin*, přijatou v Paříži dne 2. prosince 1961, naposledy revidovanou v Ženevě dne 19. března 1991, včetně výjimek z práva šlechtitele podle článku 15 uvedené úmluvy, a spolupracují při podpoře a prosazování těchto práv.

ODDÍL C

PROSAZOVÁNÍ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ O PROSAZOVÁNÍ

ČLÁNEK 12.43

Obecné povinnosti

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti vyplývající z Dohody TRIPS, a zejména z části III uvedené dohody. Každá strana stanoví doplňková opatření, řízení a nápravná opatření podle tohoto oddílu, která jsou potřebná k zajištění prosazování práv duševního vlastnictví[1]. Tato opatření, řízení a nápravná opatření musí být spravedlivá a nestranná a nesmějí být nadměrně složitá nebo nákladná, nesmějí obsahovat nepřiměřené lhůty ani nesmějí mít za následek bezdůvodná zdržení.

[1] Pro účely pododdílu 1 oddílu C (Prosazování práv duševního vlastnictví) by výraz „práva duševního vlastnictví“ měl zahrnovat přinejmenším tato práva: autorské právo, práva s ním související, práva tvůrce topografií polovodičových výrobků, práva k ochranným známkám, práva k (průmyslovým) vzorům, patentová práva, zeměpisná označení, práva k užitným vzorům, práva k odrůdám rostlin, obchodní jména, jsou-li chráněna jako práva k duševnímu vlastnictví v dotčeném domácím právu.

2. Opatření, řízení a nápravná opatření uvedená v odstavci 1 musí být účinná a přiměřená a uplatňovat se způsobem, který vyloučí vytváření překážek zákonnému obchodu a poskytne ochranu proti jejich zneužití.

ČLÁNEK 12.44

Způsobilí žadatelé

Každá strana uznává jako osoby způsobilé žádat o použití opatření, řízení a nápravných opatření uvedených v tomto oddíle a v části III Dohody TRIPS:

a) držitele práv duševního vlastnictví v souladu s použitelnými právními předpisy;

b) všechny ostatní osoby oprávněné užívat tato práva duševního vlastnictví, zejména držitele licencí, pokud je to povoleno platným právem a v souladu s ním;

c) kolektivní správce práv duševního vlastnictví, kteří jsou řádně uznáváni jako oprávnění zastupovat držitele práv duševního vlastnictví, pokud je to povoleno platným právem a v souladu s ním, a

d) profesní subjekty ochrany práv, které jsou řádně uznávány jako oprávněné zastupovat držitele práv duševního vlastnictví, pokud je to povoleno platným právem a v souladu s ním.

PODODDÍL 2

PROSAZOVÁNÍ PRÁV V OBČANSKOPRÁVNÍM ŘÍZENÍ

ČLÁNEK 12.45

Předběžná opatření

1. Každá strana zajistí, aby její příslušné soudní orgány byly na žádost strany, která předložila přiměřeně dostupné důkazní prostředky podporující její tvrzení, že bylo porušeno její právo duševního vlastnictví nebo že toto porušení hrozí, oprávněny nařídit okamžitá a účinná předběžná opatření, jež mají:

a) zabránit porušení jakéhokoli práva duševního vlastnictví, a zejména zabránit, aby do obchodní sítě v jejich působnosti vstoupilo zboží nebo se v rámci této sítě pohybovalo, včetně zboží dováženého bezprostředně po celním odbavení:

   i) vůči straně, nad níž příslušný soudní orgán vykonává soudní pravomoc a jejíchž služeb využívá třetí strana k porušování práva duševního vlastnictví, lze vydat prozatímní soudní zákaz, a

ii) v případě údajného porušení, ke kterému došlo v obchodním měřítku, a prokáže-li žadatel uvedený v článku 12.44 (Způsobilí žadatelé) okolnosti, které by mohly ohrozit získání náhrady škody, strany zajistí, aby soudní orgány směly nařídit předběžné zabavení nebo zablokování movitého a nemovitého majetku údajného porušitele, včetně zmrazení jeho bankovních účtů nebo jiného majetku,

a

b) zajistit důkazy údajného porušení, s výhradou ochrany důvěrných informací, jež mohou zahrnovat podrobný popis, včetně odebrání vzorků nebo bez něj, či fyzické zabavení zboží údajně porušujícího právo, a ve vhodných případech i materiálů a nástrojů použitých k výrobě nebo distribuci tohoto zboží a dokumentů vztahujících se k tomuto zboží.

2. V případě potřeby, zvláště když by jakýkoli odklad pravděpodobně způsobil nenapravitelnou újmu držiteli práv nebo když hrozí prokazatelné nebezpečí, že důkazní prostředek bude zničen, mají soudní orgány pravomoc přijmout předběžná opatření uvedená v odstavci 1 i bez vyslechnutí druhé strany.

3. Tímto článkem není dotčen článek 50 Dohody TRIPS.

ČLÁNEK 12.46

Důkazní prostředky

1. Každá strana zajistí, aby na žádost strany, která poskytla obvykle dostupné důkazní prostředky dostatečné na podporu jejích tvrzení a při prokazování těchto tvrzení uvedla i důkazní prostředky, které jsou pod kontrolou protistrany, mohly příslušné soudní orgány nařídit protistraně předložení takových důkazních prostředků, s výhradou ochrany důvěrných informací. Pro účely tohoto odstavce může strana stanovit, že přiměřený vzorek podstatného počtu rozmnoženin díla nebo jakéhokoli jiného chráněného předmětu bude příslušnými soudními orgány považován za dostatečný důkaz.

2. V případě porušení v obchodním měřítku přijme každá strana opatření nezbytná k tomu, aby příslušné soudní orgány v případě potřeby mohly na žádost strany nařídit předložení bankovních, finančních nebo obchodních dokumentů, které jsou v držení protistrany, s výhradou ochrany důvěrných informací.

ČLÁNEK 12.47

Právo na informace

1. Aniž je dotčeno její domácí právo upravující ochranu důvěrných informací nebo zpracování osobních údajů, zajistí každá strana, aby v občanskoprávních řízeních týkajících se porušení práva duševního vlastnictví mohly příslušné soudní orgány na základě odůvodněného a přiměřeného návrhu žadatele nařídit porušiteli práva, údajnému porušiteli práva nebo jakékoli jiné osobě poskytnout v souladu s jejími domácími právními předpisy informace, které má tato osoba k dispozici nebo pod svou kontrolou.

Pro účely tohoto odstavce může výraz „jakákoli jiná osoba“ zahrnovat osobu, která:

a) prokazatelně v obchodním měřítku měla v držení zboží porušující právo;

b) prokazatelně v obchodním měřítku vyžívala služby porušující právo;

c) prokazatelně v obchodním měřítku poskytovala služby využívané při činnostech porušujících právo nebo

d) byla označena osobou uvedenou v tomto odstavci jako osoba podílející se na výrobě, zpracování nebo distribuci zboží porušujícího právo či poskytování služeb porušujících právo.

2. Informace uvedené v odstavci 1 mohou zahrnovat informace týkající se osoby podílející se v obchodním měřítku na porušení nebo údajném porušení práva a týkající se výrobních a distribučních sítí zboží nebo služeb porušujících právo.

ČLÁNEK 12.48

Jiná nápravná opatření

1. Každá strana zajistí, aby příslušné soudní orgány měly pravomoc na návrh navrhovatele, a aniž je dotčeno vyrovnání za škody, které držiteli práv vznikly z důvodu porušení, a bez jakéhokoli dalšího vyrovnání, aby se na nejmenší míru omezilo riziko dalšího porušování práv, nařídit:

a) stažení z obchodních kanálů[1];

b) odstranění z obchodních kanálů nebo

c) zničení

v případě zboží, u něhož bylo prokázáno, že porušuje právo duševního vlastnictví.

[1] Každá strana zajistí, aby se toto ustanovení vztahovalo na protiprávní zboží, které bylo zjištěno v obchodních kanálech, a že by porušitelům mělo být přinejmenším nařízeno, aby stáhli zboží od svých zákazníků, jako jsou velkoprodejci, distributoři a maloobchodníci.

Příslušné soudní orgány mohou rovněž nařídit, aby materiály a nástroje využívané převážně při výrobě nebo zhotovování protiprávního zboží byly zničeny nebo odstraněny z obchodních kanálů takovým způsobem, aby se na nejmenší míru omezilo riziko dalšího porušování práv.

2. Příslušné soudní orgány mají pravomoc nařídit, aby nápravná opatření uvedená v odstavci 1, související přinejmenším se zničením, včetně odstranění z obchodních kanálů za účelem zničení, byla provedena na náklady porušitele práv, ledaže tomu odporují zvláštní důvody.

ČLÁNEK 12.49

Soudní zákazy

Každá strana zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí, jímž bylo shledáno porušení práva duševního vlastnictví, mohly příslušné soudní orgány vydat proti porušiteli i proti straně, nad níž příslušný soudní orgán vykonává soudní pravomoc a jejíchž služeb využívá porušitel, soudní zákaz dalšího porušování.

ČLÁNEK 12.50

Alternativní opatření

Strana může stanovit, že ve vhodných případech a na žádost osoby, na kterou se vztahují opatření uvedená v článku 12.48 (Jiná nápravná opatření) nebo článku 12.49 (Soudní zákazy), mohou příslušné soudní orgány nařídit, aby bylo poškozené straně vyplaceno peněžní vyrovnání namísto použití opatření uvedených v článku 12.48 (Jiná nápravná opatření) nebo v článku 12.49 (Soudní zákazy), pokud tato osoba nejednala úmyslně ani z nedbalosti, výkon dotyčných opatření by jí způsobil nepřiměřenou újmu a pokud se peněžní vyrovnání poškozené straně jeví přiměřeně dostatečným.

ČLÁNEK 12.51

Náhrada škody

1. Každá strana zajistí, aby příslušné soudní orgány měly pravomoc nařídit porušiteli vykonávajícímu činnost, o níž věděl nebo rozumně vědět měl, že porušuje právo, zaplatit držiteli práv náhradu škody odpovídající skutečné újmě, kterou utrpěl v důsledku porušení práva.

Při určování výše náhrady škody za porušení práv duševního vlastnictví mají příslušné soudní orgány pravomoc:

a) přihlédnout ke všem vhodným aspektům, jako jsou nežádoucí hospodářské důsledky, včetně ztráty zisku, kterou poškozená strana utrpěla, k neoprávněným ziskům porušovatele práv[1] a případně i k jiným než hospodářským hlediskům[2], a

b) ve vhodných případech stanovit náhradu škody jako paušální částku na základě takových hledisek, jako je alespoň výše licenčních poplatků nebo poplatků, které by musely být zaplaceny, kdyby porušovatel práv požádal o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví.

2. Jestliže porušovatel vykonával činnost, o níž věděl nebo rozumně vědět měl, že porušuje právo, může strana stanovit, že příslušné soudní orgány mohou ve prospěch poškozené strany nařídit náhradu zisku nebo škody, které mohou být předem stanoveny.

[1] Výpočet neoprávněných zisků porušitele se při výpočtu ztráty zisku znovu nezapočítává.
[2] Výraz „jiná než hospodářská hlediska“ zahrnuje morální újmu způsobenou porušením morálních práv vynálezců nebo autorů.

ČLÁNEK 12.52

Náklady řízení

Každá strana zajistí, aby příslušné soudní orgány měly obecně a v případě potřeby pravomoc nařídit, aby neúspěšná strana uhradila vítězné straně náklady soudních výloh nebo poplatků a příslušné náklady právního zastoupení či jiné výdaje na základě domácího práva této strany.

ČLÁNEK 12.53

Zveřejnění soudních rozhodnutí

Příslušné soudní orgány mají pravomoc nařídit podle svého domácího práva a politik, aby byly na náklady porušitele zveřejněny a zpřístupněny příslušné informace o konečném soudním rozhodnutí.

ČLÁNEK 12.54

Domněnka autorství nebo vlastnictví

Strany uznávají, že pro účely uplatňování opatření, postupů a nápravných opatření uvedených v této kapitole stačí, aby bylo jméno autora literárního nebo uměleckého díla a jméno držitele jiných práv v případě předmětu ochrany uvedeno na díle nebo na předmětu ochrany obvyklým způsobem, aby byl někdo za autora nebo za držitele jiných práv považován, není-li prokázán opak, a v důsledku toho byl oprávněn zahájit řízení o porušení práv.

PODODDÍL 3

ZPROSTŘEDKUJÍCÍ POSKYTOVATEL SLUŽEB

ČLÁNEK 12.55

Odpovědnost zprostředkujících poskytovatelů služeb

1. V souladu s tímto článkem stanoví každá strana ve svých domácích právních předpisech omezení či výjimky týkající se odpovědnosti zprostředkujících poskytovatelů služeb v souvislosti s poskytováním nebo využíváním jejich služeb za porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících, k nimž dojde na komunikačních sítích nebo prostřednictvím těchto sítí[1].

2. Omezení či výjimky uvedené v odstavci 1 zahrnují přinejmenším tyto činnosti:

a) přenos informací poskytnutých uživatelem služby v telekomunikační síti nebo poskytnutí přístupu k telekomunikační síti („pouhý přenos“);

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že to zahrnuje i internet.

b) přenos informací poskytnutých uživatelem služby přes telekomunikační síť, při kterém se používá automatické, dočasné a přechodné ukládání těchto informací, jehož jediným účelem je zefektivnění dalšího přenosu jiným uživatelů služby na jejich žádost („caching“), pod podmínkou, že poskytovatel:

i) nepozmění informace z jiných než technických důvodů;

ii) splní podmínky přístupu k informacím;

iii) dodržuje pravidla o aktualizaci informací, která jsou stanovena způsobem obecně uznávaným a používaným v odvětví;

iv) nepřekročí povolené používání technologie obecně uznávané a používané v odvětví s cílem získat údaje o používání těchto informací a

v) odstraňuje jím uložené informace nebo k nim znemožňuje přístup, jakmile zjistí[1], že informace byly na výchozím místě přenosu ze sítě odstraněny nebo k nim byl znemožněn přístup,

a

[1] Žádné ustanovení v této kapitole nebrání straně, aby v domácím právu definovala podmínky umožňující určit způsob, jak se poskytovatel o nezákonných informacích na hostitelském serveru dozvídá.

c) ukládání informací poskytnutých uživatelem služby na žádost uživatele služby („hosting“) pod podmínkou, že poskytovatel:

i) neví o nezákonných informacích a

ii) jakmile se o nich dozví[1], neprodleně jedná s cílem odstranit tyto informace nebo k nim znemožnit přístup.

3. Každá strana smí ve svém domácím právu stanovit podmínky, za kterých se na poskytovatele služeb omezení či výjimky uvedené v odstavci 2 nevztahují.

4. Způsobilost zprostředkujících poskytovatelů služeb pro omezení či výjimky uvedené v odstavci 2 nesmí být podmíněna tím, že zprostředkující poskytovatel služeb sleduje své služby nebo vyhledává stopy porušování práv.

5. Každá strana smí zavést postupy účinného oznamování údajných porušení práva a účinných protioznámení.

6. Tímto článkem není dotčena možnost soudního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem každé strany, aby ukončil porušování práv nebo mu předešel.

[1] Žádné ustanovení v této kapitole nebrání straně, aby v domácím právu definovala podmínky umožňující určit způsob, jak se poskytovatel o nezákonných informacích na hostitelském serveru dozvídá.

PODODDÍL 4

PROSAZOVÁNÍ PRÁV NA HRANICÍCH

ČLÁNEK 12.56

Soulad s GATT 1994 a s Dohodou TRIPS

Při uplatňování opatření na hranicích, prostřednictvím kterých celní orgány prosazují práva duševního vlastnictví, jak se stanoví v tomto pododdílu, zajistí strany soulad se svými povinnostmi podle GATT 1994 a Dohody TRIPS, a zejména podle článku V GATT 1994 a článku 41 a části III oddílu 4 Dohody TRIPS.

ČLÁNEK 12.57

Definice

Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „padělaným zbožím“ zboží s padělanou ochrannou známkou a zboží s padělaným zeměpisným označením;

b) „zbožím s padělaným zeměpisným označením“ zboží, včetně obalu, neoprávněně označené zeměpisným označením, které je totožné se zeměpisným označením platně zapsaným pro stejný typ zboží nebo které nemůže být od tohoto zeměpisného označení ve svých podstatných znacích odlišeno, a jehož dovoz porušuje nebo jehož vývozem by byla porušena práva dotčeného zeměpisného označení podle práva strany, v níž se zboží nachází;

c) „zbožím s padělanou ochrannou známkou“ zboží, včetně obalu, neoprávněně označené ochrannou známkou, která je totožná s ochrannou známkou platně zapsanou pro takové zboží nebo která nemůže být od této ochranné známky ve svých podstatných znacích odlišena, a jehož dovoz porušuje nebo jehož vývozem by byla porušena práva vlastníka dotčené ochranné známky podle vnitrostátního práva strany, v níž se zboží nachází;

d) „vyváženým“ zboží, které má být vyvezeno z území strany na místo mimo toto území, přičemž toto zboží zůstává pod celním dohledem;

e) „zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví“ padělané zboží a zboží porušující autorské právo, jehož dovoz nebo vývoz podle práva strany, v níž se zboží nachází, porušuje právo duševního vlastnictví;

f) „dováženým zbožím“ zboží, které vstoupilo na území strany z místa mimo toto území, přičemž toto zboží zůstává pod celním dohledem, a

g) „zbožím porušujícím autorské právo“ zboží, které je kopií pořízenou bez souhlasu právoplatného držitele práv nebo jím řádně zplnomocněné osoby v zemi výroby a jež je přímo či nepřímo pořízeno z výrobku, jestliže by pořízení takové kopie, jakož i její dovoz nebo vývoz představovaly porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle práva strany dovozu nebo vývozu.

ČLÁNEK 12.58

Rozsah opatření na hranicích

1. Každá strana přijme nebo zachová postupy týkající se dováženého a vyváženého zboží, které držiteli práva umožňují příslušné celní orgány požádat, aby pozastavily dovoz nebo vývoz zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví.

2. Celní orgány v souladu se svými vnitřními postupy pozastaví propuštění zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 12.59

Aktivní zapojení celních orgánů

Celní orgány na základě metod analýzy rizik aktivně vyhledávají a identifikují zásilky obsahující dovážené a vyvážené zboží podezřelé z porušení práv duševního vlastnictví. Spolupracují s držiteli práv, včetně toho, že umožňují poskytování informací pro účely analýzy rizik.

ČLÁNEK 12.60

Zvláštní spolupráce v oblasti opatření na hranici

1. Aniž je dotčen čl. 4.2 (Celní spolupráce a vzájemná správní pomoc) odst. 2 písm. a), podporují strany v případě potřeby spolupráci a výměnu informací a osvědčených postupů mezi svými celními orgány, aby umožnily účinné kontroly na hranicích pro účely prosazování práv duševního vlastnictví, zejména s cílem zajistit účinné provádění článku 69 Dohody TRIPS.

2. Celní orgány stran si při prosazování práv duševního vlastnictví celními orgány poskytují vzájemnou správní pomoc v souladu s protokolem 2 (Vzájemná správní pomoc v celních záležitostech).

3. Aniž je dotčen článek 17.1 (Výbor pro obchod), je Výbor pro celní záležitosti uvedený v článku 17.2 (Specializované výbory) odpovědný za zajištění řádného fungování a provádění tohoto článku. Výbor pro celní záležitosti určí priority a stanoví vhodné postupy pro spolupráci příslušných orgánů.

PODODDÍL 5

DALŠÍ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROSAZOVÁNÍ

ČLÁNEK 12.61

Kodexy chování

Strany podpoří:

a) vypracování kodexů chování obchodními nebo profesními sdruženími nebo organizacemi s cílem přispět k prosazování práv duševního vlastnictví a

b) předání návrhů kodexů chování příslušným orgánům stran a posouzení jejich použití.

ODDÍL D

SPOLUPRÁCE A INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 12.62

Spolupráce

1. Strany spolupracují, aby podpořily provádění této kapitoly.

2. S výhradou kapitoly 16 (Spolupráce a budování kapacit) mezi oblasti spolupráce mimo jiné patří tyto činnosti:

a) výměna informací o právním rámci týkajícím se práv duševního vlastnictví a příslušných pravidlech pro ochranu a prosazování, jakož i výměna zkušeností mezi Unií a Vietnamem o legislativním pokroku;

b) výměna zkušeností a informací mezi Unií a Vietnamem týkajících se prosazování práv duševního vlastnictví;

c) výměna zkušeností mezi Unií a Vietnamem, jakož i s jinými zeměmi, týkajících se prosazování práv na ústřední a nižší úrovni ze strany celních, policejních, správních a soudních orgánů a koordinace jejich činností s cílem zabránit vývozu padělaného zboží;

d) budování kapacit a výměna a odborná příprava personálu;

e) podpora a šíření informací o právech duševního vlastnictví mimo jiné v podnikatelských kruzích, socioprofesních a společenských organizacích a zvyšování povědomí spotřebitelů a držitelů práv;

f) posilování mezivládní spolupráce, mimo jiné mezi úřady pro duševní vlastnictví, a

g) aktivní osvěta a informování veřejnosti o politikách týkajících se práv duševního vlastnictví prostřednictvím formulace účinných strategií, jejichž cílem je určit hlavní adresáty, a tvorby komunikačních programů, které zvýší povědomí spotřebitelů a médií o dopadu porušování práv duševního vlastnictví, včetně nebezpečí pro zdraví a bezpečnost a ve spojitosti s organizovaným zločinem.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, dohodly se strany, že v případě potřeby budou otázky týkající se ochrany a prosazování práv duševního vlastnictví spadajících do působnosti této kapitoly, jakož i jakékoli jiné relevantní záležitosti řešit v rámci pracovní skupiny pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení, zřízené podle článku 17.3 (Pracovní skupiny).

ČLÁNEK 12.63

Pracovní skupina pro práva duševního vlastnictví,
včetně zeměpisných označení

1. Pracovní skupina pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení, zřízená podle článku 17.3 (Pracovní skupiny), je složena ze zástupců stran a jejím účelem je sledovat provádění této kapitoly, zintenzivnit jejich spolupráci a vést dialog o právech duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení.

2. Pracovní skupina pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení, se může zabývat jakoukoli záležitostí související s prováděním a fungováním této kapitoly. Jejím úkolem je zejména:

a) příprava doporučení vyzývajícího strany ke změně přílohy 12-A (Seznam zeměpisných označení), pokud jde o zeměpisná označení, v souladu s článkem 12.26 (Změna seznamu zeměpisných označení);

b) výměna informací o vývoji právních předpisů a politik týkajících se zeměpisných označení a jiných záležitostí společného zájmu v oblasti zeměpisných označení a

c) výměna informací o zeměpisných označeních pro účely zvážení jejich ochrany v souladu s oddílem B (Normy týkající se práv duševního vlastnictví) pododdílem 3 (Zeměpisná označení).

KAPITOLA 13

OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ

ČLÁNEK 13.1

Cíle

1. Cílem této kapitoly je podporovat udržitelný rozvoj, zejména přínos obchodních a investičních aspektů práce a životního prostředí.

2. Strany se odvolávají na *Agendu 21 o životním prostředí a rozvoji* z roku 1992, *Johannesburský plán prováděný přijatý na Světovém summitu o udržitelném rozvoji* v roce 2002, *ministerské prohlášení Hospodářské a sociální rady Organizace spojených národů o plné zaměstnanosti a důstojné práci* z roku 2006, *agendu důstojné práce Mezinárodní organizace práce* (dále jen „MOP"), *závěrečný dokument konference OSN o udržitelném rozvoji* z roku 2012 nazvaný „*Budoucnost, jakou chceme*" a *závěrečný dokument konference OSN o udržitelném rozvoji* z roku 2015 nazvaný „*Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030*". Strany potvrzují svůj závazek podporovat rozvoj mezinárodního obchodu tak, aby přispíval k cíli udržitelného rozvoje pro blaho současných a budoucích pokolení. Udržitelný rozvoj musí být cílem jejich vzájemných obchodních vztahů.

3. Strany potvrzují svůj závazek dosáhnout udržitelného rozvoje, jehož tři pilíře – hospodářský rozvoj, sociální rozvoj a ochrana životního prostředí – spolu vzájemně souvisí a vzájemně se posilují.

4. Strany zdůrazňují prospěch, který přináší spolupráce v otázkách práce a životního prostředí, které souvisejí s obchodem[1], v rámci globálního přístupu k obchodu a udržitelnému rozvoji.

5. Tato kapitola zastává přístup založený na spolupráci, jenž se opírá o společné hodnoty a zájmy, přičemž jsou zohledněny rozdíly v úrovni rozvoje jednotlivých stran.

ČLÁNEK 13.2

Právo regulace a úrovně ochrany

1. Strany vzájemně uznávají svá práva:

a) určit si v oblasti udržitelného rozvoje své cíle, strategie, politiky a priority;

b) stanovit si v oblasti životního prostředí a v sociální oblasti své vlastní vnitrostátní úrovně ochrany, které považují za vhodné, a

[1] Pro účely této kapitoly se „otázkami v oblasti práce“ rozumí otázky podle agendy důstojné práce vymezené v *Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci*, kterou dne 10. června 2008 na svém 97. zasedání v Ženevě přijala Mezinárodní konference práce.

c) přijímat či odpovídajícím způsobem měnit své právní předpisy a politiky způsobem, který je v souladu s mezinárodně uznávanými normami, a dohody, kterými je strana vázána a na něž odkazují články 13.4 (Vícestranné pracovní normy a dohody) a 13.5 (Vícestranné dohody v oblasti životního prostředí).

2. Každá strana se snaží zajistit, aby její domácí právo a politiky v oblasti životního prostředí a v sociální oblasti poskytovaly a podporovaly vysokou úroveň ochrany a usilují o průběžné zdokonalování tohoto práva a politik.

ČLÁNEK 13.3

Zachování úrovně ochrany

1. Strany zdůrazňují, že cílům této kapitoly nesvědčí oslabování úrovně ochrany v oblasti životního prostředí nebo v sociální oblasti a že je nevhodné podporovat obchod a investice oslabením úrovně ochrany, kterou poskytuje jejich domácí právo v oblasti životního prostředí a práce.

2. Žádná strana neupustí ani se neodchýlí od svého práva v oblasti životního prostředí nebo práce způsobem, který by ovlivnil obchod a investice mezi stranami, ani takové upuštění nebo odchýlení nenabídne.

3. Žádná strana nebude pobízet obchod a investice svou setrvalou nebo opakující se činností či nečinností na úkor účinného prosazování svého práva v oblasti životního prostředí a práce.

4. Žádná strana neuplatňuje právo v oblasti životního prostředí a práce způsobem, který by sloužil jako prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi stranami nebo zastřeného omezování obchodu.

ČLÁNEK 13.4

Vícestranné pracovní normy a dohody

1. Strany uznávají význam plné a produktivní zaměstnanosti a důstojné práce pro všechny, zejména v reakci na globalizaci. Strany znovu potvrzují svůj závazek podporovat rozvoj svých vzájemných obchodních vztahů způsobem, který vede k plné a produktivní zaměstnanosti a důstojné práci pro všechny, včetně žen a mladých lidí. V této souvislosti si strany v případě potřeby poskytují konzultace a spolupracují v otázkách v oblasti práce, které souvisejí s obchodem a jsou předmětem zájmu obou stran.

2. Každá strana v souladu se svými povinnostmi v rámci MOP a v rámci *Deklarace MOP o základních principech a právech v práci a jejího následného dokumentu* přijaté Mezinárodní konferencí práce na jejím 86. zasedání v roce 1998 potvrzuje, že se zavazuje respektovat, podporovat a účinně uplatňovat zásady týkající se základních práv v práci, zejména:

a) svobodu sdružování a faktické uznávání práva na kolektivní vyjednávání;

b) odstranění všech forem nucené nebo povinné práce;

c) faktické zrušení dětské práce a

d) odstranění diskriminace v zaměstnání a povolání.

3. Každá strana:

a) vynaloží trvalé a udržitelné úsilí k ratifikaci základních úmluv MOP, pokud tak dosud neučinila;

b) zváží ratifikaci dalších úmluv, které MOP považuje za aktuální, s přihlédnutím k vnitrostátním okolnostem a

c) vyměňuje si s druhou stranou informace ohledně ratifikací uvedených v písmenech a) a b).

4. Každá strana znovu potvrzuje svůj závazek účinně provádět ve svých domácích právních předpisech a postupech úmluvy MOP, které Vietnam a členské státy Evropské unie ratifikovaly.

5. Strany uznávají, že na porušování základních zásad a práv v práci se nelze odvolávat či jinak je využívat coby legitimní komparativní výhodu a že pracovní normy by se neměly využívat k protekcionistickým účelům v oblasti obchodu.

ČLÁNEK 13.5

Vícestranné dohody v oblasti životního prostředí

1. Strany uznávají hodnotu vícestranné správy a dohod v oblasti životního prostředí v reakci mezinárodního společenství na problémy životního prostředí a zdůrazňují potřebu dále posilovat vzájemnou podporu mezi obchodem a životním prostředím. Strany si v případě potřeby poskytují konzultace a spolupracují v otázkách v oblasti životního prostředí, které souvisejí s obchodem a jsou předmětem zájmu obou stran.

2. Každá strana znovu potvrzuje, že je ve svém domácím právu a postupech odhodlána účinně provádět vícestranné dohody v oblasti životního prostředí, jichž je stranou.

3. Strany si vzájemně ve Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj a případně při jiných příležitostech vyměňují informace a zkušenosti o své situaci a pokroku, pokud jde o ratifikaci vícestranných dohod v oblasti životního prostředí nebo jejich změn.

4. Žádné ustanovení této dohody nebrání straně, aby přijala či zachovala opatření k provádění vícestranných dohod v oblasti životního prostředí, jichž je stranou, pokud se taková opatření neuplatňují způsobem, který by sloužil jako prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi stranami nebo zastřeného omezování obchodu.

ČLÁNEK 13.6

Změna klimatu

1. Strany ve snaze reagovat na naléhavou hrozbu změny klimatu znovu potvrzují svůj závazek dosáhnout konečného cíle *Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu* z roku 1992 (dále jen „UNFCCC“) a účinně provádět UNFCCC, *Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu*, naposledy pozměněný dne 8. prosince 2012 (dále jen „Kjótský protokol“), a *Pařížskou dohodu*, přijatou dne 12. prosince 2015 v jejím rámci. Strany spolupracují na provádění UNFCCC, Kjótského protokolu a *Pařížské dohody*. Strany podle potřeby spolupracují a podporují pozitivní přispění této kapitoly k posílení kapacity stran při přechodu k nízkým emisím skleníkových plynů a k ekonomice odolné vůči změně klimatu v souladu s Pařížskou dohodou.

2. V rámci UNFCCC strany uznávají úlohu domácích politik při řešení otázek změny klimaty. Strany si proto poskytují konzultace a sdílejí informace a zkušenosti prioritního nebo společného zájmu, mezi něž patří:

a) osvědčené postupy a získané poznatky týkající se navrhování, uplatňování a fungování mechanismů stanovení ceny uhlíku;

b) podpora domácích a mezinárodních trhů s uhlíkem, včetně mechanismů, jako jsou systém obchodování s emisemi a snižování emisí z odlesňování a znehodnocování lesů a

c) podpora energetické účinnosti, nízkoemisních technologií a obnovitelné energie.

ČLÁNEK 13.7

Biologická rozmanitost

1. Strany uznávají význam zajišťování zachování a udržitelného využívání biologické diverzity v souladu s *Úmluvou o biologické rozmanitosti* z roku 1992 a *Strategickým plánem pro biologickou rozmanitost na období 2011–2020 a aičijskými cíli v oblasti biologické rozmanitosti*, přijatým na 10. zasedání konference smluvních stran v Nagoji ve dnech 18. až 29. října 2010, *Úmluvou o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin*, naposledy pozměněnou v Gaborone v roce 1983 (dále jen „CITES“), a dalšími příslušnými mezinárodními nástroji, jichž jsou stranami, jakož i s rozhodnutími přijatými na jejich základě.

2. Strany v souladu s článkem 15 Úmluvy o biologické rozmanitosti uznávají, že státy mají svrchované právo na své přírodní zdroje a že pravomoc určit přístup k jejich genetickým zdrojům přísluší jejich vládám a podléhá jejich domácímu právu. Strany usilují o vytvoření podmínek, které usnadní přístup ke genetickým zdrojům k využití způsobem šetrným pro životní prostředí a neukládají omezení v rozporu s cíli Úmluvy o biologické rozmanitosti. Strany uznávají, že přístup ke genetickým zdrojům podléhá předchozímu informovanému souhlasu strany poskytující genetické zdroje, nestanoví-li daná strana jinak.

3. Za tímto účelem každá strana:

a) podporuje obchod s produkty, které přispívají k udržitelnému využívání a zachování biologické rozmanitosti v souladu s domácími právními předpisy;

b) podporuje a prosazuje zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti, včetně přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivého a rovného rozdělení přínosů plynoucích z jejich využívání;

c) vyměňuje si s druhou stranou informace o opatřeních, jako jsou strategie, politické iniciativy, programy, akční plány, kampaně za zvyšování informovanosti spotřebitelů, které jsou relevantní pro obchod a jejichž cílem je zastavit ztrátu biologické rozmanitosti a oslabit tlaky na biologickou rozmanitost, a případně spolupracuje na maximalizaci dopadu svých příslušných politik a zajištění jejich vzájemné podpory;

d) přijímá a provádí účinná opatření, která jsou slučitelná s jejími závazky podle mezinárodních smluv, jichž je stranou, na snížení nelegálního obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy, jako jsou osvětové kampaně, opatření v oblasti sledování a prosazování;

e) případně posiluje spolupráci s druhou stranou s cílem navrhnout, aby byly nové druhy živočichů a rostlin zahrnuty do dodatků I a II CITES, a

f) spolupracuje s druhou stranou na regionální a případně na celosvětové úrovni s cílem podpořit zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti přírodních nebo zemědělských ekosystémů, včetně ohrožených druhů, jejich přírodních stanovišť, zvláště chráněných přírodních území a genetické rozmanitosti, obnovu ekosystémů, odstranění nebo snížení negativních dopadů na životní prostředí v důsledku využívání živých i neživých přírodních zdrojů včetně ekosystémů, přístup ke genetickým zdrojům a spravedlivé a vyvážené sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání.

ČLÁNEK 13.8

Udržitelné obhospodařování lesů a obchod s lesními produkty

1. Strany uznávají význam zachování lesů a udržitelného obhospodařování lesních zdrojů a jejich přínos pro své hospodářské, environmentální a sociální cíle.

2. Za tímto účelem každá strana:

a) vybízí k podporování obchodu s lesními produkty získanými z udržitelně obhospodařovaných lesů, vytěženými v souladu s domácími právními předpisy země, kde probíhá těžba; mezi taková opatření může patřit uzavření *dobrovolné dohody o partnerství při prosazování práva, správě a obchodu v oblasti lesnictví (FLEGT)*;

b) vyměňuje si s druhou stranou informace o opatřeních na podporu spotřeby dřeva a dřevařských výrobků z udržitelně obhospodařovaných lesů a případně spolupracuje při vypracovávání takových opatření;

c) přijímá opatření, která jsou slučitelná s domácím právem a mezinárodními smlouvami, jichž je stranou, s cílem podporovat zachování lesních zdrojů a bojovat proti nezákonné těžbě dřeva a s ní souvisejícím obchodem;

d) vyměňuje si s druhou stranou v případě potřeby informace o opatřeních na zlepšení prosazování práva v oblasti lesnictví, případně spolupracuje při maximalizaci dopadu a zajišťování vzájemné podpory svých politik zaměřených na vyloučení nezákonně vytěženého dřeva a dřevařských výrobků z obchodních toků a

e) spolupracuje v případě potřeby s druhou stranou na regionální a globální úrovni s cílem podporovat zachování a udržitelné obhospodařování všech druhů lesů.

ČLÁNEK 13.9

Obchod s živými mořskými zdroji a produkty akvakultury
a udržitelné řízení těchto zdrojů a produktů

1. Strany uznávají význam zachování živých mořských zdrojů a mořských ekosystémů a jejich udržitelného řízení a podpory odpovědné a udržitelné akvakultury.

2. Za tímto účelem každá strana:

a) dodržuje dlouhodobá opatření pro zachování a udržitelné využívání živých mořských zdrojů v souladu s definicí v *Úmluvě Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982*, podporuje dodržování *Dohody o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací*, uzavřené v New Yorku ve dnech 24. července až 4. srpna 1995, *Dohody k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři*, schválené v listopadu 1993 na 27. zasedání konference Organizace pro výživu a zemědělství a *Dohody o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu*, schválené konferencí Organizace pro výživu a zemědělství dne 22. listopadu 2009, a zásad *Kodexu chování pro zodpovědný rybolov*, přijatého konferencí Organizace pro výživu a zemědělství v Cancúnu dne 31. října 1995;

b) spolupracuje s druhou stranou, případně s regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, jichž je členem, pozorovatelem nebo spolupracující nesmluvní stranou, a v rámci těchto organizací, včetně prostřednictvím účinného používání jejich opatření pro sledování, kontrolu a dohled a prosazování a případně zavedením jejich systému dokumentace úlovků nebo certifikace;

c) spolupracuje s druhou stranou a aktivně se zapojuje do boje proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu (dále jen „rybolov NNN“) a s ním spojeným aktivitám pomocí komplexních, účinných a transparentních opatření pro boj proti rybolovu NNN. Každá strana rovněž usnadní výměnu informací o aktivitách souvisejících s rybolovem NNN a vyměňuje si informace o aktivitách týkajících se rybolovu NNN a uplatňuje politiky a opatření, jejichž cílem je zamezit pohybu výrobků z rybolovu NNN v obchodním toku;

d) podporuje rozvoj udržitelné akvakultury s přihlédnutím k jejím hospodářským, sociálním a environmentálním aspektům a

e) vyměňuje si informace o všech nových opatřeních týkajících se řízení živých mořských zdrojů a produktů rybolovu, která mohou mít dopad na obchod mezi stranami, ve Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj a případně při jiných příležitostech.

ČLÁNEK 13.10

Obchod a investice podporující udržitelný rozvoj

1. Každá strana potvrzuje svůj závazek zvyšovat příspěvek obchodu a investic k plnění cíle udržitelného rozvoje v jeho hospodářském, sociálním a environmentálním rozměru.

2. Za tímto účelem strany:

a) uznávají příznivý vliv, který může mít důstojná práce na hospodářskou efektivitu, inovace a produktivitu, a usilují o větší soudržnost obchodních politik na jedné straně a politiky práce na straně druhé;

b) usilují způsobem, který je v souladu s touto dohodou, o usnadnění a podporu obchodu s ekologickým zbožím a službami a investic do ekologického zboží a služeb;

c) usilují o usnadnění obchodu a investic v souvislosti se zbožím a službami, jež mají zvláštní význam pro zmírňování změny klimatu, jako jsou udržitelné obnovitelné energie a energeticky účinné zboží a služby, mimo jiné vypracováním politických rámců, jež povedou k využívání nejlepších dostupných technologií;

d) uznávají, že dobrovolné iniciativy mohou přispět k dosažení a zachování vysoké úrovně ochrany životního prostředí a práce a doplnit domácí regulační opatření; každá strana proto v souladu se svým domácím právem nebo politikami podpoří rozvoj těchto iniciativ a účast na nich, včetně dobrovolných systémů zajišťujících udržitelný rozvoj, jako je spravedlivý a etický obchod a ekoznačky, a

e) souhlasí, že budou v souladu se svým domácím právem nebo politikami podporovat sociální odpovědnost podniků za předpokladu, že uvedená opatření nejsou uplatňována způsobem, který by sloužil jako prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi stranami nebo zastřeného omezování obchodu. Opatření na podporu sociální odpovědnosti podniků zahrnují mimo jiné výměnu informací a osvědčených postupů, vzdělávání, odborné přípravy a technické poradenství. V tomto ohledu se každá strana drží příslušných mezinárodně dohodnutých nástrojů, jež schválila nebo podporuje, jako jsou *Pokyny pro nadnárodní podniky Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj*, *Global Compact OSN* a *Tripartitní deklarace o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku MOP*.

ČLÁNEK 13.11

Vědecké informace

Při přípravě a provádění opatření zaměřených na ochranu životního prostředí nebo pracovních podmínek, jež mohou mít vliv na obchod a investice, zohlední každá strana příslušné dostupné vědecké a technické informace, informace týkající se inovací a příslušné mezinárodní normy, pokyny či doporučení, včetně zásady předběžné opatrnosti.

ČLÁNEK 13.12

Transparentnost

Každá strana v souladu se svým domácím právem a kapitolou 14 (Transparentnost) zajistí, aby byla veškerá opatření, jejichž cílem je ochrana životního prostředí a pracovních podmínek, jež mohou mít vliv na obchod a investice, připravována, zaváděna a uplatňována transparentně, aby byla včas oznámena zainteresovaným osobám a aby tyto osoby měly příležitosti se k nim vyjádřit.

ČLÁNEK 13.13

Přezkum dopadů na udržitelnost

Strany společně či jednotlivě přezkoumávají, sledují a posuzují dopad provádění této dohody na udržitelný rozvoj prostřednictvím svých politik, postupů, participačních procesů a institucí.

ČLÁNEK 13.14

Spolupráce v oblasti obchodu a udržitelného rozvoje

1. Strany uznávají důležitost spolupráce v obchodních aspektech udržitelného rozvoje za účelem dosažení cílů této kapitoly, a mohou proto spolupracovat mimo jiné v těchto oblastech:

a) obchod a udržitelný rozvoj v rámci mezinárodních fór, včetně MOP, ASEM, programu OSN pro životní prostředí a podle vícestranných dohod o životním prostředí;

b) výměna informací a zkušeností ohledně metodik a ukazatelů k posouzení dopadu na udržitelnost obchodu;

c) dopad práva, právních předpisů, norem a standardů v oblasti práce a životního prostředí na obchod a investice, jakož i dopad obchodních nebo investičních pravidel na práci a životní prostředí, včetně vypracování strategií a politik udržitelného rozvoje;

d) sdílení zkušeností s podporou ratifikace a prováděním základních, prioritních a jiných aktuálních úmluv MOP a vícestranných dohod o životním prostředí s významem pro obchod;

e) obchodní aspekty *agendy důstojné práce MOP*, zejména vzájemné souvislosti mezi obchodem a plnou a produktivní zaměstnaností pro všechny, včetně mladých, žen a osob se zdravotním postižením, přizpůsobení trhu práce, základní a jiné pracovní normy, statistiky práce, rozvoj lidských zdrojů a celoživotní učení, sociální ochrana pro všechny, včetně zranitelných a znevýhodněných skupin, jako jsou migrující pracovníci, ženy, mladí a lidé se zdravotním postižením, a sociální začleňování, sociální dialog a rovnost žen a mužů;

f) obchodní aspekty vícestranných dohod o životním prostředí, včetně celní spolupráce;

g) obchodní aspekty současného a budoucího mezinárodního režimu v oblasti změny klimatu, včetně prostředků na podporu nízkouhlíkových technologií a energetické účinnosti;

h) sdílení informací a zkušeností týkajících se systémů osvědčování a označování, včetně ekoznaček;

i) podpora sociální odpovědnosti podniků, a to i pokud jde o mezinárodně dohodnuté nástroje, které každá strana schválila nebo podporuje;

j) s obchodem související opatření na podporu zachování a udržitelného využívání biologické rozmanitosti, včetně mapování, posuzování a hodnocení ekosystémů a jejich služeb, a boj proti nezákonnému mezinárodnímu obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy;

k) s obchodem související opatření na podporu zachování a udržitelného obhospodařování lesů s cílem omezit odlesňování a nezákonnou těžbu dřeva;

l) s obchodem související opatření na podporu udržitelných rybolovných postupů a obchodu s udržitelně řízenými produkty rybolovu a

m) sdílení informací a zkušeností o obchodních aspektech týkajících se definice a provádění strategií a politik růstu udržitelného z hlediska životního prostředí, k nimž se mimo jiné řadí udržitelná výroba a spotřeba, zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se na ni a technologie šetrná k životnímu prostředí.

2. Strany sdílejí informace a zkušenosti za účelem přípravy a uskutečňování činností spolupráce a budování kapacit v oblasti obchodu a udržitelného rozvoje.

3. Strany mohou v souladu s kapitolou 16 (Spolupráce a budování kapacit) spolupracovat v oblastech uvedených v odstavci 1, mimo jiné prostřednictvím:

a) workshopů, seminářů, školení, dialogů umožňujících sdílet znalosti, zkušenosti a osvědčené postupy;

b) studií a

c) technické pomoci a případně budování kapacit.

Strany se mohou dohodnout na jiných formách spolupráce.

ČLÁNEK 13.15

Institucionální ustanovení

1. Každá strana určí v rámci svých správních orgánů kontaktní místo pro účely provádění této kapitoly.

2. Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj zřízený podle článku 17.2 (Specializované výbory) se skládá z vyšších úředníků státní správy každé strany nebo z úředníků, které určí.

3. Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj se sejde do jednoho roku po datu vstupu této dohody v platnost a poté podle potřeby, aby přezkoumal provádění této kapitoly, včetně spolupráce podle článku 13.14 (Spolupráce v oblasti obchodu a udržitelného rozvoje). Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj přijme svůj jednací řád a formuluje své závěry na základě vzájemné dohody.

4. Každá strana svolá novou nebo již stávající domácí poradní skupinu nebo skupiny pro udržitelný rozvoj s úkolem poskytovat poradenství ohledně provádění této kapitoly. Každá strana si zvolí své vnitřní postupy pro zřízení domácí poradní skupiny či skupin a pro jmenování členů takové skupiny či skupin. Skupina či skupiny jsou složeny z nezávislých zastupujících organizací, zajišťujících vyvážené zastoupení nezávislých zúčastněných stran z hospodářské, sociální a environmentální oblasti, mimo jiné včetně organizací zastupujících zaměstnavatele a pracovníky, podnikatelských skupin a organizací na ochranu životního prostředí. Každá domácí poradní skupina může z vlastní iniciativy své straně předkládat stanoviska či doporučení ohledně provádění této kapitoly.

5. Členové domácí poradní skupiny či skupin každé strany se scházejí na společném fóru, aby vedli dialog o aspektech obchodu mezi stranami souvisejících s udržitelným rozvojem. Na základě společné dohody mohou domácí poradní skupiny obou stran na schůze společného fóra přizvat další zainteresované strany. Základem fóra je vyvážené zastoupení zúčastněných stran z hospodářské, sociální a environmentální oblasti. Zápis z každé schůze společného fóra se předloží Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj a následně se zveřejní.

6. Pokud se strany nedohodnou jinak, schází se společné fórum jednou ročně společně se zasedáními Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj. Při té příležitosti předloží strany společnému fóru aktuální informace o provádění této kapitoly. Strany se na činnosti společného fóra dohodnou nejpozději do jednoho roku po datu vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 13.16

Vládní konzultace

1. Dojde-li k rozporu ohledně jakékoli záležitosti spadající do působnosti této kapitoly, mohou strany využít pouze postupy stanovené v tomto článku a v článku 13.17 (Panel odborníků). Nestanoví-li se v této kapitole jinak, ustanovení kapitoly 15 (Řešení sporů) a její přílohy 15-C (Mechanismus mediace) se na tuto kapitolu nevztahují. Příloha 15-A (Jednací řád) se použije obdobně v souladu s čl. 13.17 (Panel odborníků) odst. 2.

2. Strana může požádat druhou stranu o konzultace ohledně jakékoli záležitosti spadající do působnosti této kapitoly doručením písemné žádosti kontaktnímu místu druhé strany. Strana ve své žádosti záležitost jasně popíše, zformuluje problém a poskytne stručný přehled požadavků podle této kapitoly, přičemž uvede příslušná ustanovení a vysvětlí, jak se problém dotýká cílů této kapitoly, a uvede jakékoli jiné informace, které považuje za důležité. Konzultace začnou okamžitě poté, co o ně strana požádá.

3. Strany vynaloží veškeré úsilí, aby záležitost vyřešily k vzájemné spokojenosti. Během konzultací je zvláštní pozornost věnována konkrétním problémům a zájmům strany, která je rozvojovou zemí. Strany případně náležitě vezmou v úvahu činnosti MOP nebo příslušných vícestranných environmentálních organizací nebo subjektů a na základě společné dohody mohou tyto organizace nebo subjekty, nebo jakýkoli jiný subjekt nebo osobu, které považují za způsobilé, požádat o radu, aby mohly záležitost komplexně přezkoumat.

4. Pokud se některá strana domnívá, že danou záležitost je třeba dále prodiskutovat, může doručením své písemné žádosti kontaktnímu místu druhé strany požádat o svolání Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj, který danou záležitost zváží. Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj neprodleně zasedne a pokusí se danou záležitost vyřešit.

5. Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj může v případě potřeby požádat o radu domácí poradní skupinu nebo skupiny kterékoli strany nebo obou stran nebo o jinou odbornou pomoc s cílem usnadnit analýzu.

6. Nedohodnou-li se strany jinak, jsou veškerá usnesení stran v dané záležitosti zveřejněna.

ČLÁNEK 13.17

Panel odborníků

1. Pokud Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj záležitost uspokojivě nevyřeší do120 dnů od doručení žádosti o konzultace podle článku 16.4 (Vztahy k jiným kapitolám) nebo v delší lhůtě, na které se obě strany dohodly, může strana prostřednictvím písemné žádosti zaslané kontaktnímu místu druhé strany požádat, aby byl svolán panel odborníků a danou záležitost přezkoumal.

2. Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj stanoví po vstupu této dohody v platnost jednací řád panelu odborníků pro jakékoliv procedurální záležitosti, na které se nevztahuje tento článek. Pokud se Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj nedohodne jinak, použije se do doby, než bude daný jednací řád stanoven, obdobně jednací řád uvedený v příloze 15-A (Jednací řád), přičemž se zohlední povaha práce panelu odborníků.

3. Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj na svém prvním zasedání po vstupu této dohody v platnost sestaví seznam nejméně patnácti osob, které jsou ochotny a schopny účastnit se jednání panelu odborníků. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů: jeden dílčí seznam za každou stranu a jeden dílčí seznam osob, které nejsou státními příslušníky ani jedné strany a mohou zastávat funkci předsedy panelu odborníků. Každá strana navrhne pro svůj dílčí seznam nejméně pět osob, které mohou být jmenovány odborníky. Strany rovněž vyberou nejméně pět osob na dílčí seznam předsedů. Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj na svých zasedáních seznam přezkoumá a zajistí, aby na něm vždy bylo přinejmenším patnáct osob.

4. Seznam uvedený v odstavci 3 obsahuje osoby s odbornými znalostmi nebo zkušenostmi v oblasti práva v oblasti práce a životního prostředí, otázek, které upravuje tato kapitola, nebo řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních dohod. Musí být nezávislé, zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nejednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti související s předmětnou záležitostí, ani by neměli být spojeni s vládou žádné strany. Zásady stanovené v příloze 15-B (Kodex chování pro rozhodce a mediátory) se použijí na odborníky obdobně, s přihlédnutím k povaze jejich práce.

5. Panel odborníků se skládá ze tří členů, nedohodnou-li se strany jinak. Do 30 dnů od data, kdy dožádaná strana obdrží žádost o ustavení panelu odborníků, zahájí strany vzájemnou konzultaci s cílem dosáhnout dohody ohledně složení panelu. Nejsou-li strany schopny dohodnout se na složení panelu odborníků v tomto časovém rámci, vyberou předsedu vzájemnou dohodou z příslušného dílčího seznamu uvedeného v odstavci 3 nebo, nemohou-li v této věci do dalších sedmi dnů dosáhnout dohody, losem. Každá strana vybere jednoho odborníka, jenž splňuje požadavky podle odstavce 4, do čtrnácti dnů od konce třicetidenní lhůty. Strany se mohou dohodnout, že v panelu odborníků bude zasedat jakýkoli jiný odborník splňující požadavky podle odstavce 4. Nebylo-li o složení panelu odborníků rozhodnuto ve lhůtě 44 dnů od data, kdy dožádaná strana obdržela žádost o ustavení panelu odborníků, budou zbývající odborníci vybráni do sedmi dnů losem z dílčího seznamu uvedeného v odstavci 3 obsahujícího osoby navržené stranou či stranami, jež postup nedokončily. Pokud seznam uvedený v odstavci 3 nebyl dosud sestaven, vyberou se odborníci losem z řad osob, které byly formálně navrženy oběma stranami, nebo jednou stranou, pokud návrh učinila pouze jedna strana. Za den ustavení panelu odborníků se považuje den, kdy byl vybrán poslední ze tří odborníků.

6. Pokud se strany nedohodnou do sedmi dnů ode dne ustavení panelu odborníků jinak, je panel zmocněn:

„s ohledem na příslušná ustanovení kapitoly o Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj přezkoumat záležitost, která mu byla předložena v žádosti o ustavení panelu odborníků, a vydat v souladu s odstavcem 8 tohoto článku zprávy s doporučeními ohledně řešení předmětné záležitosti.“

7. V záležitostech týkajících se dodržování vícestranných dohod, jak stanoví články 13.4 (Vícestranné pracovní normy a dohody) a 13.5 (Vícestranné dohody v oblasti životního prostředí), by měl panel odborníků požádat o informace a poradenství MOP nebo subjekty příslušných vícestranných dohod v oblasti životního prostředí. Veškeré informace získané podle tohoto odstavce musí předloženy stranám k vyjádření.

8. Panel odborníků vydá stranám průběžnou a závěrečnou zprávu. Tyto zprávy musí obsahovat zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení a základní odůvodnění zjištění a doporučení. Panel odborníků vydá stranám průběžnou zprávu do 90 dnů od data svého ustavení. Kterákoli strana smí panelu odborníků předložit písemné poznámky k předběžné zprávě do 45 dnů od jejího vydání. Po zvážení těchto případných písemných poznámek může panel odborníků zprávu upravit a provést jakákoli další zjišťování, jež považuje za vhodná. Panel odborníků předloží stranám závěrečnou zprávu do 150 dnů od data svého ustavení. Pokud panel odborníků usoudí, že lhůty stanovené v tomto odstavci není možno dodržet, informuje o tom předseda panelu odborníků strany písemně a uvede důvody zpoždění a datum, k němuž panel odborníků průběžnou nebo závěrečnou zprávu hodlá vydat. Panel odborníků vydá závěrečnou zprávu do 180 dnů od data svého ustavení, nedohodnou-li se strany jinak. Závěrečná zpráva musí být zveřejněna, nerozhodnou-li se strany jinak.

9. Strany projednají vhodné akce nebo opatření, jež mají být provedeny s přihlédnutím k závěrečné zprávě panelu odborníků a doporučením v ní obsažených. Dotčená strana informuje svou domácí poradní skupinu nebo skupiny a druhou stranu o svých rozhodnutích nebo veškerých akcích či opatřeních, jež mají být provedeny, nejpozději 90 dnů poté, co byla stranám závěrečná zpráva předložena, nebo v delší lhůtě, na které se strany dohodly. Kroky navazující na provádění takových akcí či opatření monitoruje Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj. Domácí poradní skupina nebo skupiny a společné fórum mohou v tomto ohledu předkládat své připomínky Výboru pro obchod a udržitelný rozvoj.

KAPTIOLA 14

TRANSPARENTNOST

ČLÁNEK 14.1

Cíl a oblast působnosti

Strany uznávají dopad, který může mít jejich právní prostředí a postupy na obchod a investice, a vytvoří proto pro hospodářské subjekty, zejména pro malé a střední podniky, předvídatelné právní prostředí a účinné postupy.

ČLÁNEK 14.2

Definice

Pro účely této kapitoly:

a) „zainteresovanou osobou“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, jež může být dotčena obecně použitelným opatřením, a

b) „obecně použitelným opatřením“ se rozumí právo, právní předpisy, soudní rozhodnutí, postupy a obecně použitelná správní rozhodnutí, které mohou mít vliv na kteroukoli záležitost, na kterou se vztahuje tato dohoda.

ČLÁNEK 14.3

Zveřejňování

1. Každá strana zajistí, aby obecně použitelné opatření:

a) bylo včas zveřejněno prostřednictvím úředně stanoveného média, případně včetně elektronických prostředků, aby se s nimi mohly vlády a zainteresované osoby seznámit, a

b) poskytovalo dostatečnou dobu mezi svým zveřejněním a nabytím účinnosti, s výjimkou případů, kdy to není možné z důvodu naléhavosti.

2. Každá strana:

a) se pokusí zveřejnit již ve vhodné rané fázi návrh na přijetí či změnu kteréhokoli obecně použitelného opatření, na vyžádání včetně vysvětlení cíle a odůvodnění návrhu;

b) poskytne zainteresovaným osobám přiměřenou příležitost k podání připomínek k jakýmkoli návrhům na přijetí či změnu kteréhokoli obecně použitelného opatření, a zejména k této příležitosti poskytne dostatek času, s výjimkou případů, kdy to není možné z důvodu naléhavosti, a

c) se vynasnaží zohlednit připomínky zainteresovaných osob v souvislosti s jakýmkoli návrhem na přijetí či změnu kteréhokoli obecně použitelného opatření.

ČLÁNEK 14.4

Dotazy a kontaktní místa

1. Každá strana po vstupu této dohody v platnost určí kontaktní místo, aby zajistila účinné provádění této dohody a usnadnila komunikaci mezi stranami o všech záležitostech, jichž se dohoda týká.

2. Na žádost druhé strany určí kontaktní místo subjekt nebo úředníka, který je odpovědný za danou záležitost, a v případě potřeby poskytne pomoc, aby se usnadnila komunikace s žádající stranou.

3. Každá strana v rámci svých dostupných zdrojů zavede nebo zachová vhodné mechanismy, a to včetně mechanismů stanovených v jiných kapitolách této dohody, pro odpovědi na dotazy zainteresovaných osob týkající se navrhovaných nebo platných obecně použitelných opatření a stanoví, jak budou uplatňovány. Dotazy mohou být vznášeny prostřednictvím kontaktních míst určených podle odstavce 1 nebo případně prostřednictvím jakéhokoli jiného mechanismu, není-li vytvořen zvláštní mechanismus podle této dohody.

4. Každá strana stanoví mechanismy, které budou k dispozici zainteresovaným osobám, jež se snaží řešit problémy vyplývající z uplatňování obecně použitelného opatření podle této dohody.

5. Strany uznávají, že odpovědi poskytnuté podle tohoto článku nemusí být definitivní ani právně závazné, nýbrž pouze informativní.

6. Každá strana na žádost vysvětlí cíl obecně použitelného opatření a důvody daného opatření.

7. Na žádost strany poskytne druhá strana okamžitě informace a odpoví na otázky, jež vyvstanou ohledně jakéhokoli konkrétního nebo navrženého obecně použitelného opatření, o němž se žádající strana domnívá, že by mohlo podstatně ovlivnit fungování této dohody bez ohledu na to, zda byla žádající strana o dotčeném opatření předem uvědomena.

ČLÁNEK 14.5

Správa obecně použitelných opatření

Každá strana spravuje veškerá obecně použitelná opatření jednotným, objektivním, nestranným a přiměřeným způsobem. Při uplatňování těchto opatření vůči konkrétním osobám, zboží nebo službám druhé strany každá strana

a) se pokusí zainteresované osoby, jichž se řízení přímo týká, v souladu se svými vnitřními postupy vhodným způsobem informovat, když je řízení zahájeno, přičemž uvede povahu řízení, právní základ pro zahájení řízení a obecný popis veškerých sporných otázek;

b) poskytne těmto zainteresovaným osobám přiměřenou příležitost k předložení skutečností a argumentace na podporu jejich stanovisek dříve, než se přistoupí ke konečnému správnímu kroku, umožní-li to čas, povaha řízení a veřejný zájem, a

c) zajistí, aby se její řízení zakládala na jejím domácím právu a byla s ním v souladu.

ČLÁNEK 14.6

Přezkum a odvolání

1. Každá strana v souladu se svým domácím právem zřídí nebo zachová soudní, rozhodčí nebo správní instance nebo řízení pro účely rychlého přezkumu a v odůvodněných případech nápravy správního aktu týkajícího se záležitostí, na které se vztahuje tato dohoda. Tyto instance nebo řízení musí být nestranné a nezávislé na úřadu nebo orgánu pověřeném zajišťováním dodržování správních předpisů a nesmějí mít žádný podstatný zájem na výsledku řízení.

2. Každá strana zajistí, aby strany řízení měly před takovými instancemi nebo v takových řízeních právo:

a) na přiměřenou příležitost k podpoře nebo obhajobě svých stanovisek a

b) na rozhodnutí založené na důkazech a předaných záznamech nebo, vyžaduje-li to její domácí právo, záznamech sestavených správním orgánem.

3. Každá strana zajistí, s výhradou odvolání nebo dalšího přezkumu podle svého domácího práva, aby toto rozhodnutí vykonal úřad nebo orgán, o jehož správní akt se jednalo, a aby se jím v dané správní věci řídil.

ČLÁNEK 14.7

Správné regulační postupy a řádná správní praxe

1. Strany se dohodly, že budou spolupracovat při podpoře regulační kvality a výkonnosti, a to rovněž prostřednictvím výměny informací a osvědčených postupů týkajících se jejich reforem právních předpisů a hodnocení jejich dopadu.

2. Strany podporují zásady řádné správní praxe a dohodly se, že budou spolupracovat při prosazování těchto zásad, a to i prostřednictvím výměny informací a osvědčených postupů.

ČLÁNEK 14.8

Zvláštní pravidla

Tato kapitola se použije, aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v jiných kapitolách této dohody.

KAPITOLA 15

ŘEŠENÍ SPORŮ

ODDÍL A

CÍL A OBLAST PŮSOBNOSTI

ČLÁNEK 15.1

Cíl

Cílem této kapitoly je zavést účinný a účelný mechanismus pro předcházení a řešení sporů mezi stranami o výklad a použití této dohody s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 15.2

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije při přecházení a řešení jakýkoli sporů mezi stranami ohledně výkladu nebo uplatňování ustanovení této dohody, není-li v této dohodě stanoveno jinak.

ODDÍL B

KONZULTACE A MEDIACE

ČLÁNEK 15.3

Konzultace

1. Strany usilují o vyřešení jakýchkoli sporů uvedených v článku 15.2 (Oblast působnosti) prostřednictvím konzultací vedených v dobré víře s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

2. Strana, jež si přeje zahájit konzultace, podá druhé straně a v kopii Výboru pro obchod písemnou žádost, ve které uvede sporné opatření a příslušná ustanovení této dohody.

3. Konzultace se uskuteční do 30 dnů ode data obdržení žádosti uvedené v odstavci 2 a probíhají na území dožádané strany, pokud se strany nedohodnou jinak. Konzultace se považují za ukončené do 45 dnů ode dne obdržení žádosti, pokud se obě strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat. Konzultace, zejména veškeré informace zveřejněné a stanoviska přijatá stranami, jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádné ze stran v jakémkoli dalším řízení.

4. V naléhavých situacích, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze, sezónního zboží či sezónních služeb, se konzultace zahájí do patnácti dnů od data obdržení žádosti uvedené v odstavci 2. Konzultace se považují za ukončené do dvaceti dnů, pokud se obě strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat.

5. Strana, která žádala o konzultace, může použít článek 15.5 (Zahájení rozhodčího řízení), pokud:

a) druhá strana neodpoví na žádost o konzultace do patnácti dnů od data přijetí žádosti;

b) se konzultace neuskuteční ve lhůtách stanových v odstavcích 3 nebo 4;

c) se strany na konzultacích nedohodnou nebo

d) konzultace byly uzavřeny, aniž by se dosáhlo oboustranně přijatelného řešení.

6. V průběhu konzultací poskytne každá strana dostatek věcných informací, jež umožní posoudit, jak by sporné opatření mohlo ovlivnit fungování a uplatňování této dohody.

ČLÁNEK 15.4

Mechanismus mediace

Strany se mohou kdykoli dohodnout, že se zúčastní mediačního řízení podle přílohy 15-C (Mechanismus mediace) ohledně jakéhokoli opatření, jež má nepříznivý vliv na obchod nebo investice mezi stranami.

ODDÍL C

ŘÍZENÍ O ŘEŠENÍ SPORU

PODODDÍL 1

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK 15.5

Zahájení rozhodčího řízení

1. Pokud se stranám nepodaří vyřešit spor na základě konzultací podle článku 15.3 (Konzultace), může strana, která žádala o konzultace, požádat o ustavení rozhodčího tribunálu.

2. Písemná žádost o ustavení rozhodčího tribunálu se zašle druhé straně a v kopii Výboru pro obchod. Žalující strana ve své žádosti uvede sporné opatření a vysvětlí, jak toto opatření porušuje ustanovení této dohody, aby byl zřejmý právní základ stížnosti.

ČLÁNEK 15.6

Mandát rozhodčího tribunálu

Nedohodnou-li se strany do deseti dnů ode dne výběru rozhodců jinak, je mandátem rozhodčího tribunálu:

„s ohledem na příslušná ustanovení této dohody citovaná stranami přezkoumat záležitost, která mu byla předložena v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 15.5 (Zahájení rozhodčího řízení), rozhodnout o souladu zkoumaného opatření s ustanoveními uvedenými v článku 15.2 (Oblast působnosti) a zjistit skutkový stav, použitelnost příslušných ustanovení a základní odůvodnění všech zjištění a doporučení v souladu s články 15.10 (Průběžná zpráva) a 15.11 (Závěrečná zpráva).“.

ČLÁNEK 15.7

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.

2. Do deseti dnů ode dne, kdy žalovaná strana obdrží žádost o ustavení rozhodčího tribunálu, zahájí strany konzultace s cílem dohodnout se na složení rozhodčího tribunálu.

3. Nedohodnou-li se strany na složení rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, může každá strana do deseti dnů od uplynutí této lhůty jmenovat rozhodce ze svého dílčího seznamu sestaveného podle článku 15.23 (Seznam rozhodců). Pokud některá strana nejmenuje rozhodce ze svého dílčího seznamu, vybere jej na žádost druhé strany předseda Výboru pro obchod nebo jeho zástupce losem z dílčího seznamu dané strany sestaveného podle článku 15.23 (Seznam rozhodců).

4. Pokud se strany neshodnou na předsedovi rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, vybere jej předseda Výboru pro obchod nebo jeho zástupce na žádost některé ze stran losem z dílčího seznamu předsedů sestaveného podle článku 15.23 (Seznam rozhodců).

5. Předseda Výboru pro obchod nebo jeho zástupce rozhodce vyberou do pěti dnů od žádosti uvedené v odstavci 3 nebo 4.

6. Za den ustavení rozhodčího tribunálu se považuje den, kdy poslední ze tří vybraných rozhodců oznámí stranám, že přijal své jmenování v souladu s přílohou 15-A (Jednací řád).

7. Pokud v době podání žádosti podle odstavce 3 nebo 4 není některý ze seznamů uvedených v článku 15.23 (Seznam rozhodců) sestaven nebo neobsahuje-li dostatečný počet jmen, vylosují se rozhodci z řad osob, které byly formálně navrženy oběma stranami, nebo jednou stranou, pokud návrh učinila pouze jedna strana.

ČLÁNEK 15.8

Řízení o řešení sporu u rozhodčího tribunálu

1. Řízení o řešení sporu u rozhodčího tribunálu se řídí pravidly a postupy stanovenými v tomto článku a v příloze 15-A (Jednací řád) a 15-B (Kodex chování pro rozhodce a mediátory).

2. Pokud se strany nedohodnou jinak, sejdou se s rozhodčím tribunálem do deseti dnů po datu jeho ustavení, aby určily všechny záležitosti, které strany nebo rozhodčí tribunál považují na nezbytné, včetně harmonogramu řízení a odměny a nákladů rozhodců v souladu s přílohou 15-A (Jednací řád). Rozhodci a zástupci stran se tohoto jednání mohou zúčastnit prostřednictvím telefonu nebo videokonference.

3. Místo slyšení se určí na základě vzájemné dohody stran. Nedohodnou-li se strany na místě slyšení, uskuteční se v Bruselu, je-li žalující stranou Vietnam, a v Hanoji, je-li žalující stranou Unie.

4. Nestanoví-li příloha 15-A (Jednací řád) jinak, jsou slyšení přístupná veřejnosti.

5. V souladu s přílohou 15-A dostanou strany příležitost být přítomny při jakýchkoli prezentacích, vyjádřeních, argumentech nebo protiargumentech učiněných během řízení. Veškeré informace nebo písemná podání předložená stranou rozhodčímu tribunálu, včetně případných připomínek k popisné části průběžné zprávy, odpovědí na dotazy rozhodčího tribunálu a připomínek k těmto odpovědím, se poskytnou druhé straně.

6. Pokud se strany do tří dnů po datu ustavení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, může rozhodčí tribunál v souladu s přílohou 15-A (Jednací řád) přijímat nevyžádaná písemná podání (podání *amicus curiae*) od fyzických nebo právnických osob usazených na území strany.

7. V případě interních jednání jedná rozhodčí tribunál v uzavřeném zasedání, kterého se účastní pouze rozhodci. Rozhodčí tribunál může rovněž povolit svým asistentům, aby byli na těchto jednáních přítomni. Jednání rozhodčího tribunálu a dokumenty mu předložené se považují za důvěrné.

ČLÁNEK 15.9

Předběžné rozhodnutí o naléhavosti

Požaduje-li to strana, vydá rozhodčí tribunál do deseti dnů ode dne svého ustavení předběžné rozhodnutí, zda daný případ považuje za naléhavý.

ČLÁNEK 15.10

Průběžná zpráva

1. Rozhodčí tribunál vydá stranám průběžnou zprávu obsahující zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení a základní zdůvodnění zjištění a doporučení nejpozději 90 dnů ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že tuto lhůtu není možno dodržet, uvědomí o tom předseda rozhodčího tribunálu písemně strany a Výbor pro obchod s uvedením důvodů zpoždění a data předpokládaného vydání průběžné zprávy. Rozhodčí tribunál vydá průběžnou zprávu v každém případě do 120 dnů ode dne svého ustavení.

2. Do čtrnácti dnů od oznámení průběžné zprávy může kterákoli strana podat rozhodčímu tribunálu písemnou žádost, včetně připomínek, aby přezkoumal konkrétní aspekty této zprávy.

3. V naléhavých případech, včetně v těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží či služeb, vynaloží rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby vydal předběžnou zprávu do 45 dnů, avšak v každém případě ne později než 60 dnů po dni svého ustavení. Do sedmi dnů od oznámení průběžné zprávy může kterákoli strana podat rozhodčímu tribunálu písemnou žádost, včetně připomínek, aby přezkoumal konkrétní aspekty této zprávy.

4. Rozhodčí tribunál posoudí písemné žádosti i připomínky stran týkající se průběžné zprávy a poté může svou zprávu změnit a provést jakékoli další šetření, které považuje za nezbytné.

ČLÁNEK 15.11

Závěrečná zpráva

1. Rozhodčí tribunál vydá stranám a Výboru pro obchod závěrečnou zprávu do 120 dnů ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že tuto lhůtu není možno dodržet, uvědomí o tom předseda rozhodčího tribunálu písemně strany a Výbor pro obchod s uvedením důvodů zpoždění a data předpokládaného vydání závěrečné zprávy. Rozhodčí tribunál vydá závěrečnou zprávu v každém případě zprávu do 150 dnů ode dne svého ustavení.

2. V naléhavých případech, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží či služeb, vynaloží rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby byla závěrečná zpráva oznámena do 60 dnů ode dne jeho ustavení. Rozhodčí tribunál vydá závěrečnou zprávu v každém případě do 75 dnů ode dne svého ustavení.

3. Závěrečná zpráva obsahuje dostatečný rozbor argumentů vznesených ve fázi průběžného přezkumu a jasné odpovědi na připomínky stran.

PODODDÍL 2

SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ

ČLÁNEK 15.12

Splnění požadavků závěrečné zprávy

Žalovaná strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby neprodleně a v dobré víře splnila požadavky závěrečné zprávy.

ČLÁNEK 15.13

Přiměřená lhůta pro splnění požadavků

1. Není-li okamžité splnění možné, snaží se strany dohodnout na lhůtě pro splnění požadavků závěrečné zprávy. V takovém případě žalovaná strana nejpozději 30 dnů po obdržení závěrečné zprávy oznámí žalující straně a Výboru pro obchod, jakou dobu pro splnění požadavků potřebuje (dále jen „přiměřená lhůta“).

2. Pokud se strany nedohodnou na přiměřené lhůtě pro splnění požadavků závěrečné zprávy, požádá žalující strana do dvaceti dnů od obdržení oznámení učiněného žalovanou stranou podle odstavce 1 písemně rozhodčí tribunál ustavený podle článku 15.7 (Ustavení rozhodčího tribunálu) (dále jen „původní rozhodčí tribunál“), aby délku přiměřené lhůty stanovil. Taková žádost je oznámena žalované straně a v kopii Výboru pro obchod.

3. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí o přiměřené lhůtě stranám a Výboru pro obchod do dvaceti dnů ode dne podání žádosti uvedené v odstavci 2.

4. Žalovaná strana písemně informuje žalující stranu o vývoji při plnění požadavků závěrečné zprávy nejméně 30 dnů před uplynutím přiměřené lhůty.

5. Přiměřenou lhůtu lze na základě dohody stran prodloužit.

ČLÁNEK 15.14

Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy

1. Žalovaná strana oznámí před uplynutím přiměřené lhůty žalující straně a Výboru pro obchod opatření, která přijala ke splnění požadavků závěrečné zprávy.

2. V případě neshody mezi stranami ohledně existence nebo souladu jakéhokoli opatření přijatého ke splnění požadavků ustanovení uvedených v článku 15.2 (Oblast působnosti) a oznámeného podle odstavce 1 může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál o rozhodnutí v této věci. Žádost je oznámena žalované straně a v kopii Výboru pro obchod. Žalující strana ve své žádosti uvede konkrétní sporné opatření a dostatečně vysvětlí, jak toto opatření porušuje ustanovení uvedená v článku 15.2 (Oblast působnosti) této dohody, aby byl zřejmý právní základ stížnosti.

3. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí stranám a Výboru pro obchod do 45 dnů ode dne podání žádosti uvedené v odstavci 2.

ČLÁNEK 15.15

Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků

1. Pokud žalovaná strana žalující straně a Výboru pro obchod neoznámí opatření přijaté ke splnění požadavků závěrečné zprávy před uplynutím přiměřené lhůty nebo pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že žádné takové opatření nebylo přijato nebo že opatření oznámené podle čl. 15.14 (Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy) odst. 1 je v rozporu s povinnostmi dané strany podle ustanovení uvedených v článku 15.2 (Oblast působnosti), předloží žalovaná strana na žádost žalující strany a po konzultaci s ní nabídku na kompenzaci.

2. Pokud se žalující strana rozhodne nežádat o nabídku na kompenzaci, nebo pokud takovou žádost podá a dohody o kompenzaci není dosaženo do 30 dnů od uplynutí přiměřené lhůty nebo vydání rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 15.14 (Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy), že žádné takové opatření nebylo přijato nebo že přijaté opatření je v rozporu s ustanoveními článku 15.2 (Oblast působnosti), je žalující strana po zaslání oznámení druhé straně a Výboru pro obchod oprávněna pozastavit plnění závazků vyplývajících z ustanovení článku 15.2 (Oblast působnosti) na úrovni odpovídající zrušení nebo omezení způsobenému tímto porušením. V oznámení upřesní úroveň pozastavení závazků. Žalující strana může uplatnit pozastavení kdykoli po uplynutí deseti dnů od data obdržení oznámení žalovanou stranou, pokud žalovaná strana nepožádala o rozhodčí řízení podle odstavce 3 tohoto článku.

3. Domnívá-li se žalovaná strana, že úroveň pozastavení závazků není úměrná zrušení nebo omezení způsobenému tímto porušením, může písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Žádost musí být žalující straně a Výboru pro obchod oznámena před uplynutím desetidenní lhůty uvedené v odstavci 2. Původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí o úrovni pozastavení závazků stranám a Výboru pro obchod do 30 dnů od podání žádosti. Závazky nesmí být pozastaveny do té doby, než původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí, a jakékoli pozastavení musí být v souladu s tímto rozhodnutím.

4. Pozastavení závazků a kompenzace jsou dočasné a nepoužijí se poté, co:

a) strany dosáhly oboustranně přijatelného řešení podle článku 15.19 (Oboustranně přijatelné řešení);

b) se strany dohodly, že opatřením oznámeným podle čl. 15.14 (Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy) odst. 1 žalovaná strana dosáhla souladu s ustanoveními článku 15.2 (Oblast působnosti), nebo

c) jakékoli opatření, které porušuje ustanovení článku 15.2 (Oblast působnosti), bylo zrušeno nebo změněno tak, aby bylo dosaženo souladu s uvedenými ustanoveními, jak stanoví čl. 15.14 (Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy) odst. 3.

ČLÁNEK 15.16

Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků
po přijetí dočasných nápravných opatření

1. Žalovaná strana oznámí žalující straně a Výboru pro obchod opatření, které přijala ke splnění požadavků zprávy rozhodčího tribunálu po pozastavení závazků nebo případně po použití kompenzace. S výjimkou případů uvedených v odstavci 2 žalující strana ukončí pozastavení závazků do 30 dnů od data obdržení oznámení. V případě, kdy byla použita kompenzace, a s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 může žalovaná strana ukončit používání kompenzace do 30 dnů ode dne, kdy oznámila, že splnila požadavky zprávy rozhodčího tribunálu.

2. Pokud se strany neshodují v tom, zda žalovaná strana přijetím oznámeného opatření dosáhla souladu s ustanoveními článku 15.2 (Oblast působnosti), požádá žalující strana do 30 dnů ode dne obdržení oznámení písemně původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Žádost je oznámena žalované straně a v kopii Výboru pro obchod.

3. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí stranám a Výboru pro obchod do 45 dnů ode dne podání žádosti. Pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že oznámené opatření je v souladu s ustanoveními článku 15.2 (Oblast působnosti), pozastavení závazků nebo případně kompenzace se ukončí. Úroveň pozastavení závazků nebo kompenzace se v případě potřeby upraví s ohledem na rozhodnutí rozhodčího tribunálu.

PODODDÍL 3

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 15.17

Nahrazení rozhodců

Pokud původní rozhodčí tribunál nebo některý z jeho členů není schopen účastnit se rozhodčího řízení, odstoupí nebo musí být nahrazen, protože nesplňuje požadavky kodexu chování v příloze 15-B (Kodex chování pro rozhodce a mediátory), použije se postup uvedený v článku 15.7 (Ustavení rozhodčího tribunálu). Lhůtu pro oznámení zpráv a rozhodnutí lze prodloužit o dvacet dnů.

ČLÁNEK 15.18

Přerušení a ukončení rozhodčího řízení

1. Rozhodčí tribunál na žádost obou stran kdykoliv přeruší svou práci na dobu, na které se strany shodnou a která nepřesáhne dvanáct po sobě následujících měsíců. Před uplynutím této doby svou činnost obnoví na písemnou žádost obou stran. Strany odpovídajícím způsobem vyrozumí Výbor pro obchod. Po uplynutí doby přerušení může rozhodčí tribunál svou činnost obnovit na písemnou žádost kterékoli strany. Žádající strana odpovídajícím způsobem vyrozumí Výbor pro obchod a druhou stranu. Pokud po uplynutí doby přerušení žádná strana nepožádá o obnovení činnosti rozhodčího tribunálu, pravomoc rozhodčího tribunálu zanikne a řízení se ukončí. V případě pozastavení činnosti rozhodčího tribunálu se lhůty stanovené v příslušných ustanoveních této kapitoly prodlouží o stejnou dobu, na kterou byla činnost rozhodčího tribunálu přerušena. Přerušením a ukončením činnosti rozhodčího tribunálu nejsou dotčena práva kterékoli strany v jiném řízení, na které se vztahuje článek 15.24 (Volba fóra).

2. Strany se mohou dohodnout na ukončení řízení rozhodčího tribunálu, tuto dohodu musí společně oznámit předsedovi rozhodčího tribunálu a Výboru pro obchod kdykoli před vydáním závěrečné zprávy rozhodčího tribunálu.

ČLÁNEK 15.19

Oboustranně přijatelné řešení

Strany se mohou kdykoli dohodnout na oboustranně přijatelném řešení sporu podle této kapitoly. Toto řešení společně oznámí Výboru pro obchod a případně předsedovi rozhodčího tribunálu Vyžadují-li příslušné vnitřní postupy kterékoli strany, aby takové řešení bylo schváleno, musí být tento požadavek uveden v oznámení a řízení o řešení sporu se přeruší. Pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo pokud bylo oznámeno dokončení těchto vnitřních postupů, řízení o řešení sporu se ukončí.

ČLÁNEK 15.20

Informace a odborné poradenství

Na žádost jedné ze stran nebo na základě vlastní iniciativy si může rozhodčí tribunál vyžádat jakékoli informace, které považuje pro účely rozhodčího řízení za vhodné, od jakéhokoli zdroje, a to včetně stran, které se sporu účastní. Rozhodčí tribunál má rovněž právo vyžádat si znalecké posudky, považuje-li to za vhodné. Rozhodčí tribunál konzultuje výběr znalců se stranami. Veškeré informace získané podle tohoto článku musí být zveřejněny a předloženy stranám k vyjádření ve lhůtě, kterou stanoví rozhodčí tribunál.

ČLÁNEK 15.21

Pravidla výkladu

Rozhodčí tribunál vykládá ustanovení uvedená v článku 15.2 (Oblast působnosti) podle obvyklých pravidel výkladu mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných ve *Vídeňské úmluvě o smluvním právu*, která byla uzavřena ve Vídni dne 23. května 1969. Rozhodčí tribunál vezme v úvahu též příslušné výklady uvedené ve zprávách tribunálů a odvolacího orgánu přijatých Orgánem pro řešení sporů WTO. Zprávy a rozhodnutími rozhodčího tribunálu se nerozšiřují ani neomezují práva a povinnosti stran stanovené v této dohodě.

ČLÁNEK 15.22

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál vyvine veškeré úsilí, aby přijal všechna rozhodnutí na základě konsensu. Pokud k rozhodnutí nelze dospět na základě konsensu, rozhodne o věci většinovým hlasováním. Nesouhlasná stanoviska rozhodců se v žádném případě nezveřejňují.

2. Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu musí strany přijmout bezpodmínečně. Nezakládají se jimi žádná práva ani povinnosti pro fyzické či právnické osoby. Zprávy a rozhodnutí obsahují zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení uvedených v článku 15.2 (Oblast působnosti) a základní zdůvodnění zjištění a závěrů. Výbor pro obchod zveřejní zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu v celém rozsahu do deseti dnů od jejich vydání, pokud se nerozhodne jinak v zájmu zajištění důvěrnosti informací.

ODDÍL D

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 15.23

Seznam rozhodců

1. Výbor pro obchod nejpozději šest měsíců od data vstupu této dohody v platnost sestaví seznam nejméně patnácti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodce. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů:

a) jeden dílčí seznam pro Unii;

b) jeden dílčí seznam pro Vietnam a

c) jeden dílčí seznam osob, které nejsou státními příslušníky ani jedné strany a nemají trvalý pobyt v ani jedné ze stran a mohou zastávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu.

2 Každý dílčí seznam obsahuje nejméně pět jmen. Výbor pro obchod zajistí, aby byl tento minimální počet osob vždy na seznamu zajištěn.

3. Rozhodci musí prokázat odborné znalosti a zkušenosti v oblasti práva a mezinárodního obchodu. Musí být nezávislí, zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nejednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, ani být spojeni s vládou žádné ze stran a dodržovat kodex chování v příloze 15-B (Kodex chování pro rozhodce a mediátory).

4. Výbor pro obchod může sestavit další seznam deseti osob s prokázanými odbornými znalostmi a zkušenostmi v konkrétních odvětvích, na které se vztahuje tato dohoda. S výhradou dohody mezi stranami se tento další seznam použije k sestavení rozhodčího tribunálu v souladu s postupem stanoveným v článku 15.7 (Ustavení rozhodčího tribunálu).

ČLÁNEK 15.24

Volba fóra

1. Využitím řízení o řešení sporů podle této kapitoly není dotčeno žádné opatření v rámci WTO, včetně opatření pro řešení sporů, ani podle jakékoli jiné mezinárodní dohody, jejímiž stranami jsou obě strany.

2. Odchylně od odstavce 1 se strana v případě konkrétního opatření nedomáhá nápravy za porušení v podstatě rovnocenné povinnosti podle této dohody a Dohody o WTO nebo jakékoli jiné mezinárodní dohody, jejímiž stranami jsou obě strany, u příslušného fóra. Jakmile bylo řízení o řešení sporu zahájeno, nevznese strana požadavek, aby se porušení v podstatě stejného závazku podle jiné dohody řešilo v rámci jiného fóra, ledaže by fórum vybrané jako první z procesních nebo jurisdikčních důvodů neučinilo ve vztahu k žádosti o řešení dotčeného závazku žádné zjištění.

3. Pro účely tohoto článku:

a) řízení o řešení sporu podle Dohody o WTO se považuje za zahájené žádostí strany o ustavení skupiny odborníků podle článku 6 Ujednání WTO o pravidlech a řízení při řešení sporů;

b) řízení o řešení sporu podle této kapitoly se považuje za zahájené žádostí strany o ustavení rozhodčího tribunálu podle čl. 15.5 (Ustavení rozhodčího tribunálu) odst. 1 a

c) řízení o řešení sporu podle jakékoli jiné mezinárodní dohody se považuje za zahájené v souladu s ustanoveními dané dohody.

4. Žádné ustanovení této dohody nebrání straně, aby uplatnila pozastavení závazků schválených Orgánem pro řešení sporů WTO. Dohoda o WTO se nepoužije s cílem zabránit kterékoli straně v pozastavení závazků v souladu s touto kapitolou.

ČLÁNEK 15.25

Lhůty

1. Všechny lhůty stanovené v této kapitole, včetně lhůt pro oznámení zpráv a rozhodnutí rozhodčího tribunálu, se počítají v kalendářních dnech ode dne následujícího po jednání nebo skutečnosti, které se týkají, není-li stanoveno jinak.

2. Veškeré lhůty uvedené v této kapitole mohou být změněny po vzájemné dohodě stran sporu. Rozhodčí tribunál může kdykoli s uvedením důvodů navrhnout stranám změnu kterékoli lhůty uvedené v této kapitole.

ČLÁNEK 15.26

Přezkum a změna

Výbor pro obchod může rozhodnout o přezkumu a změně přílohy 15-A (Jednací řád), 15-B (Kodex chování pro rozhodce a mediátory) a 15-C (Mechanismus mediace).

KAPITOLA 16

SPOLUPRÁCE A BUDOVÁNÍ KAPACIT

ČLÁNEK 16.1

Cíle a oblast působnosti

1. Strany potvrzují význam spolupráce a budování kapacit pro účinné provádění této dohody, které podporuje další rozvoj a vytváří nové příležitosti pro obchod a investice mezi stranami.

2. Strany se zavazují prohlubovat spolupráci v oblastech společného zájmu s ohledem na různé úrovně rozvoje v Unii a Vietnamu. Tato spolupráce přispívá k udržitelnému rozvoji ve všech jeho rozměrech, včetně udržitelného růstu a snižování chudoby.

3. Tato kapitola se vztahuje na všechna ustanovení této dohody týkající se spolupráce.

ČLÁNEK 16.2

Oblasti a prostředky spolupráce

1. Strany uznávají, že spolupráce probíhá v rámci stávajícího právního a institucionálního rámce a podle pravidel a postupů, kterými se řídí vztahy mezi stranami.

2. Za účelem dosažení cílů uvedených v článku 16.1 (Cíle a oblast působnosti) přikládají strany zvláštní význam spolupráci v těchto oblastech:

a) regionální spolupráce a integrace;

b) usnadnění obchodu;

c) obchodní politika a právní předpisy;

d) obchodní aspekty zemědělství, rybářství a lesnictví;

e) udržitelný rozvoj, zejména pokud jde o oblast životního prostředí a práce;

f) malé a střední podniky;

g) jiné oblasti určené v konkrétních kapitolách této dohody a

h) jiné oblasti společného zájmu související s touto dohodou.

3. Spolupráce mezi stranami se uskutečňuje především prostřednictvím výměny informací, zkušeností a osvědčených postupů, jakož i politické spolupráce. Případně dle uvážení může zahrnovat semináře, workshopy, školení, studie, technickou pomoc a budování kapacit.

4. Strany uznávají potenciálně důležitou roli soukromého sektoru při spolupráci a podporují jeho zapojení s cílem přispět k maximalizaci přínosů dohody k ekonomickému růstu a rozvoji.

ČLÁNEK 16.3

Dobré životní podmínky zvířat

Strany souhlasí, že budou v případě potřeby spolupracovat v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, včetně technické pomoci a budování kapacit pro rozvoj norem pro dobré životní podmínky zvířat. Pro účely tohoto článku konzultují Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření zřízený podle článku 17.2 (Specializované výbory).

ČLÁNEK 16.4

Institucionální mechanismus

1. Otázky spolupráce jsou diskutovány v příslušných specializovaných výborech zřízených podle článku 17.2 (Specializované výbory). V oblastech mimo působnost specializovaných výborů jsou otázky spolupráce diskutovány ve Výboru pro obchod.

2. Každá strana určí v rámci svých správních orgánů kontaktní místo pro spolupráci s druhou stranou v otázkách týkajících se provádění této kapitoly.

KAPITOLA 17

INSTITUCIONÁLNÍ, OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 17.1

Výbor pro obchod

1. Strany zřizují Výbor pro obchod složený ze zástupců stran.

2. Výbor pro obchod se schází jednou ročně, pokud nerozhodne jinak, nebo v naléhavých případech na žádost strany. Zasedání Výboru pro obchod se konají střídavě v Unii a ve Vietnamu, nedohodnou-li se strany jinak. Výboru pro obchod spolupředsedá ministr průmyslu a obchodu Vietnamu a člen Evropské komise odpovědný za obchod nebo jejich zástupci. Výbor pro obchod se dohodne na termínech a programu svého zasedání.

3. Výbor pro obchod:

a) zajišťuje řádné fungování této dohody;

b) dohlíží na provádění a uplatňování této dohody a usnadňuje je a podporuje obecné cíle dohody;

c) dohlíží na práci všech specializovaných výborů, pracovních skupin a jiných subjektů zřízených na základě této dohody, koordinuje ji a doporučuje těmto subjektům případná nezbytná opatření, a pokud tak stanoví tato dohoda, posuzuje a přijímá rozhodnutí, která se týkají jakékoli záležitosti postoupené výboru těmito subjekty;

d) posuzuje, jak dále posilovat obchodní a investiční vztahy mezi stranami;

e) aniž je dotčena kapitola 15 (Řešení sporů), snaží se řešit problémy, jež by mohly nastat v oblastech, jichž se týká tato dohoda, nebo urovnávat spory, k nimž může dojít, pokud jde o výklad nebo použití této dohody, a

f) posuzuje jakékoli další záležitosti týkající se oblastí spadajících do působnosti této dohody.

4. Výbor pro obchod v souladu s příslušnými ustanoveními této dohody může:

a) rozhodovat o zřízení a zrušení specializovaných výborů, pracovních skupin nebo jiných subjektů a přidělovat jim pravomoci, aby mu byly nápomocny při plnění jeho úkolů. Výbor pro obchod určuje složení, pravomoc a úkoly specializovaných výborů, pracovních skupin nebo jiných subjektů, které zřizuje;

b) komunikovat o záležitostech, které spadají do působnosti této dohody, se všemi zúčastněnými stranami, včetně soukromého sektoru, sociálních partnerů a organizací občanské společnosti;

c) zvažovat a doporučovat stranám změny této dohody nebo prostřednictvím rozhodnutí měnit její ustanovení v případech zvláště stanovených v této dohodě;

d) přijímat výklad ustanovení této dohody, který je závazný pro strany a všechny subjekty zřízené podle této dohody, včetně rozhodčích tribunálů uvedených v kapitole 15 (Řešení sporů);

e) přijímat rozhodnutí nebo vydávat doporučení, jak předpokládá tato dohoda;

f) přijmout svůj jednací řád a

g) přijímat v rámci výkonu svých funkcí jakákoli jiná opatření v souladu s touto dohodou.

5. Výbor pro obchod informuje Smíšený výbor zřízený podle dohody o partnerství a spolupráci v rámci společného institucionálního rámce na jeho pravidelných zasedáních o svých činnostech a případně činnostech specializovaných výborů.

ČLÁNEK 17.2

Specializované výbory

1. Při Výboru pro obchod se zřizují tyto specializované výbory:

a) Výbor pro obchod se zbožím;

b) Výbor pro celní záležitosti;

c) Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření;

d) Výbor pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky a

e) Výbor pro obchod a udržitelný rozvoj.

2. Složení, pravomoc a úkoly specializovaných výborů uvedených v odstavci 1 jsou definovány v příslušných kapitolách a protokolech této dohody a mohou být v případě potřeby pozměněny rozhodnutím Výboru pro obchod.

3. Pokud v této dohodě není stanoveno jinak nebo pokud se strany nedohodnou jinak, schází se specializované výbory jednou ročně. Rovněž se schází na žádost některé ze stran nebo Výboru pro obchod. Výborům na příslušné úrovni spolupředsedají zástupci Unie a Vietnamu. Zasedání se konají střídavě v Unii a Vietnamu nebo za použití jakýchkoli vhodných komunikačních prostředků dohodnutých stranami. Specializované výbory stanoví po vzájemné dohodě termíny a program svých zasedání. Každý specializovaný výbor si smí stanovit svůj vlastní jednací řád, bez něho se použije obdobně jednací řád Výboru pro obchod.

4. Specializované výbory mohou předkládat Výboru pro obchod návrhy rozhodnutí nebo přijímat rozhodnutí, pokud tak stanoví tato dohoda.

5. Na žádost některé strany nebo na základě doporučení příslušného specializovaného výboru nebo při přípravě jednání Výboru pro obchod může Výbor pro obchod se zbožím řešit otázky vznikající v oblasti cel a sanitárních a fytosanitárních opatření, pokud by to mohlo usnadnit řešení dané otázky, která nemůže být jinak vyřešena v příslušném specializovaném výboru.

6. Specializované výbory informují Výbor pro obchod o termínech a programu svých zasedání s dostatečným předstihem a informují ho o výsledcích a závěrech svých zasedání. Existence specializovaného výboru nebrání žádné straně, aby předala jakoukoli záležitost přímo Výboru pro obchod.

ČLÁNEK 17.3

Pracovní skupiny

1. Při Výboru pro obchod se zbožím se zřizují tyto pracovní skupiny:

a) pracovní skupina pro práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení a

b) pracovní skupina pro motorová vozidla a jejich části a součásti.

2. Výbor pro obchod může rozhodnout o zřízení dalších pracovních skupin pro specifické úkoly či záležitosti.

3. Výbor pro obchod určuje složení, pravomoc a úkoly pracovních skupin.

4. Pokud se strany nedohodnou jinak, schází se pracovní skupiny jednou ročně. Rovněž se schází na žádost některé ze stran nebo Výboru pro obchod. Výborům na příslušné úrovni spolupředsedají zástupci Unie a Vietnamu. Zasedání se konají střídavě v Unii nebo Vietnamu nebo za použití jakýchkoli vhodných komunikačních prostředků dohodnutých stranami. Pracovní skupiny stanoví po vzájemné dohodě termín a program svých zasedání. Mohou se dohodnout, že si stanoví svůj vlastní jednací řád, bez něho se použije obdobně jednací řád Výboru pro obchod.

5. Pracovní skupiny informují příslušné specializované výbory o termínech a programu svých zasedání s dostatečným předstihem. O svých činnostech podávají zprávu na každém pravidelném zasedání příslušných specializovaných výborů. Existence pracovní skupiny nebrání žádné ze stran v tom, aby předala jakoukoli záležitost přímo Výboru pro obchod nebo příslušným specializovaným výborům.

ČLÁNEK 17.4

Přijímání rozhodnutí ve Výboru pro obchod

1. Výbor pro obchod má za účelem dosažení cílů této dohody pravomoc přijímat rozhodnutí, pokud tak tato dohoda stanoví. Přijatá rozhodnutí jsou pro strany závazná, přičemž strany přijmou opatření nezbytná k jejich provedení.

2. Výbor pro obchod může vydávat stranám vhodná doporučení.

3. Veškerá rozhodnutí a doporučení Výboru pro obchod se přijímají na základě vzájemné dohody.

ČLÁNEK 17.5

Změny

1. Strany mohou tuto dohodu pozměnit. Jakákoli změna vstoupí v platnost poté, co si strany vymění písemná oznámení potvrzující, že dokončily své platné právní postupy, jak stanoví článek 17.16 (Vstup v platnost).

2. Bez ohledu na odstavec 1 může Výbor pro obchod tuto dohodu pozměnit, jak se stanoví v této dohodě. Strany přijímají rozhodnutí ve Výboru pro obchod v souladu se svými platnými právními postupy.

3. Bez ohledu na odstavec 1 může být seznam subjektů uvedený v přílohách 9-A (Oblast působnosti v případě zadávání veřejných zakázek, pokud jde o Unii) a 9-B (Oblast působnosti v případě zadávání veřejných zakázek, pokud jde o Vietnam) pododdílech A (Ústřední orgány státní správy) až C (Další zahrnuté subjekty) pozměněn v souladu s články 9.20 (Úpravy a opravy oblasti působnosti) a 9.23 (Výbor pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky).

ČLÁNEK 17.6

Změny práva WTO

Změní-li se některé ustanovení Dohody o WTO, jež strany začlenily do této dohody, strany se vzájemně konzultují, aby v případě potřeby dosáhly vzájemně uspokojivého řešení. V návaznosti na takový přezkum může Výboru pro obchod rozhodnout, že bude dohoda odpovídajícím způsobem změněna.

ČLÁNEK 17.7

Daně

1. Žádným ustanovením této dohody nejsou dotčena práva a povinnosti Unie ani žádného z jejích členských států ani Vietnamu podle jakékoli daňové dohody mezi jakýmkoli členským státem Unie a Vietnamem. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli daňovou dohodou má daná daňová dohoda přednost v rozsahu předmětného rozporu.

2. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že brání stranám rozlišovat při používání odpovídajících ustanovení jejich daňových předpisů mezi plátci daně, kteří nejsou ve stejné situaci, zejména s ohledem na jejich místo pobytu nebo s ohledem na místo, kde je investován jejich kapitál.

3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že brání stranám přijímat nebo prosazovat jakékoli opatření, jehož cílem je zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům podle daňových ustanovení dohod o zamezení dvojího zdanění nebo jiných daňových ujednání nebo domácích daňových předpisů.

ČLÁNEK 17.8

Běžný účet

Strany povolí provádět ve volně směnitelné měně a případně v souladu s ustanoveními *Dohody o Mezinárodním měnovém fondu* veškeré platby a převody související s transakcemi mezi stranami na běžném účtu platební bilance, které spadají do působnosti této dohody, zejména pokud jde o jejich specifické závazky podle kapitoly 8 (Liberalizace investic, obchod službami a elektronický obchod) oddílu E (Regulační rámec) pododdílu 6 (Finanční služby).

ČLÁNEK 17.9

Pohyb kapitálu

1. V souvislosti s transakcemi na kapitálovém a finančním účtu platební bilance strany neuvalují strany žádná omezení volného pohybu kapitálu týkající se investic liberalizovaných v souladu s kapitolou 8 (Liberalizace investic, obchod službami a elektronický obchod) oddílem B (Liberalizace investic).

2. Strany vedou vzájemné konzultace s cílem usnadnit pohyb kapitálu mezi nimi, a podpořit tak obchod a investice.

ČLÁNEK 17.10

Uplatňování právních předpisů týkajících se
pohybu kapitálu, plateb nebo převodů

Ustanovení článků 17.8 (Běžný účet) a 17.9 (Pohyb kapitálu) nelze vykládat tak, že brání straně spravedlivě a nediskriminačně a způsobem, který nepředstavuje skryté omezování obchodu a investic, uplatňovat její právní předpisy týkající:

a) úpadku, platební neschopnosti, ozdravných postupů a řešení krize bank, ochrany práv věřitelů nebo obezřetnostního dohledu nad finančními institucemi;

b) vydávání finančních nástrojů a obchodování nebo podnikání s nimi;

c) účetního výkaznictví nebo vedení záznamů o převodech v zájmu pomoci donucovacím orgánům nebo finančním regulačním orgánům v případě potřeby;

d) trestných činů nebo klamavých či podvodných praktik;

e) zajištění výkonu rozsudků ve správním soudním řízení nebo

f) systému sociálního zabezpečení, veřejného důchodového systému nebo systému povinného spoření.

ČLÁNEK 17.11

Dočasná ochranná opatření týkající se
pohybu kapitálu, plateb nebo převodů

Za výjimečných okolností, kdy v případě Unie vzniknou vážné poruchy fungování hospodářské a měnové unie nebo v případě Vietnamu v uskutečňování měnové a kurzové politiky, nebo pokud takové poruchy hrozí, může dotčená strana na dobu nepřesahující jeden rok přijmout ochranná opatření, která jsou nezbytně nutná s ohledem na pohyb kapitálu, platby nebo převody.

ČLÁNEK 17.12

Omezení v případě potíží s platební bilancí nebo vnějších finančních potíží

1. Pokud má strana vážné potíže s platební bilancí nebo vnější finanční potíže nebo jí takové potíže hrozí, může přijmout nebo ponechat v platnosti ochranná opatření dotýkající se pohybu kapitálu, plateb nebo převodů, která:

a) nesmí být diskriminační ve srovnání s třetími zeměmi v obdobných situacích;

b) nesmí přesahovat rámec nezbytný pro nápravu potíží s platební bilancí nebo vnějších finančních potíží;

c) musí být případně v souladu s *Dohodou o Mezinárodním měnovém fondu*;

d) nesmí působit zbytečnou újmu obchodním, hospodářským a finančním zájmům druhé strany a

e) musí být dočasná a postupně odstraňována spolu se zlepšováním situace.

2. V případě obchodu se zbožím může každá strana přijmout omezující opatření v zájmu udržení vnější finanční pozice nebo platební bilance. Tato omezující opatření musí být v souladu s GATT 1994 a *Ujednáním o ustanoveních o platební bilanci Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994*.

3. V případě obchodu se službami nebo liberalizace investic může každá strana přijmout omezující opatření v zájmu udržení vnější finanční pozice nebo platební bilance. Tato omezující opatření musí respektovat podmínky uvedené v článku XII GATS.

4. Kterákoli strana, která ponechá v platnosti nebo přijme opatření uvedená v odstavci 1 až 3, o nich urychleně uvědomí druhou stranu a co nejdříve předloží časový plán pro jejich odstranění.

5. Jsou-li přijata nebo zachována omezení podle tohoto článku, konají se neprodleně konzultace ve Výboru pro investice, obchod službami, elektronický obchod a veřejné zakázky, pokud se již nekonají v rámci jiného fóra. V rámci konzultací se posuzují potíže s platební bilancí nebo vnější finanční potíže, které vedly k přijetí příslušných opatření, přičemž se mimo jiné přihlíží k těmto faktorům:

a) povaha a rozsah potíží;

b) vnější hospodářské a obchodní prostředí nebo

c) alternativní nápravná opatření, která by bylo možné využít.

V rámci konzultací se posuzuje soulad omezujících opatření s odstavci 1 až 3. Jsou přijata všechna relevantní zjištění statistické či faktické povahy předložená Mezinárodním měnovým fondem a závěry zohlední hodnocení platební bilance a vnější finanční situace dotčené strany provedené Mezinárodním měnovým fondem.

ČLÁNEK 17.13

Bezpečnostní výjimky

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že:

a) od kterékoli strany požaduje, aby poskytovala informace, jejichž sdělení je podle ní v rozporu s jejími zásadními bezpečnostními zájmy;

b) brání kterékoli straně učinit jakékoli opatření, které považuje za potřebné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů:

   i) v souvislosti s výrobou zbraní, střeliva a vojenského materiálu nebo s obchodem s nimi a v souvislosti s obchodem s jiným zbožím a materiály a s hospodářskou činností prováděnou přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení;

ii) v souvislosti s poskytováním služeb prováděných přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení;

iii) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě, nebo

iv) v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích

nebo

c) brání kterékoli straně učinit jakékoli opatření k plnění závazků, jež přijala v rámci *Charty Organizace spojených národů* za účelem zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 17.14

Využívání preferencí

Po uplynutí jednoho roku od data vstupu této dohody v platnost si strany nejpozději do 1. července každého roku vymění dovozní statistiky za předchozí rok, včetně údajů o položkách, týkající se jejich vzájemného preferenčního nebo nepreferenčního obchodu se zbožím.

ČLÁNEK 17.15

Zveřejňování informací

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že od strany vyžaduje, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zveřejnění by narušilo vymáhání práva nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků, ledaže důvěrné informace požaduje tribunál pro účely řízení o řešení sporu podle kapitoly 15 (Řešení sporů). V takových případech tribunál zajistí, aby byla plně zachována důvěrnost informací.

2. Předloží-li některá strana Výboru pro obchod nebo specializovaným výborům informace, jež považuje za důvěrné podle svých právních předpisů, musí druhá strana s takovými informacemi nakládat jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající strana jinak.

ČLÁNEK 17.16

Vstup v platnost

1. Tuto dohodu schválí strany v souladu se svými platnými právními postupy.

2. Tato dohoda vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po dni, ke kterému si strany vzájemně oznámí ukončení svých platných právních postupů pro vstup této dohody v platnost. Strany se mohou dohodnout na jiném datu.

3. Oznámení se zasílají generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie a Ministerstvu průmyslu a obchodu Vietnamu.

ČLÁNEK 17.17

Trvání dohody

1. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou.

2. Kterákoli ze stran může druhé straně písemně oznámit svůj záměr tuto dohodu ukončit. Ukončení nabývá účinku na konci šestého měsíce po daném oznámení.

ČLÁNEK 17.18

Plnění povinností

1. Strany přijmou veškerá obecná nebo zvláštní opatření potřebná pro plnění povinností vyplývajících z této dohody. Zajistí, aby bylo dosaženo cílů stanovených v této dohodě.

2. Domnívá-li se strana, že druhá strana vážně porušila dohodu o partnerství a spolupráci, může přijmout příslušná opatření týkající se této dohody v souladu s článkem 57 dohody o partnerství a spolupráci.

ČLÁNEK 17.19

Osoby pověřené výkonem veřejné moci

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, každá strana zajistí, aby jakákoli osoba, včetně státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu, které strana svěřila regulační, správní nebo jinou vládní pravomoc na kterékoli úrovni veřejné správy, jak stanoví její domácí právní předpisy, jednala při výkonu dané pravomoci v souladu se závazky této strany podle této dohody.

ČLÁNEK 17.20

Neexistence přímého účinku

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že uděluje osobám práva či ukládá povinnosti jiné než vzniklé mezi stranami podle mezinárodního práva veřejného. Vietnam může ve svém domácím právu stanovit jinak.

ČLÁNEK 17.21

Přílohy, dodatky, společná prohlášení, protokoly a ujednání

Přílohy, dodatky, společná prohlášení, protokoly a ujednání k této dohodě jsou její nedílnou součástí.

ČLÁNEK 17.22

Vztah k jiným dohodám

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, nejsou předchozí dohody mezi členskými státy Unie nebo Evropským společenstvím nebo Unií a Vietnamem touto dohodou nahrazeny ani ukončeny.

2. Tato dohoda je součástí celkových vztahů mezi Unií a jejími členskými státy na straně jedné a Vietnamem na straně druhé, jak stanoví dohoda o partnerství a spolupráci, a tvoří společný institucionální rámec.

3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že od strany vyžaduje, aby jednala způsobem, jenž je v rozporu s jejími závazky podle Dohody o WTO.

ČLÁNEK 17.23

Budoucí přistoupení k Unii

1. Unie uvědomí Vietnam o každé žádosti o přistoupení třetí země k Unii.

2. Během jednání mezi Unií a kandidátskou zemí žádající o přistoupení se Unie vynasnaží:

a) poskytnout Vietnamu na vyžádání co nejpodrobnější informace o veškerých záležitostech, jichž se týká tato dohoda, a

b) zohlednit veškeré výhrady vyjádřené ze strany Vietnamu.

3. Unie oznámí Vietnamu vstup jakéhokoli přistoupení třetí země k Unii v platnost.

4. V dostatečném předstihu před datem přistoupení třetí země k Unii přezkoumá Výbor pro obchod veškeré účinky, které může mít dané přistoupení pro tuto dohodu. Strany mohou rozhodnutím Výboru pro obchod přistoupit k jakýmkoli nezbytným úpravám nebo přijmout jakákoli přechodná ustanovení.

ČLÁNEK 17.24

Územní působnost

1. Tato dohoda se vztahuje:

a) v případě Unie na území, kde platí *Smlouva o Evropské unii* a *Smlouva o fungování Evropské unie*, a to za podmínek stanovených uvedenými smlouvami, a

b) v případě Vietnamu na jeho území.

Odkazy na výraz „území“ v této dohodě je nutno chápat v tomto smyslu, není-li výslovně stanoveno jinak.

2. Pokud jde o ustanovení o sazebním zacházení pro zboží, použije se tato dohoda rovněž pro oblasti celního území Unie, na něž se nevztahuje odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 17.25

Závazná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a vietnamském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

V […] dne […….]

Za Evropskou unii

Za Vietnamskou socialistickou republiku